

સૂચના

આ પુસ્તકની ત્રણ આવૃત્તિઓ શા. કચરાભાઈ ગો-
પાળદાસે છપાવેલી, તેમની પાસેથી રજીસ્ટરનો હક લઈ
અમેએ આ ચોથી તથા પાંચમી આવૃત્તિ છપાવી છે; મા-
ટે અમારી રત્ન શિવાય કોઈએ છાપવું છપાવવું નહીં.

જાહેર ખખર

આપવામાં આવે છે કે, મ્હારા “ જૈન પુસ્તકાલય ”
માં અતિ ઉપયોગી અને વાંચવાલાયક, સર્વે પુસ્તકો મળે
છે. જ્યાંખંધ મંગાવનારને, યોગ કમીશન આપવામાં
આવશે. તે વિષે વધારે ખુલાસો પત્ર વહેવારથી સમજવો.
પુસ્તકનું સ્વસ્તર લીસ્ટ જુદું છપાવેલ છે, જોઈએ તે-
મણે નિચેના શીરનામે લખવું.

જિ. શા. ત્રિભોવનદાસ રૂગનાથદાસ.
આકાશોકના કુવાની પાળ, —અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના.

જૈન ધર્મના પસાયથી અને સુમનના મહત આશયથી આ “જૈન સમજાયમાળા ભાગ ૧ હો” એ નામના ગ્રંથની ચો- થી આવૃત્તિ દેહ મુદ્રામાં ખપી જવાથી, આ “પાંચમી આવૃત્તિ” છાપની વખતે ચોથી આવૃત્તિમાં દ્રષ્ટિદોષથી રહી ગયેલી ભુલો સુધારી લીધી છે, છતાં પણ કેઈ કેટલાં દ્રષ્ટિદોષથી યા ભતિદોષને કીધે, જે કાંઈ ભુલ્યું રહી હોય તે પશિતજન સુધારીને વાંચવા કૃપા કરો.

સિ. સા. ત્રીભોવનદાસ રૂગનાથદાસ.

અનુક્રમણિકા.

વિષયાંક.	વિષયનું નામ.	પ્રથમ પદ.	પૃષ્ઠાંક.
૧ પાર્થનાથનો છંદ.	જય જય જગનાથક પાર્થજિન		૧
૨ પાર્થનાથનો છંદ.	આપણ પર બેઠા લીલ કરેલ		૩
૩ શાંતિનાથનો છંદ.	શારદમાય નમું શિર નામી.		૩
૪ મહાવીર સ્વામીનો.	સેવો વીરને ચિત્તમાં નિત્ય.		૫
૫ ગૌતમસ્વામીનો.	વીર જિનેસર કેરો શિષ્ય.		૬
૬ સોગસતીનો.	આદિનાથ આદે જિનવર.		૬
૭ ચોત્રીસ જિનનો.	શ્રી આદિ ચિજ્જંદ સમરસ.		૭
૮ ત્રણેકાગના જિનનો.	પ્રભુ પરમેષ્ઠિ ગૌતમ.		૮
૯ મહાવીર સ્વામીનો.	જિનશાસન સ્વામી.		૯
૧૦ ચિંતામણિ પાર્થનાથનો.	કલ્પવેલ ચિંતામણિ.		૧૦
૧૧ ચોત્રીસ અતિશયનો.	શ્રી સુભતિદાસક દુરતિ.		૧૨
૧૨ મહાવીરસ્વામીનો.	શ્રી સિદ્ધાર્થ કુળ શાલુગાર.		૧૩
૧૩ પાંસડિયા વંશનો.	શ્રી નેમીધર સંજવ શામ.		૧૪
૧૪ નવકારનો છંદ.	સુખકારણ ભવિષ્ય.		૧૪
૧૫ તાવનો છંદ.	નમો આનંદપુર નગર.		૧૫

૧૧ વીરજિન છંદ.	મી સિદ્ધાર્થ કુળદીપક ચંદ.	૧૬
૧૭ અપર્વજ્ઞ અરિદંતનો.	જય જય વિધનાથ જશવંત.	૧૬
૧૮ આગળવીરી આજના.	અવિચળ પદ મન ધિર કરી.	૧૯
૧૯ શાંતિનાથનો છંદ.	શાંતિનાથકો કીજે ભય.	૨૧
૨૦ ગૌતમસ્વામીનો.	જયો જયો ગૌતમ ગળપાર.	૨૨
૨૧ મુનિગુણમાળા.	સમગ્ર મી અરિદંત સિદ્ધ સાધુ.	૨૨
૨૨ આત્મહિત વિનંતીનો.	પ્રભુ પાય લાગી કરે સેવ લદારી.	૨૬
૨૩ પાર્થનાથનો છંદ.	પ્રજાભામિ સદા જિન પાર્થ.	૩૦
૨૪ પાર્થનાથનો છંદ.	ગુણ સંપતિ કાવક દેવ સદા.	૩૦
૨૫ શીખામળનો છંદ.	વરદાયક માય સત્તામ કરી.	૩૧
૨૬ પરમિષ્ટિ પરમાનંદનો.	ઓ નમો અરિદંતાજી.	૩૨
૨૭ પ્રભાતિ સ્તવન.	અમ તું ચેતન ચેત સે.	૩૩
૨૮ "	જન્મ જિનરાજ કૃપા કરે.	૩૪
૨૯ "	વિષય વામના ત્યાગે ચેતન.	૩૪
૩૦ "	ગુરુ પૂજા ઉદય કરી ચેતન.	૩૫
૩૧ પ્રભાતિયું	જન્મ લેને સમકિત રાત્રું	૩૫
૩૨ જ્ઞાન, શ્રીજ્ઞાનપ્રભાવનુ પ્રગ	કે છુલ જિનપદ કીછુલ.	૩૫
૩૩ અરિદંતની સ્તુતિનુપ્રગ	આ આનંદ નમારે ચતુર નર.	૩૬
૩૪ પ્રભાતિયું	અધ્યતેવાની માત્ર ફાગલ.	૩૬
૩૫ "	સદા રે અજ્ઞાની છુલકુ	૩૬
૩૬ "	દેવ તિનજન બંધનવ	૩૭
૩૭ "	સ્વાસ્થ્યકો નમ્ર હૃદે સત્યાજી	૩૭
૩૮ "	વર રાની રમ વત્તા કે પ્રાણી.	૩૭
૩૯ કે રામની કી. રજા	ધુનુ નામ હૃદે રામની કે	૩૮
૪૦ નામ સ્વદાતાં પાંચજી	શબલ નામક મુનિજ	૪૦
૪૧ ગ્લિજાનવળનો કી. રજા	ગુણ મળ જનમન દેવ	૪૦
૪૨ "	અર જનરંગા નજ નામ	૪૩
૪૩ કે રામની કી. રજા	નમ્ર નદા અમ મુનિમા પરીકી	૪૪
૪૪ જુલાય કુલરનો કી. રજા	દા ન ર કુમાર કુલનુ નામ	૪૪
૪૫ કે રામની કી. રજા	ગુણ મળ જનમન નરજી	૪૫
૪૬ "	મુનુકી રાંધે દેવ પંચજા કે	૪૬
૪૭ "	ર કે રામની હૃદે જાન જનમન	૪૬

૪૮	??	મુશ્કટી જાત તેરે દાથ	૪૭
૪૯	??	મન મુજુ રે તેરી સદ્ગત ધરી	૪૮
૫૦	??	આપ સમજાયા ધર નહી પાયા	૪૯
૫૧	અરિદ્ધાંતની લાવણી.	અરિદ્ધાંતએ સમવસરખે	૪૯
૫૨	મુગુરની લાવણી	નમું નમું મેં ગુરુ નિર્મલકું	૫૦
૫૩	કુમુરની લાવણી.	તણું તણું મેં ઉન કુમુરકું.	૫૦
૫૪	પરમેરી નિરખવાની.	ચતુર પરવારી મન નિરખો	૫૧
૫૫	સ્વારંધની લાવણી,	કેન જંગમ' ત્હારા ચિત્ત	૫૧
૫૬	મહાપીરસ્વામીની,	દિતમ દુર જદ દેહર આપે.	૫૧
૫૭	ઉપરેશી લાવણી.	ચિત મુરુર નર કહન સામુર.	૫૩
૫૮	પારંનાથની લાવણી.	પારસનાથ વિખ્યાન જંગમમે.	૫૪
૫૯	રાવણને ઉપરેશની	કહે ભીખીપણ મુજુ બાધ.	૫૬
૬૦	અર્ધજાનાથસ્વામીની	ઓ અર્ધજાનાથ મહારાજ	૫૭
૬૧	મિસ્તાકવર્ણની	કિ કરે રાંકરે કરી માને	૫૭
૬૨	ધણામજાદની	ઓ પોર કિનેધર નમન	૫૮
૬૩	કનકમ્મીશીની લાવણી	કરમ, મન બાપો બાપ	૬૧
૬૪	શિદ્ધશિલાનું સ્તવન	કે પ્રાગમ પૂરુષા કહે.	૬૪
૬૫	અભયનાથનું સ્તવન.	સાદિયા સાબણી રે	૬૫
૬૬	શાંતરાવનાથનું સ્તવન.	વાન મજુ રીખા રા.ગગન થ	૬૬
૬૭	અનંતનાથનું સ્તવન.	વાન નંદાનાથ નાંકડા રે.દુર્ગા.	૬૬
૬૮	વર્ધનથનું સ્તવન	વન વનના - નાંકડા.	૬૬
૬૯	કુવળથનું સ્તવન	કુવળ મન નાંકડા નંકડા.	૬૭
૭૦	નંદાનાથના સ્તવન	નંદાનાથના સ્તવન	૬૮
૭૧	મહાવનનાથનું સ્તવન	મહાવનનાથના સ્તવન	૭૦
૭૨	નંદાનાથના સ્તવન	નંદાનાથના સ્તવન	૭૦
૭૩	નંદાનાથના સ્તવન	નંદાનાથના સ્તવન	૭૦
૭૪	નંદાનાથના સ્તવન	નંદાનાથના સ્તવન	૭૦
૭૫	નંદાનાથના સ્તવન	નંદાનાથના સ્તવન	૭૦
૭૬	નંદાનાથના સ્તવન	નંદાનાથના સ્તવન	૭૦
૭૭	નંદાનાથના સ્તવન	નંદાનાથના સ્તવન	૭૦
૭૮	નંદાનાથના સ્તવન	નંદાનાથના સ્તવન	૭૦
૭૯	નંદાનાથના સ્તવન	નંદાનાથના સ્તવન	૭૦
૮૦	નંદાનાથના સ્તવન	નંદાનાથના સ્તવન	૭૦

૮૦ રાજેભતિરેહુનેભિનોસંવાદ. રહેનેભિ અંબર વિજુ રાજુસ.	૭૬
૮૧ મુગસાની સજ્જાય.	ધન ધન મુગસા સાચી આવિકા ૮૧
૮૨ હંફળુ જાગિની.	હંફળુ જાગિની વંદણા. ૮૨
૮૩ રાધેકાજિકનાપ્રગ્યાધ.	મી ગુરુ પદપંકજ નમી છ. ૮૩
૮૪ બીજા અધ્યયનની.	નમવા નેમિ જિજ્ઞંસે. ૮૩
૮૫ ત્રીજા અધ્યયનની.	આધાકર્મી આહાર ન સીજે. ૮૪
૮૬ ચોથા અધ્યયનની.	સ્વામી મુદર્મા રે કહે જંબૂપ્રતે. ૮૫
૮૭ પાંચમા અધ્યયનની.	સુઝતા આહારની ખપ કરે. ૮૬
૮૮ છઠ્ઠા અધ્યયનની.	ગજધર મુદર્મા હંમ ઉપદીસે. ૮૭
૮૯ સાતમા અધ્યયનની.	સાચું વચણ જે બાંખીએ રે. ૮૭
૯૦ આઠમા અધ્યયનની.	કહે મીગુરુ સાંભળો ચેલા રે. ૮૮
૯૧ નવમા અધ્યયનની.	વિનય કરેજ્યો ચેલા વિનય. ૮૯
૯૨ દશમા અધ્યયનની.	તે મુનિ વંદો તે મુનિ વંદો. ૯૦
૯૩ સાર્યપ્રકાશની.	સાધુછ સંધમ સધા પાળો. ૯૧
૯૪ મન એગજત્રીશોની.	છવ મ મેથે રે એ મન. ૯૧
૯૫ રાગિલાટની.	પ્રથમ ગોવાગિયાતજે બરે ૯૩
૯૬ દ્વિંસા પાપસ્થાનકની.	પાપસ્થાનક પહેલું કથું રે. ૯૫
૯૭ મૃગાવાદ પાપસ્થાનક.	બીજું પાપનું સ્થાન. ૯૬
૯૮ અદત પાપસ્થાનક	ચોરી વ્યસન નિવારીએ. ૯૬
૯૯ અશ્વઘ્નચર્ય પાપસ્થાનક.	પાપસ્થાનક ચોથું વરણએ. ૯૭
૧૦૦ પરિમદ્ધ પાપસ્થાનક.	પરિમદ્ધ મમતા પરિદુરો. ૯૭
૧૦૧ કોષ પાપસ્થાનક	કોષ તે બોધ નિરોધ છે ૯૮
૧૦૨ માન પાપસ્થાનક.	પાપસ્થાનક કહે સાતમું. ૯૯
૧૦૩ માયા પાપસ્થાનક	પાપસ્થાનક અગ્રમ કવું ૯૯
૧૦૪ લોભ પાપસ્થાનક	છ રે મદાગે લોભ તે દોષ, ૧૦૦
૧૦૫ રોગ પાપસ્થાનક	પાપસ્થાનક રશમુ કવું. ૧૦૦
૧૦૬ દ્વેષ પાપસ્થાનક	દ્વેષ ન પડેએ લાલન. ૧૦૧
૧૦૭ ક્રોધ પાપસ્થાનક	ક્રોધ તે આરમું પાપનું. ૧૦૧
૧૦૮ અભ્યાગ્યાન પાપસ્થાનક	પાપસ્થાનક તે તેરમું ૧૦૨
૧૦૯ પેશુલ પાપસ્થાનક	પાપસ્થાનક દો કે ચોદમું. ૧૦૨
૧૧૦ મનિ અનિ પાપસ્થાનક	જિહ્વા મનિ કાંક કારણ. ૧૦૩
૧૧૧ પરપાંડવાદ પાપસ્થાનક	મુંદર પાપસ્થાનક તમે ૧૦૪

૧૧૨ માયામૃયા પાપસ્થાનક.	શતરમું પાપનું કામ.	૧૦૪
૧૧૩ મિથ્યાદર્શન પાપસ્થાનક.	અઠારમું જે પાપનું સ્થાનક.	૧૦૫
૧૧૪ મુગુરુ પચીસીની.	મુગુરુ પોહાણું એણે આધારે.	૧૦૬
૧૧૫ કુમુરુ પચીસીની.	શ્રી નિનવર પ્રભુનું સાર.	૧૦૭
૧૧૬ રૂકિમળીની સજ્જાય.	વિચરંતા ગામિ ગામ.	૧૦૮
૧૧૭ રાજિમનિ રદનેમીની.	એક દિવસ વિષે રદનેમિ	૧૧૦
૧૧૮ આવકને શીખામળીની.	મંગળ કરજી નમીએ ચરજી.	૧૧૧
૧૧૯ છવરાશીની સજ્જાય.	હવે રાણી પદમાવતી.	૧૧૨
૧૨૦ દામાહત્રીશીની.	આદર છવ દામા મુજ આદર.	૧૧૪
૧૨૧ લોભની સજ્જાય.	લોભ ન કરીએ પ્રાણીયા રે.	૧૧૬
૧૨૨ તમાફની સજ્જાય.	પ્રીતમસેની વીનવે.	૧૧૭
૧૨૩ રાત્રિભોજનની.	પુણ્ય સંચિતે નરભવ.	૧૧૮
૧૨૪ નિંદાવારકની.	નિંદા ન કરીએ દોષની.	૧૧૯
૧૨૫ શિયળ વિષે પુરૂષનેશીં	મુજ મુજ કંતા રે શીખ.	૧૧૯
૧૨૬ શિયળ વિષે સ્ત્રીને શીં	એક અનોપમ શીખામળ.	૧૨૦
૧૨૭ કોધની સજ્જાય.	કહવાં ફળ છે કોધનાં.	૧૨૨
૧૨૮ માનની સજ્જાય.	રે છવ માન ન કીછએ.	૧૨૨
૧૨૯ માયાની સજ્જાય.	સમહિતનું બીજ બાણીએ.	૧૨૩
૧૩૦ લોભની સજ્જાય.	તમે લક્ષ્મી લેખ્યા લોભનાં.	૧૨૩
૧૩૧ મિષકુમારની સજ્જાય.	ધારણી મનાવે રે મિષકુમારને.	૧૨૪
૧૩૨ અરબિક મુનિની.	અરબિક મુનિવર ચાલ્યા.	૧૨૪
૧૩૩ પરમ્પરી ત્યાગની	મુજ ચતુરમુખજી.	૧૨૫
૧૩૪ પુણ્યફળની સજ્જાય.	એક ધર ધોડા હાથીયાછ.	૧૨૫
૧૩૫ શિયળની ચૂનડીની.	રે છવ વિવધ નિષ્કારીએ.	૧૨૬
૧૩૬ કરકંડ પ્રત્યેકબુદ્ધની.	ચપા નગરી અતિ બસી.	૧૨૭
૧૩૭ કળિમુગની સજ્જાય.	સરસતિ સ્વામિને પાપ	૧૨૭
૧૩૮ સીતાજીની સજ્જાય.	જનક મુતા છું નામ પરાણું.	૧૨૮
૧૩૯ જીવસ્વામીની સજ્જાય.	સરસતિ સામિને વીનવું.	૧૨૯
૧૪૦ સામાયિકના લોભની.	કર પડિકમજી ભાવનું.	૧૨૯
૧૪૧ સહજનદીની સજ્જાય.	સહજનદી રે આતમા.	૧૩૦
૧૪૨ બાહુબળજીની	રાજતમા રે અતિ લોભીયા.	૧૩૧
૧૪૩ પ્રસન્નચંદ રાજાની.	પ્રભુનું તુમારા પાપ.	૧૩૨

૧૪૪ ભરતચક્રવર્તિની.	મનમોહી વૈરાગી ભરતજી.	૧૩૨
૧૪૫ આપસ્વભાવની.	આપ સ્વભાવમાં રે અમ્રધુ.	૧૩૨
૧૪૬ રેહનેમીની સજ્જાય.	કાઉચગ થકી રે રેહનેમી.	૧૩૩
૧૪૭ શીખામણની સજ્જાય.	શ્રી ગુરૂ ચરણ પસાઉડે.	૧૩૩
૧૪૮ મેધરથ રાજની,	દશમે ભવે શ્રી શાંતિ જી.	૧૩૪
૧૪૯ કામકંદર્પની સજ્જાય.	કામ વિકારે માનવી રે.	૧૩૬
૧૫૦ ભાવિભાવની.	કર્મે લખીયું નિશ્ચય રે.	૧૩૧
૧૫૧ રાત્રિભોજનની.	અવનીતજ વારૂ વસે જી.	૧૩૭
૧૫૨ કર્મપથોશીની.	દેવ દાનવ તીર્થકર ગણધર.	૧૩૮
૧૫૩ આત્મશિક્ષાની.	ભવિક જન ભજ લે રે.	૧૪૦
૧૫૪ મહાવીરસ્વામીનાભવનું.	શ્રી શુભવિજય મુગુરુ નમી.	૧૪૨
૧૫૫ મહાવીરસ્વામીનાપાંચગ પ્રેમે પ્રભુમું સરસતી.		૧૪૬
૧૫૬ મહાવીરસ્વામીનામોક્ષનું.	સિદ્ધારથ કૃણે તું ઊપનયો.	૧૫૦
૧૫૭ દાન શીળ તપ ભાવનું.	પ્રથમ જિલ્લેસર પાવ નમી.	૧૫૪
૧૫૮ પાંચ સમવાયનું જી.	સિદ્ધારથ મુત વંદીએ.	૧૬૦
૧૫૯ એલાચીકુમારનું જી.	માન મયા કરો સરસતી,	૧૬૫
૧૬૦ બાર ભાવનાની ઢાળો.	પાસ જિનેસર પાવ નમી.	૧૭૨
૧૬૧ ઈંધુકાર કમળાવતીનું જી.	ચોરીસે જિનવર નમું.	૧૮૧
૧૬૨ સિયળની નવવાડો.	શ્રી સરસતી સમરૂ સદા.	૧૮૮
૧૬૩ કળાવતીનું ચોડાગિયું.	માળવ દેશ મનોહર.	૧૯૫
૧૬૪ ઝાંઝરિયામુનિનું ચોડાગિયું.	સરસતી ચરણે શીશ નમાવી.	૧૯૯
૧૬૫ ભરતબાહુબજગોસલોકો.	પ્રથમ પ્રભુમું માતા બ્રહ્માણી,	૨૦૨
૧૬૬ દશ આવકની સજ્જાય.	સયળ ઉપાસકમાં શિરદારા.	૨૦૬
૧૬૭ અઢમુતાકુમરનું ત્રિહાગિયું.	શાસનસ્વામી રે, અંતરંગમી.	૨૦૮
૧૬૮ મેધકુમારની સજ્જાય.	વીર જિજ્ઞાસ મોસસ્વાજી.	૨૦૯
૧૬૯ અમરકુમરની સજ્જાય.	રાજશૃદ્ધી નગરી ભડી.	૨૧૦
૧૭૦ વૈરાગી સજ્જાય.	એ સંસાર અસાર છે.	૨૧૩
૧૭૧ નેમનાથની સજ્જાય.	વિચરના નેમ જિલ્લેસર.	૨૧૪
૧૭૨ પંદર નિધિ.	સકળ વિદ્યા વરદાયિની.	૨૧૪
૧૭૩ મહાવીરસ્વામીની ભાવણી.	મેં નમું જૈન શાસન.	૨૧૫

श्री जिनवरदत्ताय नमः

श्री

जैनसज्जायमाला

भाग १ लो.

॥ नै थ सिं झा उ सा य नमः ॥

तत्र प्रथम श्री पार्श्वनाथस्यामीनो वंद.

(तोटकृतनी देशीभां.)

जय जय जगनाथक पार्थजिन, प्रकृताभिष मानवदेव गजुं ॥
जिनशासन भंडन देवाभी जपो, तुम हरिशन देभी आनंद जपो ॥ १ ॥
अथसेन कुलांजर एगुनिज, नव हस्त शरीर हरित प्रति ॥
जं ॥ धरेहुंद मुसेविन पाइयुगं, कर जामुर हांति सदा मुजग ॥ २ ॥
निज रूप विनिर्जित रत्नपति, पदनोदति शारद सोमतति ॥ नय
नांभुज हीम विराजतस, तिलकुमुभ सज्जिज नासा भवरा ॥ ३ ॥
देसनाभुज कंड समान सदा, इशनापणि अनारकणी मुजदा ॥ अ
धराजु विदुभ रंग धन, जय शंभपुराजिध पार्थजिन ॥ ४ ॥
अतिथारु मुकुट भस्मक हीपे, काने कूडज रवि शरि लपे ॥ तुज
भद्रिभा भद्रिभज गामे, नित पथ राज्द वाजं वाजे ॥ ५ ॥ गुर
किन्नर विधाधर आवे, नर नारी तोरा गुज गावे ॥ तुज सेवे शारक
पीद सदा, तुज नामे नावे कष्ट कदा ॥ ६ ॥ जे सेवे तुजने जाय भजे,
नवनिधि थाय धर तेहु तजे ॥ अडपडियां तू आधार कडो, समरथ
साहिज मे आग लडो ॥ ७ ॥ दुर्जियाने मुजदायक तु दाजे, अरा
रज्जने शरहु तु राजे ॥ तुज नामे सकट पिउट रजे, पीछडियां न्हासां
आधि भजे ॥ ८ ॥ नर पिट लपट इरे नारो, तुज नामे शार यरड
त्रासे ॥ रज्ज दाडिज जय तुज नाम धडी, सधजे आगज तुज सेव
धडी ॥ ९ ॥ यक्ष राक्षस किन्नर सवि उरगा, करि केसरि दावानज
विदुगा ॥ पथ जपन जय सधजा जने, जे जेक मना तुजने प्यावे

[illegible]

જ્યા ગુણ ગાવે, ઋદ્ધિ અર્ધિંતી તે નર પાવે ॥ ૩ ॥ જે નરકું પ્રભુ
 શાંતિ સહાર્ધ, તે નરકું કયા આરતિ લાઘ ॥ જે કષ્ટ વંછે સો હી
 પૂરે, દુઃખ દારિદ્ર મિથ્યામર્તિ ચૂરે ॥ ૪ ॥ અક્ષય નિરંજન જ્યોત
 પ્રકાશી, ધટ ધટ અંતરકે પ્રભુ વાસી ॥ સ્વામી સ્વરૂપ કહું નવિ
 જાય, કહેતાં મુજ મન અચરિજ થાય ॥ ૫ ॥ ઘર દીપે સખ હી
 હથિયારા, છત્યા મોહતણા દળ સારા ॥ નારી તણ શિવશું રંગ
 રાચે, રાજ તજ્યો પણ સાહિબ સાચે ॥ ૬ ॥ મહા બળવંત કહી
 જે દેવા, કાયર કુંથુ એક હલેવા ॥ ઋદ્ધિ સયગ પ્રભુ પાસ લહીએ,
 બિજાઆહારી નામ કહીએ ॥ ૭ ॥ નિંદક પૂજકકું સમભાષક, પ
 જ સેવકહીકું સુખદાયક ॥ તણ પરિમહ ભયે જગનાયક, નામ અ
 તિથિ સવે સિદ્ધિ લાષક ॥ ૮ ॥ શત્રુ મિત્ર સમચિત્ત ગણીએ, ના
 મ દેવ અરિહંત લખીએ ॥ સરળ છવ હિતવંત કહીએ, સેવક જા
 થી મહાપદ દીએ ॥ ૯ ॥ સાધર જેસા હોત ગંભીરા, દૂષણ એક ન
 માંહે શરીરા ॥ મેરુ અચળ જિમ અતરંગમી, પણ ન રહે પ્રભુ
 એકજ ઠામી ॥ ૧૦ ॥ લોક કહે જિતણ સખ દેખે, પણ સુપનાંતર
 કબ હુન પેખે ॥ રીસ વિના બાવીરા પરીસા, સેના છતી તે જ
 ગદીરા ॥ ૧૧ ॥ માન વિના જગ આજ મનાઈ, માયા વિના શિ
 વશું લય લાઈ ॥ લોકા વિના ગુજરાશિ મહીએ, વિશ્વ ભયેત્રિગ
 ડા સેવીએ ॥ ૧૨ ॥ નિર્ગથપણે શિર છત્ર ધરાવે, નામ યતિ પણ
 અમર હજારે ॥ અભયદાન કાતા સુખ કારણ, આગળ ચક્ર ચાલે
 અરિદારણ ॥ ૧૩ ॥ શ્રી જિનરાજ દયાળ લખીએ, કર્મ સવેકો મૂળ
 ખણીએ ॥ અહિંસા મધદ તીરથ ધાપે, લાંછી ધણી દેખે નવિ આ
 પે ॥ ૧૪ ॥ વિનયવત ભગવંત કહાવે, નાંહી કીર્તીકું શીરા નભાવે ॥
 અકચનકો બિરહ ધરાવે, પણ સોવન પદ પંકજ ઠાવે ॥ ૧૫ ॥ શ
 ગ નહી પણ સેવક તારે, દ્રેષ નહી નિગુણા સગ વારે ॥ તણ આ
 રભ નિજ આતમ પ્યાવે, શિવરમણીકો સાથ ચલાવે ॥ ૧૬ ॥ તે
 રો મહિમા અદ્ભુત કહીએ, તેરા ગુણકો પાર ન લહીએ ॥ તું પ્રભુ
 સમરથ સાહેબ મેરા, હું મનમોહન સેવક તેરા ॥ ૧૭ ॥ તું રે ત્રિ
 લોકતણા પ્રતિપાળ, હું રે અનાથ તે તું રે દયાળ ॥ તું શરણાગત
 રાખજ ધીરા, ॥ પ્રભુ તારક ॥ વડવીરા ॥ ૧૮ ॥ તૂહિ સમો વડભા
 ગજ પાયો, તે મેરો કાજ ચડ્યો રે સવાયો ॥ કરજેડી પ્રભુ બીન
 તું તમશું, કરો કૃપા જિનવરણ અમશું ॥ ૧૯ ॥ જનમ મરણના ભ

ય નિવારે, ભવચાગરથી પાર ઉતારે ॥ શ્રી હૃદયિણાદિ મંડળ સો
હે, ત્યાં શ્રી શાંતિ સદા મન યોદે ॥ ૨૦ ॥ પદ્મચાગર ગુરરાજ પ
સાધા, શ્રી ગુણમાગર દહે મન ભાષા ॥ જે નર નારી એક ચિત્ત
ગાવે, તે મનવોંછિત નિત્યે પાવે ॥ ૨૧ ॥ ઈતિ. ॥

અથ શ્રી મદાવીરસ્વામીનો વંદ

સેવો વીરને ચિત્તમાં નિત્ય ધારે, અરિ ક્રોધને મજથી દૂર વા
રે ॥ સંતોષપૂર્તિ ધરે ચિત્તમાંદિ, રાગ દ્વેષથી દૂર થાએ ઉચ્છાદિ
॥ ૧ ॥ પડ્યા મોહના પાસમાં જેહ પ્રાણી, શુદ્ધ તત્ત્વની વાત તેજે ન
જાણી ॥ મનુ જન્મ પામી વૃથા હાં ગમેછા, જિનમાર્ગ છંડી જૂસા
હાં ભમે છે ॥ ૨ ॥ અસોણી આમાની નિરાગી તજે છે, સસોણી
સમાની સરાગી ભજે છે ॥ હરિ દરદિ અન્યથી શું રમે છે, નરી
ગંગ મુકી ગંગીમા પડે છે ॥ ૩ ॥ કેઇ દેવ હાથે આસ ચક્રધારા, કે
ઈ દેવ ધાસે ગળે રૂંઢમાળા ॥ કેઇ દેવ ઉત્પન્ને રાખે છે વામા, કેઇ
દેવ સાથે રમે જૂંઢ રામા ॥ ૪ ॥ કેઇ દેવ જપે સેઇ જપમાળા, કેઇ
માંસભરી મહા પીકરાળા ॥ કેઇ યોગિણી ભોગિણી ભોગ રામે, કે
ઇ રૂઢાણી છાગનો હોમ મામે ॥ ૫ ॥ ઇશા દેવ દેવીતણી આરા વા
ખે, તદા મુખિનાં મુખને કેમ ચાખે ॥ જદા લોભના ધાકેના પાર ના
બધે, તદા મપને બિદુઓ મજ ભાળ્યે ॥ ૬ ॥ જેહ દેવસાં આપ
ણી આરા રાખે, તેદ પિડને મજશું લેય ચાખે ॥ દીનહીનની ભી
ડ તે કેમ ભાંજે, કુટ્યો ટોસ હોએ દહો કેમ વાજે ॥ ૭ ॥ અરે મૂક
જાતા ભજે મોક્ષદાતા, અસોણી પ્રભુને ભજે વિન્યખ્યાતા ॥ રત્ન
ચિતામણિ સરિખે એહ સાચો, કલંકી કાચના પિડશું મત રાચો
॥ ૮ ॥ મંદબુદ્ધિશું જેહ પ્રાણી કહે છે, સવિધમં એકત્વ જાણે ભમે
છે ॥ કિહાં સર્પવાને કિહાં મેરુધોર, કિહાં દાયરાને કિહાં શૂરવીર ॥ ૯ ॥
કિહાં સ્વલંયાજ કિહાં કુંભખંડ, કિહાં કોદ્રવાને કિહાં ખીરમંડ ॥ કિ
હાં ખીર સિધુ કિહાં દ્વારનીર, કિહાં કામધેનુ કિહાં છાગખીર ॥ ૧૦ ॥ કિ
હાં સત્યવાચા કિહાં કૂવાણી, કિહાં રંકનારી કિહાં રાયરાણી ॥ કિહાં
નારકીને કિહાં દેવભોગી, કિહાં ઉદ્ધદેહી કિહાં કુટરોગી ॥ ૧૧ ॥ કિહાં
કમંપાતી કિહાં કમંધારી, નમો વીરસ્વામી ભજે અન્ય વારી ॥ જિ
સી સેજમાં સ્વપ્નથી રાજ્ય પામી, રાચે મદબુદ્ધિધરી જેહ સ્વામી
॥ ૧૨ ॥ અધિર મુખ સંસારમાં મજ રાચે, તે જના મૂકમાં એક શું

મદ્ય છાજે ॥ તમે મોહ માયા હરો દંભ રોશી, સજે પુણ્ય પોરી
 જાજે તે અરોશી ॥ ૧૩ ॥ ગતિ ચાર સંસાર અસાર પામી, આ
 વ્યો આશ ધારી પ્રભુ પાપ સ્વામી ॥ તુહીં તુહીં તુહીં પ્રભુ પરમ
 રાગી, ભયદેરની જુઓલા મોહ ભાગી ॥ ૧૪ ॥ માનીયે વીરજી અ
 રજ છે એક મોરી, દીજે દાસકું સેવના ચરણ તોરી ॥ પુણ્ય ઉદય
 હુવો ગુરુ આજ મેરો, વિવેકે લલો મેં પ્રભુ દર્શ તેરો ॥ ૧૫ ॥

અથ શ્રી ગૌતમસ્વામીનો વંદ.

વીર જિજ્ઞેસર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો નિશ દીશ ॥
 જો દીજે ગૌતમનું ધ્યાન, તો ધર વિલસે નવે નિધાન ॥ ૧ ॥ ગૌતમ
 નામે ગિરિવર ચરે, મનવંછિત હેલા સપડે ॥ ગૌતમ નામે નાવે રો
 ગ, ગૌતમ નામે સર્વ સંલોગ ॥ ૨ ॥ જે વૈરી વિરુદ્ધા વંકડા, તસ
 નામે નાવે કુકડા ॥ ભૂત પ્રેત નવિ મડે પ્રાણ, તે ગૌતમનાં કંઈ વ
 ખાણ ॥ ૩ ॥ ગૌતમ નામે નિર્મળ કાય, ગૌતમ નામે વાધે આય ॥
 ગૌતમ જિનશાસન શણગાર, ગૌતમ નામે જય જયગાર ॥ ૪ ॥ રો
 ણિ દાળ સુરહા કૃત ગાળ, મનવંછિત કાપડ તંબોળ ॥ ૫ ॥ મુધરજી
 નિર્મળ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત ॥ ૬ ॥ ગૌતમ ઉદયો અ
 વિચળ ભાણ, ગૌતમ નામ જપો જગ જાણ ॥ મહેતાં મંદિર મેરુ
 સમાન, ગૌતમ નામે સદ્ગુણ વિહાણ ॥ ૭ ॥ ધર મયગળ ધોડાની
 જોડ, વાડ પહોંચે વંછિત કોડ ॥ મહિયલ માને મહેતા રાય, જો
 છૂટે ગૌતમના પાય ॥ ૮ ॥ ગૌતમ પ્રભુઆં પાતક દળે, ઉત્તમ નર
 ની સગત મળે ॥ ગૌતમ નામ નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાધે
 વાન ॥ ૯ ॥ પુણ્યવત અવધારો સહુ, ગુરુ ગૌતમના ગુણ છે બહુ ॥
 કહે લાવણ્યસમય કરજોડ, ગૌતમ તું સપતિ કોડ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી સોલસતીનો વંદ.

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સદ્ગુણ મનોરથ કીર્તિયે એ ॥
 પ્રભાતે ઉઠી મંગલિક કામે, સોળ સતીનાં નામ લીજીયે એ ॥ ૧ ॥
 બાળકુમારી જગ હિતકારી, બ્રાહ્મી ભરતની બેનડી એ ॥ ૨ ॥ ધર ધર
 વ્યાપક અક્ષર રૂપે, સોળ સતીમા જે વડી એ ॥ ૩ ॥ બાહુબળ ભ
 ગિની સતીય શિરોમણી સુંદરી નામે ઋષભ સુતા એ ॥ ૪ ॥ અંક સ્વરૂ
 પી ત્રિભુવન માંહે, જેહ અનૂપમ ગુણગુતા એ ॥ ૫ ॥ ચંદનબાળા

જિનંદન રેવા મુમતિ મુસેવા, કરો નિત મેવા રિપુ ખાતા ॥ એવિ
શ જિનરાયા મન વચ કાયા, પ્રભુપું પાયા યો રાતા ॥ ૧ ॥ મી
પદ મુપાસે શશિ મુમ રામ, મુવિધિ મુવાસં હિતકારી ॥ મી રી
તજરખમી, અંતરઆમી, શિવમતિ આમી ઉપકારી ॥ એવાંસ કયાળા
પરમ કૃપાળા, કવચનવાળા જમદાતા ॥ એવિશા ॥ ૨ ॥ વામુપુત્ર્ય
મુકતં વિમળ અનતં, ધર્મ મી સંતં સંતકારી ॥ કૃપું અરનાથં
તજ જમ સાથ, મત્તિ મુઆથં સંગ ધારી ॥ મુનિ મુમત નમી
આનમને કમી, દુર્મેતિને વમી તપ રાતા ॥ એવિશા ॥ ૩ ॥ ડરિષ્ઠ
નેમિ વકાઠ નાર ન બ્યાહી, તોરજુ બજછકાઠ ॥ નાગનાગજુ તાંઠ
દિવા બયાધ, પારમ સાંધ મુખદાઠ ॥ જ્યા જ્યવદંમાનં મુજનિધિ
આનં, વીજમ આનં મુદ આના ॥ એવિશા ॥ ૪ ॥ સંસારકા દંદા
દૂર નિકાઠ, ધર્મકા છદા જિજુ લીના ॥ પ્રભુ કેવળ પાયા ધર્મ મુ
જાયા, બવ સમજવા મુનિ કીના ॥ પદે મુવિ તિસોકં સદા તસ
ધાકં, યો મુખ યોક વિત આના ॥ એવિશા ॥ ૫ ॥ હતિ. ॥

અથ શ્રી અનિત, અનાગત અને વર્તમાન કાલના

જિનનો ઇંદ.

(મી એવાડની.)

પ્રભુ ૧-૧૪ નાગમન્નામ, જિનપાણી સરમતિ મુજધામ ॥
મુન વરનામુજ પ્રભુ આદ, કદુ દિકાળે એવીરી નાથ ॥ ૧ ॥ અ
નિત એવાડની બ, પદ અનત, ન વક મે શિવપુર કત ॥ ૫ ॥ એક
ધનવાળા આના, નાન કદુ ૧૦ મન ધારે યોગ ॥ ૨ ॥

પ્રથમ કેવળજીવ, જિનગજ નિવાળી આમર તારજિ આજ ॥
મદ્દાજન વિભાગે મુજદ મુજગા, મરાનુમુવિ મીવર ઉદાર ॥ ૩ ॥
દન દાનાડન જુ, જિનવં ૧૦ મુજજાનાના દારકમખેર ॥ મુનિમુમત
મુજાગે જિન ૧૦, શિવવાગે નાની નમુ નિમ દીગ ॥ ૪ ॥ આર્ય
નર નવીર ૧૦ પ્રભુ અનત નજા દેવા ૧-૧૦ પ્રમાણ ॥ જ્યોપર
કુળાવે ૬ જિનગજ જિનવં ૧૦ હા નાન્ય ભવાજ ॥ ૫ ॥ મુદ
અનત ૧૦૧૦ નમુ, બવ બવ મમિત પાતક નમુ ॥ સ્વંદન મદન
દેવ મુજાગ, નવેર ૧૦ પ્રભુ વિત આદ ॥ ૬ ॥ અનિત એવીરી
નાથ એ પ્રભુ પ્રાને નિત જપમે બરિવાળ ॥ અમ કદુ વર્તમાન
જિન નામ, બુદ્ધ જ કાલગજ બવ રેવામ ॥ ૭ ॥

ઋષભ અજિત સંસવ અલિનંદ, મુખતિ કુમતિ કરી દૂરનકં
 ૬ ॥ પદમ મુખરસ જિન મુખકંદ, ચંદ્રપલ પરના જિમ ચંદ
 ૮ ॥ મુવિધિ રીતજ એપાંસ મુધોર, વામુપુલ્યવિમળ જગ પીર ॥
 અનંત પરમ શાંતિ કુંચ દયાળ, અર મહિ મુનિમુખન કૃપાળ ॥૯॥
 એકવિશમા નમિનાથ ઉદાર, રિષ્નેમિ તજિ રાણુલ નાર ॥ પાર્થ
 પ્રભુ વંદૂ વર્દમાન, વર્તમાન ચોવીસી બલ ॥ ૧૦ ॥ કમં દહી કે
 વળ પદ પાય, ચોવિશ જિન પહોત્યા શિવ માંય ॥ મહેર કરો મુજ
 પર અરિહંત, રવિ રસિ સાગર ઉપમાવંત ॥ ૧૧ ॥ દુમં દરશનકી
 મુજ ચિત્ત થાય, પળ પળ વંદૂ રીસ નમાય ॥ અનાગત ચોવિશી
 ભરત મહાર, તેહનાં નામ મુજો નર નાર ॥ ૧૨ ॥

પદનાલ મુરદેવ મુખાસ, સ્વચંપલ શિવ કર્યો વાસ ॥ સર્વાનુ
 ભૂતિ દેવમુર જિલેશ, ઉદય કરંગ નહી રાખયે રેશ ॥૧૩॥ પેદાળ
 પેદિલ સત્યકિરતી બલ, મુખત અમમ હોયે જગ બાલ ॥ તેરમા
 નિઃકપાય પુલાસ, ચોદમા જિનવર તો નિષ્પુલાક ॥ ૧૪ ॥ નિર્મમ
 ચિત્રમુસ સમાધિ, તર્યો લવળજ લેદુ અગાધ ॥ સંવર જિનેશ અ
 દારમ લેય, યદોધર વિજય મહિ જિન હોય ॥૧૫॥ દેવજિન અ
 નંતપિરજ મુચંગ, ભદ્રજ દ્રવ્ય ભાવ ઉત્તંગ ॥ અનાગત હોયેદીન
 દયાળ, દયાધરમ ઉપદેશ રસાળ ॥ ૧૬ ॥ તે પલ યાપયે તીરથ
 ચાર, તર્યો કહં ભવિષ્ય નર નાર ॥ અતિત અનામત નેવર્તમાન,
 બહોતેર તીર્થકર પ્રમાણ ॥ ૧૭ ॥ આગમ ચંચલજે અનુસાર, સંવત
 ઓગલોયે ત્રીશ મહાર ॥ ભજતાં ગણતાં મુખ મુવિશાળ, તિસ્રીક
 ઋષિ કહે મંગળ માગ ॥ ૧૮ ॥ દતિ. ॥

અથ શ્રી મહાવીરજિન વંદ.

(ત્રિભંજી ઇંદ.)

જિનશાસન સ્વામી, અતરંગમી, શિવમતિગામી, મુખકારી ॥
 જગમેં જસવતા, મી ભગવતા, મુમુક્ષુ અનંતા, ઉપગારી ॥ સિદ્ધારથ
 કુળ આયા, જગત મુદાયા, મુલપજ બાયા, મુલધારી ॥ ધન ત્રિશ
 લા નંદન, કુળપજ સ્વંદન, જિન ચરણનકી બલિહારી ॥ ૧ ॥ આ
 સન કંપાયા, મુરપતિ આયા, રીશ નમાયા, મુલ ભાવે ॥ વૈકિયો
 પાસે, મેડો ઉણસે, લે જિન તાસે, ગરિ આવે ॥ તિદાં પ્રમુછો,

મહોચ્છવ કીનો, ફિર ચુક દીનો, જ્યાં મહત્તારી ॥ ધન ત્રિશલા ૭
 ॥ ૨ ॥ યુગ વંદણ કરકે, નિદ્રા હરકે, સ્તવન ઉચરકે, ધરજાવે ॥ ભર્ષ
 રવિ ઉગાર્ધ, બૃધવ તાંધ, દાસી વધાર્ધ, દરસાવે ॥ નૃપ મહોચ્છવ કીનો,
 દાન જ દીનો, હર્ષત હુયો, નીહારી ॥ ધનગા ૩ ॥ યોગન વય માંહી,
 નારી વ્યાહી, અવસર પાહી, ભેગ મહે ॥ તપસ્થા તન તાવે, સમ
 હમ ભાવે, ધ્યાન મુધ્યાવે, કષ્ટ સહે ॥ પ્રભુ ક્ષમાસાગર, જ્ઞાન ઉગ
 ગર, ગુણ રતનાગર, અધ વારી ॥ ધન ૭ ॥ ૪ ॥ શુદ્ધ સંધમ પાળે,
 દુપણ ટાળે ॥ શિવમગ આલે, જગ ત્રાતા ॥ ક્રોધ માન ને માયા,
 લોભ હઠીયા, મોહ ભગાયા, અરિધાતા ॥ શુદ્ધમમ ધ્યાયા, કર્મ ખ
 પાયા ॥ કેવળ પાયા, જિજ્ઞાસારી ॥ ધન ૭ ॥ ૫ ॥ શુભિ નાથ બડાધ,
 મન અકડાધ, આષા ચલાધ, પ્રભુ પાસે ॥ વિરમય અતિ પાયા,
 ચિત્ત લગતયા, ગર્વ ગમાયા, ધીમાસે ॥ પ્રભુ ભર્મ મિરાયા, જિન મગ
 આયા, સજમ ઠાયા, તિલુ સારી ॥ ધન ૭ ॥ ૬ ॥ પરથમ ઇંદ્રમુતિ,
 પૂરવધર મુતિ, ત્રિપદિ સમુતિ, ફરમાયા ॥ ગજધર પદ લીના, પરમ
 પ્રવીના, સમ હમ ભીના, તન તાયા ॥ મુગમાળીશે લારા, ગજધરર્ધ
 મારા, ભયે અજગારા, મતધારી ॥ ધન ૭ ॥ ૭ ॥ ચાર તીરથ ધાર્યાં,
 પાપ ઉધાર્યાં, મુક્ત આપ્યાં, નર નારી ॥ કેઈ સ્વર્ગ મિધાયા, કેઈ
 શિવ પાયા, ધી જિનરાયા, હિતકારી ॥ શીલેશી ભાવે, પ્રભુ શિવ
 પાવે, જગમે નાવે, અવિકારી ॥ ધન ૭ ॥ ૮ ॥ પ્રભુ અલખ નિરજન,
 ભવદુઃખ ભજન, ભવિજન રજન, કિરપાળા ॥ જે શુદ્ધ મન ધ્યાવે,
 દુઃખ પુસાવે, મુખ ઉપાવે, પ્રતિપાળા ॥ કહે સુધિ તિસોકા, નીરત
 પોના, રતે શિવ યોગા, ભવ પારી ॥ ધન ૭ ॥ ૯ ॥ ઇતિ, ॥

અથ શ્રી ચિંતામણિપાર્શ્વનાથનો વંદ.

(રાહા)

કલપવેદ્ય ચિંતામણિ કામધેનુ ગુણ ખાણ ॥ અલખ અગોચર
 અગમ ગાન, ચિદાનંદ ભગવાન ॥ ૧ ॥ પરમ ક્યોતિ પરમાતમા, નિ
 રાકાર કિરનાર ॥ નિર્ભય રૂપ ક્યોતિસર, પૂરજી શ્રદ્ધ અપાર ॥ ૨ ॥
 અચિનાશી સાહયની, ચિંતામણિ ઓ પાસ ॥ અરજ કર કરજોડકે, પૂરો
 વંછિત આસ ॥ ૩ ॥ મનચિંતિત આશા ફૂળે, સકળ સિદ્ધિ ટામ ॥ ચિંતા
 મણિકો વ્દય જપ, ચિંતાહર એ નામ ॥ ૪ ॥ તુમ સમ મેરે કો નહી,
 ચિંતામણિ ભગવાન ॥ ચેતનજી અંદુ વીનતો, દીજે અનુભવ જ્ઞાન ॥ ૫ ॥

૧૨૨૧ ચિત્તન ચિંતાહરણકો, બાપ જપે તિન કાળ ॥ ૩૨ આંખિય
 ૧૨૨૨ કાસકો, ઉપજે મંગળ માળ ॥ ૨૩ ॥ પારસ નામ પ્રલાવધી, વાધે
 બળ બહુ જ્ઞાન ॥ મનવંછિન મુખ ઉપજે, નિત સમરો બગવાન
 ॥ ૨૪ ॥ સંવત આશા ઉપરે, આશિરવાકો પરિમાળ ॥ પાપ શુકલ
 વિન પાંચમી, વાર શનિશ્વર ભજ ॥ ૨૫ ॥ પટે મુલે ને ભાવશું, મુખે
 સદા ચિત્તમાયા ॥ ચિત્તન સંપતિ બહુ મળે, સમરો મન વચ કાપ ॥ ૨૬ ॥

અથ શ્રી ચોત્રીશ અતિશયનો હંદ.

શ્રી મુખનિ કાચક દુરિત પાપક, જ્ઞાન અનુભવ મી વરી ॥ તસ
 મુખુરોરો યરજ પ્રજમું, યુગમ કરજોડી કરી ॥ બહુ ભાવ ભાને મુખ
 જિનવર, ચાત્રીયો અનિશય કરો ॥ એ મુખુરુ મુખથી મુવયા તે કહ્યું,
 આમમ શાન્તે અનુસરી ॥ ૨૭ ॥ તિહાં પ્રથમ અતિશય શ્રી જિનકેરા,
 રોમ નખ વાધે નહી ॥ તીરોમ નિર્મળ ગાત્ર એહનું, ત્રિતીય અનિ
 શય એ સહી ॥ ત્રોત્રય અરખાં માંસસોહી, તુતિય એહ વખાણિયે ॥
 ચાપો તે ઉત્પલ મધ સરખા, ચામોચાચ સો અણિયે ॥ ૨૮ ॥ આહાર
 ને નિહાર પ્રમ્થન, એવું અનિશય પાંચમો ॥ આશરોગત ધર્મચક્ર
 છોડે, મનન છત્ર એ માગમા ॥ ૨૯ ॥ તે અભર જન ચામર, યુગ
 અજમ એ કહ્યો ॥ સ્ફુટક શિલાચન નુનિમંગ, નવમ અતિશય એ
 સદ્યો ॥ ૩૦ ॥ આશાગતન ધ્વજ એહસ મહિન, ઉદાયજ આગળ એ
 કો ॥ એ દશમ અનિશય કહ્યો નવમાં, દેખો પરમત ખગભજે ॥ ૩૧ ॥
 આરંભ જગિ સ્વામી શ્રીમા, સ્વેવગીએમે તિહાં ॥ સંકાવ માંવજ
 રવ નવસોજ, અશોકાક વિરમે તિહાં ॥ ૩૨ ॥ દ્વાદશ અનિશય પ્રલા
 મંજ, પુરે મુવિર છાંતીવે ॥ રમખીવ મુદરભખિભામ ને, તેરમે
 એ કીપિયે ॥ અગિમૂખ દોવ સર્વે કહ્યું, ચાકમે અનિશય વર ॥
 અનુજી ઘોને પ્રજન જગુ મળ, પચદશમા મુખકર ॥ ૩૩ ॥ સંવત
 પચમે જ્ઞાન પુજે વેચન જાવે એ માગમે ॥ મુખંધ વર્ગ તિહાં
 વરને, પ્રવદ અનિશય સતરમે ॥ અનુ પ્રભાજીર્જીત નીચાં, પચવર્ણ
 દેઃ શિવજા ॥ ૩૪ ॥ અને અવગતાં રૂપ વરમે, અશરમે અનિશય
 ચનું ॥ ૩૫ ॥ અખતોડ મન્દારકી હી નામે, આમજીરામે અનિશય
 વગી ॥ ૩૬ ॥ અનિશય મુખકર વાવે, કમ કહે પ્રમુ દેવગી ॥ એ
 કોમરે પ્રજાજીવ દેશન, વેચન જાવે સચિજન મુખે ॥ ૩૭ ॥ આરીરામે
 વગી અહં માવધિ, આપાવેચિનજાવે ॥ ૩૮ ॥ રેવીરામે ચિત્તપાણિ

ભરપૂર ॥ વિવિધ કષાય રતિ આરતિ આણ, જ્યાંયાં નિકાચિત કર્મ
 અમળ ॥ ૨૦ ॥ કપર સહિત કહી મૃષાવાદ, મિથ્યામત કરજી આ
 સદા ॥ કરજ કરાવજ કરી મેં ભાદ, પાપ અકારહુ ધર્મ વિરોધ ॥ ૨૧ ॥
 ઇજા વિધ કરિયાં કર્મ કરે, પહોત્યો નરક સદાં દુઃખ પૂર ॥ પરમા
 માત્રી દીધી ત્રાસ, નહી માની કિચિત અરદાસ ॥ ૨૨ ॥ તિરિયંચ
 વેદન સાગર રૂપ, જંગમ થાવર પડિયો કૂપ ॥ છેદન ભેદન કષ્ટ મ
 હંત, જનમ મરણ દુઃખ સદાં અનંત ॥ ૨૩ ॥ નર ભવ નીચ ભતિ
 કુળ દીન, દુઃખી હરિદ્ર ભયો ભતિ દીન ॥ જન જન આગેં જોડ્યા
 હાથ, પૂરજ નહિ મિત્રિયો જગ ભાત ॥ ૨૪ ॥ પાપ ઉદય નાહકિયો
 રવ, ભયો મેં તમ હરિ મુરતી સેવ ॥ પાડ્યાં નાહક તોડીતાન, કર્મ
 ઉદય મેં ભયો ભેરાન ॥ ૨૫ ॥ ચરિતિ જમળ મહા દુઃખ દીન, તુમ
 શરણાં વિજ ભવ ભવ દીન ॥ કીધા મેં અપરાધ અપાર, ભરિયો
 દુઃખવગુળ ભંડાર ॥ ૨૬ ॥ ખોધ કિયો મેં નિર્ધક કાળ, માહુનીકર્મ
 એ ભર્મ જાળ ॥ સર્પ અધારે લેવડીજેમ, છીપખંડ રૂપ મહે તેમ
 ॥ ૨૭ ॥ મૃમ મરીચિકા ભળત તોય, પ્યાસ છુટાવજ હરિણાં સોય ॥
 ધાવન ધાવન છાડે પ્રાણ, તેસે મેં ભમિયો અમાણ ॥ ૨૮ ॥ જેસે જવ
 ૨ તન પ્રમગ્ન થોય, અજ રવિ નહિ વ્યાપે સોય ॥ તેસે કુર્મ ઉ
 દયગન જવ, ધર્મરવિ નહિ આવન ઈવ ॥ ૨૯ ॥ જખ તન જવરેકો
 મિદન વિકાર, તમ સોય વછા કરન આહાર ॥ અગુલ કર્મજખ
 હોત પ્રયાણ, તમ તુમ શરણ મહે ભવિયાણ ॥ ૩૦ ॥ જખી મેં આ
 મમ અનુમાર, કિચિત તુમ મારગડી કાર ॥ રાન રાન પૂરજ આ
 રિત, પળે નહી મુજ મુદ પવિત્ર ॥ ૩૧ ॥ પજ અંક ચરજ શરણકી
 આશ, ધારી મેં અમ દિધે વિમાસ ॥ આશનિરાશ કરજ નહી રીત,
 તુમગું જાગી પૂરજ શીત ॥ ૩૨ ॥ તુમ મમ આર ન કોઈ કૃપાળી,
 અંતમ ઉદારજ દીન દયાળ ॥ તુમ વિજ કોણ મા હોત સદાય, તુમ
 વિજ કોણ અધિક મુખદાય ॥ ૩૩ ॥ નજ મદવત મદા વિકરાળી, સ
 નુખ આવે ન નરં ભાગી ॥ માંજ આવે ભરેનો કાળ, તુમ જપનાં
 હરિ દોષ મિવાળ ॥ ૩૪ ॥ કષ્ટાંગકાળ મચીરે અદભ, જળે દાવા
 નજ કુત્ર યથા ॥ એમે કષ્ટ ભજે જન કોય, તુમ કીરન જગ સો
 નજ ભાવ ॥ ૩૫ ॥ રથામ રમ દમ સાસકરાળી કોય ઉદન પ્યાવે વિ
 કરાજ કુતમદમન તુમ નામ વિશાળી ॥ રાજ વિજ કરે નહી વ્યાસ
 ॥ ૩૬ ॥ ભૂપગુ ભૂવ કરે સંમામ, રજા ખાગ વડે તિજ દામ ॥ એ

યોધિશ મન આપણું, જિમ પામું ભવ પાર ॥ ૧ ॥ રે મન તે જ
 સ્થિરપણે, કીધાં કુકર્મ કોડ ॥ રાગતણે રંગે કરી, જીવહ આજી ખોડ
 ॥ ૨ ॥ પંચેદ્રિય પરવશ પણે, જે મેં કીધાં પાપ ॥ તે મુખ કહિએ
 કેટલાં, હુઓ સંસારહ વ્યાપ ॥ ૩ ॥ જ્ઞાનદષ્ટિ જીવ જોઈ તું, મોહનખી
 મતિ મૂક ॥ વળીય વળી પામીશ નહી. નર ભવ એણે મ ચૂક પ્રજા
 જે દિશિયે પ્રહ લીગમે, તે સધ્યા નવિ હોય ॥ ધન ધાન્ય પરિવારની,
 મમતા મ કરો કોય ॥ ૪ ॥ નાહજી સોયજી આભરજી, જે પામીયે
 અપાર ॥ એકે જાતાં જીવને, તે રહિ કીજે જીર ॥ ૬ ॥ મરિર
 માંહે ધન ધરણિ. સીમે રહ્યા પરિવાર ॥ કાયા અગ્નિ પ્રજાળિયે, જીવ
 જાય નિરધાર ॥ ૭ ॥ જીવજીવ ધન મેળિયું, એ તુજ આબુ ભાગ ॥
 રાકડ એક કાઠી ભરયું, ભાગે ભાજને આગ ॥ ૮ ॥ મનુષ્યતણે પામિ મ
 રજી, સોયે સગા અપાર ॥ આપણું જીમું સહી, ઇમ ન ગણે ગમાર
 ॥ ૯ ॥ ઇંદ્રાદિક સેવે સદા, જેહને ત્રિગટે વાસ ॥ તે હુ જિન ધિરં નવિ
 રહ્યા, અવરાની કુણ આરા ॥ ૧૦ ॥ ઇંદ્રાદિકને ચક્રી ગણ, રાય રાજા
 અવસોક ॥ ગજ રથ તુરંગમ પરિવરના, તે હુ ગયા પરલોક ॥ ૧૧ ॥
 માય તાય બંધવ બહિન, ભાંગા મુલ ભંગાર ॥ માહૂં કરતાં મા
 નવી, ગયા સયે નિરધાર ॥ ૧૨ ॥ વસ્ત્ર હીન તું જનમિયો, ભદ્રિશ
 તેજી રૂપ ॥ પાપે પિંડ જે યોધિયો, પડિયો સંસારહ કૂપ ॥ ૧૩ ॥
 ગામ ગયા આવે વળી, હરખ મળે સહુ કોય ॥ હજી પથે પંથી
 હુયા, તેહને ન મળે કોય ॥ ૧૪ ॥ પરભવ જાતાં જીવને, આડો કો
 નવિ ધાય ॥ પ્રમદા ચોરાડ મહુરુ. પતિ પગલોકે જાય ॥ ૧૫ ॥
 સદા બગીચા વિમાનનો, પતિ જેહને નેવત ॥ કાજ કરે મનશું સદા,
 તે હુ ઇંદ્ર અવરંત ॥ ૧૬ ॥ માય તાય બંધવ કવલ, કુણ વેરી કુણ
 મિત્ર ॥ એ તહારે સહુ કો ગમુ, સાંભળી તું એકચિત્ત ॥ ૧૭ ॥ મૂર્છ
 અગ્રે ભૂઈ ચાંપિયે. ચાંદહુરાજ પ્રમાણ ॥ તે સખળી દુરસી સહી,
 સરસી ચારે ખાણ ॥ ૧૮ ॥ તે નિર્માદ ભવ પૂરિયા, સાત નરક કિયો
 વાસ ॥ બંધન બાંધિયુ કર્મને, કીધો કંડ અવ્યાસ ॥ ૧૯ ॥ સાયર
 સસિલ યત્રી અધિક, તે પીધાં માય થાન ॥ બહુ પર્વત પ્રાપ્ત અધિક,
 તે આરોગ્યાં ધાન ॥ ૨૦ ॥ સમુદ્ર નદી ડહધી ધણું, જીવ તે પાણી
 પીધ ॥ જૂરિ ભવાંજર પૂરતાં, તો હિ તુપતિ ॥ લોધ ॥ ૨૧ ॥ ઇમ
 ભમતાં સહુએ સગું. શત્રુ ન કો સંસાર ॥ સમતાશું મન સંવરી, મૈત્રી
 ભાવ વિચાર ॥ ૨૨ ॥ કુશ અગ્રે જળાગ્રિદુ જિમ, જળા જુદજુદ જિમ

ત્રિભુવન ધણી ॥૧૦॥ અરજ કરું છું જોડી હાથ, આપશું નહિ કોઈ
 છાની વાત ॥ રજિ રહ્યા છો પોતે આપ, કાંટો પ્રભુજી મહારાં પાપ
 ॥૧૧॥ મુજ મન ચિંતિત કરિયે કાજ, રાખો પ્રભુજી મહારી ડાજ ॥
 તુમ, સમ જગમાંહિ નહી કોય, તુમ જન્મવાથી શાતા હોય ॥૧૨॥
 તુમ પાસ ચલે નહિ મરડી રોગ, તાવ તેજરો નાંખે તોડ ॥ મારિ મિ
 ઠાઈ કીધી પ્રભુ સંત. તુજ ગુણનો નહિ આવે અંત ॥૧૩॥ તુમને
 સમરે સાધુ સતી, તુમને સમરે જોગી જતી ॥ કાંટો સંકટ રાખો માન,
 અવિચળ પદ્મ આપો ધ્યાન ॥૧૪॥ સર્વંત અકાર ચોરાણું જાણ,
 દેશ માળવો અધિક વખાણ ॥ શહેર જરરા ચૈતર માસ, હું પ્રભુ
 તુમ ચરણકો દાસ ॥૧૫॥ જાણે રુગનાથજી કીધો છંદ, કાંટો
 પ્રભુજી મહારા કરું ॥ હું જોડે પ્રભુજીની વાત, મુજ આરત ચિંતા
 સર્વિ કાંટ ॥૧૬॥ ધૃતિ ॥

અથ શ્રી ગૌતમસ્વામીનો દ્વિતીય વંદ.

જયો જયો ગૌતમ ગજધાર, મહોદી લખિતજો ભંડાર ॥ સમરે
 વંદિત મુખ કાતાર, જયો જયો ગૌતમ ગજધાર ॥૧॥ વીર વજ્ર
 વડો અજગાર, ચૈક હજાર મુનિ શિરદાર ॥ જપતાં નામ હુવે જયકાર,
 જયો ॥૨॥ ગય ગમણી રમણી જગ સાર, પુત્ર કલત્ર સજ્જન
 પરિવાર ॥ આપે કનક કોડિ વિસ્તાર, જયો ॥૩॥ ઘેર ઘોડા પાપક
 નહી પાર, મુખાસન પાસખી ઉદાર ॥ ચેરી વિકટ યાચે વિસરાળ,
 જયો ॥૪॥ પ્રહુ ઉડી જપિયે ગજધાર, જિહ્વિ સિદ્ધિ કમળા કાતાર ॥
 રૂપ રેખ મધજી અવતાર, જયો ॥૫॥ કવિ રૂપચંદ્ર ગૂણ કેરો શિખ્ય,
 ગૌતમ ગુરુ પ્રજાનો નિશ દિશા કહે ચંદ્ર એ સુમતાગાર, જયો ॥૬॥

અથ શ્રી મુનિગુણમંગલમાલા.

(આદર છવ દશા ગુણ આદર, એ દેશી)

સમરું શ્રી અરિહંત સિદ્ધ સાધુ, ધર્મ જિન આજ્ઞા મહાર છા
 ચારુદિ મગજ ઉત્તમ શરણો, હોજ્યો સદા સુખકાર છા ॥ પ્રજા ॥ તે
 ગુણવંત ત્રિકાળે, ત્રિરજ મન વચ કાચ છા ॥ નહિ સિદ્ધિ મુખ
 સંપતિ શાતા, નિત નિત દેવે સવાય છા ॥ પ્ર ॥ અતિત અનંત
 ચોવીશી વંદું, કેવળી અનંત અપાર છા ॥ વર્તમાન ચોવીશી સાહેબ,
 નામ કહું મુવિચાર છા ॥ પ્ર ॥ ૩ ॥ જુવળ અજિત સંસવ અભિ

મગર મપયા પદ્મપદ લ્યાગી, ચક્રી સનતકુમાર ૨ ॥ રૂપદેખવા મુર
જા કીધા, લીધા સંયમ વાર ૨ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૨ ॥ પદ્મ દરિયેજ જ
ય નામે જાપિ, ચક્રી દસ સુદિ ઊડ ૨ ॥ સમ કમ ઉપશમ ધીર
ગુલામર, કમંચન વિષા તેડ ૨ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૩ ॥ અચળ વિજય ભદ્ર
જાપિ કુ, મુખદ્ર મુનિ જાપિરાય ૨ ॥ મુદ્રાન આનંદન નંદન, સમ
મયા શિવ માંય ૨ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૪ ॥ દુષ્ટપરને બળભદ્ર ૨ પદોત્થા, પં
ચમ રવમં મજાર ૨ ॥ ઉનમ પુરુષ એ પુરુષ પ્રતાપી, વાળી કહું
અમંડનુમાર ૨ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૫ ॥ આદ્રકુમાર મદા સુદિવેળા, છાયા
મદા પંચવાદ ૨ ॥ સંયમ પાળી શિવપદ પાયા, જિન આજ્ઞા મ
રજા ૨ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૬ ॥ ઉદયપીઠાળી પુરે કરિ ચલો, યાત્રમરવામીરું
બાપ ૨ ॥ કુમારૂતિયા નામ લેકને, સૂચ મપમડાંગની માંય ૨
પ્ર૦ ॥ ૨૭ ॥ દસ દસાંગ થીજે અંગ ચાલ્યા, કથા નિદાં મુનિવર ના
મ ૨ ॥ તે મદુ શિવમામી મુખપામી, કીધાં ઉત્તમ કામ ૨ ॥ પ્ર૦
॥ ૨૮ ॥ સૂચ સમવાયાંગ માંડી પ્રકારવાં, નામ કેવ પ્રમિદ્ર ૨ ॥ મળ
ધર મુનિવર શિવ પુરવર, નામ કિયાં સુદિમિદિ ૨ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૯ ॥ પિંગ
જા નામ નિયતે પુજ્યાં, પ્રદે જ પુષ્પગયાળી ૨ ॥ અંતગત્યામી મુનિ
નગજન, વાર પામે મયા ચાલિજી ૨ ॥ ૩૦ ॥ મરણા નવત્યા મેંયમ
હીધા, કીધા તથા શી ૨ ॥ ૩૧ ॥ અનન્ય સનં નવન ચા.નન મયા એક
અવગરિ ૨ ॥ ૩૨ ॥ ૩૨ ॥ સીર્ગજનકેનગત ૨ ॥ ૩૩ ॥ સદસ મુખ
ધાર ૨ ॥ ૩૪ ॥ મુદ્રાન નાજસુપાધન, રવ ના ૨ ॥ ૩૫ ॥ નના ૨ ॥ પ્ર૦
॥ ૩૬ ॥ એવા કારે જુન પદોત્થા. જન ધન બનવન નાગર ૨ ૩૬ ॥ ન
૩૭ ॥ જન સનિ જવળા. રજવા પ્રદે વિ ન્યાન ૨ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ વીર પ્રજુ
છતો નવતી ૨ ૪૦ ॥ નરે મુદ્રાન અનુ ૨ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ કમંચિવારી,
પદ પદ નિવાન ૨ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ પવન ૨ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥
૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

તપ વપનો વર્ણન, વિવાહપત્તિ મટારુ ॥ ૩૦ ॥ ૩૨ ॥ ધારણી
 મુત મેણિક નૃપ નંદન, ધન ધન મેધકુમારુ ॥ આંક અતેડરિ
 ઢિનમે ઠાડી, ત્યાગ દિયો સસારુ ॥ ૩૦ ॥ ૪૦ ॥ ગુણરાન લિમ્મુ
 પડિમા તપ, અતે અલુસણ કીધુ ॥ વિજય વિમાનમે જાડ બિ
 રાલ્યા, હોયો વિરહમે સિદ્ધ ॥ ૩૦ ॥ ૪૧ ॥ બત્રીસા નારિ તણ
 રંબાશી, ધન ધાવમ્યા કુમારુ ॥ નેમિ પ્રભુપે સંયમ લીધો, ॥
 હમ્મ પુરુષ પરિવારુ ॥ ૩૦ ॥ ૪૨ ॥ ધાવમ્યા મુનિમુ ચર્ચા કી
 ધી, મુકરેવ સંન્યાસી બજુ ॥ એક સદસ શિષ્ય સાથે સં
 યમ, લીધો ગુણનિધિ ખાજુ ॥ ૩૦ ॥ ૪૩ ॥ પંચમઠિક પરધાન
 પાંચમે, ચેલક રાવની લારુ ॥ અઘાઈ મહમ્મ પુંડરગિરિ સિદ્ધા,
 ધન્ય લેહના અવતારુ ॥ ૩૦ ॥ ૪૪ ॥ વ્યભાદેવીની રીખ ન મા
 ની, રત્નકીપમુ આય ॥ સંયમ લીધો ચંપા નમરી, જિનપાલિ
 ત મુનિરાય ॥ ૩૦ ॥ ૪૫ ॥ ત્રીન ધમ્મારે ધાર્યો સંયમ, મુગુરુ
 સ્થિવરની પાસ ॥ તોનું પ્રથમ સ્વર્ગે સિધાયા, મહાવિરહ
 શિવવાસ ॥ ૩૦ ॥ ૪૬ ॥ ઇમે મિત્ર મણિ જિનવરના, મહાબ
 જાહિ ગુણવંત ॥ મજ્જર પદ મહી મુજિ બિરાલ્યા, ઘયા સિ
 દ્ધ ભગવંત ॥ ૩૦ ॥ ૪૭ ॥ મુખુદિ પ્રધાનજયે ઝલિ વિધે, પા
 જી પરચો બતાવ ॥ જિતશત્રુ નૃપનો ભર્મ મિદાયો, રાઈ ગયા
 શિવ માંધ ॥ ૩૦ ॥ ૪૮ ॥ તેગી મુનિવર ગુણના દરિયા, પે
 દિક્ષા દિયો પ્રતિ બોધ ॥ કેવળ પામી મુજિ બિરાલ્યા, તલિયો
 સદગ વિરોધ ॥ ૩૦ ॥ ૪૯ ॥ મુષિદિર અર્જુન ને લીમણ, સ
 હરેવ નકુલ અજગાર ॥ માસ માસ તપ અભિમદ્ધ કીધો, ને
 મિ વદન મુવિચાર ॥ ૩૦ ॥ ૫૦ ॥ દસ્તિનાપુર ગાયરી કર
 તાં નેમતલુ નિવાજુ ॥ મુખિને પાંડવ પાંચ રાત્રુંજો, સધારો
 ક્રિયો બજુ ॥ ૩૦ ॥ ૫૧ ॥ રોષ માસ મુલેરજા સિદ્ધા, મમજી
 દોપરી સોવ ॥ સવમ પાળી સ્વર્ગ પચમે, એકાવતારી હોવ ॥
 ૩૦ ॥ ૫૨ ॥ ધર્મધોષ શિષ્ય ધર્મર્સધ ॥ વિદિયો પર કરજા આ
 જુ ॥ ૪૮વા તુખાનો આદારજ કીધો, ખોડે ખાંડ સમ બજુ ॥
 ૩૦ ॥ ૫૩ ॥ દાજુ અતરમે વેદના પ્રગટી, કપિ સમગા મન ધાર
 ॥ સર્વાર્થસિદ્ધમે બધ બિગાલ્યા, અપિ ગયા મુજિ મટાર ॥
 ૩૦ ॥ ૫૪ ॥ કુદરિક બાઠને યગિયો બજી, પુદરિક સંયમધાર ॥
 સર્વાર્થસિદ્ધ ક્રિયો ત્રીન દિવસમે, ધન્ય લેહનો અવતાર ॥ ૩૦

મહી હજાર છ ॥ ઇંદ્રશુ પ્રતિકૃત્તર કીધા, પાયા ભવજળ પાર
 છ ॥ ૫૦ ॥ ૮૯ ॥ હરિકેશી ચિત્તમુનિ ગુણસાગર, સંજ્ઞયતિ ઋષિ
 રાય છ ॥ ગર્દભાળી ક્ષત્રીરાજકપી ધન્ય, દશાર્જુભદ્ર કહાય છ ॥
 ॥ ૫૦ ॥ ૯૦ ॥ કર્કકંડુ દુમુહ નભિરાગ, નિગર્ધ રાય એહ ચાર છ ॥
 એક સમય ચઉ સયમ ધારયો, એક સમય ભવ પાર છ ॥ ૫૦
 ॥ ૯૧ ॥ મહાબળ મુગાપુત્ર મુનીશ્વર, મુનિ અનાથી જાણુ છ ॥ સ
 મુદ્રપાળ પ્રતિપાળ દયાનિધિ, રહનેમી ઉજમાળ છ ॥ ૫૦ ॥ ૯૨ ॥ કે
 શી ગૌતમ ચર્યા કીધી, જય વિજયથોષ રસાળ છ ॥ ગર્દાચારજ
 ઉત્તરાધ્યપને, મેઢયો શિષ્ય જન્મળ છ ॥ ૫૦ ॥ ૯૩ ॥ ધન્ના શાળિ
 ભદ્ર ઋષિ જોડી, તકાકે તોડયો નેહ છ ॥ માસ માસ તપ ધારણ
 કીધો, ત્યાગી મમતા રેહુ છ ॥ ૫૦ ॥ ૯૪ ॥ આઠ અંતેઉરિ રાતે
 પરવયા, સોનૈયા નવાણુ કોડ છ ॥ દિન ઉચ્ચાસિયો સંયમ ભાવે,
 પાંચસી સત્યાવીશ જોડ છ ॥ ૫૦ ॥ ૯૫ ॥ હંકજીઋષિ સિયો અભિ
 મહ દુક્કર, ચૂસ્યાં કર્મ કરેર છ ॥ ખધક ઋષિની ખાસ ઉતારી, ક
 મા કરી ભરપૂર છ ॥ ૫૦ ॥ ૯૬ ॥ ખધક ઋષિના શિષ્ય પાંચસી,
 પીલ્યા ધાણી માંચ છ ॥ કામા કરિ કેવળ પદ પાયા, મુગતિ ગયા
 મુનિરાય છ ॥ ૫૦ ॥ ૯૭ ॥ યુગભદ્ર અરણિક સિન્નજ'ભવ, શ્રી જિ
 ન આજ્ઞા માંચ છ ॥ વરતા વસ્તે તે સહુ મુનિવર, યુગતાં પાતક
 જાય છ ॥ ૫૦ ॥ ૯૮ ॥ મરોંઢવી ગજ હોંઢે પાખ્યાં, નિર્મળ કેવળ
 જ્ઞાન છ ॥ જાહી મુકરી ચંદનખાળા, ધ્યાયુ શુકળ ધ્યાન છ ॥ ૫૦
 ॥ ૯૯ ॥ રાજિમતો દ્રોપદી મુભદ્રા, સીતા કૌશલ્યા જાણુ છ ॥ મુ
 ગાવતા અજના મૃતિભા, મલયા સીંગની ખાણુ છ ॥ ૫૦ ॥ ૧૦૦ ॥
 શેઠજી મુજયેછા રાધા કુતી, મયજીરેહાદિક જેહુ છ ॥ મંકે પડ
 તા રાણી જ રાજ્યુ, આરયો સયમ નેહુ છ ॥ ૫૦ ॥ ૧૦૧ ॥ ઇજી ચો
 વાંસી માંહા જિનના, મુનિવરનો પરિવાર છ ॥ સાખ અકુવિશ
 ઉપર જાણો, અઠતાળીશ હજાર છ ॥ ૫૦ ॥ ૧૦૨ ॥ શ્રી જિનવરના
 શાસન માંહી, કેવળો થયા અપાર છ ॥ સાધુ સાધવી ધયા અસં
 ખ્યા નામ થકી જયકાર છ ॥ ૫૦ ॥ ૧૦૩ ॥ જયન્ય પદે દોય ॥
 હસે કોડી, ઉત્કૃષ્ટ પૃથક્ સહસ્ર કોડ છ ॥ વર્તમાન જે વર્તે મુનિ
 વર, જન માયા સખ કોડ છ ॥ ૫૦ ॥ ૧૦૪ ॥ પચ ભરત પચ એ
 રવત ૧૩૦, પચ મહાવિદેહ મજાર છ ॥ અઢીદ્વીપ માંહી જે વર્તે,
 સત્તાવિશ ગુણ ધારછ ॥ ૫૦ ॥ ૧૦૫ ॥ તપ જપ સાધે કર્મ અરા

મે. બાળક, વળિ વૃદ્ધ સંત છ ॥ મમતા રાગે સમતા ઝાલે. પાળે
સયમ ખંત છ ॥ પ્રગ ॥ ૧૦૬ ॥ એદવા મુનિના જે ગુણ ગાવે, મુ
ખ જ્યારે મુવિચાર છ ॥ પાપ પલાવે સંપતિ આવે, કાટે કર્મનો
ખાર છ ॥ પ્રગ ॥ ૧૦૭ ॥ હમ જાણી ભવિષ્ય નિત ભવજ્યો, થા
વે શુદ્ધ પરિભ્રમ છ ॥ ઝાગણીયે સાકરિશ મહા વદિ આક્રમ, તિ
સાકરિયે ક્રિયા ગુણ મામ છ ॥ પ્રગ ॥ ૧૦૮ ॥ અધિકો ઝોલો જે
ઝોલાલો, મિચ્છામિદુઃક્રમ મોષ છ ॥ પચ પરમેશ્વરીશરણો મુજને. મ
નવંજિત ફળ એષ છ ॥ પ્રગ ॥ ૧૦૯ ॥

॥ કલશ ॥

અરિહંત સિદ્ધ આચાર્ય ત્રીભ, ઉપાધ્યાય અણગાર એ ॥ મ
તિ મુત તપિ અવધિગાની, મનપરંવ મુખગાર એ ॥ કેવળગાની
સન્નિધધારક, ચારિત્ર પચ પ્રકાર એ ॥ તિલોકકરિ કહે વત્યા વ
ર્ત. વંદું વારંવાર એ ॥ સદા રેખ્યો શિવમુખ સાર એ ॥ ૧૧૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી આત્મહિત વિનંતી ઇંદ.

(બુજંગપાત વૃત્તમ.)

પ્રભુ પાપ લાગી કરે સેવ તહારી, તમે સાંભળો મી જિન
રાવ મહારી ॥ મને મોહ પેરી પરાભવ કરે છે, ચિહ્ન ગતિ તણાં દુઃ
ખ નહિ વીસરે છે ॥ ૧ ॥ હુ તો લક્ષ ચોરાશો જિવ જોનિ માંહે,
ભાગ્યો જન્મ મરણ કરે પ્રભાવે ॥ મહાં મેં કીધાં કર્મ જે ધર્મ છાં
ડી, કહું સ્વામિ તે સાંભળો સર્વ માંડો ॥ ૨ ॥ મેં તો લોકો લપર
થક કર્મ કીધાં, મહાં ભોળાવી પરતણાં દ્રવ્ય લીધાં ॥ મેં તો પિંડ
પોખ્યો કરી ઇવહિસા, કરી પારકી કૃપણી સ્વ પ્રશંસા ॥ ૩ ॥ મેં
તો બોલિયા પરતણા મર્મ મોસા, નહિ ભાંખીયા આપજા પાપ
દાષા ॥ સદા સમ કીધો પરનારિ કેરો, નહી પાળિયો ધર્મ જિન
રાજ તેરો ॥ ૪ ॥ પડ્યો થર તલે પાપ આસા વિષુદ્ધો, નહિ સાં
ભળ્યો જિન હિપદેશ સુદ્ધો ॥ હું તો પુત્ર પરિવારણ રમ રાતો, ન
હી જાણિયો જિનવર કાળ જાતો ॥ ૫ ॥ મહું આરભતુ પાપ કરી
પિંડ ભાર્યો, મેં મરખે નર ભવ ફેક હાવો ॥ ગયો કાળ સંસાર
એળે ભમતાં, સદાં તેહથી દુર્ગતિ દુઃખ અનતાં ॥ ૬ ॥ થલે કહે
જિનરાજ હવે દેવ પામ્યો, ત્યારે સર્વ સંસારનાં દુઃખ વામ્યો ॥ બ્યારે
મી જિનરાજતુ રૂપ દીધું, મહારે લોચને રૂપક અમીષ વૃક્ય ॥ ૭ ॥

આવો કામધેનુ ધર માંહિ ચાલો, લસી રત્નચિતામણિ હેમ ધાળી ॥
 ૭૫૨ ॥ ૫૨ ॥ આંગણે કંઠપટ્ટા, ફૂલો આપવા વંછિત દાન દસ
 ॥ ૮ ॥ ગયો રોગ સંતાપ તે સર્વ માડો, જરા જન્મ મરણાંતણે ત્રા
 ॥ નાડો ॥ તેણે શરણ આપ્યા તણી સાજ કીજે, કર્યા અપરાધ
 તે સર્વ ખર્ખોજે ॥ ૬ ॥ ધણ વીનતું ખું જિનરાજ દેવા, મને આપ
 બોલો બોલોમર સ્વામિ રોવા ॥ યહ વીનતો ભાવથી જેહ બગરો,
 મનગયાંને સ્વામિ સદા સુખ કરશે ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીનો તૃતીય વંદ.

(ત્રોતકવૃત્તમ.)

પ્રણામમિ મહા જિન પાર્શ્વ જિન, જિનનાથ કાપક મૂખ ધ
 ન ॥ મનચારુ મનોહર દેહધર, ધરણીપતિ નિત્ય મુસેવ કરે ॥ ૧ ॥
 કંઠજાગર દંજત બાવ્ય ફૂળી, ફૂળિ સમ મુશામિત મોસિમણિ ॥
 અણિ કથન રૂપ ત્રિકોટ ધર, ધરિતામુર વિભર પાર્શ્વ તર ॥ ૨ ॥ ત
 ધિનીપતિ ધોષ મંજીર સ્વર, સરભાગવ વિધિ અરોગ નર ॥ નર
 નારિ નમસ્કૃત નિત્ય પદા, પદમાવતિ માવતિ ગીત સદા ॥ ૩ ॥
 સનતોદ્રિય માપ વથા કમડ, કમડામુર વારુણ મુખ હડ ॥ હડ હેસિ
 ત કમ ફૂળાંત બગો, બગવામ કંઠર પંકજગ ॥ ૪ ॥ જગજદ્યપ
 ત્ર પ્રમાનવન, નયનહિત બાવ્યવતી રામન ॥ મનમગ મહીરૂઢ વ
 નિહ સમ, સમતામુખ રત્નમય પરમ ॥ ૫ ॥ પરમાર્થવિચારસદા કુ
 શગ કુશગ કુરુ મે જિનનાથ અત ॥ અસિની નસિનિ નગનીસ
 તન, તનુગ પ્રભુ પાર્શ્વજિન મુખન ॥ ૬ ॥

॥ કંઠજાગર ॥ (ત્રોતકવૃત્તમ.)

મુખ વાવ્યાર કંઠજાગર, પરમમિદિકર દરદાર ॥ વરવંદ અ
 સ્થમેન કુંઠાદમર, બવજુગ પ્રભુ પાર્શ્વજિન સિર ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીનો ચતુર્થ વંદ.

(ત્રોતકવૃત્તમ.)

મુખ મયનિ કાપક દેવ મહા, પ્રભુ પ્રભુ પાર્શ્વજિન મુદ મુદા ॥
 નમતાં ધર નેદ મુરેશ પદા, કુખ દોહન મંકર નાંદ કદા ॥ ૧ ॥
 સરણધર દેવ કુજમ પડે, ધરણીધર આદિબ એદ કરે ॥ મનમેદન
 ધોર ચિરિદ અરો, નિત્ય અમર હિમમને મમગે ॥ ૨ ॥ નરનિધિસરે

જિનેને નમતાં, મળિયો મુજને ભવમાં ભમતાં ॥ રમતાં રંગિયો
 મળિયો ચિત્તરિયો, મુજ સાદિખ દેવ હરે મુચિયો ॥ ૩ ॥ મુખ સા
 દિખ તું દિલડે વસિયો, તુજ નામનળા મુળનો રસિયો ॥ મનવંછિ
 ત પૂરે સદા મનનાં, દુઃખ દૂર કરે સપથાં તનનાં ॥ ૪ ॥ વૈરી વ
 ગિ ભવત હે મુજથી, જગમાં ચરણો જિનજી તુજથી ॥ હરિ શ
 કર નામ કરે અમથી, બળિયો તુજથી જગ દેવ નથી ॥ ૫ ॥ સ
 હુ દેવ સરાગપણે ભરિયા, વનિયા વિષથી રસના દરિયા ॥ જિન
 દેવ નિરાગ રસે રમતા, મઠ મોહ દૂરે ભવથી ભમતા ॥ ૬ ॥ મુખ
 પાવન સાદિખ નામ થકી, કરના રહેતા રિપુ તેહ થકી ॥ બહ મું
 બહ રોગ રિકે સમજા, તુજ નામ થકી સદુ તે નબજા ॥ ૮ ॥ વ
 ગિ હાકલે રાકલે દૂર રહે, નરજોદિજીવનું નામ લહે ॥ જગમાં જ
 શ તેહ તણે પ્રસરે, મનવંછિત ચિત્તન કાજ ચરે ॥ ૯ ॥ કરિ સિંહ
 કાવાનજી નાગતજા, રજી મામરે બધે મહોકરના ॥ મળિ આઠમદા
 ભવ તુંદિ હરે, ભવિ જોદ સદા તુજ પ્યાન ધરે ॥ ૧૦ ॥ મદિમાતુજ
 પાર ન કોય મરે, સમજાં ધરસપદ લોય હરે ॥ સમજું સમયે તુંદિ
 આપિ મળે, મુજ ઇચ્છિત મોહનવેસિ કુળે ॥ ૧૧ ॥ મુખ થાં સમો
 કજ આંખકડી, વગિ ભદ જનુ સમ વાંકડી ॥ શિર ઉપરનાયકિ
 શીર ધરે, મુખ દેખત દોસન લોય ધરે ॥ ૧૨ ॥ ધરે પોરક જોરક કં
 થનના, લખમો લદિયે લખ દોહિનાં ॥ નાદિ ખોર કિસી તુજ
 જોર ખરી, મુજિયો તુજ જોરક છદ કરા ॥ ૧૩ ॥ આસિઆ વરૂં
 મુખકાર તણે, તપ માસનજી કરામી મુરને ॥ મુખ કુદરત બીજ
 ખુરાસતણે, કવિ ઉતમ ઇંદ અખંદ બળે ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી શીલામળનો ઇંદ.

(ગ્રાહકવચ્ચ.)

વરદાપક માય સજામ કરી, કહુ સાર શીખામળએક ખરી ॥
 નર નારિ સદુ દેડે ધરિયે, જિમ આપદ સકલ ઉદરિએ ॥ ૧ ॥ પર
 જાત સમે ગુને દેવ નમે, જિમદારંદદોહગ દૂર મમે ॥ ભમવંત સ
 દા ચરણો જનિયે કુળ રીતિ કહુ કનુ ના તાજયે ॥ ૨ ॥ લદિયે
 નદિ માવને બાપ થકી, વડિયે નદિ કાવથી બાપિ જકી ॥ વિરા
 વામ ન કીલે નારિતણે મુરદાજ સમોપથી જાન ભણે ॥ ૩ ॥ દ
 રજાર અસીકન ના ભાખિયે, ધરજીતર માકી નાદિ સિખિએ ॥ ૪ ॥

ખિયે નહિ ચાડ પડાશ સદા, તરિયે નહિ નીર સજોર કદા ॥૪॥
 વ્યવસાય સહુ ઇંધિયો કંરિયે, ઠગ દાવ રમી ધન ના ભરિયે ॥ ૫ ॥
 રદેશમાં ગાફેલ ના કરિયે, નરપતિ થકી કરતા રહિયે ॥ ૫ ॥ જુગદા
 વ્યસની પરિ ના રમિયે, ઋષિ સાધ અનાથકું ના દમિયે ॥ ૬ ॥ કરિયે
 નહિ આજ અગતી તબી, વળિ દીજિયે શીખ મુમિન ભણી ॥ ૬ ॥
 ગુરુ આસન ઉપર નાધસિયે, દુર્જનની સંગતે ના વસિયે ॥ ૭ ॥ વળિ ધોજ
 ન કીજિયે જાડ કિસી, ધણિ વાર ન કીજિયે વાત હસી ॥ ૭ ॥ ૫
 ધણાં મુખ બોલહુ તે પળિયે, સંજનથી સ્નેહ ધરી માળિયે ॥ ૮ ॥ ૫
 રનારિની સંગત દૂર તજો, પરમારથ કારજ નિત્ય ભજો ॥ ૮ ॥ મુ
 ખકાર શિખામણ એમ કહે, કવિ ઉત્તમ તે જયમાળ લહે ॥ ૯ ॥ ગુરુ
 ચાર લહુ અંક દીહ ધરો, ઇમ ત્રોટક નામહુ છંદ ખરો ॥ ૯ ॥ છંદ ॥

અથ શ્રી પરમેષ્ઠિપરમાનંદસ્તવ ઇંદ.

(દોહા)

મૌ નમો અરિહંતાજી, ઇમ પાંથે પદ માંધ ॥ મૌ હૌં હૌં મૌ
 હૌં રવાહા, જપતાં હૌં શ્રી ધાય ॥ ૧૦૮ ॥ ૧ ॥ અ સિ આ ઉ સા ૦ ॥

(છંદ ત્રિસતી.)

મ્રજુમુ' સરસતી હોય પર મતિ, ચિત્ત ઉલ્લસે અતિ, ગુણુ મુ
 જવા ॥ શુદ્ધ બાવે પ્યાવે. સો મુખ પાવે, એક ચિત્ત થાવે, ધરા
 મુજવા ॥ જય જય પરમેષ્ઠી, જગમે એણો, દે પદ જેણી, જગધાર ॥
 ત્રીજગ મચાર, નામ ઉદાર, જય મુખકાર, નવકાર ॥ ૧ ॥ એ આં
 કણી ॥ બારે ગુણવંતા, શ્રી અરિહંતા, લોક મહંતા, ગુણ ગહેરા ॥
 મનધાત કર્મ, મિથ્યાભર્મ, ત્યાગ અધર્મ, વિષ લહેરા ॥ શુકળ મન
 ધ્યાયા, કેવળ પાયા, ઇંદર આયા, તિજુ વાર ॥ ત્રી ૦ ॥ ૨ ॥ વર પયંકા
 બારે, હર્ષ અપારે, મુલ્લિ આવધારે, જનવાણી ॥ અમૃતશુ' પ્યારી,
 જગ હિતકારી, સુર નર નારી, પહેચાણી ॥ કેષ સંધન ધારે, કેષ
 પ્રત બારે, કર્મ વિહારે, શિવ ત્યારી ॥ ત્રી ૦ ॥ ૩ ॥ દ્વિતીય પદ પ્યા
 વો, સિદ્ધ ગુણ ગાવો, ફિર નહિ આવો, જિહ્વાં જાઈ ॥ જે અસ
 ખ નિરજન, ભાવ મન રજન, કર્મકે અજન, શિવ સાંઈ ॥ પુદ્ગળકા
 ફદા, દૂર નિકદા, પરમાનંદા, અવિકાર ॥ ત્રી ૦ ॥ ૪ ॥ અષ્ટગુણકે ધારે,
 જગત નિહારે, કાળ ન મારે, ઉત તાંઈ ॥ જિહ્વાં સૂખ અનંતા, કે
 વળવંતા, ગુણ ઉચરતા, છે નાઈ ॥ નિજ વાસ બતાઈ, ઘો મુજ તાં

સુખદા જરા થયો, શિયળે સુર નર ધીર ॥ રે છવત ॥ ૩ ॥ તપ કરી
કાપા શોષવી, અરસ નીરસ આહાર ॥ વીરજિજ્ઞંસ વખાણિયો, ધન્ય
ધન્ય અજગાર ॥ રે છવત ॥ ૪ ॥ આનંદભાવના ભાવતાં, ધરતાં નિ
મિત્ર ખ્યાન ॥ ભરત આરીસામુવનમાં, પામ્યા કેવળજ્ઞાન ॥ રે છવત
॥ ૫ ॥ જેનપર સુરતરુ સભા, જેહની શોભાછાય ॥ સમયમુદર કહે
સેવતાં, ધીછત ફળ પાપ ॥ રે છવત ॥ ૬ ॥ ધ્યાત. ॥

અથ શ્રી અરિદંતનીસ્તુતિનું પ્રજ્ઞાતિયું.

શ્રી અરિદંત નમોજે ચતુર નર, શ્રી અરિદંત નમોજે ॥ એ આં
કહી ॥ બારસ ગુણ શોભિત જગ મોહન, સુર નર નમન કહીજે
॥ અનિશય ચાર પ્રથમ વળી આડે, પ્રતિહાર જસ લહીજે ॥ ચૌ ॥
શ્રી ॥ ૧ ॥ ચાર સહજ એકાદશ ખાલિક, એગબીશ કેવળ પ્રહી
જે ॥ ઉત્તર અનિશય ચોત્રીશ પાંત્રીશ, વાળી સમીપ રહીજે ॥ ચૌ ॥
શ્રી ॥ ૨ ॥ તીર્થિકર પદ ભોગી સંયોગી, ગુણકાળે પ્રભુમીજે ॥ ભાવ
સ્વરૂપ રમણ અભિલાષી, તેહની આજુ વહીજે ॥ ચૌ ॥ શ્રી ॥ ૩ ॥

અથ શ્રી પ્રજ્ઞાતિયું.

જેવનિયાની મોખાં દોઝ, અથ નગારાં રેતી રે ॥ ધડિ ધડિનાં
ધડિયાળાં વાગે, નોય ન જાને તેથા રે ॥ ૧ ॥ જરા રાક્ષસાં જોર કરે
છે, ફેલાવી ફૂટેલી રે ॥ આવી અવધે ઉભરી ભરી, લખપતિને
સેના રે ॥ જોર ॥ ૨ ॥ માળે ખેડો મોજ કરે છે, ખાંતે જુએ ધિતી
રે ॥ જમરો જમરો નાજી સેશે. મોજુ મોજા સેના રે ॥ જોર ॥ ૩ ॥
જમ રાગને રાવજુ આવુ. જોરાળો કાઠ જેહથી રે ॥ ફાનપાં ફૂટે દોરી
નાંદિ, આખર તરરીા તેહથી રે ॥ જોર ॥ ૪ ॥ કાંત પડ્યા ને ડોસો
થયો, કાજ ન સારિયું કેથી રે ॥ ઉદવરતાન કહે આપે સમજો, કહી
મે વાતો કેનાં રે ॥ જોર ॥ ૫ ॥ ધનિ. ॥

અથ શ્રી પ્રજ્ઞાતિયું.

કહા રે અજ્ઞાની છવતુ, ગુરુ જ્ઞાન બગાવે ॥ કવ હુ ન વિષ
કર વિષ તમે, કહા હુપ પિત્રાવે ॥ કહાત ॥ ૧ ॥ ઉખર કંબ ન ની
પમે, કહા બોવન બાવે ॥ રામભ છાર ન છાંદી, કહા મગજિલા
વે ॥ કવ ॥ ૨ ॥ કાગી ઉન કુખાજુસાં, રમ ફૂટે ન આવે ॥ શ્રી વિ
નસાજ કહું કહા, વાડો સદજ ન બાવે ॥ કવ ॥ ૩ ॥ ધનિ ॥

અથ શ્રી પ્રજ્ઞાતિયું.

દેવ નિરંજન બવભવ ભંજન, તત્વજ્ઞાનકા દરિયા રે ॥ મતિ
મુત અવધિ ને મનપંથવ, કેવળજ્ઞાને કદિયા રે ॥ ૨૦ ॥ ૧ ॥ કામ
કેષ સોભ મચ્છર મારણ, અષ્ટ કરમકું હજીયા રે ॥ ચારે નારી દૂર
નિતારી, પંચમી મુંદરી પરિયા રે ॥ ૨૧ ॥ ૨ ॥ દર્શન જ્ઞાન એક
રસ જલકું, કારોદપિ બધુ ભરિયા રે ॥ ૩૫ ॥ ૩ ॥ પ્રમુ નામકી નાવા,
જો બેઠા સો તરિયા રે ॥ ૨૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રજ્ઞાતિયું.

સ્વારથકી સભ હે રે સગાઈ, કુળ ખાતા કુળ બેનક ભાઈ ॥
૨૫ ॥ ૧ ॥ સ્વારથ બોજન મુજ સગાઈ, સ્વારથ બિનકોઈ પાણી
ન પાઈ ॥ ૨૫ ॥ ૨ ॥ સ્વારથ મા બાપ થોડ બહાઈ, સ્વારથ બિ
ન ન હું હોત સહાઈ ॥ ૨૫ ॥ ૩ ॥ સ્વારથ નારી કાસી કહાઈ, સ્વા
રથ બિન લાડી લેખાઈ ॥ ૨૫ ॥ ૪ ॥ સ્વારથ ચેલા ગુરુ ગુરુભાઈ,
સ્વારથ બિન નિત હોત લહાઈ ॥ ૨૫ ॥ ૫ ॥ સમયમુદર કહે મુલો
રે લોકાઈ, સ્વારથ હે ભાલ પરમ સગાઈ ॥ ૨૫ ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રજ્ઞાતિયું.

ચૂપ કરી તમે ચેતો રે પ્રાણી, આ અવસર બહુ રૂડો રે ॥ ૫
હી તમે મહી જીવંત કરીયો, જિમ પિંજરમાં સડો રે ॥ ૫ ॥ ૧ ॥
સરેળે સ મ રા નયો, કાંઈ કરો બે રાઈ રે ॥ કાળ આપોને કંઈ
જ કાલશે, નગરી જાશે સુદાઈ રે ॥ ૫ ॥ ૨ ॥ રત્નાચિત્રામણિ હા
થમાં આવ્યો, પારખું કનિલુઓરે ॥ મહોદા પદનો મનખો પામી
હાથે કરી કાંઈ ખૂબો રે ॥ ૫ ॥ ૩ ॥ દોહાસમાંહી દોહાસો પા
મ્યો, માનવનો અવગારો રે ॥ નવ ધાંડી ઉછપાને આવ્યો, નરહી
મજા લગારો રે ॥ ૫ ॥ ૪ ॥ આજ પંપાળ સવિ છાડી દેખ્યો,
એક પ્રમુ ધ્યાન રાખો રે ॥ કડી માયામાં શુ લલચાઓ. વિષ મકી
અમૃત ચાખો રે ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ખોટો માયામાં ખોટી રે ધાવું, શાને
મરો છો દોડી રે ॥ અંન સમય કુલ કામ ન આવે, સાથ ન આવે
કોડી રે ॥ ૫ ॥ ૬ ॥ માલમળાજે નિહા છે અધિકી, તે સવિ રહે
યે આંહી રે ॥ કહે રામજી આંહીયો જુદ્યો, તેનું ઠેકાણું નથી ક્યાં
હી રે ॥ ૫ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીનપદેશીલાવણી.

મુચુરુ બડા હે ઉપગારી રે, * (૨) દેવ ગુરુ શુદ્ધ ધર્મ બ
 તાવે, શીખ દેત સારી ॥ પન્દ્રોદિય નિરોગ દેહ લેઈ રે, (૨) આ
 ર્યક્ષેત્ર ઉત્તમ કૃણ મળિયો, આયુ દીર્ઘ જોઈ ॥ મનુષ્ય ભવ દુર્લભ
 યો પામી રે, (૨) ઇજુ અવસરમે મુદ્ધત કરતાં, મત રાખો ખામી
 ॥ સેવો તમે મુચુરુકા ચરણ રે, (૨) “અમરાપુરિકો પંથ સદા શ્રી
 જૈનધર્મ કરણા” ॥ ૧ ॥ એ આંકણો. ॥ મેરો મેરો કદે જગમેં યે
 લો રે, (૨) માત્ર પિતા મુત જ્ઞાત ત્રિયા, રનેહી હુઆ બેળો ॥
 સખે જુગ સ્વારથને દાવે રે, (૨) સ્વારથ ન સરે તબ હિ સનજન,
 કોય ન બોલાવે ॥ કુટુંબ કાજ માયા તં જોડી રે, (૨) પાપ કરીને
 પરભય જીવે, પાયાં દુઃખ કોડી ॥ ધર્મ બિન કોય નહી રાચણ રે,
 (૨) અમરાપુરિકો ॥ ૨ ॥ જાણે તુ ધન સાપત મેરી રે, (૨) ગામ
 નગર પુર પાઠજી કેશ, ત્રિજાયત મરે શેરી ॥ રથ હુય હાથી સૈન્ય
 મેળી રે, (૨) પજુ પાયક અં રાજ્ય મુદ્ધિ, રતી ન ચલે ભેળી
 ॥ વાસુદેવ ચક્રિ હંદ જયા રે, (૨) દેવ જાનવ માનવ ધન પામી,
 છડિ ગયા તેવા ॥ જીવ અબ લોભ પરીહરણ રે, (૨) અમરાપુ
 રિકો ॥ ૩ ॥ મિથ્યામત માંહી મત રાચો રે, (૨) કુગુરુ કુદેવ કું
 ધર્મ તણ, જનમત જાણો સાર્યો ॥ મહા બિન અનત કાળ ભર
 ક્યોરે, (૨) ક્રોધ સયમમેં ચંબેક પાયો, ફેર નિચો પરકયો ॥ સમ
 કિતસે સયમ મુજુ ભાવે રે, (૨) સયમસોતા જનમ મરણ દુઃખ
 કર્મ પરાં જાવે ॥ સમકિત મુજુ આતમમેં જાચણ રે, (૨) અમરા
 પુરિકો ॥ ૪ ॥ હિંસા સખ દુઃખનકી ખાણી રે, (૨) હિંસાહીથી
 પાવે પ્રાણી, નરકકી ઠાણી ॥ હિંસા સમ અનરથ નહીં જગમેં રે,
 (૨) સખ જતુને વજ્રજા જીવન, હમ પારી મનમેં ॥ દયા સમ અ
 વર નહી કરજી રે, (૨) ભવસાગર તારેવા ભવ્યને, એહ ઉત્તમ
 તરણી ॥ દયાસે ભવસાગર તરણ રે, (૨) અમરાપુરિકો ॥ ૫ ॥
 સંતોષ કર તુષ્ણાને ગાળી રે, (૨) તુષ્ણા અનંતી એક જીવને, ન
 વિ રળે હો રાગી ॥ સખે જુગ તુષ્ણાચે વ્યાર્યો રે, (૨) ધન્ય ક

* જ્યાં (૨) આવી નિશાની કરી છે, તેજુ પાછળ પદ ફરીને
 બે વાર બોલવું, પરંતુ ‘રે’ નો એક જ વાર બોલવો.

શશી નગ ગજ નયન સીધો રે (૨) સંવત માસ આશ્વિન પક્ષ
કૃત્તિકા, વિષુ વાસર સીધો ॥ થોગ શિવ તિથિ પચ્ચમિ કાર્તિક રે (૨)
નક્ષત્ર મૃગશીર દંકશાળી, યા લાવણી કાર્તિક ॥ વિષુમંદાભિષપુરિ
માંહે રે, (૨) અમરાભિષત્ત કપિ પૂજ્ય પ્રતાપે, ભાંખે ઉચ્છા
લે ॥ મેરો મન સિદ્ધપદમે ઠરજી રે. (૨) અમરાપુરિકે ૧૦ ॥૨૩॥ ક્રાંતા ॥

અથ શ્રી સોલસ્વપ્નાંની લાવણી.

॥ કોહા. ॥

શાસન નાથક સુરનર, લયભજન ભગવત ॥ ત્રિશક્તિનંદિ
બૃંદ સમ, પ્રજુમું મન ધરી ખત ॥ ॥ વણી પ્રજુમું ગીતમ શુર,
તપ સંયમ દાતાર ॥ તાસ પ્રસાદે વર્ણવું, સુપન સોળા અધિકાર
॥ ૨ ॥ પાડાલપૂર નમરવિષે અંદગુલે રાજા ॥ આરેગનધારક શુભી,
પરજાને મુખ કદ ॥ ૩ ॥ ચક્રે પરવશાન શુદ્ધ ભદ્રબાહુ મુનશ
જ ॥ સમયસરંધા ઉદ્યાનમે, તારણ તરણ શિલુજ ॥ ૪ ॥ પાખી
પોસાને વિષે, દેખ્યાં સ્વપનાં સોળા ॥ પૂછે નૃપ કરજોડને, અર્થ
કહો મુનિ ખોત ॥ ૫ ॥

(અગડદમ ભગડદમ બાજે ચાવડાં ॥ એ દેશી.)

કલ્પવૃક્ષી શાખા તૂટી અયમ્બોધાદ સ્વપનેકા ॥ અખળે
રાજા હોવેગા કોહ સંયમ વો નહિ લેનેકા ॥ દુજે અન્નભયા સર્વ
અકાળે બેઠ મુજો અખ ધરકા સહી ॥ પચમ આરે જન્મ સિયા
હે ઉનકુ કેવગિજાન નહી ॥ નહિ મનગરજર અવધિ પુરજ એ અ
ધકાર ભયા ભારી ॥ ભદ્રબાહુ મુનિ કહે અપરુ પચમ આરો
દુઃખકારી ॥ ૧ ॥ ચાદ દેખા તુમે ચાવના જેમા તિમડે મુગનાકે
માંધ ॥ અસન અસન નનાચારી હોયના ખોત રૂ-૭ કુછ દરસાઈ
॥ જૂન જૂજી નચેલે દિલ મલ દેખા ચે.થે મુગન માંધ ॥ દેવ ગુરુ
ધમ ખોટા જનકુ, લોકમાનેના અવિકાર ॥ દયાધરમપર બહોત જલે
મે, યોડે જૈનધરમ ધારી ॥ ૨ ॥ ૨ ॥ પાંચમે દેખા સપ ભવકર, આરે
કુજકર કુકારે ॥ કિતિક સાલ પિછે કાળ પડેના આરે બરસ લગભ
યકારે ॥ ઉત્તમ સાધુ કરિ સધારા આતમ કાજ સારેગા ॥ કાપર
રાધુ સો કોલે પડેજે, હિસાધમ વિસ્તારેના ॥ ખોટ દે ઉપરેરા લોક
કુ, હોવેના કેહ મરજારી ॥ ૩ ॥ ૩ ॥ છુડે સ્વપને દેવ ચિમ નકુ.

• / સંવત ૧૮૮૨ ના આસો વર્ષ પને શામવારે ।

માનો ॥ કોપી કસેશી અરુ અભિમાની, આપની બાત જમાવેના ॥
 બક્ષી રીખ જે દેગા કોઇ, ઉરકા એમુજુ ગાવેગા ॥ અકપ હોય
 ગા સંધમવંતા, હોયગા જહોતયા સિંગપારી ॥ ભા ॥ ૧૨ ॥ રાજક
 મર રોા થડ્યા પોડીપર, રેખા રવપને પંદરમે ॥ રાજ જૈનપર્મ ત
 જ દેગા, રાયગા મિથ્યાધરમે ॥ બાત કરે જે સમ્યાવડકી, ઉરકી
 ધોડા માનેગા ॥ જુડેકી પરતીત કરેમા, ખોરેકા પક્ષ તાણેગા ॥ ૫
 મી પુરુષકા કરેમા કડુ, પાપીકા આરુભારી ॥ ભા ॥ ૧૨ ॥ હ
 સિ બાગક લલના રેખ્યા, બિન આવત અપસ માંહી ॥ વાર વાર
 દુકાળ પડેમા, મનચડાયા વર્ષેગા નાંહી ॥ માત ગિના શુરુ બાતકે
 કરના, બિય બિય બાત કરે છોડા ॥ ભાડં ભાડંમે સંપત ઓછી,
 બોલેગા નિર્ધક બોડા ॥ પિના પક્ષકો આરુ ઓછા, ત્રિય પક્ષકી
 કરેગા પારી ॥ ભા ॥ ૧૩ ॥ કાવહાયાગા પ્રમાણિક ન્યાયી, શુભીજ
 ન ધોડા હોવેગા ॥ ઝપડા દંડા નિર્ધક કરકે, રાજમાંહી ધન બોવે
 ગા ॥ ફેલુ ન માને ભાડા સખસકી, ફિર પાછા પરતાવેગા ॥ એક
 વિરા હુમર વરમ જો રાજિક, એસી રીતકર બવેગા ॥ અરથશુ
 બી માંવે રવપનોડા, રાય ભવાસંધમપારી ॥ ભા ॥ ૧૪ ॥ સંવત
 આનજીયે સાત રોગિમકી, ફામજુ વકિ ડવારસ આર્થ ॥ તિસીક
 મુવિ કહે રવપન લાવજી, ગામ કડામે બજાડ ॥ પદમામઆરો દુ
 ખમ નામ, દુ ખ હે ઝજમે અધિકાડં ॥ પરમધવાન ઓર સમનાસ
 બે, ઉનકુ મુખ સમજો ભાઈ ॥ એસા જનકે કરવે મુકુત, ઉતરોને
 ભવજગ પારી ॥ ભા ॥ ૧૫ ॥ હનિ. ॥

અથ શ્રી ઈશ્વામળનો લાવણી.

ગુપ ભવે જિનેસર દેવ, મુમતિ પદ પાડ ॥ મુમતિના અખ
 અચળ અભાંગિય બધેન, મદા મુખદાડ ॥ એ આંકબી ॥ મે રાવો
 યેરાગી માર્કે, બુદ્યો મે ભરમ ॥ બુદ્યો ॥ બુદ્યો ઉડ્યે અનંતા
 દુ ન બોધાં જમ કરમ ॥ મે કલિએક હજો રંક, ફિરયો તજિ ॥
 રમ ॥ ફિરપાડ ॥ અન કલિએક રામ ભવે, મરથકો મરમ ॥ જમ
 મરથ આનુકં બોધે, પારકા મરમ ॥ પારક ॥ પકુ નિરમગ લુ
 નમે જૈન, કોયો નહી મરમ ॥ અખ મનુષ જનમમે યેન, ધડી શુભ
 અડકંધકી ॥ આમત ॥ ૧ ॥ મે મુરનકા મુખ વાડ, અનંતી પાવા
 અનંત ॥ બુદ્યો વિચ મમનાકા મખ હાથ નહી આપા ॥ મુમતને

देव, लला कर धाया ॥ लला० ॥ में छिन्नपो अनादि अभ्यास,
 पयसोम लाया ॥ में पडयो लोकादे इंद, जोडतो भाया ॥ जोड० ॥
 लपो अंत जग आय, काग मुज भाया ॥ अज परिहर स
 परमाद, धर्म कर लाह ॥ धर्म० ॥ अज० ॥ २ ॥ अज दुरलभ
 पसर लहो, तुं मुकृत कर रे ॥ तुं शुभ ॥ अज दान शीयण तप
 लाव, होयामे धर रे ॥ तुं करमकी भाणा काह, पाप परिहर रे ॥
 १० ॥ अज वार वार कुहुं तोहे, जगतसे तर रे ॥ तुं निरभण न
 छे देव. नरकसुं हर रे ॥ नर० ॥ तुं शीम मुगुठकी मान, अभा
 नी नर रे ॥ अज परनिषा करि जान, जेनने भाह ॥ जेन० अज० ॥ ३ ॥
 अज जिनवर मुज मन लायो, सदा गुल गाडि ॥ सदा० ॥ अज
 तनी किरपा करे. नरक नहुी जडि ॥ अज लव लवभांडी देव,
 जनेसर पाडि ॥ जने० ॥ में मन वय काया करी, सरल वित ला
 ॥ में इयाधरम हितकार, सदा में याडि ॥ सदा० ॥ में योरासीके भां
 ॥ हेरनही आडि ॥ अज अरज करे जिनहास, हीरत में भाहकी अज०

अथ श्री शीखामणनी लावणी.

मेक जिनवरका निज नाम, हियामें सेना ॥ हिया० ॥ अज
 लगी लगन जिनवरसे, आप भुरा रहेनां ॥ सदा भुरा रहेनां ॥
 में आंकली ॥ अज निरभुं जिन हीकार, हरस कण पाडि ॥ हर० ॥
 जगमें जिनवर निज नाम, निरंजन धाडि ॥ अज रहे नयन लो
 लाव, हियो नित इरके ॥ हियो० ॥ मोहे जिनहरानकी आरा, पाप
 सज सरके ॥ अज सुरपति निरभन रूप, नजर लर नेनां ॥ न
 ॥ १ ॥ अज भिद्यो भरल लव लवको, आरा मुज
 दुरे ॥ आरा० ॥ में जपुं जिपुं देको नाम, भेलु नही दुरे ॥ में ध
 नपाति धाये धेर, करम सज युरे ॥ कर० ॥ में दुरगति लभतां आ
 पो, आप लुगुरे ॥ अज शुभा नगरां मुज निरभ, मुगतिपद दे
 नां ॥ मुग० ॥ अज० ॥ २ ॥ अज छे हीराकी जान, आन निज कर
 ली ॥ आ० ॥ में मुगति पय हातार, मुगतिकी धरली ॥ अज शु
 कण ध्यानकी पेडी, यदो नीसरली ॥ य० ॥ में सा जगमें सत मुज
 न, मुक्तिपद वरली ॥ अज आपा भवा कर करके, अमर मुज येनां
 ॥ अमर० ॥ अज० ॥ ३ ॥ अज नैड करूं में मोह, आन देके धरमें
 ॥ में परज्या श्री जिनराज, जगन गुल लरये ॥ में दुःख लो

માનો ॥ કોપી કલેશી અરુ અભિમાની, આપની જાત જમાવેના ॥
 ભક્તી રીખ બે દેગા કોઇ, ઉરકા ઓગુણ ગાવેગા ॥ અદ્ય હોય
 ગા સંયમવંતા, હોયગા જહોતસા સિંગધારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ રાજક
 મર સો થક્યા પોઠીપર, દેખા સ્વપને પંદરમે ॥ રાજા જૈનધર્મ ત
 જ દેગા, રાચેગા મિથ્યાધરમે ॥ જાત કરે બે સમ્યાવરકી, ઉરકી
 થોડા માનેગા ॥ જૂઠકી પરતીત કરેગા, ખોટકા પક્ષ તાલેગા ॥ ૫
 મર્મી પુરુષકા કરેગા ઠગુ, પાપીકા આદર બારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ હ
 સ્તિ બાળક લકતા દેખ્યા, બિન માવત આપસ માંહી ॥ વાર વાર
 દુષ્કાળ પડેગા, મનઘડાયા વર્ચેગા નાંહી ॥ માત ગિતા ગુરુ બાતકે
 કરતા, બિચ બિચ જાત કરે છોડા ॥ બાઈ બાઈમે સંપત ઓછી,
 બોલેગા નિર્ધક બોલ ॥ પિતા પક્ષકો આદર ઓછો, ત્રિધ પક્ષકી
 કરેગા વારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ કાયદાવાળા પ્રમાણિક ન્યાયી, ગુણીજ
 ન થોડા હોવેગા ॥ ઝપડા દંડા નિર્ધક કરકે, રાજમાંહી ધન બોલે
 ગા ॥ કેળુ ન માને ભક્ત સખસકી, ફિર પાછા પરતાવેગા ॥ એક
 વિશ હજાર વરસ લગે રાજિદ, એસી રીતકર જાવેગા ॥ અરથસુ
 જી સોળે સ્વપનોકા, રાય ભયાસયમધારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ સંવત
 આગખીરી સાલ રોનિસકી, ફાગળ વદિ ડબ્બારસ આઈ ॥ તિલોક
 ઋષિ કહે સ્વપન લાવણી, ગામ કકાને જાગા ॥ ૧૫ ચરઆરો દુ
 ખમ નામે, દુઃખ હે ઝળમે અવિચાર ॥ ધરમધ્યાન ઓર સમતારા
 ખે, ઉતકુ ગુખ સમર્પે બાઈ ॥ એસા જાળકે કરમે મુકૂત, ઉતરોને
 ભવજગ પારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૫ ॥ હતિ. ॥

અથ શ્રી કીશ્વામણની લાવણી.

ગુમ ભાંજે જિનેસર દેવ, મુગતિ પદ પાછ ॥ મુગતિભા અબ
 અથગી અખડિગ જ્યોત, સદા મુખદાહ ॥ એ આંકણી ॥ મે રુદ્રપો
 ચોરારી માંડે, ભૂદ્યો મે ભરમ ॥ ભૂદ્યો ૦ ॥ મહારે ઉદ્યે અનંતાં
 દુઃખ બાંધ્યાં જમ કરમ ॥ મે કદિએક હુઓ રક, ફિરપો તજિ ॥
 રમ ॥ ફિરચો ૦ ॥ અરુ કદિએક રાજા લયો, ગરથકો નરમ ॥ જખ
 ગરવ આજકર બોલ્યો, પારકા મરમ ॥ પારકા ૦ ॥ પજુ નિરમગી જુ
 ગમે જૈન, કીયો નહી ધરમ ॥ અબ મનુષ જનમમે ચેત, ધડી ગુજ
 આઈ ॥ ધડી ૦ ॥ આત્મ ૦ ૧ ॥ મે ગુર નરકા મુખ વાર, અનંતી પાયા ॥
 અનં ૦ ॥ મહારે રિશ સમગાકા સખ ત્વાય નહા આયા ॥ મે કુમને

ગતાહુ' અનંત, કરે કુણ લેખો ॥ કરે ॥ મેં અરજ કરે તન મનસે, ન
જર ભરે ખેખો ॥ અખ બોલત સું જિનકાસ, સરવ રસ બેનાં ॥ સંખ્યા

અથ શ્રી ઉપદેશી લાવણી.

અખર નહી આ જુગમે પતકી રે ॥ અખર ॥ મુકૂત કરનાં
હોય' સો કર લે, કોણ બહે કલકી ॥ એ આંકણી ॥ યા કોસ્તિ' હે
જગતવાસકી, કાયા મંડલકી ॥ કાયા ॥ સાસ ઉસાસ સમર લે સા
હિખ, આયુ ધટે પલકી ॥ અખર ॥ ૧ ॥ તારા મંડલ રવિ ચંદ્રમા,
સખ હે ચલનેકી ॥ સખ ॥ દિવસ ચારકા ચમતકાર જ્યુ, પીઝલિ
આસલકી ॥ અખર ॥ ૨ ॥ કૂડ કપટ કર માયા જોડી, કરિ-બાતાં
છલકી ॥ કરિ ॥ પાપકી પોટલી બાંધી સિર પર, કેસે' હોય' હલ
કી ॥ અખર ॥ ૩ ॥ યા જુગ હે મુખનેકી માયા, કેસે' જુ' જલકી ॥
કેસે' ॥ વિજસ'તાં તો પાર ન લાગે, દુનિયાં બધ અલકી ॥ અખર ॥
૪ ॥ માત તાત ત્રિયા મુત બંધવ, સખ જગ મતલબકી ॥ સખ ॥
કાયા માયા નાર હલેલી, એ તેરી કબકી ॥ અખર ॥ ૫ ॥ મન મા
નવ તન ચચલ હસ્તિ, અસ્તિ હે બલકી ॥ અસ્તિ ॥ સતગુરુ અ'
કુરા ખરે' રીસા પર, ચલ મારગ સતકો ॥ અગાડ ॥ જબ લગ હસા
રહે' દેહમે, ખુશીયાં મંગલકી ॥ ખુશી ॥ હંસા છાડ ચમ્પા જબ
ફેલી, મરિયાં જ મલકી ॥ અ ॥ ૭ ॥ પર ઉપકાર સમે નહી મુકૂત,
ખર સમતા મુખકી ॥ પાપ નહી પર પ્રાણી પોડન, હર હિ સાકુખકી
॥ અ ॥ ૮ ॥ કોઈ ચોરા કોઈ કાલા પીલા, નયલે નિરખનકી ॥ એ કેખી
મત રાચો પ્રાણી, રચના પુદગલકી ॥ અ ॥ ૯ ॥ અવુલવજાને આ
તમ બૂઝી, કર બાતાં ખરકી ॥ અમરપદ અરિહતકુ પ્યાયાં, પદવી
અવિચલકી ॥ અઝ્ઞા ૧૦ ॥ કયાખરમ સાહિબકો સમરન, એ બાતાં
સતકી ॥ રાગ દ્રેષ ઉપજે નહી જિનકું, જિનનો અખપતકી ॥ અઝ્ઞા ૧૧

અથ શ્રી સુમતિ કુમતિની લાવણી.

હાં રે તુ કુમતિ કલેસજ નાર, લગી કયું કેર ॥ લગી ॥ ચલ
સરખ ખી રહે દુર, તુજે કુણ છેર ॥ એ આંકણી ॥ હાં રે તુ મુમ
તિકો ભરમાયો, મુજે કયું છોડી ॥ મુજે ॥ મેરી સદા સાચીતી પ્રીત,
છીનકર્મે તોડી ॥ તુજ જિન મુની મેરી સોજ, કહુ કરબોડી ॥ ક ॥
ઉડ ચસો હમારે સંગ, મુખે રહો પ્હોડી ॥ મુ જુર જુર કુમતિ આંમુ,

આંખસે રોડે આંખડા ॥ તું કુમતિ ॥ ચલતો ॥ હાં રે તેરી નરક
નિરોડો મેજ, સેની મે રૂપો ॥ સેતિ ॥ પકડયો સાચો જિનરાજ,
મગ તેરો ॥ હુપો ॥ તેરી સુરખ માને જાત, દેવાડો દુરપો ॥ દેવાડ
મે સહજ ॥ હુવો ॥ હુ ॥ દુર. તાર તેરો તુરપો ॥ તું ॥ ૬૨ ॥ દુરસે જાત, આ
વ મત નેરે ॥ આ ॥ ચલ ॥ ૨ ॥ મેરી અનંતકાળી પ્રીત, પતક
નહી પાળી ॥ પલક ॥ મુખનિકો-સાગ્યો સગ, મુચે કપોં ટાળી ॥
તું મુખનિકો સિરદાર, મુખાવે ગાળી ॥ મુ ॥ તેરી હમ દોનું-લે
નાર, મેરી મોર ટાળી ॥ તું હમકું ॥ ૬૩ ॥ દુર, મુખનિકું તેરે ॥ મુખ ॥
ચલ ॥ ૩ ॥ અમ કુમનિકો સજયાયો, સતિ નહી ઠગીયો ॥ ૨
તિ ॥ મુનકર સુવરી શોખ. સાચ લોચ લગીયો ॥ ચેન કુમનિકે
સહજ, દુરપું ભગીયો ॥ ૬૪ ॥ જિનરાજ બચનકો આન, દેયેમ
જગીયો ॥ જિનરાજ કુમત તું જાન, ખોરી મત ખેરે ॥ ખોચ ॥ ૬૫ ॥

અથ શ્રી ઉપદેશી સાવળી.

તુમ તમે જગતકા ખ્યાલ, કરાકા ગાનાં કરાવે તેરી અ
૪૫ ઉમર ખુદ ભય, નરકે ડે બનાં ॥ તે દિનાં ચાર જુમ જીવ,
સિધા હે વાસા ॥ સિધા ॥ તેરે સિરપર ખોડા કાળ, કરત હે હાંસા ॥
મે બેલુ સાચી જાન, જુદ નહી માસા ॥ જુદ ॥ તું સુખા હે કુ
નિંદ, વિસી કર આસા ॥ અખ સેવ દેવજિનરાજ, ખસકમે ખાસા
॥ ખસ ॥ તેરો જીવન પતંગકા રંગ, જુદ સખ આસા ॥ અખ હીચે
કરો મેરી શોખ, સમજ હીવાના ॥ સમ ॥ તુમ ॥ ૬૬ ॥ અખ જુદી
જાતી મુજ જાત, નૈન કર રીચે ॥ નૈન ॥ એ મુખમીડા સસાર,
મે નહી રીચે ॥ ૬૭ ॥ વીનરામ વિસવામ, હીચે કર લીચે ॥ હીચે ॥
પણ નીચ નારકા સગ, કળ નહી રીચે ॥ અખ સાગ બચનકો સ
અ, પ્રીત મગ રીચે ॥ પ્રીત ॥ નોલે દુરંમનકે પદોચાલ, તેરો વન
હીચે ॥ ૬૮ ॥ મુખ દુઃખકા સિરદાર, રક નહી લાગ્ય કરક ॥ તુમ ॥ ૬૯ ॥
તું ખિસર ગયા જુદ જીવ, નામ જિનવરકા ॥ નામ ॥ ૭૦ ॥ પચરદ્યા
કુદબકે કાલ. વિધા દુર કરકા ॥ તે દવાકરમ જિન ખોધા, જનમ
સખ નરકા ॥ જનમ ॥ તે પદોચાંખાં પાપ. કસાં સરખાં ॥ અ
ખ લીધા નહી તે લાભ, જાનવરપર કરકા ॥ જાન ॥ ૭૧ ॥ તેરી વીતિ
જાન સખ બધ. જનમ જુદ ખરકા ॥ અખ મુદ્દા શીખ મુગરકી
મુસલ લોચ સાજા ॥ મુસલ ॥ તુમ ॥ ૭૨ ॥ ૩ ॥ તેરી સરખ મેજપર પા

૩ ॥ અરિં ॥ ૨ ॥ અશોકવૃક્ષકો છાયા મનોહર, યોજનમે વિસ્તાર
કરે ॥ જમિ શુદ્ધ કરિ અગિર અરગજ, પાણીકા છંટકાવ કરે ॥ ૫ ॥
ચરંગ બાદળ પુલ્લ મુગધિન, પુલ્લનકે બરસાત કરે ॥ જોજન જમિ
મુગધ વેદિકા, તીર્થકર પદ આપ વરે ॥ કેવ કોટિ કોટિ કરે પ્રદક્ષિ
ણા, જ્ય જ્ય મંગળ મુખસે પડે ॥ અરિં ॥ ૩ ॥ ત્રણ છવ મસ્તક
પર સોહે, ભામંગળ મુખસે તપતે ॥ ધર્મચક્ર જોજનગત ઉત્તત, દુ
હિત નાદ બાળ જડતે ॥ સુર નર કિજર અસુર વિદ્યાધર, ચક્રેવિ
હ સંધ પૂજા કરતે ॥ ચોસકે ઈંદ્ર સજ કરે આરતિ, ગભજર વાણી
મુખ પડતે ॥ જૈનધર્મ પાચે નરબધર્મે મુક્તિ નોસેણી તખ હી થડે
॥ અરિં ॥ ૪ ॥ ચાર પર્વકા ધર્મસભામે, ધર્મરાજકી સેવ કરે ॥ પા
તી અપાતી કરમ ખપાકર, શુદ્ધાતમ શુભ ભામ ધરે ॥ સોકાસોક
પ્રકાશ કરત હે, નવ સાત નવ તત્વ ભાસે ॥ ઉત્પાદ વ્યવ પ્રવ સ
તાર્મ, નવપદ નિશ્ચં શુભ ભાસે ॥ મનુગમ ઉદય જિનરાજ સભા
મે, હાથ રોપમે ચક્ર બડે ॥ અરિં ॥ ૫ ॥ છતિ ॥

અથ શ્રી સુગુરુની લાવણી.

નમ્ નમ્ મેં ગુરુ નિર્મલકુ, વે જિન મુદ્રાધારી હે ॥ પુદ્ગળ
ઉપર પ્રેમ ન કરતા, મમકી મમતા ખારી હે ॥ નં ॥ ૧ ॥ ગરવયા
ળકર ગુપતિ ગોપવે, ગત નિર્મલકો ન્યારી હે ॥ કનક કામિનીકે
નહિ ભોગી, વે પુરાણધારી હે ॥ નં ॥ ૨ ॥ છકાપાકે છવ અ
નાથી, ઉનકે વે હિતકારી હે ॥ કરમ કારકર કેવળ પાચે, જ્ઞાન મ
રથ શુભ ભારી હે ॥ નં ॥ ૩ ॥ શુદ્ધ શ્રદ્ધાસે મુખનિ સેવા, નિજ
આતમકું તારી હે ॥ જિનવરકું જિનદાસ વીનવે, ઉનકે ચરણ બ
લિહારી હે ॥ નં ॥ ૪ ॥ છતિ ॥

અથ શ્રી કુગુરુની લાવણી.

તથ્થુ તથ્થુ મેં ઉન કુચુન્દ્ર, કનક કામિની ધારી હે ॥ જ્ઞાન
ધ્યાનકી બાત ન જાને, અટકરમસે ભારી હે ॥ તં ॥ ૧ ॥ કરી કપા
ળે સજ્જન લપેહી, સિરપર જલા જધારી હે ॥ જ્ઞાન ફાકર મુદ્રા પ
હેરતા, ઉનકે ધર્મે નારી હે ॥ તં ॥ ૨ ॥ જોગ લેવકર છવ વિજાસે,
વે મધ માંસ આદારો હે ॥ કુદાપચાં જગતકું કરતા, મુખસે કહે
આચારી હે ॥ તં ॥ ૩ ॥ કદ્દું ઓગુચુ કુચુન્દ્ર કજ લગ, સાધ ન

બેડા, તેા હી સમજ ન લીના હે ॥ ધરમરતન કજુ હાથ ન લીના,
પરભવમેં પછતાના હે ॥ ચેન૭ ॥ ૧૬ ॥ મુખાનંદજી મુખકે દાતા,
હીરાનંદ મુનડાના હે ॥ રામપૂજ ઉપદેશ મુનાવા, ભવ્ય જીવ સ
મજના હે ॥ ચેન૭ ॥ ૧૭ ॥ સંવત અકાર વરસ અડસડે, સાદડી રી
લેર મુહાના હે ॥ ક્રાચુન શુદ્ધિ તેરસકે દિવસે, એ ઉપદેશ મુનાના હે ॥

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીની લાવણી.

પારસનાથ વિખ્યાત જગતમેં, જિનશાસનમેં જયકારી ॥ જ
જી મુજી મહિમા અપરંપાર હે, ધ્યાન ધરે મુર નર નારી ॥ એ આં
કણી ॥ નાથ નિરંજન ભવકુઃખ ભંજન, તત્વજ્ઞાનકે દરિયા હે ॥ જયો
તિ રવરૂપી જગદાનંદન, જગ જસ કીરતિ વરિયા હે ॥ પા૦ ॥ ૧ ॥
નમર બનારસી વરને જગમેં, અધીસેન નૃપ અધિકારી ॥ વામા કું
ખે કુળ અભુવાળી, પ્રગટ્યા પારસ પદ્ધારા ॥ પા૦ ॥ ૨ ॥ નરક
નિગોદ બધા અભુવાળા, આસન કપ્યા મુરપતિકા ॥ છપન દિગ્
કુમરી કરવા આજ, જનમ મહોત્સવ જગપતિકા ॥ પા૦ ॥ ૩ ॥ ચો
સક મુરપતિ પ્રજાઓ પ્રજુને, મેટુ મિરિ જડ નહવરાવે ॥ કરી મહો
મ્હવ માતા પાસે, મૂકી સરગે મુર જાવે ॥ પા૦ ॥ ૪ ॥ અનુકમે જો
વન પાયા જિનજી, વિવધારસમેં વરજાવે ॥ માત પિતા ગરિ હરખે
મહોમ્હવ, રાજો પ્રભાવનિ પરજાવે ॥ પા૦ ॥ ૫ ॥ અદભૂત રૂપ અ
નુપમ જોડા, દર્પાત વિલસે સુખ સારા ॥ મેહંજ મનોહર મનકી
મીઠા, પ્રેમ પુરાતન ધરી પ્યારા ॥ પા૦ ॥ ૬ ॥ એક દિન ગોખે રમ
તાં રસભર, સારી પાસા મુખકાની ॥ સોક કુળાહળ કૌતુક કરતાં,
જાતાં કેખા નર નારી ॥ પા૦ ॥ ૭ ॥ પામકુમર તખ રજીત પ્રેમે,
કહાં ચલન હે જન સારે ॥ સોક કહે એક આઘે તાપસ, કોરકે
હે ખમનારે ॥ પા૦ ॥ ૮ ॥ ખલક ચલે દુનિયાં દરતનકું, સેક પગકી
પતરાળી ॥ મિષ્ટાન્નાદિક મોદક મેવા, ખાન પાનકું ધૂત શાળી ॥
પા૦ ॥ ૯ ॥ મુનકે પાસકુમર પજી જોવા, આવે આશ્રમ કાન નમેં
॥ દીક્ષા જોગી તપ હી તપતા તમક તેજસે તાનમમેં ॥ પા૦ ॥
૧૦ ॥ ૫ ચ કુંડ યાવક પરજગતા, અવધાન્ય બેડા આસનસે ॥ કીર્ત્ય
ભુજ કરી મહી જપમાળા, ધ્યાન ધરંતા નાસનસે ॥ પા૦ ॥ ૧૧ ॥ બૂધે
લુઠંતી જહારો સેઝ, દગમુદ્રિત કરી દુનિયાસેં ॥ લાલ સિંદૂર લપે
રા બાપે, અંગ વિભૂતિ સુસિયાસેં ॥ પા૦ ॥ ૧૨ ॥ નાગ જલંતા કે

ધ્યાનસે' ગોઠ મયાવો, રંગ મયાવો અનુભવકો ॥ જિન ગુણ માવો
ભાવના ભાવો, તાપ સમાવો ભવ કવકો ॥ ૫૦ ॥ ૩૦ ॥ અધિક
મામ ઓગમોશે' એકે, માવજી માસે શુધિ શાળી ॥ રંગવિજય
રહી રાજનગરમે', કહી સાવજી લક્ષ્મણી ॥ ૫૦ ॥ ૩૨ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી રાવણને उपदेशની લાવણી.

કહે જિમ્મીયજી શુભ ભાડ રાવજી, અરજ કરેજી લિંગકારી ॥
તોન ખંડો નાથ કહીજે, પાછો આપો પરનારી ॥ એ આંકળી ॥
રાજ જનકની પુત્રી કહીજે, નિચિત્તા નગરી અધિકારી ॥ ભામ
દગરી એકેન કહીજે, વિદ્યાપરમે' શિરદારી કહે ॥ ૧ ॥ રામચંદ્ર
જીએ જનુજ મયાયા, સીતા કીધી ધર નારી ॥ વિદ્યાપરમે' જોરે રિ
ખાયા, જમ્મ સિતારી છાઠ સારી ॥ કહે ॥ ૨ ॥ રામચંદ્રકા છાઠા ભા
ઈ, કેપ્પિસિત્તાને ઉઠાવો ॥ સીતાના તે રેવર કહિએ, સફમજી નામ
જે કહેવાયી ॥ કહે ॥ ૩ ॥ તે ધરની જી એવું મુકરો, સતીયો માં
જે સિરદારી ॥ યાર પુત્રજી નહી આવરે, જો દોષ દેવર અવતા
રો ॥ કહે ॥ ૪ ॥ મુપનામાં નાદિ વહિ મુકર, કિમાં નજીમાં નામિ
તેરી ॥ તુ તો રાજ અખતો કીડો, છાઠ રવો કેવકો નારી ॥ કહે
કાપ એ તું ઇંકો સમ ન કો, આંખ મીચકર અંધકારી ॥ કામ
નહિકોં ક્યોંકર સુજે, ફોજ રજી દુષા તૈયારી ॥ કહે ॥ ૫ ॥ રામચંદ્ર
મુખીવ નમાયે, વિદ્યાપરમે' શિરદારી ॥ વિદ્યાપર રજી નહી જગાયા,
રામચંદ્ર દુષા તૈયારી ॥ કહે ॥ ૬ ॥ કયું માનિ નતો ર મીતા,
નાંજી જાતે લે પેરી ॥ ધજા મુજા તુજ દાખા મગ, કવશે તે જ
કા રેરી ॥ કહે ॥ ૭ ॥ તોરા એવ કા, ન વાણ, વન વિવકી કીધી
ધારી ॥ તા પુત્રકો રો પાપરો, અન્ય વિવો દેવે પાની ॥ કહે
॥ ૮ ॥ તુ ખજે દુ ધજા એવવર, તોન નડકો મિનકાર મીતા પા
છો નહિ રેવે તો, રામચંદ્રજી નહી દાર ॥ કહે ॥ ૯ ॥ તુ ન તારો
ના ન ન કન્યા, દેવો જમમી ધજો નદારી ॥ કુનવાનું રૂંધવા દે
વે, નનજર જનમાંતર દારી ॥ કહે ॥ ૧૦ ॥ એવ મરિતને એવ મા
નિયા, નદન બચીયો તુજ નારી ॥ એવ મીતાને કાળ જાન, દો
વ નરજા અધિકારી ॥ કહે ॥ ૧૧ ॥ કયું માનો મેડી રે માતા
ને, કરગુ નવા નદારી ॥ નહિ તો કીડીને અંધે અગુ, રામચંદ્ર રાર
ન, પત્રી ॥ કહે ॥ ૧૨ ॥ રીમ તો નવ એકો: રવજી, કિમી મજ

અજિતનાથની અને મિથ્યાત્વ વર્જનની લાવણી. (૫૭)

નિ રાખું ત્હારી ॥ મોતાને પાછી નહિ મેલું; કરશું મ્હારી પદ નારી
॥ કહે ૦ ॥ ૧૪ ॥ બીબીવલ્લ લીલીને ચાલ્યો, તીસ અક્ષોદિધી લઈ
મારી ॥ ॥ રામચંદ્ર કહે આવો લકેસર, આદર માન દિધો બારી ॥ ક
હે ૦ ૧૫ ॥ હીન શીખ નહી માની દુષ્ટે, નરક મેલ પહોચ્યો બાઈ ॥ કહે
જિનદાસ સમજ્યા ચેતન, મુગુરે વચન ચિત્ત મુખદાઈ ॥ કહે ૦ ૧૬ ॥

અથ શ્રી અજિતનાથસ્વામીની લાવણી.

મી અજિતનાથ મહારાજ, ગરીબ નિવાજ, જરૂર જિનવર
છ ॥ સેવક શિરનામે તને, ઉચ્ચારે અરછ ॥ કર માફી મ્હારા વાંક,
રજાગિયો રાંક, અનંતા ભવમેં (ર) આગ્યો છું ત્હારે શરણ, બળી
દુઃખ કવમેં ॥ કોધાદિક ધક્કા ચાર, ખરેખર ખાર, લખ્યા મુજ કે
ડે (ર) વર્ગો પાપો મ્હારો નાથ, છેક છેકે ॥ આ મુજરો મુજ
ભગવાન, કરું ગુણગાન, પ્યાનમાં ધરછ (ર) સેવક ૦ ૧૧ ॥ મેં પૂ
ર્ણ કર્યાં છે પાપ, મુજલે આપ, કહું કર્ણેડી (ર) મુજ બુંદામાં
ભગવાન, ભૂત નહી ધાડી ॥ છવહિસા અપર પાર, કરી કિરેતાર,
હવે શું કરવું (ર) બૂકું બહુ બોલી નાથ, સાચને શું હરવું ॥ તુજ
બોળામાં મુજ શીશ, ભણુ જગદીશ, ગમે તે કરછ (ર) સે ૦ ૧૨ ॥
મેં કર્યાં બહુ કુકર્મ, ધરી નહી ધર્મ, પૂર્ણ હું પાપી (ર) અવળો
ધક ત્હારી આજ્ઞા મેં જ હત્યાપી ॥ મેં ખૂરખ નિંદા ધણી, મુનિવર
તણી, કરી હરખાચો (ર) પરદારા દેખી લખાડ, હું તો લલચાચો ॥
કે કર કહે કેરાવસાસ, આણીને વ્હાસ, દુઃખ તું હરછ (ર) સેવક ૦ ૧૩ ॥

અથ શ્રી મિથ્યાત્વવર્ણન લાવણી.

કરકું રાંકર કદિ માને, એ કુમતિકી બાતાં હૈ, આક ધનુરા
વેસ પાંતમું, પૂજત શિવ રંગરાતા હૈ ॥ અંગદાન દેતા શિવમતિ
મેં, નર નારીકાનાતા હૈ ॥ કં ૦ ॥ ૧ ॥ ચડી છવકા ગળા કરાવે, લોક
કહે એ માતા હૈ ॥ તાકું પૂજ મગન મનમોહન, સો નર નરકે જાતા
હૈ ॥ કં ૦ ૨ ॥ કુચુરુશું પરમવ દુઃખ પામે, નહિ તિલસર એક સાતા
હૈ ॥ કુદેવકું ચેતન શુ સેવન, હિંસાધર્મ દુખદાતા હૈ ॥ કં ૦ ૥ ૩ ॥
કુચુરુ ત્યાગ મુચુરુ નિજ સેવે, નિત્ય નિર્મથ ગુણ માતા હૈ ॥ જિન
વર ગુણ જિનદાસ બખાને, એ મુજિકા ખાતા હૈ ॥ કં ૦ ૪ ॥ દતિ ॥

અથ શ્રી મહાત્તપસ્વી ધન્નાઞ્ચણગારની લાવણી.

(સોળ સ્વપ્નની લાવણીની દશીમાં)

શ્રી વીર જિનેશ્વર નમત સુરેશ્વર, ચોત્રિશ અતિશય કરી છાજે ॥
સકળ કર્મ ભય ભર્મ મિટાયા, વાણી પેતિસ જ્યેમાં ધન ગાજે ॥
પાખંડી બંડ અકૂંડ કરે નહિ, ભાગે શિયાળ જ્યેમાં સિંહદેખી ॥ અ
પરપાર મહિમા જિનવરકા, હોયે ખુશી ભવિજન પેખી ॥ ગામ
નગરપુર પાટણ ફિરતે, નગર રાજગૃહીકું આયા ॥ ધન ધનૌ મુનિ
રાજ ઝાજ સમ, સખ મુનિવરમે સરસાયા ॥ ૫૦ ॥ ૧ ॥ બાગવાન
હિલ હરખ આનકે, કહેતા એણિક રાજનકે ॥ પુરુષ ઉદય પ્રભુ બા
ગમે આયે, સંત બહુત મુનિ હે ઉતકે ॥ બિદાદેકે ચલે સજ્જ અસ
વારી, વંદન કર બેઠે સામે ॥ પ્રભુજી દે ઉપદેશ સભામે, પૂછે મે
ણિક શિર નામે ॥ કહો મુજ દીનદયાળ કૃપા કરે, તુમ સખ જાણક
જગરાયા ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥ ચઉક સહસ મુનિ સંગ આપકે, સિવપુર
આશ કરે સારા ॥ નિજમે તજ હે કોનઇનોમે, કરણીમે દુઝરકાસ ॥
પ્રભુજી કહે સખ માતીભાગ સમ, સંયમ કરણી હુરિઆરા ॥ દુઝર
દુઝરકાર સકળમે, ધના મુનિવર આધકારા ॥ નામ કામ કરણીકા
પરસન, પૂછે એણિક હોમાયા ॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥ કાકડી નગરીકે અદર,
ગાધા પતિણી ભદ્રા નામે ॥ ધનૌ મુત મુજવત વિચક્ષણ, બહોતેર
કળા જોવન પામે ॥ બત્તિસ લાકી ભૂપતિયોંકી, બહુત પૂમસે પર
જાઇ ॥ બત્તિસ બત્તિસ જિનસાં દાયજે, સખ એકસો બાબુધ આ
ઇ ॥ પટે નાટક ધમકાર મહેલમે, ભોગ ભોગવે મન ચાયા ॥ ૫૦
॥ ૪ ॥ એક દિન ત્રિશતાનદ દિવાકર, કાકડી નગરી આયા ॥ જિત
રાત્રુ નૃપ પ્રજા લોક સખ, શ્રી જિન દરિસણકુ ધાયા ॥ ધના રીઠ
પણુ આયા ઉત્તર ધર, વંદન કર બેઠે આઇ ॥ કુરમાયા ઉપદેશ ॥
રમકા, ધિગ ધિગ ધિગ હે જગતાઇ ॥ રાવ રઘી જગ છપ અગા
ની, માને મેરી સંપત આયા ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥ તન ધન જોવન સર્વ અ
ધિર હે, પુદગળ શોભા હે સારી ॥ માત પિતા આર કુટુંબ કબી
લા, મતમજકી જગમે ચારી ॥ ગ્રાણુ શરણુ નહિ મરણુ રોગમે, ઈ
રમે કુછ નહિ હે રાકા ॥ કાચકી રીશી કુટે પલકમે, મત મગર
કરે અગકા ॥ ધરમ ધ્યાન દોઈ હે તુજ સંગી, જગ સખ મુપનેકી
માયા ॥ ૫૦ ॥ ૬ ॥ કામ કોધ મદ રાગ દ્વેષ છળ, સકળ કરમકે બં
ધન હે ॥ ચેતનકું બેદાસ કરે હે, ચાર ગતિ દુઃખ કુંદન હે ॥ જ

ખસે, લોહી માંસ સળ સકાણે ॥ કાયા તુંખાસે શીશ મુનિકે,
 નેત્ર પ્રાંત, તારા જાણે ॥ ઊંઠા કડવા સો પેટ જ્યું દીખે, રસના
 પાન જો સૂકાયા ॥ ૬૦ ॥ ૧૬ ॥ અંબ પેશી જ્યું નાસિકા ઝપિકી,
 કાચરી છાલ જ્યું કાન કયા ॥ ઢંકપંખી જ્યું જંઘા દરસે, સૂકા સર
 પ જ્યોં બદન ભયા ॥ કાંક પાત્ર જ્યું પાત્રકી પિંડી, આંગળી સૂ
 કી જ્યોં મુગફળી ॥ ન્યારા ન્યારા હાડ દીસે સળ, અલગ અલગ
 સોળે પસળી ॥ સકળ ખુલાસા હે શાસ્તરમે, શ્રીમુખ સાહેબ દૂર
 માયા ॥ ૬૦ ॥ ૧૫ ॥ કોયલાતિક ઓર ઓરંદ લકડકો, ચક્તો ગાડો
 બજે જૈસે ॥ હિંતાં બેસતાં હાલતાં ચક્તતાં, મુનિકે હાડ બજે તૈસે ॥
 તપ તેજસે પુષ્ટ ભયા મુનિ, નિર્ભળ બહુત ભયે તનમે ॥ હિરતે
 હિરતે શબ્દ બોલતે, મુખતે ખેડ પાવે મનમે ॥ આયુષ્ય બળસે કા
 મ કરે સળ, ભાવ સંયમ નિશ્ચળ કાયા ॥ ૬૦ ॥ ૧૬ ॥ મેષિક સુ
 ણી હવાલ મુનિકા, પ્રભુકું પડે ચિર નામી ॥ ધના મુનિકે પાસ
 જાયકે, કહે તુમ ધન અંતરગમી ॥ સફળ કિયો તુમ મનુષ્ય જન
 મકોં, કરણીમે કુછ નહિ ખામી ॥ છતાં લોગ છટકાય દિયા સળ,
 દુક્કર તપ કીરિયા કામી ॥ તુમ હો ગરિબ નિવાંતર દયાનિધિ, ચ
 રણ શરણ મુજ મન ભાયા ॥ ૬૦ ॥ ૧૭ ॥ મુનિકા કરી શુભ્રામ
 ભૂપતિ, પ્રભુ પ્રભુમી ગણે નિજ કામે ॥ દિન કેતા રહિ વિહાર કિ
 યો પ્રભુ, વિચરે પુર પાટખ મામે ॥ કોઈ દિન રાજગૃહો નગરીમે,
 સમાસયાં ફિર જિનરાયા ॥ ધર્મ જાગરણમે મુનિ ચિંત્યો, રાક્ષિ
 નહિં કિચિત કાયા ॥ દિન ઉમ્મ્યા પ્રભુ આજ્ઞા લે કર, સાધુ સાધવી
 ખમાયા ॥ ૬૦ ॥ ૧૮ ॥ વિપુલનિરિ પર્વતપર ચડકે, પાદોપગમ અણ
 સળ કીના ॥ એક માસ સંચારો આરાધ. કાપિ સરચારથ સિદ્ધ
 હીના ॥ અરથ પાઠ પડે અગ કાચાર, નવ માહેના દીક્ષા પાળી ॥
 આદિ અંત ચડને પરિગામે, જાહેન કરમ દિયા પરગામી ॥ સાત
 લવકા રહ્યા કમતિ આકેખા, એકાવતારી સો પર પાયા ॥ ૬૦
 ॥ ૧૯ ॥ કોડી તિન પંચ લાખકે ડોપર, સદત એકસડ તિનસે જાણી ॥
 માસ નવકા ચાસ જતાયા, મુકૂત કરજાકે માનો ॥ એકશો શિત્તર
 કોડીકે ડોપર, લાખ સત્તાછ પગ કહીયે ॥ સદત અઠાણ નવસે
 ઇન્તુ, ત્રીજો ભાગ અધિક લહીયે ॥ એક એક દમ પર ઇંતની પ
 જકો, સર્વાયસિદ્ધમે મુખ પાયા ॥ ૬૦ ॥ ૨૦ ॥ સવત ઓગણીશો
 આડનીસ સાથે, ચૈત્ર શુક્લ ડ્યારસ આધ ॥ વાર ચંદ્ર દિન પેંડ

આંખોરી, કાંઈ દેશ દક્ષિણ માંડ ॥ મહારાજ અપવ તામપિય પ્રસા
દે, તિસોકકપિ લાવણી ગાઈ ॥ ગુણોજનની તારીફ કરી યદ્ય, અ
મુખ કંમેકે કાચ તાંધ્ર ॥ એસો સમજ સજ ગાનાં ગુણી ગુણ કામ
સિદ્ધિ મુખ સચાયા ॥ ૫૦ ॥ ૨૧ ॥ ઈતિ. ॥

અથ શ્રી કર્મપચ્છીશીની લાવણી.

(ગુગુરુ, બડા હે ઉપગારી રે. એ દેશી)

કરમકુ મત બાંધે ભાઈ રે ॥ ૬૦ ॥ કરમ રેખ ના ટળે દેશે દે
ઈ, લાખો અનુસાર ॥ એ રે ॥ ઓ આદીધર અંતરાયશુ, વરપે આ
હાર પાયા ॥ વર્દમાન પ્રભુ કર્મજોગશુ, ઘાઘણી કુખ આપા ॥ બા
ત યા ઈંદર જળ જાતી રે ॥ બા ૦ ॥ હરજ કરાઈ મેલ્યા કાન્તિકુળમે,
ત્રિશસાદે રાણી ॥ ભયો એ અચરિત જગમાંડ રે ॥ બા ૦ ॥ ૬૦ ॥ ૧ ॥
બારા ખરસ ॥ માસ સંયમમે, કરિ દુષ્ટર કરણી ॥ નર મુરતિરય
અ દિયા પરીગા. વેદના હૃદ વરણી ॥ ઉપસર્ગ ચોશાળક દિયા રે
॥ ઉ ૦ ॥ લોહીઠાજી ૭ માસ પ્રભુકે, કેવળ માંધ રીયા ॥ ખુસાસા
મુનરકે માંધ રે ॥ ખુ ૦ ॥ ૬૦ ॥ ૨ ॥ કપટ પ્રભાવે મહિ જિતેધર, વે
દ ધરણો નારી ॥ સગર ચક્રીકે સાઠ સદસ મુત, બગા લાવજી ધા
રી ॥ કાંઠા દેવીને તોઢ નાંખ્યો રે ॥ ૩૦ ॥ સજ હી મરજી પાયા ઇક
સાધે, બાકી નહી રાખ્યો ॥ નૃપ ગુણો ચિતા અતિ આઈ રે ॥ નૃ ૦
॥ ૬૦ ॥ ૩ ॥ સનતકુમાર ચક્રીકે તનમે, રમતપીસ છાઈ ॥ સંયમ
લે કિયો માસ માન તપ, સાતલે વર્ષ તાંધ્ર ॥ આક્રમે ચક્રી માન
લાયો રે ॥ બા ૦ ॥ સાતમા ખડ સાધિવા ચડિયો, કરમ ઉદય આ
યો ॥ મર્યો સો સાવરમે જાઈ રે ॥ મ ૦ ॥ ૬૦ ॥ ૪ ॥ રામ લક્ષમજી
સાતા સતિ સજ, વિષન લહી વનમે ॥ સંખ્ધ સર્વ દુસ ખરૂં સા
ધ્યા, નારવા નયા કિતવન ॥ બાપ ચક્ર આપા હરિ સામ રે ॥ બા ૦ ॥
ખર દુષ્ક ત્રિશિન રજુ લડનાં, તિનુ મરજી પામ ॥ કુમત મતિ એ
મો ખલ નાં રે ॥ ૭ ॥ ૬૦ ॥ ૫ ॥ સાદસજ તારામુ મૂરછયો,
ત્રિયા નાન લીચો ॥ લડતિ મહાખંડ કમને, સાતા હરજી કાવી ॥
રામજી લેકા નડ આપા રે ॥ ૨૦ ॥ લક્ષમજી પાર મહા ખળવ તા,
દસ મલક વાયા ॥ ૧૭સીવજી રાજગાદિ પાઈ રે ॥ બિ ૦ ॥ ૬૦ ॥ ૬ ॥
આનુનિમુનન શિક્ષા અગ્યા ખિત, ખંડકાદિક જાણી ॥ પાંચસે જ
પિ નયા દડક દશન. પોસાણા ધાણી ॥ બંધજીને આપો કોઈ બા

ખસે, લોહી માંસ સળ સુકાણે ॥ કાચા તુંબાસે શીશ મુનિકે,
 નેત્ર પ્રાંત, તારા જાણે ॥ ઊંઘ કડેવા સે પેટ જ્યું દીખે, રસના
 પાન જો સુકાયા ॥ ૬૦ ॥ ૧૪ ॥ અખ પેશી જ્યું નાસિકા ઝપિકી,
 કાચરી છાલ જ્યું કાન કયા ॥ ઢંકપ ખી જ્યું જઘાદરસે, સુકા સર
 પ જ્યેાં બદન ભયા ॥ કાક પાવ જ્યું પાવકી પિંડી, આંગળી સ
 હી જ્યેાં મુગફળી ॥ ન્યારા ન્યારા હાક દીસે સળ, અલગ અલગ
 સોળે પસળી ॥ સકળ ખુજાસા હે રાસ્તરમે, શ્રીમુખ સાહેબ ફર
 માયા ॥ ૬૦ ॥ ૧૫ ॥ કોયલાતિક ઓર ઓરંડ લકડકો, ચસતો ગાડો
 બજે જૈસે ॥ હંકતાં બેસતાં હાસતાં ચસતાં, મુનિકે હાડ બજે તૈસે ॥
 તપ તેજસે પુટ ભયા મુનિ, નિર્ભજ બહુત ભયે તનમે ॥ હિરતે
 ફિરતે શાન્દ બોસતે, મુખતે ખેડ પાવે મનમે ॥ આયુધ્ય બળસે કા
 મ કરે સળ, ભાવ સંયમ નિશ્ચય કાયા ॥ ૬૦ ॥ ૧૬ ॥ એણિક મુ
 જી હવાસ મુનિકા, પ્રભુકું વડે શિર નામી ॥ ધમા મુનિકે પાસ
 જાયકે, હોં છુમ ધન અંતરમામી ॥ સફળ કિયો છુમ મનુષ્ય જન
 મહેાં, કરણીમે કુછ નહિ ખામી ॥ છતાં જોગ છટકાય દિયા સળ,
 દુશ્વર તપ કીરિયા કામી ॥ છુમ હોં ગરિજ નિવાંજ દયાનિધિ, અ
 રજુ શરણ મુજ મન ભાયા ॥ ૬૦ ॥ ૧૭ ॥ મુનિકા કરી મુખમામ
 ભૂપતિ, પ્રભુ પ્રભુમી ગયે નિજ કામે ॥ દિન કેના રહિ વિહાર કિ
 યો પ્રભુ, વિચરે પુર પાટણ આમે ॥ કોઈ દિન રાજગુહાં નગરીમે,
 સમાસયો ફિર જિનશયા ॥ ધર્મ જાગરણમે મુનિ ચિંતયો, શક્તિ
 નહિ કિચિત કાયા ॥ દિન ઉગ્યા પ્રભુ આજ્ઞા સે કર, સાધુ સાધવી
 ખમાયા ॥ ૬૦ ॥ ૧૮ ॥ ચિપુત્તાનિરિ પર્વતપર ચડકે, પારોપગમ અણ
 સળ કીના ॥ એક માસ સંધારો આરાધ. જાપિ સરવારથ સિદ્ધ
 હીના ॥ અરથ પાઠં પડે અગ ધંધારા, નર માહેના દીક્ષા પાળી ॥
 આદિ અંત ચડને પરિણામે, બનેાન કરગ િયા પરગળી ॥ સાત
 લવકા રહ્યા કમનિ આકેળા, અંકાવનારી સો પદ પાયા ॥ ૬૦
 ॥ ૧૯ ॥ કોડી તિન પંચ લાખકે ડોપર, સદ્જન એકસડ તિનસે જાણા
 માસ નવકા ધાસ બતાવા, મુદ્રત કર્ણકે માનો ॥ એકસો શિત્તર
 કોડીકે ડોપર, લાખ સત્તાણ પંચ કહાયે ॥ સદ્જન અકુણ્ડ નવસે
 છન્નુ, ત્રીખે ભાગ અધિક લહીયે ॥ એક એક દમ પર ઇનની પ
 ગકો, સર્વાર્થસિદ્ધમે મુખ પાયા ॥ ૬૦ ॥ ૨૦ ॥ સવળ ઓગળીશે
 આડનીસ સાસે, ચૈત્ર શુકલ ત્યારસ આઠ ॥ વાર ચંદ્ર દિન પેંડ

રી રે ॥ ખ'૦ ॥ કંડકી દેશકે બાળ્યો અમુર ભવ, વિરાગિક પઃ ધા
 રી ॥ બારમે ચકી નરક ભર્ત રે ॥ બા'૦ ॥ ૬૦ ॥ ૭ ॥ પાંડવ પાંચ
 મહા બળવંતા, હારી દ્રૌપદી નારી ॥ બારે બરસ લગ વન વન
 ભટકયા, વિપતાં સહિ બારી ॥ કિચકકો કીચો કર નાંખ્યો રે ॥
 કિં ॥ કૌરવશુ કિયો બુદ્ધ બેરાવર, આપણો રાજ રાખ્યો ॥ દ્રૌપ
 દી ॥ ગયો મુર આધ રે ॥ દ્રૌ'૦ ॥ ૬૦ ॥ ૭ ॥ પાંડવ કૃષ્ણ ગયા ખ'
 ૬ માતકી, પદોત્તર આપો સામે ॥ કમં બેગ પાંડવ મહાબળિયા,
 રણમે હાર પામે ॥ નૃસિંહ રૂપ બારયો ગિરિધારી રે ॥ નૃ'૦ ॥ દ્રૌપ
 દી લાપે ગંગા ઉતરિયા, રૂપ્યા હે મુરારી ॥ દેસોટો કિયો પાંડવ
 તાંધ રે ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ ૬ ॥ કેકેભાંહી બવ કૃષ્ણજી. વધ્યા ગોકુળ ગા
 મે ॥ કંસ પછાડ શોરિપુર છોડી, રથો હારીકા કામે ॥ જગસંધમા
 ર્યા હે મહાબળા રે ॥ જ'૦ ॥ ગિનખંડમે આજુ મનાધ, દિવાળત
 કંકા ॥ દ્વિપાચન રીસ ભરાધ રે ॥ દ્વિ'૦ ॥ ૬૦ ॥ ૧૦ ॥ હારિકા નવ
 રીમે દાહજ કીનો, માત પિતા તાંધ ॥ રથમે બેઠાય અધ્યા હરિ હ
 બધર, દ્વાર પડ્યો આધ ॥ ગયા ચલ કમુબી વન દોધ રે ॥ ગ'૦ ॥
 મૃગ ભરોંસે જરા કુમરકે, બાણ માર્યો બેઈ ॥ પાણી બિન હરિ
 મૃત્યુ પાધ રે ॥ પા'૦ ॥ ૬૦ ॥ ૧૧ ॥ નળ રાજા હમયંતી રાણી પાયો
 દુઃખ બારી ॥ હરિચંદ રાય તારાદે નાચ ધર, માથે ભર્યો વારી ॥
 કુકો અંકરાજ કિયો રે ॥ ૬૦ ॥ રાય અંદ ફિર વીરમતીકો રણમે
 પ્રાણ સિયો ॥ કરજી કૃષ્ણ છૂટે નહિ કાંધ રે ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ ૧૨ ॥ ના
 ગસિરિ ધર્મરુચિ મુનિકું, કકવો ગુબો હીયો ॥ લુપ્ત ફેરેતી નરક
 સિધાર્થ, આનંત દુઃખ સિયો ॥ ભય મુકુભાગિકા સા નારી રે ॥ ભ'૦ ॥
 પંચ ભરતારી હુધ કર્મશુ, સિયો અપજસ બારી ॥ સમજો બે મ
 તલબ મન માંધ રે ॥ સ'૦ ॥ ૬૦ ॥ ૧૩ ॥ કાચરાકી ખાલ ઉતારી પૂ
 રવ ભવ, હર્ષ ધર્યો મનમે ॥ તેર કાક ભવ પીછે ખંધકણકી, ખા
 લ ઉતારી બનમે ॥ કંડરિક સહસ વર્ષ સયમ પાળી રે ॥ કું'૦ ॥ ૬
 ગીયો તીન દિવસમે ॥ મર કર, નરક ગયો ચાલી ॥ કમેકો ખ્યાલ
 અજબ ભાધ રે ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ ૧૪ ॥ મહાપાતકી રાય પ્રદેશી, સ અ્યા
 નરક ખાતા ॥ કેશીમુનિ ઉપદેશ મુજોને, આવક મત રાતા ॥ તપ
 ર્યા બેસે બેસે કિપી રે ॥ ત'૦ ॥ દિન ગુણ્યાગીસ માંહી સુકૃત ક
 ર, મુરમતિ ગિજી લીવી ॥ વિચિત્ર ગતિ કર્માકી ગાધ રે ॥ વિ'૦ ॥
 ॥ ૧૫ ॥ વીર પ્રજુકો કુશિભ્ય કહિયે, ગાશાગક બાણો ॥ અષ્ટાંગ

કર્મચર્યનીશીની લાવજી.

(33)

(૬૩)
કર્મપચ્છીનીની લાવણી.
નિમિત્ત છે બોલ પ્રરૂપા, જિન કયેં સો શું બલ્યો ॥ બ્રહ્માઈ
મુખસે બારી રે ॥ બાં ॥ મરજી સમે જિજ્ઞાસુ કર્મ ભોગશુ; આગ
પિકાતો ॥ બારમે સર્ગે ઉપભવો બાધ રે ॥ બાં ॥ ૬૦ ॥ ૧૬ ॥ મ
દેરાત્ય પારજ્યાએ સવમ, લીધા ઉત્તસાહ ॥ દેવી રાજકુમાર જન્મ
ળી. વારછોકે જમાઇ ॥ કરમ વશ કુમરના રાખ્યો રે ॥ ૭૦ ॥ મ
જિન વચન ઉચ્ચાપન કરડે, ખોટો મન ખાંચ્યો ॥ સમજાયો સમ
બયો હજી નાંઈ રે ॥ ૮૦ ॥ ૬૦ ॥ ૧૭ ॥ વમુદેવ સદમે ભે પિતા એ
૨. દેવકી જેસી માતા ॥ નેમિ પ્રભુ શિષ્ય ગજમુનિવરડે, હરિ હ
જામરે જાતા ॥ દેખ મુસરાકું રીસ આપ રે ॥ ૯૦ ॥ સિરપર બાંધી
પાળ માલોકી, ખેસ દયા ઠાઈ ॥ છુટ્યા બિન છૂટે હજી નાંઈ રે ॥
૧૦ ॥ ૭૦ ॥ ૧૮ ॥ ચંદનરાય મહાયાગિરિ રાણી, સાવર નીર ભાપું ॥
ચીરે જ્ય. ઊને નિંકળવા થરસે, વીલાત બહુ પાપ ॥ કર્મ બસ આ
રહી બાળકીયા રે ॥ ૮૦ ॥ રાતે ચીર આવ થન હરિયો, બન બન
નવરિયા ॥ બજારો લેવ ગયો માર્ગ રે ॥ બાં ॥ ૮૦ ॥ ૧૯ ॥ બનતિ
મહા મહાવરક થર, જન્મ લિયો બાઈ ॥ પુત્રપલે રથા રાહુકાર
મર. આઈ હત્યા વ્યાહી ॥ પરજ્યા ફિર મેજિકની બેરી ॥ ૫૦ ॥ મુ
નો રે નેગાજી તોયે રિય, વામર બાંધી સેરી ॥ વેદના પાપ
આવકાં રે ॥ ૫૦ ॥ ૬૦ ॥ ૨૦ ॥ મયજરેહા વશ માહેા મજિરથ,
હજી રૂપા વિચ.યે ॥ રજી છળી આવ્યો મુજ પાપી, છુગબાહુ મા
રે ॥ આપે નરશ નિંકળ્યો કરે આજા રે ॥ બાં ॥ સર્પ ડરયો મ
વ્યો વનમાહી. નરક ગાતે ઠાહી ॥ મયજરેહા વનમે પુત્ર ભાઈ રે ॥
૧૦ ॥ ૭૦ ॥ ૨૧ ॥ બનવગ બનગ મેજિકને મેજિકે, પિજરામે રીયો ॥
સે ૧૦ બાં ॥ મળિયા. નરકવાસ કીયો. કાજક લેજી હાર હાથા
૧ ॥ ૬૦ ॥ એ દેહને અગા સાબનર. મરિયા રજામાં ॥ સા
નમ નિંકળવા હજી નાંઈ રે ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ ૨૨ ॥ રંગાપુત્ર રાકર
મ નાનગ નસીંગા ચાન આ-યો ॥ ૬૦ ॥ બનતા પાપાં કર્મશુ
૧૦ ॥ ૬૦ ॥ ૨૩ ॥ નાહ ચારા ॥ છોવાતો દીસાં મિજુત મા
૧૦ ॥ ૬૦ ॥ ૨૪ ॥ ચાન સાન ચડી પુરવધર, હેલો ઘારિત
૧૦ ૬૪ સો ગયા નરક અનંતા, કહી મુખમાહી ॥ ૬૦ ॥ છવ
વાવર આ ૨ ॥ ૬૦ ॥ એનાં સમજ કર મુજે કર્મશુ, રાકા
૬ ॥ બાન એ જિનવર કરમાઈ રે ॥ બાં ॥ ૬૦ ॥ ૨૬ ॥ એ

ગણીસે અડનીસ વૈશાખ શુદ્ધ છઠ, કશિજુ દશ જાણી ॥ સેખાકાળ
રહ્યા મિરિગામમે, સવિજન હિત આણી ॥ કર્મ કૃત દષ્ટાંત બતાયા
રે ॥ ૬૦ ॥ તિલોકમુષિ કહે તોડયાં કર્મ સખ, સો શિવમુખ પાયા
॥ ધર્મ હે સદા હિ મુખદાઇ રે ॥ ૫૦ ॥ ૬૦ ॥ ૨૫ ॥ કતિ ॥

અગ્ર શ્રી સિદ્ધશિલાનું સ્તવન.

શ્રી ગૌતમ પૃથ્વી કરે, વિનય કરી શીશ નમાય ॥ પ્રભુ છા
અધિયજ્ઞ સ્થાનક મેં મુણ્ણુ, કૃપા કરી ગ્રાધ બતાય ॥ પ્રભુ છા ॥ (શ
વધુર નગર સોહામણુ ॥ ૧ ॥ અ અકલ્પી ॥ આઠ કરમ અગ્રગાં ક
રી, સારયાં આતમ કામ હો ॥ પ્ર૦ ॥ છુટયા સંસારના દુઃખ થકી,
તેને રહેવાલું કિહાં કામ હો ॥ પ્ર૦ ॥ શિવ ॥ રા વીર કહે ઉપ્પે સો
ક્રમાં, સિદ્ધશિલાતલું કામ હો ॥ ગૌ૦ ॥ સ્વર્ગ છંપીશની ઉપરે,
તેહનાં બારે નામ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિવ ॥ ૩ ॥ લાખ પિરતા
ળીશ જોજના, લાંબી પહોળાં જાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ આઠ જોજન જા
હી વિથે, છોડે મંખ પંખ જણુ જાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિવ ॥ ૪ ॥ ઉચ
ળ હારે મીતીતલો, ગો કુખ શાંખ વખાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ તે થકી
હોજળી અતિ ધણી, ઉસરે જન સંઠાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિવ ॥ ૫ ॥
અજુન સ્વર્ગ સમ દીપતી, ગડારી મહારી જાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ ફરકે ર
તન થકી નિર્મળી, સુવાળી અત્યંત વખાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિવ ॥ ૬ ॥
સિદ્ધશિલા ઉસંધો ગયા, અદ્વર રહ્યા સિદ્ધરાજ હો ॥ ગૌ૦ ॥ અ
લોકજીવં જાઈ અડયા, સારયાં આતમ કામ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિવ ॥ ૭ ॥
જન્મ નહી મરણ નહી, નહી જન્મ નહી રોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ વૈરી
નહી મિત્ર નહી, નહી સંલેગ વિલેગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિવ ॥ ૮ ॥
જૂખ નહી તરવા નહી, નહી હર્ષ નહી શોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ કર્મ ન
હી કાયા નહી, નહી વિષવાસ યોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિવ ॥ ૯ ॥ શ
બ્દ રૂપ રસ ગંધ નહી, નહી, ફરસ નહી વેદ હો ॥ ગૌ૦ ॥ બોલે
નહી ચાલે નહી, જોનપણુ નહી ખેદ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિવ ॥ ૧૦ ॥ ગ
મ નગર તિહાં કોઈ નહી, નહી વસ્તી ન ઉત્તર હો ॥ ગૌ૦ ॥ કા
ળ મુકાળ વર્તે નહી, રાત દિવસ તિથિ વાર હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિવ
॥ ૧૧ ॥ રાગ નહી પરમ નહી, નહી ઠાકુર નહી દાસ હો ॥ ગૌ૦ ॥
મુઝિમાં ગુરુ ચેલા નહી, નહી લણુ વડાઇ તાસ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિવ
॥ ૧૨ ॥ અનતા મુખમાં ઝીલી રહ્યા, અરૂપી જ્યોત પ્રકાશ હો ॥

संभवनाथनु स्तवन.

સંભવનાથનું સ્તવન.
 ગી. ૦ ॥ સદુ કોણને મુખ સારીખાં, સંપત્તિને અવિચળ વાસે
 ગી. ૦ ॥ શિ. ૦ ॥ ૧૩ ॥ અનંતા સિદ્ધ મુગતે ગયા, વળી અનંત
 હો ॥ ગી. ૦ ॥ અવર જમ્યા રૂપે નદી, જ્યોતમાં જ્યોત સમ
 ॥ ગી. ૦ ॥ શિ. ૦ ॥ ૧૪ ॥ કેવળજ્ઞાન સદિન છે, કેવળદર્શન ખા
 ॥ ના. ૦ ॥ ક્ષાયક સમક્ષિત દીપતું, દીપ ન હોવે હિંસા હો ॥
 ॥ શિ. ૦ ॥ ૧૫ ॥ સિદ્ધ સ્વરૂપ જે આગમે, આણી મન વેરામ
 ॥ ગી. ૦ ॥ શિવમુંદરી વેરે વરે, નય કહે મુખ અધ્યાત્મ હો ॥ ગી.
 શિ. ૦ ॥ ૨૬ ॥ ગિ. ॥

अथ श्री संज्ञवनाथनुं स्तवन.

[illegible]

અથ શ્રી કીર્તિ જિન સ્તવન.

વારિ પ્રભુ દશમા સોતંગનાથ, યુગે એક વીનતી રે લોલ ॥
 વારિ પ્રભુ માહરે તુમશુ પ્રીત કે, અવરશુ આખડી રે લોલ ॥ ૧ ॥
 વારિ પ્રભુ ભદ્રિયપુર અવતાર કે, દ્વરથ રાજિયો રે લોલ ॥ કે
 વારિ પ્રભુ નંદા માત મહાર કે, કુળમાં ગાળયો રે લોલ ॥ ૨ ॥ કે
 વારિ પ્રભુ મીવચ્છ લંછન પાચ કે, પ્રભુજને દીપતુ રે લોલ ॥ કે
 વારિ પ્રભુ ચંદ કહે કર્જોડ કે, અવિહાર રંગશુ રે લોલ ॥ ૩ ॥ કતિ, ॥

અથ શ્રી અનંતજિન સ્તવન.

ધાર તરવારની સોહલી દોહલી, ચઉદમા જિનતણી ચરણ
 સેવા ॥ ધાર પર નાયતાં રેખ આજમરા, સેવના ધાર પર રહે ન
 દેવા ॥ ધા૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ એક કહે સેવિયે વિવિધ કિરિયા
 કરી, કુળ અનેકાંત લોચન ન રખે ॥ કુળ અનેકાંત કિરિયા કરી
 આપકા, રૂપરૂપ ચારમતિ માંહે લેખે ॥ ધા૦ ॥ ૨ ॥ ગચ્છના ભેદ બહુ
 નયણ નિહાળતાં, તાવની પાત કરતાં ન લાભે ॥ ઉદરભરજાડિ નિ
 જ કાજ કરતાં થકાં, બોહુ નડિયા કળિકળ રાજે ॥ ધા૦ ॥ ૩ ॥
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જાહે કહો, વચન સાધેક્ષ વ્યવહાર સાચો ॥
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સાર કુળ, સાંભળી આહરી કાંઈ રાચો
 ॥ ધા૦ ॥ ૪ ॥ રૂપ ગુરુ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમ રહે, કિમ રહે શુ
 દ્ધ મદ્દા ન આજો ॥ શુદ્ધ મદ્દાન વિષુ સર્વ કિરિયા કરી, ધાર પર
 લીંપણુ તેહ જાણો ॥ ધા૦ ॥ ૫ ॥ પાપ નહિ કોઈ ઉત્સવ ભાવજ
 નિશો, ધર્મ નહી કોઈ જગ સૂત્ર સારિયો ॥ સૂત્ર અનુસારે જે ભ
 યિક કિરિયા કરે, તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પારખો ॥ ધા૦ ॥ ૬ ॥ એહ ઉપ
 દશનો સાર સંક્ષેપથી, જે નરા ચિત્તમાં નિત્ય પાવે ॥ તે નરા દિવ્ય
 બહુ કાળશુભ અનુભવી, નિયત આનંદધન રાજ પાવે ॥ ધા૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રી ધર્મજિન સ્તવન.

(રસીયાની દશી.)

ધર્મ જિનેસર ગાઉ રંગશુ, ભગ મ પડશે હો પ્રીત ॥ જિને
 સર ॥ બીજો મન મદિર આજુ નહી, એ અમ જગવદ રીત ॥ જિ
 નેસર ॥ ધર્મ ॥ ૧ ॥ ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ ફીરે, ધરમ ન
 જાણે હો મર્મ ॥ જિ ॥ ધરમ જિનેસર ચરણ મદ્દા પછી,

કોઈ ન બાંધે હો કમં ॥ જિઠ ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥ પ્રવચન અંગન લો સ
દગુરુ કરે, રહે પરમ નિધાન ॥ જિઠ ॥ ૬૯૫ નયજી નિહાણે જગ
ધણી, મહિમા મેરુ સમાન ॥ જિઠ ॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥ દોડત દોડત દોડત
રાણીયા, લેતી મનની રે દોડ ॥ જિઠ ॥ પ્રેમ પ્રતીત વિચારે દુઃ
ડી, ગુરુગમ લેજે રે જોડ ॥ જિઠ ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥ એકપણી કેમ પ્રીતિ
વરે પડે, ઉસપ બિયાં લુએ સધિ ॥ જિઠ ॥ ૬૯૬ રાગી લું માહે કું
દિયો, તું નિરામી નિરખધે ॥ જિઠ ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥ પરમ નિધાન પ્ર
ગટ મુખ આગજો, જગત ઉત્તમી હો બપ ॥ જિઠ ॥ જ્યોતિષ વિ
ના જૂઓ જગદીશની, અધોઅધ પડાય ॥ જિઠ ॥ ૫૦ ॥ ૬ ॥ નિ
મિત્ર મુલમજી દોહજી ખંડરા, મુનિજન માનસ લુંસ ॥ જિઠ ॥ ૫૦ ॥ ૭ ॥
તે નમશે થન વેળા ધણી, માતપિતા કુળ વંશ ॥ જિઠ ॥ ૫૦ ॥ ૮ ॥
મન મકુર વર કરજો કહે, પદકજ નિકર નિવાસ ॥ જિઠ ॥ ૫૦ ॥ ૯ ॥
નામી આનંદપન સાંભળો, એ સેવક અરદાસ ॥ જિઠ ॥ ૫૦ ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રી કુંપુજિન સ્તવન.

(રાગ મુર્ચરી. અંબર રહે. મુરારી હમારે. એ રશી.)

કુંપુજિન મનકું કિમહી ન બાંધે હો ॥ કું ॥ જિમ જિમ જ
તન કરીને રાખું, તિમ તિમ અગમું બાંધે હો ॥ કું ॥ ૧ ॥ રજની
વાસર વસતિ ઉજલ, મથજી પાવાણે બપ ॥ સાપ આપને મુખકું
ધોયુ, એ ઉખાલો ન્યાય હો ॥ કું ॥ ૨ ॥ મુગતિનજી અભિસાધી
તપીયા, જ્ઞાનને પ્યાન અબ્યાસે ॥ વેરીકું કાંઈ એહવું ચિતે, નાંખે
અવળે પાસે હો ॥ કું ॥ ૩ ॥ આમમ આગમધરને હાથે, નાવે કિજ
વિષ આંકું ॥ કિહાં કહે જો દડ કરી દડકું, તો બ્યાસનજી પડે
વાંકું હો ॥ કું ॥ ૪ ॥ જો કમ કદું તો કમતો ન રખું, શાદુકાર પજ
નાંહી ॥ સર્વ માંહે ને સદુધી અગમું, એ અચરિત મન માંહી હો
કું ॥ ૫ ॥ લે લે કદું તે જ્ઞાન ન પારે, આપ મને રહે કાળો ॥ મુર
નર પડિત જન સમજાવે, સમજેન મદાગેશાળો હો ॥ કું ॥ ૬ ॥
મેં જા.યું એ જિમ નપુ.કા. મકન મરને કહે ॥ બીજી વાને સમ
રથ છે નર, એદને દોષ ન લેણે હો ॥ કું ॥ ૭ ॥ મન સાંધું તેજુ
સપજું સાંધુ, એદ વાન નહિ ખોરી ॥ કમ કહે સાંધુ તે નવિ
માનુ. એ કહિ વાત છે મદોરી હો ॥ કું ॥ ૮ ॥ મનકું દુરાસાધને
વશ આપુ, તે આમમથી મતિઆજુ ॥ આનંદપન મજુ માદર
આણો, તો સાનુ કરી જાણું હો ॥ કું ॥ ૯ ॥ દંનિ. ॥

અથ શ્રી શીતલ જિન સ્તવન.

વારિ પ્રભુ દશમા શીતજનાથ, મુલો એક વીનતી રે લોલ ॥
 વારિ પ્રભુ માહરે તુમશું પ્રીત કે, અવરશું આખડી રે લોલ ॥ ૧ ॥
 વારિ પ્રભુ બદિલપુર અવતાર કે, દ્વરથ રાજિયો રે લોલ ॥ કે
 વારિ પ્રભુ નંદા માત મહાર કે, કુળમાં ગાલયો રે લોલ ॥ ૨ ॥ કે
 વારિ પ્રભુ શ્રીવચ્છ લંછન પાપ કે, પ્રભુજને દીપતું રે લોલ ॥ કે
 વારિ પ્રભુ ચંદ કહે કર્મોક કે, અપિહક રંગશું રે લોલ ॥ ૩ ॥ કૃતિ. ॥

અથ શ્રી અનંતજિન સ્તવન.

ધાર તરવારની સોહસી ડોહસી, ચડેદમા જિનતણી ચરણ
 સેવા ॥ ધાર પર નાચનાં રેખ બાજગરા, સેવના ધાર પર રહે ન
 દેવા ॥ ધા૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ એક કહે સેવિયે વિવિધ કિરિયા
 કરી, ફળ અનેકાંત લોચન ન રેખે ॥ ફળ અનેકાંત કિરિયા કરી
 આપકા, રકવડે ચારગતિ માંહે લેખે ॥ ધા૦ ॥ ૨ ॥ ગચ્છના સેર બહુ
 નયણ નિહાળતાં, તાવની વાત કરતાં ન લાભે ॥ ઉદરભરણાદિ નિ
 જ કાજ કરતાં થકાં, મોહ નડિયા કળિકાળ રાજે ॥ ધા૦ ॥ ૩ ॥
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જુઠો કહ્યો, વચન સાધેક્ષ વ્યવહાર સાચો ॥
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર ફળ, સાંભળી આદરી કાંઈ રાચો
 ॥ ધા૦ ॥ ૪ ॥ દેવ ગુરુ ધર્મની શુદ્ધિ કહેા કિમ રહે, કિમ રહે શુ
 દ્ધ મદ્દા ન આણે ॥ શુદ્ધ મદ્દાન વિષુ સર્વ કિરિયા કરી, છાર પર
 લીપણું તેહ મચા ॥ ધા૦ ॥ ૫ ॥ પાપ નહિ કોઈ ઉત્સવ ભાવજી
 જિશો, ધર્મ નહી કોઈ જગ સૂત્ર સરિઓ ॥ સૂત્ર અનુસારે જે ભ
 ચિક કિરિયા કરે, તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરિખે ॥ ધા૦ ॥ ૬ ॥ એહ ઉપ
 દશનો સાર સંક્ષેપધો, જે નરા ચિત્તમાં નિત્ય ધ્યાવે ॥ તે નરા દિવ્ય
 બહુ કાળશુભ અનુભવો, નિયત આનંદવન રાજ પાવે ॥ ધા૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રી ધર્મજિન સ્તવન.

(રસીયાની દેશી.)

ધર્મ જિનેસર ગાઉં રંગશું, ભ મ મ પડશો હો પ્રોત ॥ જિને
 સર ॥ બીજો મન મદિર આણું નહો, એ અમ જીવદ રીત ॥ જિ
 નેસર ॥ ધર્મ ॥ ૧ ॥ ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ ફીરે, ધરમ ન
 જાણે હો મર્મ ॥ જિ ॥ ધરમ જિનેસર ચરણ મણા પળી,

કોઇ ન બાંધે હો કમ ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥ પ્રવચન અંજન એ સ
દગુરુ કરે, દોષે પરમ નિધાન ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ દૃઢ નયન નિહાળે જગ
ધણી, મહિમા મેરુ સમાન ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥ દોડત દોડત દોડત
દોડીયો, લેતી મનની રે દોડ ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥ એકપણી કેમ પ્રીતિ
વરે પડે, ઉશય મિત્રો લુએ સધિ ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥ રાગી લું માહે કું
દિયો, લું નિરાગી નિરખય ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૬ ॥ પરમ નિધાન પ્ર
ગટ મુખ આગળે, જગત ઉત્તમો હો બપ ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૭ ॥ ન્યોતિ પિ
ના જૂઓ જગદીશની, અધોઅધ પદ્માય ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૮ ॥ નિ
ર્મળ ગુણમણિ રોહણ જ્વરા, મુનિજન માનસ દુસ ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૯ ॥
તે નમરી મન વેળા ધડી, માત પિતા કુળ વંશ ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૧૦ ॥
મન મધુકર વર કરજોડી કહે, પદ્મ નિકટ નિવાસ ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૧૧ ॥
નામો આનંદધન સાંભળો, એ સેવક અરદાસ ॥ જિં ॥ ૫૦ ॥ ૧૨ ॥

અથ શ્રી કુંજુજિન સ્તવન.

(રાગ મુજરી. અંબર દહો મુરારી હમારો. એ દશી.)

કુંજુજિન મનકું કિમહી ન બાંધે હો ॥ કું ॥ ૧ ॥ જિમ જિમ જ
તન કરીને રાખું, તિમ તિમ અગમું બાંધે હો ॥ કું ॥ ૨ ॥ રજની
વાસર વસતિ ઉજડ, મધલ પાયાળે બપ ॥ સાપ ખાધને મુખકું
ધાયુ, એ ઉખાલો ન્યાય હો ॥ કું ॥ ૩ ॥ મુગતિનજા અભિસાધી
તપીયા, જ્ઞાનને પ્યાન અસ્વાસે ॥ વૈરીકું કાંઈ એલુવું મિતે, નાંખે
અવળે પાસે હો ॥ કું ॥ ૪ ॥ આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિલ્
વિધ આંકું ॥ કિહાં કલે લે હડ કરી હડકું, તે બ્યાસનથી પરે
વાંકું હો ॥ કું ॥ ૫ ॥ લે કમ કડું તે કમતો ન રખું, શાહુકાર પલ
નાંહી ॥ સર્પ માંહે ને સદુથી અગમું, એ અચરિત મન માંહી હો
કું ॥ ૬ ॥ લે લે કડું તે કાન ન પારે, આપ મતે રહે કાળો ॥ મુર
નર પડિત જન સમજવે, સમજે ન મહારોરાળો હો ॥ કું ॥ ૭ ॥
એ જા-યું એ જિન નપુરક, સકળ મરદને કહે ॥ બીછ વાતે સમ
રથ છે નર, એહને કોઇ ન લેડે હો ॥ કું ॥ ૮ ॥ મન સાંધું તેજે
સપળું સાંધું, એહ વાત નહિ ખોલી ॥ કમ કહે સાંધું તે નવિ
માનુ, એ કહિ વાત છે મહોદી હો ॥ કું ॥ ૯ ॥ મનકું દુરારાપ્ય તે
વશ આપયું, તે આગમથી મતિઆણું ॥ આનંદધન પ્રભુ માહર
આલો. તે સાંધુ કરી જલું હો ॥ કું ॥ ૧૦ ॥ દનિ. ॥

અથ શ્રી વીરજિનનાં ચૌદસ્વપ્નનું સ્તવન.

રાય રે સિદ્ધારથ ધર પટરાણી, નામે ત્રિરાજા મુક્તજી એ ॥
 રાજસુવન માંદે પસંગે પાંડતાં, ચડેડ મુપન રાણીયેલછાં એ ॥ ૧ ॥
 પદેસા રે મુપનને ગયવર દીડા, બીજે વૃષભ રોહામળો એ ॥
 ત્રીજે સિદ્ધ મુક્તજી દીડા, ચાથે લક્ષ્મી કેવતા એ ॥ ૨ ॥ પાંચમે
 પંચ વરણી દૂસની માળા, છત્રે ચંદ્ર અભિય કર્યો એ ॥ સાતમે
 સુરજ આડમે ધન, નવમે કુળશ અભિય કર્યો એ ॥ ૩ ॥ પસમ
 દેવર દશમે દીડા, બીરસમુદ્ર દીડા અચારમે એ ॥ દેવ વિમાન
 તે બારમે દીડા, રણજળ ધરા પાજતાં એ ॥ ૪ ॥ રતનનો શશિ તે
 તેરમે દીડા, અમિશિખા હોડી ચડેડમે એ ॥ ચડેડ મુપન લદી રા
 જીજી જાત્યાં, રાય સમિવડ પાદોત્તમાં એ ॥ ૫ ॥ મુળા રે સ્વામી
 મેં તે મુદ્દજીસાં સાધ્યાં, પાછડી રાજ રમીયામળી એ ॥ રાય રે
 સિદ્ધારથ પડિત તેજ્યા, હોડા રે પડિત કુળએહનાં એ ॥ ૬ ॥ અમ
 કુળમજી લુખ કુળ દીવો, ધન રે મહાવીરસ્વામી અવનર્યા એ ॥
 નર ગાયે તે મુખપાયે, આનંદ રંગ વધામળાં એ ॥ ૭ ॥ છતિ ॥

અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું હાલરિયું.

માન ત્રિરાજા અંતારો પુત્ર પાસજો, ગાયે હાસો હાસો હા
 હાસાનાં મોત રે ॥ માન રૂપાને વળી રત્ને ચડિયું પાસજું, રે
 રાય દારી પુરરી વાને જુમ જુમ રીત રે ॥ હાસો, હાસો હાસો હા
 સો રે મહારા વીરમે ॥ ૧ ॥ જિનજી પાસ પ્રજુધો વરમ અડીમે
 અગરે, હોસ ચાપિગમા નારિકે ૧૪૧ પરિખામ ॥ કેશીસ્વામી
 મુખધા એહવા વાળો નાભગા, નાના નાચી લુખ તે મહારે અ
 મુખ વાળ રે ॥ હાડ ॥ ૨ ॥ ચોદ અવનને દાય ચહી કેજિનરાજ,
 વીન્ધા બાડે ચહી નદી દુવ ચહી રાજ જિનજી પામ પ્રજુતા મી
 કેશી મળેવાર, તેદને વચને જાળ્યા ચાવીગમા જિનરાજ, મહારી
 રૂપે આગ્યા તરફ બુરજ ગિન્નાજ. મદના રૂપે આગ્યા તરફ
 તારજી સિદ્ધાર, હુ ના પુરવ રનાનાં હંડાની વડ અગર રે ॥ હાડ
 ॥ ૩ ॥ મુજન હાડમે કેલ્યા બનુ નજ અચારીયે. મિદામન પર
 લેમું ચામન ૦૪ વનાય ૪ નદુ સંજીન મુજન નરન ન્દારો તેજનાં,
 ને ૧૪૧ જમાડ ને આનંદ અવ ન માવ રે ॥ હાડ ॥ ૪ ॥ કરનજ
 પવનજ સંજીન બેઠ દુષ્ણને આડ છે. નેદયા નિદેય આગ્યા જિ

મહાવીર સ્વામીનું હાથરિખ.

(3

[illegible]

કૃષ્ણે આઘ્યા તાત પનોતા નંદ ॥ મહારે આંગણ વૃંદ્યા અમૃત દૂધે
 એલ્યા, મહારે આંગણ કૃષ્ણા મુરારે મુખના કંદ રે ॥ હાળારે ॥
 ધર્મ પદે ગાયુ માતા ત્રિરાસા મુતનું હાલરું, લે કોઇ ગાયે લેશે
 મુતનના સામ્રાજ ॥ બીજોત્રાસ નગરે વરતુનું વીરનું હાલરું,
 જયજય મંગલ હોએ હોપવિજય કવિરાજ રે ॥ હાં ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી દીવાલીનું સ્તવન.

પૂરવ વિશે હુઈ પાવાપૂરી, ધન ધાન્ય ઋદ્ધિ સ્મૃદ્ધિનું ભરી ॥
 હસ્તિપાળ નામે તિહાં ભૂપાળી, “ વીર મુગતિ ત્રિરાસા દિન
 કીપાળી ” ॥ ૧ ॥ એ આંકળી ॥ જોતમે મુરુની સેવા કીધી મન
 માની, એક રાતમે હુઆ કેવળજ્ઞાની ॥ એકે ચૌદરાજ રહ્યા ભા
 ણી, વીરં ॥ ૨ ॥ અદારે રાય હુવા ભગતા, રાય રાય પાસા કી
 ધા લગતા ॥ એકે વીર સામું રહ્યા ભાળી, વીરં ॥ ૩ ॥ પ્રભુએ
 રાય દિનને સંધારો કીધો, સોળ પહોર ભગે ઉપદેશ કીધો ॥ પ્ર
 ભુ મુગતિ ગયા કર્મને ગાળી, વીરં ॥ ૪ ॥ પ્રભુએ ત્રીસે વર્ષે સં
 ધમ લીધો, નિજ આતમ કારજ સિદ્ધ કીધો ॥ વર્ષ બેતાળીસ
 કીધા પાળી, વીરં ॥ ૫ ॥ પ્રભુને સાતસે ચેલા ચૌદસે ચેલી,
 ન્યાને મુગતિ મહેલમાં દિવા મેલી ॥ જેણે કર્મનાં બીજ દિયાં
 બાળી, વીરં ॥ ૬ ॥ પ્રભુને એક રાત્રીને હુઈ એક બેરી, એકે મુ
 ગતિ ગયાં દુઃખ દિયાં મેરી ॥ જમાઈ હુએ ન્યારો જમાળી, વીરં
 ॥ ૭ ॥ પ્રભુને એક બહેનને એક જ ભાઈ. એકે રવગે ગયા સમ
 કિત પાઈ ॥ આવકનાં પ્રત શુદ્ધ પાળી, વીરં ॥ ૮ ॥ ઋષભદત્તને
 કેવાનકા માતા, નયણે નિરખ્યાં હુઈ શાતા ॥ દોનું મુગતિ ગયાં
 કર્મને ગાળી, વીરં ॥ ૯ ॥ સિદ્ધારથ રાગને ત્રિરાસા રાજી, જેણે
 સંધારો કીધો સમતા આળી ॥ અચ્યુત કેવલોકે ટાંકે દિધો ઝાળી,
 વીરં ॥ ૧૦ ॥ જેણી રાતે વીરે મુગતિ પામી, કેવળ પામ્યા જો
 તમરપામી ॥ વધારો જય જય નવકારવાળી, વીરં ॥ ૧૧ ॥ મુ
 ધર્મસ્વામી હુઆ પાટ ધણી, ન્યારી કીર્તિ મહિમા બેર બજી ॥
 દયામારગ દિધો અચ્યુતવાળી, વીરં ॥ ૧૨ ॥ ન્યારી પાટે હુઆ જ
 ણુ પેરાગી, રાતે પરપણ પ્રભાતે આઠે ત્યાગી ॥ સોળવર્ષમે કાદી
 કર્મભાળી, વીરં ॥ ૧૩ ॥ આઠે ભામિની વૈરાગે બીની, પ્રભાતે
 પિયુ સાથે કીધા લીની ॥ અવિદ્યઃ પ્રીત સમજી પાળી, વીરં

સીમંધરજિન સ્તવન અને મૃગાપુત્રની સમજાય. (૭૧)

॥ ૧૪ ॥ પ્રથમ પજુ રાખનો બેરો, છકે વંજુ કુમરગું હુવો રે બેરો ॥
 પાંચમેગું વેરામ પાખો તનકાળો, વીરો ॥ ૧૫ ॥ વીરો જિન સ
 એનશિખર સિંધા, અણપદ ગિરનાર રાધ સિંધા ॥ વામુપુત્ર
 નિંધા ધૃપાપુરી ચાળી, વીરો ॥ ૧૬ ॥ મહાવીરે ધામાસો કિયો
 પાપાપુરી, કારનમ વદિ અમાવાયે યુગતિ વરી ॥ બળનાં મુખતાં
 અંગળ માળો, વીરો ॥ ૧૭ ॥ દિન દીવાળીનો પાથો ટાલો, તો રા
 ત્રિએ બોજન નહી ખાલો ॥ જ્યાંરો જાપ જપી શીયળ પાળી,
 વીરો ॥ ૧૮ ॥ ગુરુ ધ્યાનની બેઠ સરજ રાશી, કપિ રાધચંદ કહે
 મહારે મનડે વશી ॥ મેં યુગતિશુ બેઠ બેઠી દંકશાળી, વીરો
 ॥ ૧૯ ॥ પૂજ્ય લેમવંશ રદા પામે, યેકેર નાતોરમે કિયો ધામાસો ॥
 સંવત અઠાર વર્ષ પિરનાળો, વીરો ॥ ૨૦ ॥ દંતિ. ॥

અથ શ્રી સીમંધરજિન સ્તવન.

મુખા ધરા છ મીનધર પરમાત્મ પામે જાલ્યો, મુખ વીન
 તરી પ્રેમ ધરીને અંજીપરે ગૂંમ મંબજાવલ્યો ॥ એ આંકળી ॥ જે
 વ્રજ સુવનનો નાથક છે, જસ ચાગાં હેંડ પાથક છે. નાજુ દરિસ
 જુ લેહને ખાથક છે ॥ મુખો ૦ ॥ ૧ ॥ લેના કથનવરજી કાયા છે.
 જસ પારો લઇન પાયા છે પુરોગંજી નગરીના રાયા છે ॥ મુખો ૦
 ॥ ૨ ॥ બાર પર્વદા ખાદિ જિનલે છે. જસ ધોત્રીશ અનિરાધ છા
 લે છે, મુજ પાત્રોગ પાળ્યાં નાલે છે ॥ મુખો ૦ ॥ ૩ ॥ અવિજન
 ને તે પદિયોલે છે, ગુમ આંધક ગિનજ મુજ માલે છે, રૂપ દેખો
 અવિજન માલે છે ॥ મુખો ૦ ॥ ૪ ॥ ગુમ સંધા કરવા રસીયો પુ,
 પજુ ભરનમાં રહે વસીયા પું મહા મિદગથ કરે રૂસીયો ૫ ॥
 મુખો ૦ ॥ ૫ ॥ પજુ માદિલ વિનમાં ધનીયા છે. ગુમ આજુ અડમ
 કરે મહીયો છે, પજુ કાંક મુજયા લંબો છે ॥ મુખો ૦ ॥ ૬ ॥ જિ
 ન ઉતમ ૧૬ હવે ૧૭, કહે પદવિજય થાગે મુગે તો વાપે મુજ
 મન અનિ નરો ॥ મુખો ૦ ॥ ૭ ॥ અંતિ. ॥

અથ શ્રી મૃગાપુત્રની સમજાય.

(૬૦)

પ્રજાઓ પાસે વિજીતને સમરો સરસાનિ ખાધ ॥ નિજ મુક
 વરવ નમો કરો. બળગું મહા મુનિરાધ ॥ ૧ ॥ મુજ કદિ લીલા

શિષ્યે ૯, જિજ્ઞે રાજ્યો આતમ સાસ ॥ મુ૦ ॥ ૩૨ ॥ ભર્યો અ
ધ્યન આગણીશમે ૯, મૃગાપુત્ર અધિકાર ॥ તપ જપ કીરિયા શુ
ધ કરી ૯, આરાધી આચાર ॥ મુ૦ ॥ ૩૩ ॥ સંવેમ દુષ્કર પાળિયું
૯ ॥ ઠગિ એક માસ સંચાર ॥ કમ જપાવી કેરજ લહી ૯, પહો
ત્યા મુગતિ મઝાર ॥ મુ૦ ॥ ૩૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અનાયીમુનિની સજ્જાય.

એણિક રવવાડી ચડ્યો, પેખીયો મુનિ એકાંત ॥ વર રૂપ કાં
તે માહીયો, રાય પૂછે રે કહોને વિસ્તંત ॥ એણિક રાય, હું રે અના
ધી નિર્મથ ॥ તિણે મેં લીધો રે સાકુલનો પથ ॥ એણિક૦ ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ ઇણે કોસળી નવરી વસે, મુજ પિતા પરિધન ધન ॥
પરિવાર પૂરે પરિવર્યો, હું છું તેહનો રે પૂત્ર રતન ॥ એ૦ ॥ ૨ ॥
એક દિવસ મુજને વેડના, ઉપની મેં ન ખમાય ॥ માત પિતા જૂ
રી રહ્યા, પણ કિજહિ રે તે ન લેવાય ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥ મારડાં ગુજમ
જિ મારડી. મારડી અખળા નાર ॥ કોરડી પીડા મેં સહી, ન કોણે
કીધી રે મારડી સાર ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥ બહુ રાજ્યવૈદ્ય બોલાવીયા, કીધ
લા કોડી ઉપાય ॥ આવના ચકન ચરચીયા, પણ તોહી રે સમાધિ
ન થાય ॥ એ૦ ॥ ૫ ॥ જગમાં કો કેહનો નહી, તે ભળી હું રે અ
નાથ ॥ વીતરામના ધર્મ સારિખો, નહી કોઈ બીજો રે મુગતિનો
સાથ ॥ એ૦ ॥ ૬ ॥ જો મુજ વેડના ઉપસમે, તો લેઉં સંવેમ ભાર ॥
ઇમ ચિંતવતાં વેડના ગઝ. ઘન લીધું મેં હર્ષ અપાર ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥
કરનેડી રાજ ગુજ રતવે, ધન ધન એહ અજગાર ॥ એણિક સમ
કિત પામીયો, વાંડી પહોત્યો રે નમર મઝાર ॥ એ૦ ॥ ૮ ॥ મુનિ
અનાથા ગાવનાં, તૂટે કર્મની કોડ ॥ ગણિ સમયમુંદર તેહના, પા
થ વડે રે બે કરએ ॥ એ૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અનાયીમુનિની દ્વિતીય સજ્જાય.

(આપાકર્મો આહાર ન લીજો. એ દર્શી.)

મગધાધિપ એણિક મુપિચારી, સાથે બહુ પરિવારી ॥ હવ
હવ રથ પાવક પાસખીશુ, પહોત્યો વનહ મઝારી કે ॥ રાજન, ર
યવાડી સંચરિયો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આવક સમકિત વરિયો કે ॥
૨૧૦ ॥ પદ્મનાભ તોર્ધકર યાગે, ઉપશમ રસનો દરિયો કે ॥ ૨૧૦

ગિયો છ, ગિયે કાળ્યો આતમ સાસ ॥ મુઠ ॥ ૩૨ ॥ ભરયો અ
 પચન ઝાગળીશમે છ, મુઠાપુત્ર અપિકાર ॥ તપ જપ દીરિયા રુ
 પ કરી છ, આરંધી આચાર ॥ મુઠ ॥ ૩૩ ॥ સંઘમ દુઘર પાગિયું
 ॥ ૩૪ ॥ એક મારા સંધાર ॥ કમે ખપાવી કેવળ લહી છ, પહે
 ત્યા મુઠાપિ મઝાર ॥ મુઠ ॥ ૩૪ ॥ ઠતિ. ॥

અથ શ્રી યનાગ્રીમુનિની સમ્પ્રદાય.

એજિત રવવાડી અલ્યા, પેખીયો મુનિ એકાંત ॥ વર રૂપ કા
 ને પ્રાણીયો, રાય પુછે રે કહેને પિરતંત ॥ એજિત રાય, હું રે અના
 થી નિર્દય ॥ નિભું મેં શીયો રે સામુછનો પથ ॥ એજિત ॥ ૧ ॥
 એ આંકળી ॥ હંભું કોમળી નવરી વસે, મુજ પિતા પરિધન ધન ॥
 પરિવાર પુત્રે પરિવરણા, હું જુ તેવનો રે પુત્ર રતન ॥ એ ॥ ૨ ॥
 એક દિવસ મુજને પેડના, ઉપની મેં ન ખમાય ॥ માત પિતા જુ
 ની વધ્યા, પળ કિજલિ રે ને ન સેવાય ॥ એ ॥ ૩ ॥ મારડી મુજમ
 બિ એકડી થારડી અખળા તાર ॥ કોરડી ચીડા મેં સહી, ન વેળે
 કીધી કે પ્રાણી માર ॥ એ ॥ ૪ ॥ અદુ રાજવેલ બોસાવીયા, કીધ
 સા કાડી ઉપાય ॥ બાવના અરત અન્નીયા, પળ તાહી રે સમાધિ
 ન થાય ॥ એ ॥ ૫ ॥ જનના કા કલના નહી, તે બળી હું રે અ
 નાય ॥ પીતનનના વસ નાંખ્યા, નહી કાઠ બીએ રે મુઠાપિનો
 માથે ॥ એ ॥ ૬ ॥ એ મુજ વડના ઉપમંથ, નો સેડે સઘમ ભાર ॥
 ૬ મ વિવરણ વડના નાં એવ શીડું મેં ભૂર અપાર ॥ એ ॥ ૭ ॥
 કાળી વાસ નાં નવ વન વન અદુ અબુધાર ॥ એજિત મમ
 કિત પાખીયો, રાડા વધાવ્યા ન વસન મઝાર ॥ એ ॥ ૮ ॥ મુનિ
 અન્યાથા નાવડા વડ કહેની કાડ ॥ નાળ નમવમુઠર તેવના, પા
 વ વડે કે એ કરાએ. ॥ એ ॥ ૯ ॥ ઠતિ. ॥

અથ શ્રી યનાગ્રીમુનિની ત્રિતીય સમ્પ્રદાય.

(આગ્રહમો આદ્ય ન શ્રીએ. એ રેલી)

અખ્યાવિધ એજિત મુપિયારો માથે અદુ પરિવારી ॥ હવ
 હવ રથ પાવડ પાઠખોજું, પહેલવો વનદ મઝારી કે ॥ રાજન, ર
 વારડો અંધારો: ૩ ૧ ॥ એ આંકળી ॥ બાવડ સમકિત પરિવો કે ॥
 રાડ પવનામ નાંકિત ભાડ. ઉપમથ રથને કારિયો કે ॥ રાડ

૨ ॥ વિવિધ પ્રકારની કીડા કરતો, બેતો વનનાં કામ ॥ ચપક ત
 રુ તણે મુનિવર કીડો, બેતો કરી પ્રલામ કે ॥ ૨૦ ॥ ૩ ॥ પ્યાને
 લીનો મુનિવર મેહોરો, ચપકવર્ણી કાયા ॥ સૂચ્યા કેશ બેવન વેશ,
 તણ સસારની માયા કે ॥ ૨૦ ॥ ૪ ॥ પૂછે રાજા એલિક મુનિને,
 કિમ સૂચ્યા હુમ કેશ ॥ બેવને વૈરાગ કહો કેમ લીધો, કીસો છો
 લકુ વેશ કે ॥ ૨૦ ॥ ૫ ॥ તરણપણે તરણી કાં છંદી, એ માયા કાં
 મંદી ॥ કંચનવરણી કાયા કંદી, એ શી કોષ થમંદી કે ॥ ૨૦ ॥ ૬ ॥
 રૂપવંત છું ગુણવંત કીસે, સુંદર તુમ આકાર ॥ શશિ સમ વદન
 વિરાજે ત્હારે, નયન પંક્જ અનુદાર કે ॥ ૨૦ ॥ ૭ ॥ ધન બેવન
 કુળ લાહો લીજે, કીજે બહુળા ભોગ ॥ સપતિ સારૂ કાન તે કી
 જે, અવસરે લીજે ભોગ કે ॥ ૨૦ ॥ ૮ ॥ કુટુંબનણે મોહ કિમ મૂ
 કથો, કિમ મૂકથો ધન પરિવાર ॥ કવજ નગરના કહો તુમે વાસી,
 કિમ લીધો સથમ ભાર કે ॥ ૨૦ ॥ ૯ ॥ સથગ લક્ષણ તુમ અજે
 નિરખ્યાં, અવગુણ એકે ન કીધો ॥ કૃપા કરી ચોગીસર સાચો, ઉ
 ત્તર થો મુજ ખીડો કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૦ ॥ બોલે મુનિવર મુજ હો રાજા,
 ઉત્તર કેડે છું સાચો ॥ મુખનો મહો નયનનો લહકો, કાયા પિંક
 તે કાચો કે ॥ રાજન, મુજબથો વચન અનાધો ॥ ૧૧ ॥ એ આંક
 જી ॥ નાથ વિના છવે દુઃખ પાખ્યાં, માહરે નહી કોઇ નાથ ॥
 તિજુ કારણ મેં કીધા લીધો, હવે હું હુઓ સનાથ કે ॥ ૨૦
 ॥ ૧૨ ॥ નાથ અહું હું મુનિવર ત્હારો, એકલો અર્થ પિયારો ॥ નાથ
 અઠ કોઈ ત્હારે રાજા, બેઠવો બોલ અવિચારથો કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૩ ॥
 નાથતણે અર્થ બે લણે, તો થાઓ મુજ નાથ ॥ નાથ નહી કો
 ઇ નૃપ તુમારે, બાવળ થો છો બાથ કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૪ ॥ માતા મથ
 ગળ હથ દેખારવ, મુજ મગધાધિપ રાજા ॥ કંચન કોડી બેડી બધ
 વનો, માથ તાથ મુખ સાજા કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૫ ॥ મેહોલા કુળની મેહો
 રી વપૂરી, બોડી નહિ મન માંહી ॥ સિંદકરી હસગમની બાજા,
 રોડા બોડી માંહી કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૬ ॥ શશિવર્ણી મૃગાનવજી નારી,
 ચિત્ત દરખો ભરતાર ॥ હાવ ભાવ વિજમ બે કરતી, તે મૂકી નિ
 રધાર કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૭ ॥ ઉદ્દણ્ણી બણે કંદાણી, એકલો મુજ રેર
 રાણી ॥ કેના મુજ હું કહું હો રાજા, શીવજ મુજની ખાણી કે ॥
 ૨૦ ॥ ૧૮ ॥ પાન સમારે બીડી વાળી, માંહી કપૂરનો વાસ ॥ યે
 મ કરી મુજ પદમળી આપે, તે મૂકી નીરાસ કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૯

પંચવિધ હું ભોગ ભોગવતો, જતો કાળ ન જાણ્યો ॥ એક દિવસ
મુજ રોગ ઉપન્યો, ન વિસસે તે ચિત્ત આણ્યો કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૦ ॥
કાકા કાકી રૂંચા ભાણેછ, મામા માસા મામી ॥ નેહુ ધરે માસી
મુજ અધિકો, જાણે કે અંતરજામી કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ માય તાય બં
ધય મુજ ભગિની, દુઃખ નવિ લીધો ભય ॥ નારી મુખ વિલપંતી
બોલે, તે દુઃખ અમ ન સહાય કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૨ ॥ તિષ્ઠિ વેદને મુજ
નિંદ ન આવે, અમ પાન નવિ ભાવે ॥ મંત્ર યંત્ર કીધા મણેરા,
તો પંજુ દુઃખ નવિ જાવે કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૩ ॥ વૈધ જાણે તેડ્યા તિષ્ઠિ
વારે, દીધા બહુણા દામ ॥ ઔષધ ભેષજે મુજ નવિ ધાયે, વિજ
ખાણા તે તામ કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૪ ॥ ચિત્ત ચોખે કરી મેં રે વિચાર્યા,
એકલડો વનવાસી ॥ એ સંસારતણાં દુઃખ વિરુઆં, ગદ્ય વેદન તવ
નાસી કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૫ ॥ દિનકર ઊગે તમ જિમ નાસે, તિમ મુ
જ વેદન જાગી ॥ સંયમ પરિયો વેદન ઠરિયો, સમતાશું લય લા
ગી કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૬ ॥ મગધાવિષ હરખ્યા મનમાંહી, વચન કહેરે
વિચારી ॥ નાથપણું તુમને મુનિ સાચું, આપ તરયા પર તારી કે ॥
રાજન, પંચ મહામત ધારી ॥ ૨૭ ॥ શીશ નમાવી પાય લાગીને,
પછી છાકયું મિથ્યાત ॥ યોગીસરને ધ્યાને લોતો, અજુઆળે કુળ
જાત કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૮ ॥ ઋષિ અનાથી ચારિત્ર પાળી, પહોંત્યા
શિવપુર ઠામ ॥ કનકવિજય બુધ ચરણે મધુકર, ઇમ બોલે મુનિ
રામ કે ॥ રાજન ૦ ॥ ૨૯ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મેતારજમુનિની સજ્જાય.

(૯૫ રે તું શોણતણે કર સંગ. એ રેશી.)

સમ દમ મુણના આગરુ છ, પંચ મહામત ધાર ॥ માસખમ
જુને પારણે છ, રાજગૃહી નગરી મઝાર ॥ મેતારજ મુનિવર, ધન
ધન તુમ અવતાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સોનીને ઘેર આવીઆ છ,
મેતારજ ઋષિરાય ॥ જવલા ઘડતો ઊડીયો છ, વદે મુનિના પાય
॥ મે ૦ ॥ ૨ ॥ આજ રૂંચ્યો ઘર આંગણે છ, વિજ કાળે સહકાર ॥
દ્યો ભિક્ષા છે સ્વચ્છી છ, મોદકતણે એ આહાર ॥ મે ૦ ॥ ૩ ॥
કોંચ છવ જવલા ચણ્યો છ, વહોરી વળ્યા ઋષિરાય ॥ સોની મ
ન શંકા થઇ છ, સાધુતણાં એ કામ ॥ મે ૦ ॥ ૪ ॥ રીસ કરી ઋ
ષિને કહે છ, ઘા જવલા મુજ આજ ॥ વાધર શીશે વીંઠિયું છ,

તડકે રાખ્યા મુનિરાજ ॥ મેઝ ॥ ૫ ॥ ફટ ફટ ફટે દડાડકાં છ, તડ ત
 ઠ ત્રટે ચામ ॥ સોનીડે પરિસદ્ધ દિયો છ, મુનિ રાખ્યો મન ઠામ
 ॥ મેઝ ॥ ૬ ॥ એહવા પજુ મડોરા થતો છ, મલ ન આણે રોષ ॥
 આતમ નિદે આપણો છ, સોનીનો સો દોષ ॥ મેઝ ॥ ૭ ॥ ગજમુ
 કુમાળ સંતાપીયા છ, બાંધી માદોની પાળ ॥ ખેર અંગારા શિર
 ધસ્યા છ, મુગતે ગયા તતકાળ ॥ મેઝ ॥ ૮ ॥ વાધણે શરીર વફરિયું
 છ, સાધુ મુકોસળ સાર ॥ કેવળ લહી મુગતિ ગયા છ, ઇમ અ
 રજિફ અબગાર ॥ મેઝ ॥ ૯ ॥ પાલક પાપી પીલિયા છ, ખાંધસૂ
 રિના શિખ ॥ અંબડ ચેલા સાતથે છ, નમો નમો તે નિશ દિશ ॥
 મેઝ ॥ ૧૦ ॥ એહવા મ્હપિ સંભારતા છ, મેતારજ મ્હપિરાય ॥ અ
 તમઠ હુઆ કેવળી છ, વટે મુનિના પાપ ॥ મેઝ ॥ ૧૧ ॥ બારો કા
 હની શ્રીયે તિહાં છ, લાવી નાંખી તિજી વાર ॥ ધબકે પંખી
 ભગીયો છ, જવણા કાઢ્યા તિણે સાર ॥ મેઝ ॥ ૧૨ ॥ દેખી જવણા
 વિષ્ણમાં છ, મનં લાખ્યો સોનાર ॥ ઓથો મુહપતિ સાધુનો છ,
 લેખ થયો અબગાર ॥ મેઝ ॥ ૧૩ ॥ આતમ તારયો આપણો છ, ધિ
 ર કરી મન વચ કાય ॥ રાજવિજય રૂઝે લણે છ, સાધુતણી એ સ
 જાય ॥ મેઝ ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મૂર્ખપ્રતિવોધ સજ્જાય.

જ્ઞાન કદિ નવિ થાય, મૂરખને જ્ઞાન કદિ નવિ થાય ॥ કહે
 તાં પોતાતું પજુ ભય, મૂઝ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ધ્યાન હોય તે ગં
 ગાજળમાં, સો વેળા બે ન્હાય ॥ અકસક તીરથ ફરિ આવે પજુ,
 ધ્યાનપજુ નવિ ભય ॥ મૂઝ ॥ કહેઠ ॥ ૨ ॥ ફર સર્પ પપપાન કરતાં,
 સંતપજુ નવિ થાય ॥ કરતુરિયું ખાતર બેઠીએ, વાસ લસજુ નવિ
 ભય ॥ મૂઝ ॥ કહેઠ ॥ ૩ ॥ વૃથા સમે મુમો તે પક્ષી, કાપ ઉપદેશ
 કરાય ॥ તે કપિને ઉપદેશ ન લાગ્યો, મુમો મુદ્ધ વિખાય ॥ મૂઝ ॥
 કહેઠ ॥ ૪ ॥ નદી માંહે નિશિ દિન રહે પજુ, પાપાજુપજુ નવિ ભ
 ય ॥ લોહ ધાતુ ટકણ બે લાગે, અગ્નિ તુરત ઝરાય ॥ મૂઝ ॥ કહેઠ
 ॥ ૫ ॥ કાગ કંઠમાં મુખાફળની, માળા તે ન ધરાય ॥ ચંદન ચ
 ચિત અંગ કરીએ, ગર્ધવ ગાય ન થાય ॥ મૂઝ ॥ કહેઠ ॥ ૬ ॥ સિંહ
 ચરમ કેઈ શિયાળ મુતને, ધારે વેથ બનાય ॥ શિયાળ મુત પજુ
 સિંહ ન હોયે, શિયાળપજુ નવિ ભય ॥ મૂઝ ॥ કહેઠ ॥ ૭ ॥ તે મોટે

પંચવિધ્ય હું ભોગ ભોગવતો, જાતો કાળ ન જાણ્યો ॥ એક દિવસ
 મુજ રોગ ઉપજ્યો, ન વિસસે તે ચિત્ત આણ્યો કે ॥ ૨૧૦ ॥ ૨૦ ॥
 કાકા કાકી રૂંચા ભાણેછ, મામા માસા મામો ॥ નેહુ ધરે માસી
 મુજ અધિકો, જાણે કે અંતરજામી કે ॥ ૨૧૦ ॥ ૨૧ ॥ માથ તાય બં
 ધર મુજ ભગિની, દુઃખ નવિ લીધો જાવ ॥ નારી મુખ ચિત્તપતી
 બોલે, તે દુઃખ અમ ન સહાય કે ॥ ૨૧૦ ॥ ૨૨ ॥ તિજિ વેદને મુજ
 નિંદ ન આપે, અમ પાન નવિ ભાવે ॥ મત્ર યંત્ર કીધા ધણેરા,
 તો પજ દુઃખ નવિ ભાવે કે ॥ ૨૧૦ ॥ ૨૩ ॥ વૈદ્ય જાણ તેડ્યા તિજિ
 વારે, હીધા બદુગા દામ ॥ ઔષધ લેવજો ગુણ નવિ ધાવે, વિદ
 જાણા તે તામ કે ॥ ૨૧૦ ॥ ૨૪ ॥ ચિત્ત યોજે કરો મેં રે વિચાર્યો,
 એકસરો વનવાસી ॥ એ સસારજાં દુઃખ નિરુઆં, ગઈ વેદન તવ
 નાસી કે ॥ ૨૧૦ ॥ ૨૫ ॥ ડિનકર ઊગે તમ જિમ નારો, તિમ મુ
 જ વેદન ભાગી ॥ સંયમ પરિપો વેદન ડરિયો, સમતાશું લય લા
 મી કે ॥ ૨૧૦ ॥ ૨૬ ॥ મગપાચિપ હરજ્યો મનમાંહી, વચન કહેરે
 વિચારી ॥ નાથપણું તુમને મુનિ સાચું. આપ તરયા પર તારી કે ॥
 રાજન, પંચ મહાવ્રત પારી ॥ ૨૭ ॥ શોરા નમાવી પાય લાગીને,
 પછી ઊઠ્યું મિધ્યાન ॥ યોગીસરને પ્યાને જ્ઞાનો, અશ્રુઆગે મુજ
 જોન કે ॥ ૨૧૦ ॥ ૨૮ ॥ ક્રપિ અનાયો ચારિત્ર પાળી, પદોલ્યા
 શિવપુર દામ ॥ કનકવિજય મુજ ચરણ મનુકર, ઇમ બોલે મુનિ
 રામ કે ॥ રાજન ૭ ॥ ૨૯ ॥ હતિ ॥

અથ શ્રી મેતારજમુનિની સગ્ગાય.

(અથ રે તુ સાંગવંશી કર સ ન. એ રેશી.)

સમ દમ મુખના આગર છ, પંચ મહાવ્રત પાર ॥ માસમમ
 બને પારજે છ, રાજવહી નનરી મઠાર ॥ મેતારજ મુનિવર, મન
 મન તુમ અવગાર ॥ ૧ ॥ એ આંકજી ॥ મોનીને ઘેર આવીઆ છ,
 મેતારજ ક્રપિરાવ ॥ જવડા ધડતો દોડીયો છ, વરે મુનિના પાય
 ॥ મેઝ ॥ ૨ ॥ આજ મુજયો પર આંગણે છ, ચિહ્ન કાળે સદકાર ॥
 દયો મિદ્ધ છ મુજની છ, મારકાળો એ આદાર ॥ મેઝ ॥ ૩ ॥
 કોંચ છવ જવડા ચર્યો છ, વેદારી વજવા ક્રપિરાવ ॥ ચોની મ
 ॥ સંગા ધડ છ, સાજુનજાં એ કામ ॥ મેઝ ॥ ૪ ॥ રીમ કરી જ
 નિને કહે છ. યો જવડા મુજ આજ ॥ વાપર શોચે પીંદિયું છ,

તડકે રાખ્યા મુનિરાજ ॥ મેઝ ૫ ॥ ફટ ફટ ફટે હાડકાં છ, તડ ત
 ૬ ત્રટે ચામ ॥ સોનીડે પરિસદ દિયો છ, મુનિ રાખ્યો મન ઠામ
 ॥ મેઝ ૬ ॥ એદવા પજ મ્હોટા થતો છ, મન ન આલે રોષ ॥
 આતમ નિદે આપણો છ, સોનીનો શો દોષ ॥ મેઝ ૭ ॥ ગજમુ
 કુમાળ સંતાપીયા છ, બાંધી મારોની પાળ ॥ ખેર અગારા શિર
 ધવ્યા છ, મુગતે ગયા તનકળ ॥ મેઝ ૮ ॥ વાધલે શરીર વહરિયું
 છ, સાધુ મુકોસજ સાર ॥ કેવળ લહી મુગતિ ગયા છ, ઠમ આ
 રખિક અગાર ॥ મેઝ ૯ ॥ પાલક પાપી પીલિયા છ, ખાધસુ
 રિના સિખ ॥ અંબડ ચેલા સાનયો છ, નમો નમો તે નિશ દિશ ॥
 મેઝ ૧૦ ॥ એદવા સપિ સંભારતા છ, મેતારજ જિરાય ॥ અં,
 તમઠ હુઆ કેવળી છ, વટે મુનિના પાપ ॥ મેઝ ૧૧ ॥ બારી કા
 ઠની ઓયે તિહાં છ, લાવી નાંખી તિજી વાર ॥ ધબકે પંખી
 બગીચો છ, જવણા કાઠ્યા તિજે સાર ॥ મેઝ ૧૨ ॥ દેખી જવણા
 વિષમાં છ, મન લાખ્યો સોનાર ॥ ઓયો મુદપનિ સાધુનો છ,
 લેધ થયો અજગાર ॥ મેઝ ૧૩ ॥ આતમ તાર્યો આપણો છ, પિ
 ર કરી મન વચ કાય ॥ રાજરિજ્ય રૂચે બલે છ, સાધુનજી એ જ
 જગાય ॥ મેઝ ૧૪ ॥ ઠતિ. ॥

અથ શ્રી મૂર્ત્યપ્રતિબોધ સંગ્રહાય.

જ્ઞાન કહિ નવિ થાય, મૂરખને જ્ઞાન કહિ નવિ થાય ॥ કહે
 તાં પેતાનું પલ બાધ, મૂઝ ૧ ॥ એ આંકજી ॥ જ્ઞાન હોય તે ગં
 ગાજગમાં, સો વેળા એ ન્હાય ॥ આસઠ તોરથ ફરિ આવે પલ,
 જ્ઞાનપલ નવિ બાધ ॥ મૂઝ ૨ ॥ ફર સર્પ પથપાન કરતાં,
 સંતપલું નવિ થાય ॥ ફરતરિનું ખાતર એ કીચે, વાસ લસળ નવિ
 બાધ ॥ મૂઝ ૩ ॥ વૃષા સમે મુખો તે પક્ષી, કાપ ઉપદેશ
 કરાય ॥ તે કપિને ઉપદેશ ન લાગ્યો, મુખો જુદ વિ ખાય ॥ મૂઝ
 ૪ ॥ નહી માલે નિશિ દિન રહે પલ, પાપાળપલું નવિ બા
 ધ ॥ યોદ્ધ ધનુ રકણ એ લાગે, અગ્નિ ગુરગ ઝરાય ॥ મૂઝ ૫
 ૫ ॥ કાગ કંઠમાં મુખાદ્ગની, માગ્યા તે ન ધરાય ॥ ચંદન વ્ય
 પ્તિન અંબ કરોચે, અર્ધવ ગાય ન થાય ॥ મૂઝ ૬ ॥ સિંહ
 ધરમ કોડં શિયાળ મુગને, ધારે વેધ બનાય ॥ શિયાળ મુગ પલ
 સિંહ ન હોયે, શિયાળપલું નવિ બાધ ॥ મૂઝ ૭ ॥ તે મારે

મુરખથી અગમી, રહે તે મુખીયા થાય ॥ ઊપર ભૂમિ બીજ ન
હોવે, ઉત્કૃં બીજ તે જાય ॥ મૃગ ॥ કહે ૦ ॥ ૮ ॥ સમકિતપારી સં
ગ કરીને, જાવ જાય જીતિ મિદાય ॥ મયાવિજય સદગુરુ સેવાથી,
બોધિબીજ મુખ પાય ॥ મૃગ ॥ કહે ૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી આઠમવની સગ્ગાય.

મદ આઠ મહા મુનિ વારિયે, જે દુર્ગતિના દાગારો રે ॥ મી
પીર જિલ્લેસર ઉપરિસે, જાંબે સોહમ ગજપારો રે ॥ મદ ૦ ॥ ૧ ॥
હાં છ જાતિનો મદ પહેલો કહો, પૂર્વે હરિકેશીયે કીધો રે ॥ અં
કાળતલે કુળ ઉપ-યો, તપથી સવિ કારજ સીધો રે ॥ મદ ૦ ॥ ૨ ॥
હાં છ કુળ મદ બીજો દાખીયો, મરિથી જાવે કીધો પ્રાણી રે ॥ કો
કોકોડિ સાગર જાવમાં જામ્યો, મદ મ કરો ઇમ મન જાળી રે ॥
મદ ૦ ॥ ૩ ॥ હાં છ બળ મદથી દુઃખ પામીયા, એલિલ પમુજાતિ
જવો રે ॥ જઈ જોગબ્યાં દુઃખ નરકતણાં, મુખ પાડતાં નિત રી
વો રે ॥ મદ ૦ ॥ ૪ ॥ હાં છ સનતકુમાર નરેસર, મુર આગળ રૂપ
વખાણુ રે ॥ રોમ રોમ કાયા બગડો ગધ, મદ ચોધાતુ જી હા
જુ રે ॥ મદ ૦ ॥ ૫ ॥ હાં છ મુનિપર સયમ પાળતાં, તપનો મદ
મનમાં આયો રે ॥ વવા ફરગડુ અપિરાજ્યા, પામ્યા તપનો અંત
સધો રે ॥ મદ ૦ ॥ ૬ ॥ હાં છ દેશ દશારજનો ધણી, રાપ દશાર્જ
લાદ અતિમાની રે ॥ ઈંદની અદિ રેખી બૂઝીયો, વા સાર તણ ધ
યો જ્ઞાતી રે ॥ મદ ૦ ॥ ૭ ॥ હાં છ રથજલાદે વિદાનો કર્યો, મદ
જાતમે જે દુઃખદાહ રે ॥ કુલ પુરુષ અર્થ ન પામીયા, જુઓ મદ
ન તણી અધિકાહ રે ॥ મદ ૦ ॥ ૮ ॥ રાપ સુભમ પદ અંડનો ધણી,
દોહાનો રાહ કીધો અપાર રે ॥ હવ ગય રથ સજ સાયર મજુ,
ગણ સાતડી નરક મજાર રે ॥ મદ ૦ ॥ ૯ ॥ ઇમ તન ધન લોવન
રાગનો, ન મરો ધનમાં આહંકારો રે ॥ એ અધિર અસાધ્ય સ
વિ કારજુ, વિજુસે ક્ષણમાં બહુ વારો રે ॥ મદ ૦ ॥ ૧૦ ॥ મદ આઠ
નિવારો મત ધરી, પાળો વરદ મુખકારી રે ॥ કહે માનવિજય
તે પામશે, અવિચળ પદવી નર નારી રે ॥ મદ ૦ ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી શક્તીમતિ કૃષ્ણે રસનેશીનો મંજાર.

(વાવા વાવા દનક દિગિના વાવ ભે. ભે રસો.)

રસનેશી ભક્તો વિજય મનુષ્ય રસો ભે, આને રસ મે. દા. જુનિ
મિત્ર મનેશો ભે ૩ કહે શુદ્ધી શુદ્ધ મંગા મંગાવમાં ભે ૩ ૧ ૩

સાચે મિત્ર ભાવે મે. રાજ ભે, બીજી પરી કહે રાજુક દુષ્ટ
કુનિરાજ ભે ૩ આજ કિશુ કાજ્યોરે મિત્ર વીમળા ભે ૩ ૨ ૩

વિકારે નહી રાખીને પુણ્ય કીર્તિ ભે, કીર્તિ કરી રહેકર ભે કુરુષ
લીન ભે ૩ અનુરુપ મિત્રમિત્રાવે અનુને કાંભરે ભે ૩ ૩ ૩

કાંભરે પશુ દમયુ નુમરો મિત્રાવ ભે, રિવર કાંભરુપકાની
કનકાં કાવ ભે ૩ તેમાં રો મિત્રમિત્રા દામ્ય રાખે ભે ૩ ૪ ૩

દામ્ય રાખે રંગાં દુષ્ટ મર કાંઠી ભે, નરિ દુષ્ટને કુજ ભા. ડં. મ
વા વનકાંઠી ભે ૩ અમિતુષ્ટ દેર નિન વાન વિસાધે આવળા ભે ૩ ૫ ૩

આવળા નેા દુ રંગો આકરમાન ભે, કીર્તિ મેકુ ભવેવ દુષ્ટ
કામ્ય કમાન ભે ૩ ૬ ૩ વિદેશે નુમરુ વાન વિસાધની ભે ૩ ૭ ૩

વીસાધા વનિગાને પદ્મકેસ ભે અવપરકો કન્યાને રાજ
મંદુરા ભે ૩ ભે ૩ પંખા ભે રામ તે મરવે નરિ મરે ભે ૩ ૮ ૩

નરિ મરે કનકીકે ભે નામ મરવે ભે, બીભે મર મરવા કન્યા
નરિ ભાવે ભે ૩ ન કુરે પદ્મની કાખે ભે તિલકે મરવે ભે ૩ ૯ ૩

તિલક મરે તે નેા સામ. ન્ય કસાવ ભે અમંગ મરવે મર મંગાવ
વાવ ભે ૩ આજ પછી વેગ્યવ કન્યા સાચરે ભે ૩ ૧૦ ૩

નાસાનિયેકુમ. રી અમવા ભવ ભે, વરુ સામાન્ય વિદેશે કાં
નમવાવ ભ ૩ ૧૧ ૩ અમવા પદ્મસા અનમંગ્ય મરે ભે ૩ ૧૨ ૩

મંગ. મરવા અમ દુષ્ટ વિવ આવળા ભ, કુરુષ બીવર મવા કુજ
સા. વ. ન ભ ૩ દુષ્ટ સંગે અમન થ. આર્યા મારકી ભે ૩ ૧૩ ૩

અર્યા આર્યા રા. થ. દુષ્ટ વિસાધાદી ભ, રવર ભવો કુ સંગે
કનકાદ ભ ૩ સકારાનુ મર કાંઠ ન મરો રા. કા અમ ભ ૩ ૧૪ ૩

અમ ભવુ મિત્ર રવજ રાજુક આરિયાગી ભ, અદને પરજો
નુમજા મંગા પાગી ભે ૩ ૧૫ ૩ રાજુક સેશુ અંબનમાં નહી ભે ૩ ૧૬ ૩

નરિ અ. વિસાધની દુ અમમાં કહેવાકી ભ, મરવ અમનના રા
ભના દુ રાજી ભ ૩ કુજ મરવે મવાકી મરુ મરવે રહી ભે ૩ ૧૭ ૩

નહી મરવું નેા મુજ સસાર કન્યાજી ભ અમરવરજી દુષ્ટ રાજા
નાસાજી ભે ૩ ૧૮ ૩ અમ ૩૮ ભે રવુ ને પદ્મપદ્મ ભે ૩ ૧૯ ૩

વૃદ્ધાપણે મુનિને નવિ થાવ વિહાર જો, ધરવાસે એક ઠામે રહે
અજગાર જો ॥ જે જે કારજ સાધવું તે જીવન વયે જો ॥ ૧૬ ॥

જીવન વય ઝગમગતી તુમ હમ જોગ જો, ચાલો ઘેરજઈ વિસ
સિમે મુખ ભોગ જો ॥ વાત જની એકાંતે ગુફામાં પુણ્યથી જો ॥ ૧૭ ॥

પુણ્યે દીક્ષા લીધી પ્રજ્ઞની પાસ જો, સંયમથી સુર મુગતિતણાં
શુભવાસ જો ॥ વિરુઆં વિષ ફળ ખાવા ઇચ્છા શી કરો જો ॥ ૧૮ ॥

શી કરો તો પાસ પ્રભુ અજગાર જો, ઉપદેશે ધર છંડી થશે
મુનિ ચાર જો ॥ તે ભવ મોક્ષ મુખીને કિમ જઈ ઘેર વશા જો ॥ ૧૯ ॥

ઘેર વશા પણ મુનિ દીક્ષા તપ કરતા જો, પશ્ચાત્તાપ કરિ ફરિ સંયમ
ધરતા જો ॥ પરિશદન કરી પરમાત્મ પડવી વશા જો ॥ ૨૦ ॥

વરિ પડવી પણ જુઝાભોગી થઈ તેહ જો, તુમ ઉપર અમને
પૂરવનો નેહ જો ॥ અધુરાને દુકર સંયમ સાધન વિધિ જો ॥ ૨૧ ॥

વિધિયે પ્રત ધરી થાવ આક્રમાર જો, સિદ્ધિગિરિ સિધ્ધા સાથે
સાધુ હજાર જો ॥ વીરને વારે અધમુત્તા મુર્તે જશે જો ॥ ૨૨ ॥

જશે ખરા પણ બાગપજામાં જોગી જો, વાત ન જાણે સાસસારિક
ભોગી જો ॥ જુગતભોગી થઈ અતે સંયમ સાધશુ જો ॥ ૨૩ ॥

સાધશુ અંતે સયમ તે સવિ ખોદું જો, જરાપણાનું દુઃખ સં
સારે મોદાદું જો ॥ પ્રત ભોગીને જીભ્યા તે નરકે ગયા જો ॥ ૨૪ ॥

ગયા નરકે તે જોણુ ફરિજન નવિ ધરિયાં જો ॥ ભોગે પરિભ્રમિ
સયમ આચારિયાં જો ॥ આરિયે ચિત્ત કરશે ઇચ્છા પૂરણે જો ॥ ૨૫ ॥

ઇચ્છા પરણુ કોઈ કાળે નવિ થાવે જો, સ્વર્ગનજાં મુખ વારઅ
નની પાવે જો ॥ ભવ ભવ પામી પડિત દીક્ષા નવિ તજે જો ॥ ૨૬ ॥

નવિ તજે તો પરવજરકિમ વક્ષા જો, રહી ધરવાસે તપ જપ
વેષ જ મુકયા જો ॥ આરિદ્ધા વન એકાંતે શાસન નવિ કરે જો ॥ ૨૭ ॥

કહે એકાંતે અપ્રમય જિનવરિયા જો, પ્રત તજિ પૂરવધર નિ
શારે પડિયા જો ॥ વિષ ખાતાં સસારે કુણુ મુખીયા થયા જો ॥ ૨૮ ॥

થયા જિનેશ્વર મુખ વિજયી સસારે જો, કેવળપામી પછી જ
મનને તારે જો ॥ દીક્ષા લેશુ આપણે મુખ લીલા કરી જો ॥ ૨૯ ॥

કરિયા સયમ જિન આજ્ઞા શિર ધારે જો, અગચિત્ત કરીને ચ
રણનર્થ ફળ દાગે જો ॥ વચન ભખંતો ધ્યાનપરે વાંઝા કરે જો ॥ ૩૦ ॥

કર્યા અમને તુમે ધ્યાન જરોજર સાર્યા જો, તો તુમશુ દવે રાગ
ને ધરવો કાર્યા જો ॥ જાગ્યો તમારો શિક્ષાનો મુજને યજો જો ॥ ૩૧ ॥

કરશે અમને તુમે ધ્યાન બરોબર સાચો લે, તો તુમશું હવે રાગ
તે ધરશે કાચો લે ॥ લાગ્યો તમાચો શિક્ષાનો મુજને ધણો લે ॥૩૧॥
મુજને ધણો છે દીવરિયાનો રાગ લે, તેણે કહું છું અગંધન
મુળના નાગ લે ॥ અગનિ પડે પણ વિષ પમિયું ચૂસે નહીં લે ॥૩૨॥
ચૂસે નહીં તિર્યંચ પણ વિખ્યાત લે ॥ તેથી ભૂડા હું નર કાચી
ભાગ લે ॥ તું ગરૂભાતા વાત કિહાં કરશે નહીં લે ॥ ૩૩ ॥
કરશે નહીં પણ બાલે બિનવર જ્ઞાની લે, જ્ઞાની આગળ વાત
ન જગમાં ધાનો લે ॥ પ્રભુ પાસે આસોયલુ લેઈ નિમેગ થવું લે ॥૩૪॥
નિમેગ થાવા જઈશું પ્રભુની પાસે લે, મિષ્ટામિદુઃકં તુમશું
શુભ પાસે લે ॥ રૂપ પડતાં તુમે કર આડી રાખિયો લે ॥ ૩૫ ॥
શમે આતમ પેનાનો મુનિરાયા લે, રવામી સહોદર માત શિ
વાના જાપા લે ॥ રહનેમી સચમે રરિયા ઇંમ સાંભળી લે ॥ ૩૬ ॥
સાંભળી જઈ પ્રભુ ચરણે સીરા નમાવો લે, આસોયલુ લેઈ ઉ
જવળ જાવના ભાવી લે ॥ કેવળ પામી શીવપદવી પરિયા મુખે લે ॥૩૭॥
મુખે રહી ધરમાં શત વરસ તે ચાર લે, એક વરસ ઇંદ્રરથે
રાજુડ નાર લે ॥ એક વિદુણં પાંચમે વરસ જ કેવળી લે ॥ ૩૮ ॥
કેવળી ધડને વિચર્યા દેશ વિદેશ લે, બહુ જન તાર્યા કેઈ વર
ઉપદેશ લે ॥ શિવમુખ સન્ધ્યાયે પાડ્યા અગુરુ લખુ ગુણે લે ॥ ૩૯ ॥
ગુણે કરી દોષ ગાથા મુલુખ્યા સપજાં લે, એક એક ગાથા અંતર
બેદુનાં વણજાં લે ॥ શી શુભ વીર વિવેકી નિત્ય વંદન કરે લે ॥૪૦॥

અથ શ્રી સુલસાની સંગ્રહાય.

(ઇંજ અવસર એક આવી જાણી રે. એ દેશો.)

ધન ધન મુળસા સાચી આપિકા છે, જેહને નિશ્ચય ધર્મનું
ધ્યાન રે ॥ સમકિનધારી નારો જે સતી છે, જેહને વીર દિયો બ
દુમાન રે ॥ ધન ધન ॥ ૧ ॥ એક દિન અબડ તાપસ પ્રતિબોધવા
છે, જપે એહવું વીર જિલેશ રે ॥ નવરી રાજવૃદ્ધી મુળસા ભણી
છે, કહેજ્યો અમારો ધર્મ સંદેશ રે ॥ ધન ॥ ૨ ॥ સાંભળી અબડ
મનમાં ચિંતે છે, ધર્મજાળ દંડી છે વણજ રે ॥ એહવું કહાવે જિ
નવર જે ભણી છે, કેવું રૂકું દડ તસ સમકિન રચવું રે ॥ ધન ॥
૩ ॥ અબડ તાપસ પરીક્ષા કાંડે છે. આવ્યો રાજવૃદ્ધીને બારે
॥ પાંદરું પ્રજા રૂપ વિદ્યુત છે, વિકિષ રાજિનલે અનુસાર રે ॥

ધનવ ૪૪ ॥ પહેલી પાળે પ્રગટ્યા પેખિને છ. ચામુખ જાગા વંદ
 ન કોડ રે ॥ સધળી રાજ પ્રજા મુજસા વિના છ, તેને આરી ન
 મે કરજોડ રે ॥ ધનવ ૪૫ ॥ બીજે દિન દક્ષિણ પાળે જઈ છ, ધરિ
 યો કૃષ્ણતલો અવતાર રે ॥ આબ્યા પુરજન તિહાં સધળા મગી છ.
 નાવી મુજસા સમકિતધારિ રે ॥ ધનવ ૪૬ ॥ ત્રીજે દિવસે પશ્ચિમ
 બારણે છ, ધરિયું ધંધર રૂપ મહાંત રે ॥ તિમહિજ ચાથે ઘડં પથ
 વીરામો છ, આવી સમવસરયો અરિહત રે ॥ ધનવ ૪૭ ॥ તો પછ
 મુજસા નાવી વાંદવા છ, તેહનું જાણી સમકિત સાચ રે ॥ અંબડ
 મુજસાને પ્રજામી કરી છ, કરજોડી કહે એહવો વાચ રે ॥ ધનવ ૪૮
 ધન્ય તું સમકિતધારી શિરોમણિ છ, ધન્ય તું સમકિત વિરાવા વી
 રા રે ॥ એમ પ્રસારી કહે મુજસા જાણી છ, જિનછયે કહિ છે ॥
 મંઆરીય રે ॥ ધનવ ૪૯ ॥ નિશ્ચય સમકિત દેખી સતીતલું છ, તે
 પછુ હુઓ ૬૬ મન માંધ રે ॥ ઠલિપરે સાંતિવિમળ કવિરાવનો છ,
 છુદ કલ્યાણવિમળ ગુણ ગાય રે ॥ ધનવ ૫૦ ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥

અથ શ્રી હંદણરૂપિની સજ્ઞાંય.

૬૬ ॥ સપિછને વંદણા ॥ હું વારી લાલ ॥ ઉત્કૃષ્ટે અજગાર રે ॥
 હું વારી લાલ ॥ અભિમયુ સીધો આકરો ॥ હું વારીગ ॥ લખે છે
 શુ આહાર રે ॥ હું વારો ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ દિન પ્રત્યે જાવે ગાયરી ॥
 હું ॥ ન મિળે શુદ્ધ આહાર રે ॥ હું ॥ ન જાણે મૂળ અસૂઝતો ॥
 હું ॥ પિંજર હુઓ ગાત રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ હરિ પડે મી નેમિને ॥
 હું ॥ મુનિવર સહસ અકાન રે ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ ઉત્કૃષ્ટે કોણ એહમોહાન
 મુજને કહે કૃપાળ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ ૬૬ ॥ અધિકો દાખીયો ॥
 હું ॥ મીમુખ નેમિ જિજ્ઞસુ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ ઉમાદો વાંદવા ॥
 હું ॥ ધન્ય આદ્ય કૃપા ચર રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ માલઆરે મુનિવર
 મળ્યા ॥ હું ॥ વાંદે કૃષ્ણ નરેશ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ કિણ્વડી મિથ્યાવી દે
 ખિને ॥ હું ॥ આબ્યા જાવ વિશેષ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ આરો અ
 મ ધર સાધુ છ ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ મોહક છે શુદ્ધ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ સપિછને
 ઠં આવીયા ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ પાસ વિશુદ્ધ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ મુજ
 લખે મોહક મિજ્યા ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ મુજને કહે કૃપાળ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ સન્ધિ
 નહી વચ્ચ તાહરી ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ ઓપતિ સન્ધિ નિહાળ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥
 ૬૦ ॥ તો મુજને સેવે નહી ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥ ચાલ્યો પરજી કાજરે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬૦ ॥

નિભારે જાણને ॥ હું ૦ ॥ ચરે કર્મ સમાજ રે ॥ હું ૦ ॥ ૬ ॥ ૮ ॥ આવી
સધી ભાવના ॥ હું ૦ ॥ પામ્યા કેવળનીજ રે ॥ હું ૦ ॥ ૬ ॥ ૯ ॥ અધિ
ગયા ॥ હું ૦ ॥ કહે જિનહર્ય મુખજ રે ॥ હું ૦ ॥ ૬ ॥ ૧૦ ॥ ૯ ॥ ધતિ. ॥

અથ શ્રી દશવૈકાલિક સૂત્રની સજ્ઞાઓ.

તત્ર પ્રથમ અધ્યયન સજ્ઞાય.

(મુખીય નમર સોદામહુ છ. એ દેશી.)

શ્રી ગુરુ પદપદ્મ નમી છ, વળિ ધરિ ધર્મની બુદ્ધ ॥ સાધુ
ક્રિયા ગુણ ગાયશું છ, કરવા સમક્તિ શુદ્ધ ॥ મુનીસર ॥ ધર્મ સ
યજ મુખકાર ॥ તુમે પાળે નિરતિચાર ॥ મુનીસર ॥ ધર્મ સયજ શુ
ખકાર ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ છવદયા સંયમ તવો છ, ધર્મ એ મંગ
ળ રૂપ ॥ જોડના મનમાં નિત વસે છ, તસ નમે ગુરુ નર બૂપ ॥
મુ ૦ ॥ ૨ ॥ ન કરે કુશુભ કિલામના છ, વિચરતા જિમ તરુદ ॥
સંતોષે વળિ આતમા છ, મકુર મહી મકરદ ॥ મુ ૦ ॥ ૩ ॥ તિષ્ઠિ
પદે મુનિ ધર ધર ભમે છ, લેવે શુદ્ધ જ આહાર ॥ ન કરે બાધા
કેાઈને છ, દિયે ધિંદને આધાર ॥ મુ ૦ ॥ ૪ ॥ પદેસે દશવૈકાલિકે
છ, અધ્યયને અધિકાર ॥ ભાંખ્યો તે આસવનાં છ, વૃદ્ધિવિજય જ
યકાર ॥ મુ ૦ ॥ ૫ ॥ ધતિ. ॥

અથ શ્રી વીજા અધ્યયનની સજ્ઞાય.

(શીળ સોદામહુ પાળીયે. એ દેશી.)

નમવા નેમિ જિલ્દને, રાજુષ રહી નાર રે ॥ શીળ મુરંગી
સંચરે, ગોરી મઠ ગિરનાર રે ॥ શીળ શુદ્ધામણી મન ધરો ॥ ૧ ॥
તુમે નિરુપમ નિર્મય રે ॥ સવિ અભિસાપ તજ કરી, પાળે સં
યમ પદ રે ॥ શીખ ૦ ॥ ૨ ॥ પાડિસ બીની પદમિણી, ગપ્ત ગુફામાંદિ
તેમ રે ॥ ચતુરા ચીરનિયોવની, દીઠી તપિ રહનેમ રે ॥ શીખ ૦ ॥ ૩ ॥
ચિત્ત ચળે ચારિત્રિયો, વયજ વદે તવ એમ રે ॥ મુખ બોગવિયે
શુદ્ધી, આપણે પૂરવ પ્રેમ રે ॥ શીખ ૦ ॥ ૪ ॥ તવ રાયજાદી તે ॥
મ ભણે, ભંડા એમ શુ ભાંખે રે ॥ વયજ વિરુદ્ધ એ બોલતાં, કાં
ઈ કુળ લાજ ન રાખે રે ॥ શીખ ૦ ॥ ૫ ॥ હું પુત્રી ઉમસેનની, તુ
યાદવ દળ જાયો રે ॥ એ નિર્મળ કુળ આપણાં, તો કિમ અકાર

જ થાયો રે ॥ શીખ૦ ॥ ૬ ॥ ચિત્ત ચગાવીશ ઈંજિપરે, નિરખી જો
 છું નારી રે ॥ તો પવનાહત તરુ પરે, ચંદ્રશ અધિર નિરધારી રે ॥
 શીખ૦ ॥ ૭ ॥ ભોગ ભક્ષા જો પરિહર્યા, તે વળિ વછે જેહ રે ॥
 વમનભખી કૂકર સમો, કહિયે કૂકરમી તેહ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૮ ॥
 સર્પ અગધન કુળ તણા, કરે અગનિ અવેશ રે ॥ પળ વમિયું વિષ
 નપિ સિયે, જીઓ જાતિ વિશેષ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૯ ॥ તિમ ઉતમ
 કૂળ હોપન્યા, છાંડી ભોગ સંયોગ રે ॥ કૂરો તેહને વછે નહી, હોય
 જો પ્રાણ વિયોગ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૦ ॥ ચારિત્ર કિમ પાળી શકે, જો
 નવિ જાય અભિસાય રે ॥ સીદાતો સંકલપથી, પગ પગ ઇમ નિન
 ભાખ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૧ ॥ જો કછુ કંચન કામિની, અછતી અજ
 ભોગવતા રે ॥ ત્યાગી ન કહીયે તેહને, જીડતે સપિ ભોગવતા રે ॥
 શીખ૦ ॥ ૧૨ ॥ ભોગ સંયોગ ભક્ષા લહી, પરિહરે જો નિરીહ
 રે ॥ ત્યાગી તેહ જ ભાંખીયો, તસ પદ નમુ નિરા હીહ રે ॥ શીખ૦
 ॥ ૧૩ ॥ ઇમ ઉપદેશ અકુશલે, મયગળ પરે મુનિરાજે રે ॥ સંયમ
 મારગ ધિર કર્યો, સાર્યો વહિત કાજે રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૪ ॥ એ
 બીજ અધ્યયનમાં, ગુરુ હિત શીખ પ્રકાસે રે ॥ લાભવિજય કવિ
 રાયનો, વૃદ્ધિવિજય ઇમ ભાસે રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૫ ॥ ઈતિ. ॥

અથ શ્રી ત્રીજા અધ્યયનની સજ્ઞાય.

આધાકર્મ આહાર ન સીજે, નિશિભોજન નપિ કરિયે ॥ ૧ ॥
 જપપિંડને સમઘાતરનો, પિંડ વળી પરિહરિયે કે ॥ મુનિવર, એ મા
 રગ અનુસરિયે ॥ જિમ ભવજગ નિધિ તારિયે કે ॥ મુનિવર ॥ ૧ ॥
 સામો આપ્યો આહાર ન લોજે, નિન પિંડ નપિ આદરિયે ॥ શી
 ઇંદ્રા એમ પછી આપે, તે નપિ અંગીકરિયે કે ॥ મુ ॥ ૨ ॥ કંઈ
 મુળ કૂળ બીજ પ્રમુખ વળી, લવણાદિક સચિત ॥ વરજે તિમ વ
 ણિ નપિ રાખીજે, તેહ સનિધિ નિમિત્ત કે ॥ મુ ॥ ૩ ॥ ઊગરહું
 પીડા પરિહરિયે, સેનાન કદા નપિ કરિયે ॥ ગંધ વિસેષન નપિ
 આચરિયે, અંગ કુસુમ નપિ ધરિયે કે ॥ મુ ॥ ૪ ॥ ચૂહરથનું બા
 જન નપિ વાવરિયે, પરિહરિયે વળિ આલારહું ॥ છાયા કારણ છત્ર
 ન ધરિયે, ધરે ન વાનહી ચરણ કે ॥ મુ ॥ ૫ ॥ દાતણ ન કરેદ
 પંજ ન ધરે, રૂપે નપિ નિજ રૂપ ॥ તેલ ચોપડીને કાંકશી ન કી
 જે, દીજે ન વસ્ત્રે ધપ કે ॥ મુ ॥ ૬ ॥ માંચી પલ્લવે નપિ બેસીજે,

હીજે ન ધોંજી વાચ ॥ મૃદસ્થને થેર નવિ બેસીજે, વિષ્ણુ કારણ
સમુદાય કે ॥ મુઠ ॥ ૭ ॥ વખન વિરેચન રોગ ચિકિત્સા, અગ્નિ
આરંભ નવિ હીજે ॥ સોગમાં યેત્રંજ પ્રમુખ બે હીઝા, તે પછુ રા
વિ વરણજે કે ॥ મુઠ ॥ ૮ ॥ પાંચ ઇન્દ્રિય નિજ વરણ આબીજે, પં
ચામવ પચખીજે ॥ પંચ મુખતિ ત્રણ ગુપતિ ધરોને, છકાય રક્ષા
તે હીજે કે ॥ મુઠ ॥ ૯ ॥ ઉનાળે આતાપના હીજે, શીયાળે શીત
સહીએ ॥ શાંત હાંત થઇ પરિસદ્ સહેવા, ધિર વરણે રાહથે
કે ॥ મુઠ ॥ ૧૦ ॥ કમ દુઃકર કરણી બહુ કરતાં, ધરનાં ભાવ ઉદાસી ॥
કરમ ખપાવી કેવળી હુવા, શિવરમણી મુવિજ્ઞાસી કે ॥ મુઠ ॥ ૧૧ ॥
દશવૈકાલિક ત્રીજા અધ્યયને, ભાંખ્યો એહ આચાર ॥ લાભવિજય
ગુરુ ચરણ પસાયે, જુદિવિજય જયકાર કે ॥ મુઠ ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી ચોથા અધ્યયનની સંજ્ઞા.

(મુજ મુજ પ્રાણી રે, વાણી જિનતણી. એ રશી.)

સ્વામી મુખમાં રે કહે જંબુ પ્રતે, મુજ મુજ તું મુજખાણી ॥
સરસ મુધારસ હુંતો મીઠડો, ધીર જિજ્ઞેસર વાણી ॥ સ્વામી ૦
॥ ૧ ॥ સૂક્ષ્મ બાકર ત્રસ ધારવ વળી, છત્ર વિરાહજ રાણ ॥ મન
વથ કાયા રે ત્રિવિધે ધિર કરી, પહેલું જગ મુવિચાર ॥ સ્વામી ૦
॥ ૨ ॥ કોષ લોભ ભય હારથે કરી, મિથ્યા મ ભાંખે રે વયજ ॥
ત્રિકરણ મુદે જગ આરાધજે, બીજું દિવસ સ્વજ ॥ સ્વામી ૦ ॥ ૩ ॥
ગામ નગર વનમાંહી વિચરતાં, સચિત અચિત તજ માત્ર ॥ કાંઈ
અહીંમાં મત અંગીકરે, ત્રીજું જગ મુજપાત્ર ॥ સ્વામી ૦ ॥ ૪ ॥ મુ
રનર તિર્થેય યોનિ સંબંધિઆ, નેધુન કરી પરિહાર ॥ ત્રિવિધે ત્રિ
વિધે તુ નિત પાળજે, ચોથું જગ મુખકાર ॥ સ્વામી ૦ ॥ ૫ ॥ ધ
જ કહુ કચન વસ્તુ પ્રમુખ વળી, સર્વ અચિત સચિત ॥ પરિમ
॥ મૂંઠા રે તેહની પરિહરી, ધરિ જગ પંચમ ચિત ॥ સ્વામી ૦
॥ ૬ ॥ પચ મહામત ઇલિપરે પાળખ્યો, રાણજે લોજન રાત ॥ પા
પસ્થાનક સુધગાં પરિહરિ, ધરખ્યો સમતા સવિ ભાવ ॥ સ્વામી ૦
॥ ૭ ॥ પુરવ પાણી વાયુ વનસ્પતિ, અગ્નિ એ ધાવર પંચ ॥ બિ
તિ ચડે પંચેન્દ્રિ ॥ જળધર થગધરા, અધરા તસ એ પંચ ॥ સ્વામી ૦
॥ ૮ ॥ એ છકાયનો છાંડુ વિરાધના, જયજા કરિસવિ વાણ ॥ વિ
જ જયજાએ રે પાપ વિરાધના, ભાંખે તિદુષજ ભાણ ॥ સ્વામી ૦

૪ ૯ ॥ જપજ્ઞા પુરેકે જોજનાં જોસનાં. કરનાં આદાર વિહાર ॥ પા
 ૫ કરમ બધે કહિયે નવિ હુવે, કહે જિન જમડાપાર ॥ સ્વામીઠ
 ૪ ૧૦ ॥ છા અછાને પહેલા આગખો, જિમ જપજ્ઞા તસ હોય ॥
 જાન વિના નવિ છવડયા પગે, કળે નવિ આરંભ કોય ॥ સ્વામીઠ
 ૪ ૧૧ ॥ જનમપ્રાપ્તી રે સંવરે સંપજે, સંવરે કરમ ખપે ॥ કર્મ
 ફાપથી રે કેવળ ઊપજે, કેવળે મુગનિ લહેઈ ॥ સ્વામીઠ ॥ ૧૨ ॥
 ફરવંશગિક યાયા અધ્યયનમાં, અધ્ય પ્રકાશો રે એહ ॥ શ્રી ગુરુ
 ભાભવિજય પદ સેવનાં, વૃદ્ધિવિજય લહેતેહ ॥ સ્વામીઠાગાથાઈતિ ॥

અથ શ્રી પાંચમા અધ્યયનની સંજ્ઞા.

(બીરે વખાણી રાણી ચેલજા છ. એ રેશી.)

સૂત્રના આદારની બધ કરોછ, સાચુ છ સમયસંભાળ ॥ સં
 વમ મુદ્ધ કરવા બની છ, એવજા દુષ્ણ રાગ ॥ સૂત્રના આદારની
 બધ કરો છ ॥ ૧ ॥ પ્રથમ સંન્યાસ પારશી કરી છ, અનુસરી વ
 ણી ઉપયોગ ॥ પાત્ર પડિસદ્ગુ આચરો છ, આકરો મુર અનુયોગ ॥
 સૂત્રનાઠ ॥ ૨ ॥ કાર મુખર વરમાદના છ, છવ વિરાદુજ રાગ ॥ ૫
 મ પમ ઈરમ યોજનાં છ, દુરિતયાદિ નિદાગ ॥ સૂત્રનાઠ ॥ ૩ ॥
 ત્રેદુ મહિમાનનાં પન્નિરો છ, નરદા મયા ચગે ચિત્ત હોય ॥ ૬ ॥
 બક : ૧ ॥ પમ્મ જિન જમડા ૨ ॥ ૫ ૬ ॥ નિદાં પરમજ્ઞ કોય ॥ સૂત્રનાઠ
 ॥ ૪ ॥ નિજ દુષ્ણ મં ૭ ॥ રેવડાને છ, પાનિયે નવિ પર માંદી ॥ બા
 ગ ૧ ૨ ॥ વિદ્યુત્ત ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ મધાદ ન જાએ પર માંદિ ॥ સૂત્રનાઠ
 ॥ ૫ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ બેલતાં જે રિયે રાન ॥
 તેદુ કહેવે ન દુષ્ણ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ અજ ને પાન ॥ સૂત્રનાઠ
 ॥ ૬ ॥ અ. ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ કાન રાતો કવેદુદ રાન રિ
 વ બ કોટ્ટ બની ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ પાત્ર વાજુ વજોદુ ॥ સૂત્રનાઠ ॥ ૭ ॥
 નવવનાં વગી ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ અજ રે દોય ॥ માગે નિમ
 નજા ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ અ. ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ માવ ॥ સૂત્રનાઠ ॥ ૮ ॥
 અ. ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ નવ સિયો કરી અતગથ ॥ ૯
 રોમ્યા ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ અ. ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ ચિર કોય પાવ ॥ સૂત્રનાઠ
 ॥ ૯ ॥ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ અ. ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ એ મુદ્ધ ॥
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ અ. ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ વૃદ્ધિ ॥ સૂત્રનાઠ
 ॥ ૧૦ ॥ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ અ. ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ॥ પમિદુધી ચિર ચિત ॥

ગુરુ પામે ઈરિયાવહિ પડિકમી છ, નિમંતરે સાધુને નિત ॥ સૂત્ર
તા ૭ ॥ ૧૧ ॥ શુદ્ધ એકાંત કામે જઈ છ, પડિકમી ઈરિયાવહી સાર ॥
સોજન રોપ સવિ છાંડિને છ, ધિર થઈ કરવો આદાર ॥ સૂત્રતા ૭
॥ ૧૨ ॥ દશવૈકાલિક પાંચમે છ, અધ્યયને કહ્યો એ આચાર ॥ તે
ગુરુ સાભવિજ્ય સેવતાં છ, વૃદ્ધવિજ્યજ્યકાર ॥ સૂત્રતા ૭ ॥ ૧૩ ॥

અથ શ્રી ઇગ્ર અધ્યયનની સંજ્ઞાય.

(મ મ કરે આપા કારમી, એ રસો.)

ગલુધર મુધર્મા હમ ઉપદિસે, સાંભળો મુનિવર વૃંદ રે ॥ થા
નક અકાર એ ઓળખો, જેહ છે પાપના કંદ રે ॥ ગલુધર ૭ ॥ ૧ ॥
મુધમ દિસા તિહાં છાંડીએ, જૂઠું નવિ સાંપિયે વયજ રે ॥ તુજ
પિણ અદત નવિ હીછયે, તણયે સવિ મેહુજ સયજ રે ॥ ગૌ
॥ ૨ ॥ પરિમહ મુદ્ધા પરિહરે, નવિ કરે ઓપજ રાંત રે ॥ છડા
છકાપ વિરાધના, જેહ સમજ સહુ સાતિ રે ॥ ગૌ ॥ ૩ ॥ અદદપ
આદાર નવિ હીછયે, ઉપજે રોપ જે માંદી રે ॥ માંતુનાં પાપ
મતિ વાવરે, વૃદ્ધિતજાં મુનિવર માંદી રે ॥ ગૌ ॥ ૪ ॥ માદીએ
માંચીએ, નવિ બેસીએ, વારિયે સજ્જા પતંગ રે ॥ રાતે રહિયે ન
વિ તે રધજે, જિહાં હોવે નારી પ્રસંગ રે ॥ ગૌ ॥ ૫ ॥ દેનાન મં
જન નવિ હીછયે, જિણે હોય મનતજો યોજ રે ॥ તેહ રાજ
ગાર વળી પરિહરે, દંત નખ કેશનજી યોજ રે ॥ ગૌ ॥ ૬ ॥ છઠું
અધ્યયને હમ પ્રકાશીયો, દસવૈકાલિક એહ રે ॥ સાભવિજ્ય ગુરુ
સેવતાં, વૃદ્ધવિજ્ય સહો તેહ રે ॥ ગૌ ॥ ૭ ॥ ઈતિ ॥

અથ શ્રી તાતમા અધ્યયનની સંજ્ઞાય.

(કપર હોય અનિ ઉજળો રે, એ રસો.)

સાચું વયજે જે સાંખીયે રે, સમ્યા સાપા તેહ ॥ સમ્યામે
સા તે કહીએ રે, સાચું મૃયા હોય જેહ ॥ સાધુ છ, કરજ્યો પ્રા
પા શુદ્ધ ॥ કરી નિરમળ નિજ જુદિ ॥ સાધુછ ॥ ૧ ॥ કેવળ
જૂઠું જિહાં હોવે રે, તેહ અસમ્યા બાજ ॥ સાચું નહી વૃકું નહી
રે, અસત્યામૃયા માજ ॥ સાધુ છ ॥ ૨ ॥ એ ચારે માંદી કહી રે,
પહેલી સાપા રોપ ॥ સવમચારીયે યોજવી રે, વચન વિચારી બે
૫ ॥ સાધુછ ॥ ૩ ॥ કડિલ વયજ નવિ સાંખીયે રે, દકારો રે

કાર ॥ કોપના મરમ ન બોલીયે રે, સાચા પણ નિરધાર ॥ સાધુ
 ૭૦ ॥ ૪ ॥ ચોરને ચોર ન બાંખીયે રે, કાળાને ન કહે કાળ ॥ ૬
 હીએ ન અપી અધને રે, સાચુ કહીજી એ જાણ ॥ સાધુ ૭૦
 ॥ ૫ ॥ બેઠથી અનરથ ઉપજે રે ॥ પરને પાંડા ધાય ॥ સાચુ વ
 વળ ને બાંખતાં રે, લાભથી ત્રોટા ધાય ॥ સાધુ ૭૦ ॥ ૬ ॥ પરમ
 સદિન દિવસારીયા રે, ગરવ સ્થિત સમતોલ ॥ ધાડતા તે પિણ
 મોકલા રે, બોલ વિચારી બોલ ॥ સાધુ ૭૦ ॥ ૭ ॥ હમ સવિ ગુ
 જી અંગીકરી રે, પરિહરી કોપ અરીય ॥ બોલનાં સાધને નવિ હુ
 વે રે, કર્મજપ લયસેશ ॥ સાધુ ૭૦ ॥ ૮ ॥ રસવૈકાંઠિક સાતમે રે,
 અખ્યવને એહ વિચાર ॥ લાભવિજય ગુરુથી સહે રે, સ્થિતિજય
 જયકાર ॥ સાધુ ૭૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ધાર્મ્યા અધ્યયનની મગ્ગાવ.

(વનમાળાની રેણી.)

કહે મી ગુરુ સાંજળો યેસા રે, આચાર એ પુણ્યના વેસા રે
 ॥ ૭૦ ॥ વિરાહજી કાળો રે, ચિત્ત ચાખે ચાલિન ૧ ૧ ૧ ॥
 પુકવી પાપાજી ન બોલો રે, કુળ રૂઝ પચાહ ન છડા રે ॥ ૭૧ ॥
 કુપલ વન મતિ ફરસો રે, પીજી કરી વાવ મ કરસો રે ॥ ૭૨ ॥
 ગિ અગની મ બેસો ભાઈ રે, પીળ્યો પાણી ઉનું સદાઈ રે ॥
 મન વાવરો કાચું પાણીરે, એવવી મી પીરની વાણી રે ॥ ૭૩ ॥
 હીમ કુમર વડ ઉત્તરનાં રે, કુળ કુચ્છા કીરી નગરા રે ॥ નિસ
 કુલ હરિઅંકુશ રે, ઇલાજ એ આઠે પરા રે ॥ ૭૪ ॥ રનેહાદિક બે
 જાણી રે, મન હજીયો સજ્જમ પ્રાણી રે ॥ પડિસેદી સવિ વાવર
 ન્યો રે, ઉપગરુએ પ્રમાદ મ કરન્યો રે ॥ ૭૫ ॥ જયજાયે નાનાં જ
 રન્યો રે ॥ વાટે આલેનાં વાન મ કરન્યો રે ॥ ૭૬ ॥ જયજાયે નિ
 મિત પ્રકાસો રે, નિરખો મન નાચ તમામો રે ॥ ૭૭ ॥ રીંદુ બળ
 રીંદુ કરન્યો રે, પાપ વણજ ન અવલે કરન્યો રે ॥ અનુમન
 આદાર જ તજન્યો રે, રાને સનિધિ અવિ વરજન્યો રે ॥ ૭૮ ॥ જા
 વોશ પરિમદ મદન્યો રે, રેહ દુઃખે કુળ મદન્યો રે ॥ અન
 પાદે કુપજીય મ કરન્યો રે, તજ અનને મદ મ વદન્યો રે ॥ ૭૯ ॥
 સ્તુતિ નીંદા મખના તુલે મદન્યો રે, રેશ કાળ જીને મદન્યો રે ॥
 દુરથમુ યાને મમાઈ રે, મન કાઠન્યો મુનિવર જાઈ રે ૧ ૮ ૧

કાર ॥ કોઇના મરમ ન બોલોયે રે, સાચા પલ નિરધાર ॥ સાધુ
 ૭૦ ॥ ૪ ॥ ચોરને ચોર ન બાંખોયે રે, કાળાને ન કહે કાળુ ॥ ક
 હીએ ન આપે ॥ અધને રે, સાચું કઠીણ એ બણુ ॥ સાધુ ૭૦
 ॥ ૫ ॥ જેહથી અનરથ ઉપજે રે ॥ પરને પોડા થાય ॥ સાચું વ
 યજી ને બાંખતાં રે, લાભથી ત્રોટા થાય ॥ સાધુ ૭૦ ॥ ૬ ॥ ધરમ
 સહિત હિતકારીયા રે, ગરવ રહિત સમતોલ ॥ ઘેડતા તે પિણુ
 બીકડા રે, બોલ વિચારી બોલ ॥ સાધુ ૭૦ ॥ ૭ ॥ ઇમ સવિ ગુ
 જી અંગીકરી રે, પરિહારી કાપ અસીય ॥ બોલતાં સાધને નવિ હુ
 વે રે, કર્મખંધ સવસેશ ॥ સાધુ ૭૦ ॥ ૮ ॥ દશદેશગિક સાતમે રે,
 અધ્યયને એહ વિચાર ॥ લાભવિજય ગુરુથી લહે રે, શુદ્ધિવિજય
 જયકાર ॥ સાધુ ૭૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી આઠમા અધ્યયનની સંગ્રહાય.

(વનમાળાની રેશી.)

કહે શ્રી ગુરુ સાંભળો યેસા રે, આચાર એ પુણ્યના વેસા રે
 ॥ ઇકાય વિરાહજી કાળો રે, ચિત્ત ચોખે ચારિત્ર પાળો રે ॥ ૧ ॥
 પુકવી પાપાજી ન ભેડો રે, કૃષ્ણ કૃષ્ણ પત્રાદિ ન છેડો રે ॥ ગીજ
 કૃપણ વન મતિ ફરસો રે, ચીજજી કરી વાપ મ કરસો રે ॥ ૨ ॥ ૫
 જિ અગની મ ભેડસો બાક રે, પીચ્યો પાણી ઉતું સકાર્થ રે ॥
 મત વાવરો ॥ કાચું પાણીરે, એહવી શ્રી વીરની વાણી રે ॥ ૩ ॥
 હીમ કુખર વડ ઊંખરનાં રે, કૃષ્ણ કૃષ્ણા કીરી નગરા રે ॥ નિલ
 કુલ હરિ અદૂરા રે, ઇંડાજ એ આડે પરા રે ॥ ૪ ॥ રનેહાદિક ભેરે
 જાળી રે, મત હજીચ્યો સુજામ પ્રાણી રે ॥ પડિલેહી સવિ વાવર
 ન્યો રે. ઉપગરજે પ્રમાદ મ કરન્યો રે ॥ ૫ ॥ જયજાયે ડગલાં ભ
 રન્યો રે ॥ વાટે ચાલતાં વાત મ કરન્યો રે ॥ મન ન્યોનિય નિ
 મિત્ત પ્રકાસો રે, નિરખો મત નાચ તમાસો રે ॥ ૬ ॥ દીકુ અજ
 રીકુ કરન્યો રે. પાપ વયજી ન અવજે ધરન્યો રે ॥ અજમુજતો
 આદાર જ તજન્યો રે રાને સનિધિ સવિ વરજન્યો રે ॥ ૭ ॥ બા
 વીશ પરિસદ સહન્યો રે, રેહ દુઃખે કૃષ્ણ સદહન્યો રે ॥ અજ
 પામે કૃપણ ॥ કરન્યો રે તપ મુનિ મદ મ વદન્યો રે ॥ ૮ ॥
 સ્તુતિ નોંદા સમગા તુમે મદન્યો રે, રેશ કાજ એકને રહન્યો રે ॥
 શુદ્ધસ્થાનુ પ્રાપ્તિ સમાર્થ રે, મત કાકન્યો મુનિવર જાઈ રે ॥ ૯ ॥

ન રમાડો મુદરેખનાં જાણે છે, કરો કોરિયાની સંભાળે છે ॥ ૧૦ ॥
 અંધ આપપના બાંધો છે, મન કરેપો કુચ્છનનાં કાંધો છે ॥ ૧૦ ॥
 કોપિ પ્રીત પ્રરેખની જાણે છે, જગી માને વિનય પસાણે છે ॥ ૧૧ ॥ તે ખાડે
 કપાલ એ ચાર છે, અનુદાન દમકથો અનુદાન છે ॥ ઉપરામગુ' છે
 જગ બાળે છે, સરળાપ મનોપ મળાવે છે ॥ ૧૨ ॥ અદ્યથાદીને જા
 જાળ્યો નારી છે, એસી પાપાને મંજારી છે ॥ તેણે પરિહરો નમ
 પસંગ છે, નવવાદ કરો વળિ ધંગ છે ॥ ૧૩ ॥ કસ્યોપી થઈ
 મન પાસો છે, નિજ કાણ તપ કરી સોસો છે ॥ અંજા અધિર
 પુદમળ પિંડ છે, મન પાળકથો પથ અખંડ છે ॥ ૧૪ ॥ કસ્યુદરાવે
 કાળિદે એમ છે, અધ્યયને આદ્યે તેમ છે ॥ ગુરુ લાભવિજયથી
 જાણી છે, જુદ વૃદ્ધિવિજય મન આણી છે ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી નવમા અધ્યયનની સન્ધ્યા.

(શાસ્ત્રજ્ઞ જ્ઞ જ્ઞએ શાસન, શાસ્ત્રજ્ઞ જ્ઞએ. એ રશી.)

વિનય કરેલ્યો ધૈયા વિનય કરેલ્યો, શ્રી ગુરુ આજ્ઞા શીર
 કરેલ્યો ॥ ધૈયા ॥ કોપી માનીને પરમારી, વિનય ન શીખે વળિ
 વિપવારી ॥ ધૈયા ॥ વિનય ૦ ॥ ૧ ॥ વિનય સદિત આશાતના કરતાં,
 જાડુ જાવ જાડે દુર્ગતિ દુરંગાં ॥ ધૈયા ॥ અગની સર્પ વિષ વિમ
 નાંધે ખારે, ગુરુ આશાવળ તેથી અધિક પ્રકારે ॥ ધૈયા ॥ વિનય ૦
 ॥ ૨ ॥ અધિનયિ દુઃખીયો જાડુ સસારી, અધિનયી મુર્ખતિને નહિ
 અધિકારી ॥ ધૈયા ॥ કોપી કાનની જગી જેમ, હાંકી કાઢે અધિ
 નયો તેમ ॥ (અધિનયકારીને હમ્દાચારી. રાત્રત્રય દ્વારી થાય બિ
 ખારી ॥ પાંડાંતરે) ॥ ધૈયા ॥ વિનય ૦ ॥ ૩ ॥ વિનય મુગ તપ વળી
 આચાર, કહિયે સમાધીનાં કામ એ ચાર ॥ ધૈયા ॥ ચાર ચાર ભેદે
 એકેક, વળિ સમજે ગુરુથી ગુપિંચક ॥ ધૈયા ॥ વિનય ૦ ॥ ૪ ॥ તે
 ચારેમાં વિનય છે પહેલો, વમ વિનય વિનુ જાંબે તે પેલો ॥ ધૈ
 લા ॥ મુગ થકી જેમ શાખા કહિયે, ધર્મક્રિયા તેમ વિનયથી લ
 દિયે ॥ ધૈયા ॥ વિનય ૦ ॥ ૫ ॥ ગુરુ વિનયથી લહેશો સાર,
 જ્ઞાન ક્રિયા તપ જ્ઞ આચાર ॥ ધૈયા ॥ ગરુ પાખે જેમ ન હોય
 દાદ, વિનુ ગુરુ વિનયે ધરમની વાદ ॥ ધૈયા ॥ વિનય ૦ ॥ ૬ ॥ ગુરુ
 ન્દાનો પળ મહેરો કહિયે, રાત્ર પરે તસ આજ્ઞા વહિયે ॥

અદ્યપ્યુત પશુ બહુશ્રુત જાણે, ગુરુ સાથે હૃદયાર્થ મ તાણે
 ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૭ ॥ જિમ શશિ મહાગણમાં બિરાજે, મુનિ
 પરિવારમાં તિમ ગુરુ ગાજે ॥ ચેલા ॥ ગુરુથી અજગા મત રહે
 બાધ, ગુરુ સેવે લહેશે ગિરુઆધ ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૮ ॥ ગુરુ
 વિનયે ગીતારથ થાયો, વચ્છિત સવિ મુખ લખમી કમાયો ॥ ચે
 લા ॥ સંત દંત વિનયી લગ્નજાળુ, તપ જપ ક્રિયાવંત દયાળુ ॥ ચે
 લા ॥ વિનય૦ ॥ ૯ ॥ ગુરુ કુળવાસે વસતો શિષ્ય, પુનઃનિક હોવે પિ
 શાયાવીશ ॥ ચેલા ॥ કસપેકાણિક નવમે અધ્યયનને, અર્ધ એ ભાંધો
 કેવળી થયલે ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૧૦ ॥ દ્રષ્ટિપરે સાક્ષવિજય ગુરુ
 સેવી, વૃદ્ધિવિજય ધિર લખમી લહેવી ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૧૧ ॥

અથ શ્રી દશમા અધ્યયનની સજ્જાય.

(તે તરિયા બાહ, તે તરિયા બાહ, એ દેશી.)

તે મુનિ થદો તે મુનિ વદો, ઉપશમ રસનો કદો રે ॥ નિર્મળ
 જ્ઞાનકળાનો થદો, તપ તેજે જોડ્યો દિગ્ગદો રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૧ ॥
 પંચાશ્રયનો કરે પરિહાર, પંચ મહાશ્રવ વાગ ॥ ૧૦૦૫ છવતણ
 આધાર, કરતા ઉમ વિહાર રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૨ ॥ પંચ મુમતિત્રય
 ગુપતિ આરાધે, ધરમ ધ્યાન વિન્યાયે રે ॥ પંચમી મતિનો મારગ
 સાધે, શુભ ગુણકાણે વાગે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૩ ॥ કપ પદ્ય ન કરે
 વ્યાપાર, નિર્મમ નિરહકારે રે ॥ આરિત્ર પાંગ નિરઅતિચારે, આ
 લંતો ખડગની ધારે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૪ ॥ જ્ઞાનને રોગ કરો જે જાણે,
 આપણું ન વખાણે રે ॥ તપ મત રૂપનો મદ નવિ આણે ગોપવી
 અંગ ઠેકાણે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૫ ॥ છાંડો વણકણ કંચન જોડ, થક
 નિરપૂહી નિસ્નેહ રે ॥ ખેલ સમાજી જાણી દેહ, નવિ પામે પાપ
 જોડ રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૬ ॥ દાપ રહિત આહાર જે પામે તે લખ પ
 રિજામે રે ॥ લેતો દેહના મુખ નવિ કામે, જાગતો આંડે નામે રે
 ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૭ ॥ રસના રસ રસિયા નવિ થાવે, નિરતોખા નિર
 માયા રે ॥ સહે પરિસહ ધિર કરી કાયા, અવિચળ જિમ ગિરિ
 રાયા રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૮ ॥ રાતે કાઉસમ કરે સમશાન્ત, જે તિહાં
 પરિસહ જાણે રે ॥ નો નવિ વડે તેવે દાણે, લય મનમાં નવિ આ
 જો રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૯ ॥ કોઈ ઉપર ન થરે કાવ દિયે રાગુન પ્ર
 તિભોધ રે ॥ કરમ આઠ જીવેવા જીવે જન્મા સયમ શોધ રે ॥ તે

અથ શ્રી મનઝોગણત્રીશીની સજ્જાય.
 મુનિ ॥ ૧૦ ॥ દશવેકાણિક દશમે અધ્યયને, ઈમ ભા
 રે ॥ તે ગુરુ લાભવિજયથી પામે, વૃદ્ધિવિજય જયકારે ॥

અથ શ્રી સાર્થપ્રકાશ સજ્જાય.

(નમો નમો શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર. એ દેશી.
 સાધુ છ સંવત્ર સુધે પાળો, મન દુષ્ણ સવિ દા
 વેકાણિક સુત સંભાળો, મુનિ મારગ અનુચાળો રે ॥
 ૧ ॥ દેશાંતિક પરિસદ સંકટ, પરમજે પલુ પાર રે ॥
 ચોઃ મતિ પ્રાણી, ઈમ ભાંખે જિન સાર રે ॥ સાં ॥ નરક નિ
 ચારી ભટ્ટો કદાવે, કંઠભવ પરભવ દારી રે ॥ સાં ॥ ૩ ॥ નિ
 દુઃખ પામે, ભમતો બહુ સંસારી રે ॥ સાં ॥ ૩ ॥ નિ
 ચારિત્ર આરાધે, ઉપરામ નીર અગાધે રે ॥ શીલે મુ
 દરિયે, તે મુખ સપતિ સાધે રે ॥ સાં ॥ ૪ ॥ કામધેનુ નિ
 સરિખું, ચારિત્ર ચિત્તમે આલે રે ॥ કંઠ પરભવ મુખદા
 મ, અવર ન કાંઠ બલે રે ॥ સાં ॥ ૫ ॥ સિન્ધુભવમુરી
 દશ અધ્યયન રસાગાં રે ॥ મનકપુત્ર લેને તે ભજતાં, લહિ
 માગ્ય રે ॥ સાં ॥ ૬ ॥ શ્રી વિજયપ્રભસુરિને રાખ્યે, બુદ્ધ
 વ્યવના શિખ્ય રે ॥ વૃદ્ધિવિજય વિજય આચાર, એ માયે
 જગીશ રે ॥ સાં ॥ ૭ ॥ દતિ. ॥

અથ શ્રી મનઝોગણત્રીશીની સજ્જાય.

(ભોગીય દસા રે વિજય ન રાચીએ. એ દેશી.)
 હવ મ મેરે રે એ મન ઝોકણું, મન ઝોકણે રે દાણ
 દેશાધી રે સંવર નીપજે, લહિયે પરમ કલ્યાણ ॥ હવ ॥
 એ મન અચળ ચિદુ દિયે ટાણુ. ન મલે કામ અકામ ॥
 નરપતિનાં રે સજ્જ મુરપતિગણાં, વહે મુખ અભિરામ ॥
 ૨ ॥ આરે ભીત રે બજરથી ખડી, હિપર રે વગી રેલિ ॥ તે
 પાગાં રે વાર લાગે નહી, તિમ મન અધિર મ મેર ॥ હવ ॥
 જિમ મુરગિરિની રે મુંદર ચૂગીકા, ભાંખી અચળ અટોર ॥
 વન પ્રયટ રે કામ ન ચાંદરે, તિમ ચિર મન નિરંમોલ ॥ હવ
 ૪ ॥ એ મન મહેલુ રે અતિ પલુ ઝોકણું. બુદ્ધો કુંદરિક અજ
 ર ॥ ચારિત્ર ઝોકુ રે સદસ વરસનજુ. પહોતો નરક ॥

છવ્વ ॥ ૫ ॥ જુમખાદુની કે પરખી કારજે, મજિરથ ચક્રયો અપાર
 બાંધવ હાજિયો રે નિજ હાથે કરી, હૈ હૈ વિપથ વિકાર ॥ છવ્વ ॥ ૬ ॥
 લોક કંઈ કહે રે રાજ સવજો, ત્રિભુવન કેરો રે લાલ ॥ સીતા
 હજો રે ગતિ મતિ વીસરી, રાંધે કિયો રે બેહાલ ॥ છવ્વ ॥ ૭ ॥
 ટાપરી રૂપે રે કીચક માહીયો, વરજ્યો ન રથો રે તેહ ॥ સીમે
 કીધો રે જમનો માદુજી, પરનારોને રે નેહ ॥ છવ્વ ॥ ૮ ॥ જમના
 તીરે રે પારાશન જતી, તપ જપ કરનો અપાર ॥ મચ્છગંધારે
 રે રૂપે માહીયો, નેહનો બ્યાસ કુમાર ॥ છવ્વ ॥ ૯ ॥ સૂરીકંતા રે
 મનને માકળી, કાંધો કન વિનાશ ॥ ચણખો રાજો રે પુત્ર વિજાસ
 યા, સાખના મદિન પામ ॥ છવ્વ ॥ ૧૦ ॥ મન સંકોચી રેશખુ
 આપણ, ચક્રો મનવકુમાર ॥ સાદુ પઠિવારે રે વળિ વળિ વીનબો,
 નાખ્યો નેહ સના ॥ છવ્વ ॥ ૧૧ ॥ શેક મુદરીન પોશહ પાળવા,
 નાચ. નિરંજન બાર ॥ શાળો ગાંધો રે નિહામન દુઆ, પ્રગટ્યો
 પુત્ર મજાવ ॥ છવ્વ ॥ ૧૨ ॥ રામદ આબ્યાં કે મન નવિ ખ
 ચીપુ, મજમુજમ ગી જનોશ ॥ ૧૩ ॥ વા કે અનગડ કેવળી, ઓ
 ન ના ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

ગુરુ મને રે તે ક્ષણે કરે, એ જિન વચન વિશેષ ॥ ૯૧૦ ॥ ૨૨ ॥
 સોહસો પંચાગ્નિનો સાધવો, સોહસો છે વનવાસ ॥ સોહસું મોને
 રે રહેવું ॥ ૯૧૧ ॥ સોહસો મંથ અસ્વાસ ॥ ૯૧૨ ॥ ૨૩ ॥ દુઃખર હુધ
 રે દુઃખર લેહધી, કરણી જગ અભિરામ ॥ તે આદરવી રે નરને
 સોહસી, પણ રોહિણી ગુરુ પરિજામ ॥ ૯૧૩ ॥ ૨૪ ॥ પારાધીધી
 રે ડરતી પંખણી, શંકાતી રહે લેમ ॥ તિમ લે મનને રે રાખે તે
 હને, હંદ પરસોડે રે ખેમ ॥ ૯૧૪ ॥ ૨૫ ॥ માથે ધટ ધરી નટધી
 નાચતી, વંશ ચડંની રે લેવ ॥ બાસ પ્રકારે જન મન રીઝવે, મન ધટ
 ઉપરે રે હોય ॥ ૯૧૫ ॥ ૨૬ ॥ હમ લે પ્રાણી રે નિશ્ચય ધરિ રહે,
 જિન ગુણ ઉપર રામ ॥ તસ મન બાહિર બવા ન પાવહી, જિમ
 પ્રવહણનો રે કાગ ॥ ૯૧૬ ॥ ૨૭ ॥ સાધુ સાધવી માવક માવિકા, ચડિ
 વિહ સંધ હિસાસ ॥ ગુરુ પ્રજાપિ રે વરતે તેહનો, હું ભવ ભવનો રે દાસ
 ॥ ૯૧૭ ॥ ૨૮ ॥ મનગુણ તીરો રે લે નર સાંભળે, પાવે મુખ ભરપૂર
 ॥ પદ્મચરિ શિખ ગુણસાગર કહે, પાપ પાસે રે દૂર ॥ ૯૧૮ ॥ ૨૯ ॥

અથ શ્રી શાલિજ્ઞાનની સજ્ઞાપ.

પ્રથમ ગોવાળિયાતલે ભવે ૯ રે, રીધું મુનિવર દાન ॥ નવરી
 રાજગૃહી અવનરપો ૯, રૂપે મયજ સમાન ॥ સોભાગી રે, શાળિ
 ભદ્ર ભાગી રે હોય ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ બત્રીશ લક્ષણ ગુણે ભ
 રપો ૯ રે, પરણ્યો બત્રીશ નાર ॥ માણસને ભવે રેવનાં ૯ રે,
 મુખ વિશ્વસે સંસાર ॥ સો ૧ ॥ ૨ ॥ ગોભદ્ર સોઠ તિહાં પૂરવે ૯ રે,
 નિત નિત નવજા રે ભાગ ॥ કરે મુભદ્રા ઉવારણાં ૯ રે, સેવ કરે
 બહુ ભાગ ॥ સો ૧ ॥ ૩ ॥ એક દિન એણિક રાજિયો ૯ રે, લેવા
 આબ્યા રે રૂપ ॥ શરીર મુકોમગ અતિ પછું ॥ રે, રેખી હરખ્યો
 ભૂપ ॥ સો ૧ ॥ ૪ ॥ વચ્ચ વેરાને ચિંતવે ૯ રે, મુજ શિર એણિક
 રાય ॥ પૂરવ પુણ્ય એ નવિ કિયાં ૯ રે, હવે તપ આદરણું માણ
 ॥ સો ૧ ॥ ૫ ॥ કહે અવસરે શ્રી જિનવર ૯ રે, આબ્યા નવરી ઉ
 ધાન ॥ શાળિભદ્ર મન ઊજગ્યો ૯ રે, વાંઘા પ્રજુના પાપ ॥ સો ૧
 ॥ ૬ ॥ વીરતણી વાણી મુખી ૯ રે, વૃંચો મેહ અકાગ ॥ એકેકી
 દિન પરિહરે ૯ રે, જિમ જળ છડે રે પાળ ॥ સો ૧ ॥ ૭ ॥ માતા
 રેખી રળવળે ૯ રે, માછણી વિણ નીર ॥ નારી સધળી પાપે
 પડે ૯ રે, મ મ છડો સાહસ ધીર ॥ સો ૧ ॥ ૮ ॥ વહુઅર સધળી

વીનને છ રે, માંજળો સાગુ વિચારે ॥ સરે છંદી પાળે ચડ્યો છ
 રે, હમસો ડોહણદાર ॥ સોઝ ॥ ૬ ॥ ધળ આવસર તિહાં ન્દાવનાં છ
 રે, પત્તા શિર આંસુ પડત ॥ કવળ દુઃખ તુજ સાંભર્યું છ રે, ડો
 મું બેઠ કહે કંત ॥ સોઝ ॥ ૧૦ ॥ ચંદ્રમુખી મૃગસૌચની છ રે, બોડા
 વી બરનાર ॥ બંધવ વાળ મેં સાંભળી છ રે, નારીનો પરિદાર
 ॥ સોઝ ॥ ૧૧ ॥ યજ્ઞો બળે ગુણ યજ્ઞી છ રે, શાળિભદ્ર પૂરો મ
 માર ॥ જો મન આગુ છડવા છ રે, વિજંબ ન કીજો લગાર ॥ સોઝ
 ॥ ૧૨ ॥ કર્મકી કહે કામિની છ રે, બંધવ સમો નહો કોષ ॥ ક
 લેનાં વાળ જ સોહડી છ રે, કરનાં રાહડી લેાય ॥ સોઝ ॥ ૧૩ ॥
 જા રે જાંતે હંમ કથું છ રે, તો મેં છંદી રે આઠ ॥ પિઉડા મેં હ
 સનાં કથું છ રે, મકો ડોશા માઠ ॥ સોઝ ॥ ૧૪ ॥ ધળ વચને પત્તો
 નીસર્યો છ રે, બળે પચાયળ સિંહ ॥ જઘ સાળાને સાઠ જ કર્યો
 છ રે, પડા ડોક અખીહ ॥ સોઝ ॥ ૧૫ ॥ કાળ આલેડી નિત બમે
 છ રે, પૂઠે મ બેઠશ વાઠ ॥ નારી બંધન રારી છ રે, ગ્રાડી લે
 મુજ વાઠ ॥ સોઝ ॥ ૧૬ ॥ જિમ ધીવર તિમ માછડો છ રે, શી
 વરે નાંખી રે જાળ ॥ પુછ્ય પડી જિમ માછડો છ રે, તિમદિ
 અચિત્યો કાળ ॥ સોઝ ॥ ૧૭ ॥ એવનભર તિહું નિમગ્ના છ રે,
 ચડેલ્યા ધીરજની પામ ॥ રીક્ષા સીધી રૂચી છ રે, પાળે મન ઉગ્રા
 મ ॥ સોઝ ॥ ૧૮ ॥ નામબમનને પારલે છ રે, પુઠે શી જિનરાજ ॥
 અમને મુઠ જ નાચરી છ રે ॥ સાબ રેશે કુળ આજ ॥ સોઝ
 ॥ ૧૯ ॥ માન્ય દાવે પારલો છ રે, ધાળે નુમને રે આજ ॥ ધીર વ
 વન નિમય કી છ રે, આખ્યા નમરીમાં જ ॥ સોઝ ॥ ૨૦ ॥ ધર
 આખ્યા નવિ આગળ્યા છ રે ॥ રૂલ્યા નમરી મચાર ॥ મારમ બાળાં
 મદિયારી છ રે, મામો મળિ તેલિયાર ॥ સોઝ ॥ ૨૧ ॥ મુનિ રેખી
 મન ઉગ્રુ છ રે, વિજમિન થડ તમ રેદ ॥ મસ્તક નોરમ
 નરનો છ રે ॥ પડિતઃકોષે પરિ નેદ ॥ સોઝ ॥ ૨૨ ॥ મુનિવર
 વોદગી વાઝિયા છ રે, શી જિન પામે આવ ॥ મુનિ મંશવ જા
 પુઠિયો છ રે, જાન ન રીધુ માવ ॥ સોઝ ॥ ૨૩ ॥ ધીર કહે નુરે માં
 બળે છ રે, ચારમ વોદયો ॥ રેદ ॥ મારમ મળી મદિયારી છ
 રે, પૂરવ જન માવ એદ ॥ સોઝ ॥ ૨૪ ॥ પૂરવ ભવજિન મુનિ લદો
 છ રે, એકવ ભાવે રે દાવ ॥ આદાર કી મુનિ ધરિયો છ રે,
 અનુમય મુઠ જ દેવ ॥ સોઝ ॥ ૨૫ ॥ જિન આરેશ લદો કી

મુગ ॥ એ આજ્ઞા છે તંત્ર ॥ ગુપ્ત ॥ આજ્ઞા આજ્ઞા આજ્ઞા ૧૦૦ ॥ મુગ ॥
નિમ્ન મળે મુગતિ મુગ ॥ મુગ ॥ મુગતિ વિજ્ઞાસ મુગી રહે ॥ મુગ ॥
સકાળ આજે આજ ॥ ગુપ્ત ॥ ૮ ॥ હતિ ॥

अथ श्री लोच पापस्थानक सङ्गाय.

(੭ ਨੇ ਮਧਾਰੇ ਜਾਯੋ। ਕੁਮਰ ਜਾਮ, ਐ ਦੁਸੀ.)

[illegible]

अथ श्री गण पापम्यत्रानक मग्नाय.

(મુજી માની બજારો, જાજારો ને આદિ કે, એ દેશી.)

પા'પર્યાયઃ દશમુ કૃતિ નામ યે. કુનુદિ ન પાપ્યા તેદનો નામ
 ૨ ૪ નામે વાઘાઃ દુરિ દન અમા યે. તાપે નાપે કૃતે અવંભા યે
 ૩ ૧ ૪ નામ કેનદો છે ન નામ ૨. નિરવાઃનિવાપ ને મત્રી નામ
 ૪ ૩ એદન. હાફ હાફ પથો યે, તેદનો કીયા એ મકાપ પ્રાપ્યાઃ
 ૫ ૨ ૪ એદ મામામ પમ દુરં અમે યે, અપ્રમનના મિઅરે વાપે
 ૬ ૪ એદન પન નુપ મેપ રિવેરે યે. તેદમુ ન મમે સમી રેકે યે
 ૭ ૩ ૪ એદા ને નાપિ મને વાઘા યે. એકાદશ મુખાપે ઉપાધ્યા

સન છે અતિ ભૂરું ॥ અશન માત્રનો હો કે મુનક ફૂગ્ગ છે, તેહ
 ધો ભૂંડુ હો કે પિમુન સરે પછે ॥ ૧ ॥ બાદુ ઉપરિયે હો કે પિ
 મુનને પરે પરે, કળદનો દાતા હો કે હોય તે લિપરે ॥ દ્વિ ધોયો
 હો કે વાચસ લિજ્યો, કિમ હોય પ્રકૃતે હો કે લે છે સામજો ॥ રા
 તિસદ તિસદ્ગુ હો કે નેહ છે ત્યાં લગે, નેહ વિજોડે હો કે ખજ
 દ્વિયે જગે ॥ હંમ નિઃસ્નેહો હો કે નિરંય દ્વિયથી, પિમુનની
 વાંસા હો કે નવિ જાયે કધો ॥ ૩ ॥ ચાડી કરતાં હો કે વાડી મુજ
 તજી, સુકે ચુકે હો કે ખ્યાતિ પુણ્યજી ॥ કાંઈ ન દેખે હો કે વ
 દન તે પિમુનતજ, નિર્મળ કુળને હો કે દીયે તે કંઠક ધર્મ ॥ ૪ ॥
 જિમ સજ્જન મુજ હો કે પિમુનને દિયે, તિમ તિલે સદગે હો
 કે ત્રિભુવન નિરિયે ॥ ભસ્મે માંજયો કે દંપણ હોય ભડો, મુજસ
 સવાઈ હો કે સજ્જન મુજ તિલો ॥ ૫ ॥ દતિ. ॥

અથ શ્રી રતિચરતિ પાપસ્થાનક સજ્જાય.

(પ્રથમ યોગાગિવાનજે ભવે છ. એ રશી)

જિહાં રતિ કોઈકે કારણે છ, અરતિ તિહાં પણ હોય ॥ પાપ
 સ્થાનક તે પદરમુ છ, તેણે એ એક જ લેય ॥ ૧ ॥ મુગુજ નર, સ
 મજો ચિત્ત મજાર ॥ એ આંકણી ॥ ચિત્ત તે અરતિ રતિ પાખમુ
 છ હોયે પખી કે ચિત્ત ॥ પિયર મુદ્દ મમઃપિર્મે છ, રૂપો રહે
 તે મિત્ત ॥ મુઠ ॥ ૨ ॥ મન પારક હોડે નહીં છ, પામે અરતિ રતિ
 આગ ॥ તેા હુએ મિાદકલ્યાણની છ, ભાવક લાએ લાગ ॥ મુઠ
 ॥ ૩ ॥ પરવરી અરતિ રતિ કની છ, જુનારથ હોય લેહ ॥ તસ
 પિવેક આયે નહીં છ, લોયે ન દુખનો ઇદ ॥ મુઠાદા ॥ રતિ અ
 રતિ છે વસ્તુથી છ, તે ઉપરે મન માંહી ॥ અમથ વસ્તુ મુજ હુ
 એા છ, મુઠાકિક નહિ કાદિ ॥ મુઠ ॥ ૪ ॥ મનકલિપન રતિ અર
 નિ છે છ, નહીં છે સત્ય પંચાથ ॥ નાદિ તેા વેચી વસ્તુમાં છ, કિમ
 તે સવિ મિા જાય ॥ મુઠ ॥ ૬ ॥ લેહ અરતિ રતિ નરિ ગણે છ,
 મુખ દુઃખ દેલ સમાન ॥ તે પામે જસ સપદા છ, વાપે જગ ત
 સ પાન ॥ મુઠ ॥ ૭ ॥ દતિ ॥

અથ શ્રી વગ્ધરિવાદ પાપસ્થાનક સજ્જાય.

(સાદેજ બાદુ જિહ્વસર ધોનવુ એ રશી)

॥ ૭ ॥ તેણે ત્રીજો મારગ સાંજ્યો, દેશન દેખ દંભે રાજ્યો ॥ શુદ્ધ
લાષકે સમ મુખ ચાખ્યો હો લાલ ॥ માં ॥ ૮ ॥ જૂઠું બોલી જિ
દર જે બરું, કપલોને વેપે ફરું ॥ તે જમવારે શું કરું હો લાલ
॥ માં ॥ ૯ ॥ પંડે બહે તો પણ દંભે, માયામોસને અધિક અર્થ
ભે ॥ સમકિતદષ્ટિ મન ધંભે હો લાલ ॥ માં ॥ ૧૦ ॥ મુત મંદા
દા નિરપારી, રદ્યા માયામોસ નિવારી ॥ શુદ્ધલાષકની બલિદારી
હો લાલ ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ જે માયાયે જૂઠું ન બોલે, જગ નહી કોઇ
તેહને તોલે ॥ તે રાજે મુજસ અમોસે હો લાલ ॥ માં ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી મિથ્યાદર્શનશત્ય પાપસ્નાક સજ્ઞાપ.

(ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી આરે. એ દેશી.)

અક્ષરનું જે પાપનું સ્થાનક, તે મિથ્યાત્વ પરિહરિયે ॥ સ
તરથી પણ તે એક ભારી, હોયે તુલ્યાયે જે પરિયે ॥ કષ્ટ કરો
પરેપરે દેશ નાપા, ધર્મ અર્થે ધન ખરચો ॥ પણ મિથ્યાત્વ
હતે તે જુઠું, તિલે તેહથી ઘમે વિરચો ॥ ૧ ॥ કીરિયા કરતો
ત્યાંજતો પારજન, દુઃખ સહતો મન રીઝે ॥ અથ ન હતે પરની
સેના, તિમ મિથ્યાદષ્ટિ ન સીઝે ॥ વીરસેન શૂરસેન દહાંતે, સ
મકિતની નિર્ઘુતે ॥ તે જોડને બસી પરે મન આવો, એહ અ
ન્ધ વરે યુક્તે ॥ ૨ ॥ ધમ્મે અધમ્મ અધમ્મે ધમ્મહ, સત્તા મગ્ગ
ઉમગ્ગા ॥ ઉન્માર્ગે મારગની સત્તા, સાધુ અસાધુ સંલગ્ગા ॥
અસાધુમાં સાધુની મતિ, હવે અહવ અહવે હવ વેદો ॥
મુતે અમૃતિ અમૃતે મુતિદ, સત્તા એ દશ ભેદો ॥ ૩ ॥ આજિ
અહિક નિજ નિજ મતે, અસિમદ અનસિમદિક સહુ સરિખા ॥
અભિનિવેશિક બહેતો કહે જુઠું, કરે ન તત્ત્વ પરિખા ॥ ૪ ॥ સં
શય તે જિન વચનની શંકા, અવ્યક્તે અનામોગા ॥ એ પણ
ધાંચ ભેદ ॥ વિમુત, બહે સમજુ લોગા ॥ ૫ ॥ લોક લોકો
તર ભેદ એ વદ વિધ, દેવ ધમ વળી ગુરુ પરે ॥ શકતે તિહાં
લોકિક તલ આદર, કરતાં પ્રથમ નિગર ॥ લોકોત્તર દેવ માને
નિપાલે, ગુરુ તે હજી હોણા ॥ પવનિષ્ઠ હહલોકને કાચે, માને
ગુરુપદ જોના ॥ ૬ ॥ એમ એકવીશ મિથ્યાત્વ ત્યજે વે, જાજે
ચરણ ગુરુ કેરું ॥ સજ્જે ન પાપે રજે ન રાખે, મત્સર દોહ અ
નેરું ॥ સમકિતવારી મુન આચારી, તેહની જગ બલિદારી

છ ॥ શાસન સમકિતને આપણે, તેહની કરે મનોહારી છ ॥ ૬ ॥
 મિથ્યાત્વ તે જગ પરમ રોગ છે, વંજીય મહા અંધકારો છ ॥ ૭ ॥
 રમ રાત્રીને પરમ શસ્ત્ર તે, પરમ નરક સંચારો છ ॥ ૮ ॥ પરમ કોહુગ
 ને પરમ દરિદ્ર તે, પરમ સંકટ તે કહિયે છ ॥ ૯ ॥ પરમ કંતાર પરમ
 કુર્મિશ તે, તે છડે મુખ લહિયે છ ॥ ૧૦ ॥ જે મિથ્યાત્વ લવણે
 ન રાખે, મુલો મારગ ભાંખે છ ॥ તે સમકિત મુરતઃ દૂષ થાખે,
 રહે વળી અધીયે આખે છ ॥ મોહાદ્ય રી દોષ મુખ પાખે, ॥
 ૧૧ ॥ મનુ સમકિત કાખે ॥ ૧૨ ॥ મો નવવિજય વિજય પય સેવક, બા
 ચક જમ ઇંમ ભાખે છ ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી સુગુરુપચીરીની સજ્જાય.

મુગુરૂ પીછાણો એણે આચારે, સમકિત જેહનું મુદ્દ છ ॥
 એ આંકળી ॥ કોંઢળી કરેળી એક જ સરખી, આલુનિશિ મર્મ વિ
 હુદ્દ છ ॥ મુગ ॥ ૧ ॥ નિરનિચારે મહાત્રન પાળે, રાળે સઘળા રાખ
 છ ॥ ચારિત્રમું લયક્ષીન રહે નિત્ય, ચિત્તમાં સદા સતોષ છ ॥
 મુગ ॥ ૨ ॥ અવ સદુના જે છે પીવર, પીડે નહીં પરાધ છ ॥ આ
 પ વેદન પર વેદન સરખી, ન હુલે ન કરે ધાવ છ ॥ મુગ ॥ ૩ ॥
 પ્રાદુર્ભવે જે વશ ન પડે નીતાના નિરમાય છ ॥ જવળા કરેના
 હુગુએ આસે, પુંછ મુકે પાવ છ ॥ મુગ ॥ ૪ ॥ અરદો પરદો દષ્ટિ
 ન રહે, ન કરે આસનાં વાવ છ ॥ દાવ સંવિત સઝનો રહે, તો
 સે પાળી ભાગ છ ॥ મુગ ॥ ૫ ॥ જુખ તુલા પીઠા કુખ પીડે, છૂટે
 એ નિજ પ્રાણ છ ॥ તો પળ અમુદ આદાર ન લેવે, જિનવર
 આજ પ્રમાણ છ ॥ મુગ ॥ ૬ ॥ અગ્નિનિરસ આદાર ગવેવે, મરમ
 તહી નહીં ચાહ છ ॥ ઇંમ કરનાં એ સદમ મળે તો, હરેય નહીં
 મનમાંદ છ ॥ મુગ ॥ ૭ ॥ સોનકાળે શોને તનુ રૂકે, કીનાળે રવિ
 તાપ છ ॥ વિકટ પતીસદ્ધ થઈ અદીયા એ, નાણું મન મનાવ છ
 ॥ મુગ ॥ ૮ ॥ મારે મૂટે કરે ઉપદ્રવ, કોઈ કલક છે શીંગ છ ॥ કંમે
 તજાં દૂગ અની ઉઠોરે, પળ નાણું મન રીશ છ ॥ મુગ ॥ ૯ ॥ મ
 ન વચ કાયા જે નાંચ રૂટે, છડે પચે પ્રમાદ છ ॥ પચ પ્રમાદ સમાર
 વચારે, ભાંડે તે નિસવાદ છ ॥ મુગ ॥ ૧૦ ॥ મરગ રવમાવ ભાવ
 મન રૂટે, ન કરે વાહ વિવાદ છ ॥ ચાર કપાલ કરમનાં કારણ, ૫
 રૂંજે મા ઉતમાદ છ ॥ મુગ ॥ ૧૧ ॥ પાપરમાન આકારે વરે, ન કરે

કુગુરુપચીરીની સજ્ઞાય.

તાસ પ્રસંગે ૭ ॥ વિક્રમા મુખથી ચાર નિવારે, સમિતિ
 રંગ ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૨ ॥ અંગ ઉપાંગ સિદ્ધાંત વખાણે, ધે
 પોરા ૭ ॥ મુદે મારજે ચાલે ચત્રાવે, પચાચાર વિશેષ ૭
 ॥ ૧૩ ॥ દશવિધ વર્તિપદ્મ જિન ભાંખ્યો, તેહના ધારણદાર ૭
 ધરમ થકો જે કિમ હી ન સુકે, જે હોય કોડિ પ્રકાર ૭ ॥
 ॥ ૧૪ ॥ જગતજી દિસા જે ન કરે, ન વહે મૃયાવાદ ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૫ ॥
 માત્ર અજ્ઞાતી ન લીયે, સેવે નહી અત્રક્ષ ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૬ ॥
 વવિધ પરિમહ મૂળ ન રાખે, નિશિભોધન પરિહાર ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૬ ॥
 માયાને મમતા, ન કરે લોભ લગાર ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૬ ॥
 આગમ નિમિત્ત ન ભાંખે, ન કરાવે આરંભ ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૭ ॥
 નાદી ન છુપે, સદા રહે નિરારંભ ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૭ ॥
 ભૂત ન કાહે, ન કરે હજવો હાથ ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૮ ॥
 તે, નવિ આપે પરમાર્થ ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૮ ॥
 સખજે, ન રહે એકલ કામ ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૮ ॥
 એકલ મામ ૭ ॥ મુગ ॥ ૧૮ ॥
 રાવે કોઈ કાજ ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૦ ॥
 રની સાર ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૦ ॥
 જજ વ્યાપાર ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૧ ॥
 ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૧ ॥
 ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૨ ॥
 ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૨ ॥
 ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૩ ॥
 ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૪ ॥
 ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૪ ॥
 ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૪ ॥
 ૭ ॥ મુગ ॥ ૨૪ ॥

અથ શ્રી કુગુરુપચીરીની સજ્ઞાય.

(કાદા)

મી જિનવર પ્રજુષ્ટ સદા, લહી સદગુરુ આધાર ॥ કુગુરુતજાં
 ભક્ષણ કુદુ, મુજીયો સદુ નર નાર ॥ ૧ ॥

દેખાડે દસી, તે ૦ ॥ ૨૧ ॥ ચીપીને થરમાં પાંગરે, વેપ લેકને તોરા
કરે ॥ મોઠી પાણી કદિ ન બોલશો, તે ૦ ॥ ૨૨ ॥ કાજો સાપ કુચ
રૂઠો બસો. એક વાર કરે મામડો ॥ કુચરૂ બવોબવ દુઃખ દે હ
ચી, તે ૦ ॥ ૨૩ ॥ કુચરૂ તણાં ચાપાં એ ચરિત, થમં વિના બોલે
વિપરીત ॥ કુચરૂતણો સગ નહી છાંડશે, તે ૦ ॥ ૨૪ ॥ તે મી આ
જાંદવિમળ ગુરુસજ, પચમ આરે દોડાં આજ ॥ તે ગુરુનો પામી
મુપસાય, તેજપાળ પસલે મુખદાય ॥ ૨૫ ॥ હનિ. ॥

અગ્ર શ્રી રૂકિમળીની સજ્જાય.

વિચરતા ગામો ગામ, નેમિ જિનેશ્વર સ્વામ ॥ આઠે લાસ
॥ નવરી દ્વારામતિ આવિયા છ ॥ ૧ ॥ રૂબાદિક નરનાર, સહુ
મળી પરદા બાર ॥ આઠે લાસ ॥ નેમિ વંદજુ તિહાં આવિયા છ
॥ ૨ ॥ દે દેશના જિનરાય, આવે સહુને દાય ॥ આઠે ॥ રૂકિમળી
પટે મી નેમિને છ ॥ ૩ ॥ પુત્રને મ્હારે વિશેષ, ચી દરી કર્મ સં
ચોમ ॥ આઠે ॥ ભગવંત મુજને તે કહેા છ ॥ ૪ ॥ તું દત્તી ન
પતી નાર, પૂરવ બવ કોઈ વાર ॥ આઠે ॥ ઉપવન રમવાને સમ
સ્થાં છ ॥ ૫ ॥ કુરનાં વન પ્રાચાર, દીસે એક સદાકાર ॥ આઠે ॥
પ્રારસી વીધાજી તિહાં કહેા છ ॥ ૬ ॥ સાથે હવેા તુમ નાથ, દડાં
જાણ્યાં દાથ ॥ આઠે ॥ ૭ ॥ વરજાં ને થયાં છ ॥ ૭ ॥ નવિ એ
જામે તિહાં પ્રાર, કરવા લાગી સાર ॥ આઠે ॥ સોજ થડી નવિ
સેવોયાં છ ॥ ૮ ॥ નિજ અવસર થમશેર, પ્રારસા કરે છે સાર
॥ આઠે ॥ ચારિસિ ચમકે ચોળી છ ॥ ૯ ॥ પછી વાચો તિહાં મે
દા, દડાં વાચાણાં તેદ ॥ આઠે ॥ સોજ થડી પછી સેવોયાં છ
॥ ૧૦ ॥ દસનાં ને બાંધાં કર્મ, નવિ એજાખે જિનપર્મ ॥ આઠે ॥
દેશનાં ન છો પ્રાણીયા છ ॥ ૧૧ ॥ તિહાં બાંધી અનરાય. બાંધે
મી જિનરાય ॥ આઠે ॥ સોજ થડિનાં વરસ સોજ થયાં છ ॥ ૧૨ ॥
દેશના મુજી અભિરામ, રૂકિમળી રાણી ત્યામ ॥ આઠે ॥ સુધા
તે સચમ આદર્યો છ ॥ ૧૩ ॥ ચિર રાખ્યાં થન વય દાય, શિવ
પુરી નવરોમાં બાર ॥ આઠે ॥ કર્મ અપાવા મુજને મયાં છ ॥ ૧૪ ॥
તેદનો છે વિસ્તાર. અનરાયર પ્રાચાર ॥ આઠે ॥ રાજવિજય રં
મે બહેા છ ॥ ૧૫ ॥ હનિ. ॥

નરક ગયો તે બ્રહ્મદત્ત, કાઠી બ્રાહ્મણે આંખ છ ॥ કોમળજાં ફળ
કુડાં જાણી, રાગ દેષ યો નાંખ છ ॥ આઠ ॥ ૧૨ ॥ ખડકપિની
ખાલ ઉતારી, સદો પરિસદ જેણે છ ॥ ગર્ભચાસના દુઃખથી છ
રયો, સખજ ક્રમા ગુણ તેણે છ ॥ આઠ ॥ ૧૩ ॥ કોષ કરી ખંધક
આચારજી, હુઆ અગ્નિકૃમાર છ ॥ દંડક નૃપતો દેશ પ્રજાજયો, બ
મયો ભવ મઠાર છ ॥ આઠ ॥ ૧૪ ॥ ચંદ્રદ આચારજી ચંડતાં,
મસ્તક દીધ પ્રદાર છ ॥ ક્રમા કરતાં કેવળ પામ્યો, નવદીક્ષિત આ
જુમાર છ ॥ આઠ ॥ ૧૫ ॥ પાંચ વાર જ્વિને સંતાપ્યો, આણી મ
નમાં દેષ છ ॥ પંચ ભવ સીમ દેહો નંદનાદિક, કોધતણાં ફળ કેમ
છ ॥ આઠ ॥ ૧૬ ॥ સાગરચંદ્રનું સીસા પ્રખાંયું, નિસિ નભસીન ન
રિંદ છ ॥ સમનાભાવ થરો મુરસોડે, પહોતયો પરમાર્નક છ ॥ આઠ
॥ ૧૭ ॥ ચંદના મુરખીયે ધલું નિખંછી, ધિગ ધિગ તુજ અવતાર
છ ॥ મૃગાવતી કેવળસિરિ પામી, એહ ક્રમા અધિકાર છ ॥ આઠ
॥ ૧૮ ॥ શાંખ પ્રગુભ કુમર સંતાપ્યો, ફણુ દ્વૈપાવન સાહ છ ॥ કોષ
કરી તપનું ફળ હાર્યો, કીધો દ્વારિકા દાહ છ ॥ આઠ ॥ ૧૯ ॥ બ
રતને મારણ મૂડી દિપાડી, બાહુબળિ બળવંત છ ॥ ઉપશમ રસ મ
ન માંહે આણી, ચંચમ લે મતિમદ છ ॥ આઠ ॥ ૨૦ ॥ કાઠિસગમાં
ચલિઓ અતિ કોધે, પ્રસન્નચંદ્ર જ્વિરાય છ ॥ સાતમી નરકતણાં
ફળ મેળ્યાં, કુડા તોણ કપાય છ ॥ આઠ ॥ ૨૧ ॥ આહાર માંહે
કોધે જ્વિ મૂક્યા, આરયો અમૃતભાવ છ ॥ કરગદ્યે કેવળ પામ્યું,
ક્રમાતણે પરભાવ છ ॥ આઠ ॥ ૨૨ ॥ પાર્થિનાથને ઉપસર્ગ કીધો, કમક
ભવાંતર ધીક છ ॥ નરક તિર્યચતણાં દુઃખ લાખ્યાં, કોધતણાં ફળ
દીક છ ॥ આઠ ॥ ૨૩ ॥ ક્રમાવત કમદત મુનીચર, વનમાં રહ્યા કાઠિ
ચમ્પા છ ॥ કૈલચ કંક હુણ્યો ઈલાળે, તોડ્યા કમેના વગ્ગ છ ॥
આઠ ॥ ૨૪ ॥ સમ્યાપાળક કાને તરંગ્યા. નાંખ્યો કોષ ઉઠીર છ ॥
બેદુ કાને ખીલઃ કોકાણા, નવિ છુટ્યા મહાચીર છ ॥ આઠ ॥ ૨૫ ॥
ચાર હત્યાનો કારક હુતો, દક્રમહારી અતિરેક છ ॥ ક્રમા-કસેને
મુગે પહોતયો, ઉપસર્ગ મદ્યા અનેક છ ॥ આઠ ॥ ૨૬ ॥ પહોર માંહે
ઉપગતો હાર્યો, કોધે કેવળનાળ છ ॥ દેખો મી દમસાર મુનીસર,
સત્ર મુણ્યો ઉગાળ છ ॥ આઠ ॥ ૨૭ ॥ સિંહમુદ્રાપાસી જ્વિ કીધો,
સ્થુળસદ્ર ઉપર કોષ છ ॥ વેરયા વચન ગયો નેપાળે, કીધો ચાયમ
લોપ છ ॥ આઠ ॥ ૨૮ ॥ ચંદ્રાવનસક કાઠિસગ રહિયો, ક્રમા

અથ શ્રી તમાકૂની સગ્ગાય.

મીતમસેતી પીનવે, મિતદા ગુણની ખાણ ॥ મિરે લાલ ॥
 મનમોહન એકલ ચિત્તે, સાંભળો ચતુર મુખજી ॥ મિરે ॥ કંત ॥
 માકૂ પરિહરો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મોકોએદનો સંગ ॥ મિરે ॥ પચ
 માંહે જશ લીછયે, દીસે વાપે રંગ ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૨ ॥ તમાકૂ તે
 બળીયે, ખુરાસાણીની આક ॥ મિરે ॥ ઉત્તમ જન તે હંમ કહે, પી
 વાની તસાક ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૩ ॥ ફૂલ દહીં તે પીછયે, વળી પી
 જિયે સાકર આંક ॥ મિરે ॥ મૂત પીધે તન ઉછરે, તમાકૂ પરિ છાંક
 ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૪ ॥ મોહા સાધે બોલતાં, મનમાં આવે લાજ ॥
 મિરે ॥ દિન પજુ એળે નીગમે, વિલુસાડે નિજ કાજ ॥ મિરે ॥
 કંત ॥ ૫ ॥ હોંક સિદ્ધાગા સારિખા, થાસ ગંધારે બેજી ॥ મિરે ॥
 દાંત તે દીસે સામગા, હુંડુ દાઝે તેજી ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૬ ॥ એક પિ
 ધારી આચરે, વિટલાવે નિજ બાજ ॥ મિરે ॥ વ્યસની વાસ્તો નખ
 રહે, ન ગણે બાત પર બાજ ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૭ ॥ એક રૂકે લેહલા,
 વાચુકય દુલાય ॥ મિરે ॥ ખરાખરા સમ કાયા કરે, તો જબ્બૂદીપ
 ન માય ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૮ ॥ ગાકુ કરી લે પિયે, તે નર મૂક ગ
 માર ॥ મિરે ॥ જળી નાંખે લે જિહાં કને, માખીનો સંહાર ॥ મિરે ॥
 કંત ॥ ૯ ॥ શોઆસાના કુચુઆ, તે કિમ શુદ્ધ જ પાપ ॥ મિરે ॥
 તમાકૂ પીતાં ધકાં, પાપે પિંક જરાય ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૧૦ ॥ તણક
 તમાકૂ વાપરી, પરાણાને ભાગ ॥ મિરે ॥ આગે કરતા લાપરી,
 દહે ઠીકડું ને આગ ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૧૧ ॥ પાણી એકને બિંદુએ,
 છવ કદા જિનરાય ॥ મિરે ॥ વડખીજ સમ કાયા કરે, જબ્બૂદીપ
 ન માય ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૧૨ ॥ અગ્નિ એકને તજખસે, છવ કદા
 જિનરાય ॥ મિરે ॥ સરશીવ સમ કાયા કરે, જબ્બૂદીપ ન માય ॥ મિ
 રે ॥ કંત ॥ ૧૩ ॥ મૂકે સમૂહમ ઉપજે, નર પચેદિય છવ ॥ મિરે ॥
 એ પજુ અસખ્યાત કદા, મીજગરીશ સરીવ ॥ મિરે ॥ કંત ॥
 ૧૪ ॥ જળમાં છવ કદા ધણા, સંખ્ય અસંખ્ય અનત ॥ મિરે ॥
 લીસપુત્ર તિહાં ઉપજે, અગ્નિ પ્રભળે જંત ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૧૫ ॥
 તમાકૂ પીતાં ધકાં, એ છકાય દુલાય ॥ મિરે ॥ અપોતિ ધરે નયણા
 તણી, થાસે પિંક જરાય ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૧૬ ॥ પડી રાય પ્રત લે
 કરો, સેવો મી ભગવાન ॥ મિરે ॥ દયાધર્મ બળી કરી, સેવો ચ
 હર મુખજી ॥ મિરે ॥ કંત ॥ ૧૭ ॥ ચતુર વિચારી સમછપે, ધરીયે

ધર્મનું ધ્યાન ॥ મેરેં ॥ આનંદમુતિ એમ ઉચ્ચરે, તે સહે કેડિ ક
 દ્યાળ ॥ મેરેં ॥ ૧૮ ॥ ઈતિ. ॥

અથ શ્રી રાત્રિમોજનની સગ્ગાય.

પુણ્ય સંયોગે નરભવ લાધ્યો, સાધો આતમ કાજ ॥ વધિયા
 રસ જાણો વિષ સરીખો, એમ લાંબે જિનરાજ રે ॥ પ્રાણી રાત્રિ
 ભોજન વારો ॥ આગમ વાણી સાચી જાણી, સમકિત ગુણ સદ્દિના
 છી રે ॥ પ્રાણી રાત્રિભોજન ॥ ૧ ॥ એ આંકછી ॥ અભક્ષ્યાવીરા
 માં રથળીભોજન, દોષ કહ્યા પરધાન ॥ તેણે કારણ રાતે મત જમ
 જયો, જો હોય હુંડે સાન રે ॥ પ્રાણી ॥ ૨ ॥ કાન રનાન આયુધ
 ને ભોજન, એટલાં રાતે ન કીજે ॥ એ કરવાં સૂરજની સાથે, ની
 તિ વચન સમજાવે રે ॥ પ્રાણી ॥ ૩ ॥ ઉત્તમ પશુ પખી પણ રાતે,
 કાળે ભોજન કાણો ॥ તુમે તો માનવી નામ ધરાવો, કેમ સંતોષ
 ન આણો રે ॥ પ્રાણી ॥ ૪ ॥ માખી જૂ કીડી કેળીયાવડા, ભોજ
 નમાં જો આવે ॥ કોક જળોદર વમન વિકળતા, એવા રોગ ઉપાયે
 રે ॥ પ્રાણી ॥ ૫ ॥ છત્રુ ભવ છવહત્યા કરતાં, પાતક જેહ ઉપા
 યુ ॥ એક તળાવ ફોડતાં તેરણુ, કપળ મુગુરુ જતાયુ રે ॥ પ્રાણી ॥
 ૬ ॥ એકસોત્તર ભવ સર ફોડયા સમ, એક દવ રેતાં પાપ ॥ અ
 કસોત્તર ભવ દવ દીધા જમ, એક કુવળિજ સતાપ રે ॥ પ્રાણી ॥
 ૭ ॥ અકસો શુભાળીસ ભવ લગે કીધા, કુવળિજના જે દોષ
 ॥ ૮ ॥ એક કલક દાવનાં, તેહવો પાપનો પાપ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૯ ॥
 એકસો અકાવન ભવ લગે દીધાં, ક્યાં કહ્યંક અપાર ॥ એક વાર
 શીંગ ખાંધા જેહવો, અનરથનો વિસ્તાર રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૦ ॥ એકસો
 નવાણુ ભવ લગે ખાંડયા, શિવળ વિવધ સખધ ॥ તેહવો એક રાત્રી
 ભોજનમાં, કર્મ નિકાચિત્ત બધ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૧ ॥ રાત્રીભોજનમાં
 દોષ ધણાં છે, કહેતાં નાવે પાર ॥ કેવળી કહેતાં પાર ન પાવે, પૂર
 વકેઈ મઝાર રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૨ ॥ અંત્રુ જાળીને ઉત્તમ પ્રાણી, નિન
 ચકીરીદાર કરીજે ॥ માસે માસે પાસખમળનો, લાભ એણી વિધ
 હીજે રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૩ ॥ મુનિ વસનાની એહ શીખામણ, જે
 પાળે નર નારી ॥ મુર નર મુખ વિસસીને હોવે, મોક્ષનમો અધિ
 દારી રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૪ ॥ કાન ॥

[illegible]

अथ श्री गणेश विघ्न हर्तृ शालग्राममण्डप मन्त्राय.

૧૩. ૨૧ = ૨૦ + ૧ ૨૧ + ૧૦ = ૩૧ ૩૧ + ૧૦ = ૪૧ ૪૧ + ૧૦ = ૫૧
 ૨૨. ૨૦ = ૨૦ ૨૦ + ૧૦ = ૩૦ ૩૦ + ૧૦ = ૪૦ ૪૦ + ૧૦ = ૫૦

॥ ચિત્ત ઘડી ઘડી લાજ મૂકી, પર મદિર નવિ પેસીયે ॥ બહુ મેર
દીડે નારિ નિલેજ, શાસે પજ ત્યજવી કહી ॥ લેમ પ્રેત દે પ
દ્યું સોજન, જમણું તે લુગણું નહી ॥ ૧ ॥ ચાલ-પરશુ પ્રેમે રે, હ
સોય ન ખોસીયે ॥ દાંત દેખાડી રે, ગુણ ન ખોસીયે ॥ ઉધડો-
ગુણ પરશુ પરની આગે, દહોને કેમ પ્રકાશીયે ॥ વળી વાત જે
વિપરીત જાસે, તેદથી હરે નાસીયે ॥ અમુર સવાસ અને અગો
ચર, એકલદાં નવિ જાડીયે ॥ સહસાતકારે વાત કરતાં, સહજે શિ
વજ ગમાવીયે ॥ ૨ ॥ ચાલ-નર વિર નરસું રે, નવજ ન જોડીયે ॥
મારગ જતાં રે, આપું ઝોડીયે ॥ ઉધડો-આપું તે ઝોડી વાત ॥
રતાં, મળાંજ રૂઠાં ચોસીયે ॥ સાસ અને માના જળ્યા વિજ, પલક
પાસ ન પાલિયે ॥ મુખ દુઃખ સર-ચું પામિયે પજ, કુળાચાર ન
મૂકીયે, પરવશ વસતાં પ્રાણ જાતાં, શિવજીથી નવિ ચૂકીયે ॥ ૩ ॥
ચાલ-વ્યસની સાથે રે, વાત ન દીછીયે ॥ હાથા હાથે રે, તાળી ન
હોછીયે ॥ ઉધડો-તાળી ન લોકે નજર ન દીજે, ચચળ ચાલ ન
ચાલીયે ॥ એ વિષય જુદે વસ્તુ કેદની, હાથે પજ નવિ ટાલી
યે ॥ કોઠી કંદેપ રૂપ મુંદર, પુરુષ પેખી ન મોહીયે ॥ તુલખલા
તોડે ગણી તેદને, ફરિય સાથુ ન જોડીયે ॥ ૪ ॥ ચાલ-પુરુષ પિવા
રે રે, વળિ ન વખાળીયે ॥ વૃદ્ધ તે પિતા રે, સરખો જાળીયે ॥
ઉધડો-જાળીયે પિયુ વિજ પુરુષ સખજા, સહોદર સમાવડે ॥ પાત
પ્રતાનો ધર્મ જોતાં નાવે કોઈ તરોવડે ॥ ૫ ॥ કુટી કુખડોને, કુદ
કુર્બજ નિગુંજો ॥ જરતાર પામી જામિની તે, દંડથી અધિકો મુ
જો ॥ ૬ ॥ ચાલ-અમરુમારે રે તણ મુશ્મુદરી ॥ પવનજયે રે, અ
જના પરિહરી ॥ ઉધડો પરિહરી સીતા સમે વનમાં, નજે દમયં
તી વળી ॥ મહાસતી માથે કટ પદ્યાં પજ, શિવજીથી તે નવિ ચ
ળી ॥ દસોડીની પરે દસોય જોતાં, કતમું વિહડે નહો ॥ તનમન
વચને શિવજી રાખે, સતી તે જાણુ સહી ॥ ૭ ॥ ચાલ રૂપ દેખાડી
રે, પુરુષ ન પાડીયે ॥ વ્યાકૂળ થકને રે, મન ન જગાડીયે ॥ ઉધ
ડો-મન ન જગાડીયે પર પુરુષનું, લેમ જોતાં નવિ મળે ॥ ૮ ॥ કા
માથે ચરે કુંડાં, સગાં સહુ હરે દળે ॥ અણસર-ચો દેખ્યાદ થાયે
પ્રાણ તિહાં લામો રહે ॥ હદયોક પામે આપદા, પરયોક પોતા જ
હુ સદે ॥ ૯ ॥ ચાલ-સખને રૂપે રે, મુપનખા મોહો ॥ કાજ ન સી
કુરે, વળિ હંજન ખોડ ॥ ઉધડો હંજન ખોડ દેખ અજવા. શી

રે ॥ રે ૯૫૦ ॥ ૪ ॥ સૂઝાં લાકડાં સારિએ, દુઃખદાયી એ ખોટા રે ॥
ઉદયરતન કહે માનને, રાખે રાખવો રે ॥ રે ૯૫૦ ॥ ૫ ॥ ઠતિ. ॥

અથ શ્રી માયાની સજ્જાય.

સમકિતનું બીજ બણીયે છે, સત્ય વચન સાક્ષાત ॥ સાચામાં
સમકિત વસે છે ॥ માયામાં મિથ્યાત રે ॥ પ્રાણી, મ કરો માયા
લગાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ મુખ મીઠા લુહો અને છે, ફડ કપડ
નો રે ફોર ॥ છસે તો છે છ કરે છે, ચિત્તમાં તાકે ઘોર રે ॥
પ્રાણી ॥ ૨ ॥ આપ મરજે આધા પડે છે, પશુ ન હરે વિદ્યાસ ॥ મે-
લ ન હંડે મનતલો છે, એ માયાનો પાસ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૩ ॥ લે
હથું માંડે પ્રીતડી છે, તેહથું રહે પ્રતિજ્ઞા ॥ નવિ મૂકે મન આમળો
છે, એ માયાનું મૂળ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૪ ॥ તપ કીધો માયા કરી છે,
મિત્રથું રાખ્યો રે ભેદ ॥ મહિ જિનેશ્વર બળવ્યો છે, તો પામ્યા
મીલે રે ॥ પ્રાણી ॥ ૫ ॥ ઉદયરતન કહે સાંભળો છે, મૂકો મા-
યાની છુદ ॥ મુક્તિપુરી બગાવલો છે, એ મારગ છે મુદ્દ રે ॥ પ્રા-
ણી ॥ ૬ ॥ ઠતિ. ॥

અથ શ્રી લોભની સજ્જાય.

તમે લક્ષણ લેખ્યો લોભનાં રે, લોભે મુનિવ્રત પામે ખોભ
ના રે ॥ લોભે ઠાઠા મન ડાલ્યા કરે રે, લોભે દુષ્ટ પથસચરે રે
॥ તમે ॥ ૧ ॥ તમે લોભ તેહનાં લેડે ભામણાં રે, વગી પાપ ન
મીને ફડ આમણાં રે ॥ લોભે મર્યાદા ન રહે દેહની રે, તમે સગ
ત મૂકો તેહના રે ॥ તમે ॥ ૨ ॥ લોભે પર મુકી રજામાં મરે રે, લો-
ભે લોચ તે નીચુ આડે રે ॥ લોભે પાપ બણી પગલાં ભરે રે,
લોભે અકાંઈ કરતાં ન ઓસરે રે ॥ તમે ॥ ૩ ॥ લોભે મનકું ન રે
હે નિર્મળું રે, લોભે સગપણ નાસે વેગળું રે. ॥ લોભે ન રહે પ્રી-
તિને પાવડું રે, લોભે ધન મેજે બહુ એકડું રે ॥ તમે ॥ ૪ ॥ લોભે
પુત્ર પ્રત્યે પિતા હલે રે, લોભે હત્યા પાતક નવિ ગલે રે ॥ તે તો
દામતલે લોભે કરી રે, ઉપર મલિશર થાય તે મરી રે ॥ તમે
॥ ૫ ॥ એતાં લોભનો લોભ કીધો નહી રે, એવું મૂવ ચિદાને કહું
સહી રે ॥ લોભે ચકી મુકુમ નામે લુઓ રે, તે તો સમુદ્ર માંડે
શ્રી મુઓ રે ॥ તમે ॥ ૬ ॥ એમ બણીને લોભને જાંઘરો રે, એ

ધર્મશું મમતા મંડલ્યો રે ॥ કવિ ઉદયરતન સાંખે મુદા રે, વંદુ લો
ભ તજે તેહને સદા રે ॥ શ્રુતિ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મેઘકુમારની સગ્ગાય.

મારજી મનાવે રે મેઘકુમારને રે, હું મુજ એકજ પુત્ર ॥ ૧ ॥
વિજી જાયા રે! સુનાં મરિર માળિયાં રે, રાખો રાખો મરતજાં સ
ત્ર ॥ ૨ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ તુજને પરજાતુ રે આઠ કુમારિકા રે, મુંદર અ
તિ મુકુમાર ॥ મસપતિ ચાસે રે જેમ વન હાથજી રે, નવજ વય
જી મુવિરાગ ॥ ૩ ॥ ૨ ॥ મુજ મન આશા રે પુત્ર હતી મળી રે,
શ્રમાકીશ વહુનાં રે આજ ॥ રેવ અદારો રે કેમી નવિ રાકષો રે,
ઉપાયો એહ જાળજી ॥ ૪ ॥ ૩ ॥ ધજી ઠજી કંચળ રે કદિ મળી
અછે રે, ભોગવો ભોગ સંસાર ॥ છતી કદિ વિસરો રે જાયા મર
આપજી રે, પછી લેખ્યો સંયમ ભાર ॥ ૫ ॥ ૪ ॥ મેઘકુમારે રે મા
તા પ્રાપ્તે જૂઝવી રે, દીક્ષા લીધી ખીરછની પાસ ॥ પ્રીતિવિમળ
રે કવિપરે ઉચ્ચરે રે, પહોતી મહારા મનડાની આશા ॥ ૬ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રી ઘરણિકમુનિની સગ્ગાય.

અરણિક મુનિવર આજ્યા નાચરી, તડે હાથે રીશો ૭ ॥ ૧ ॥
અજવાળે રે વેળુ પરજાળે, જન મુકુમાર મુનીશો ૭ ॥ ૨ ॥ અરણિક
૭ ॥ ૩ ॥ મુજ કરમાજી રે માસની રૂંસ જુએ, કાંબો નાખની હોઠો ૭ ॥
ખરે જાપારે રે હોઠો અંકસો માદી માનની રોઠો ૭ ॥ ૪ ॥ ૨ ॥
વયજી રંગીસા રે નવજી વેપારો, કદિ મળ્યો તેજી રાજો ૭ ॥ ૫ ॥
સીને કહે આ રે ડેવાવળી, તાપ તડા પર આજી ૭ ॥ ૬ ॥ ૩ ॥
પાવન કીજે રે કદિ મર આંગળ, વાદળે માદક સારો ૭ ॥ ૭ ॥
એવન રસ કાવા કાં રહે, સજી કરો અવનારો ૭ ॥ ૮ ॥ ૪ ॥
ચક્રા વડનીયે આરંભી મુકુમ્બો, મુજ વિસરે દીન મનો ૭ ॥ ૯ ॥
ઠો માંખે રે રમનો માનકો, તર કાંકી નિજ માનો ૭ ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥
અરણિક નરણિક કરતી ભા રૂં, મસિયે મસિયે જાવરો ૭ ॥ ૧૧ ॥
કેળું કાઠો રે મહારો અરણીસો, પૂઠે સોઠ દુધરો ૭ ॥ ૧૨ ॥ ૬ ॥
દું કાવર ૭ ૭ ૭ મહાની માવળી, ચારિત્ર ખાંડાની પારો ૭ ॥ ૧૩ ॥
વિમ વિવધા ૭ માદરો જાવને, રે કીધો અવિચારો ૭ ॥ ૧૪ ॥
૭ ૭ ૭ માંખણે ડેગી રે જનનીને પાવ પારો, મનગુ સાંખ્યો અ

॥ १ ॥ ओं आंकणी ॥ सरिवाते सहु को सरि ल. वृथा वरसे रे मे
ह ॥ मुभीयाना सहु को सगा ल, दुःभीयासु नही नेह रे ॥ ७०
॥ २ ॥ येहु नर साथे जननिवा ल, अवेडो अंतर आन ॥ ओं
भाये भूमी पहे ल, ओं तले धर राज रे ॥ ७० ॥ ३ ॥ ओं सु
भीया हीसे सदा ल, दुःभीया ओं न जेय ॥ सुख दुःख येहु आं
तरे ल, पुण्य नलां दुग जेय रे ॥ ७० ॥ ४ ॥ शिवमुवाणी साप
शी ल, भोजन कर कपूर ॥ ओं ने कुश डोलां ल, पै न प
होये पूरे रे ॥ ७० ॥ ५ ॥ ओं धर आंगल भक्षणी ल, भीमा ये
ही रे नार ॥ ओं धर काणी कुजरी ल, को न यदे धरभार रे ॥ ७०
॥ ६ ॥ ओं अडे पोडे हांससे ल, ओं आभग उलय ॥ ओं नर
पाडे पातणी ल, ओं उलासे पाय रे ॥ ७० ॥ ७ ॥ ओं धर
येरा मुहरे ल, राजे धरनां रे सूत्र ॥ ओं नर हीसे पांछीया ल,
कुण्ठ पणु कु पुत्र रे ॥ ७० ॥ ८ ॥ पाय पटोणी पहेरले ल, भाये
भागीमा सार ॥ ओं तले नही पहेरवा ल, ओं अति अति सक्षर
रे ॥ ७० ॥ ९ ॥ ओं विदु भाहे जालिये ल, विदु भाहे बीसाग ॥
ओं नु नाम न जालिये ल, नाम होये धनपाण रे ॥ ७० ॥ १० ॥
रेख म वरगया मानवी ल, देव म देवो रे भाग ॥ जे कर वा
ब्बा डोहरा ल, तो जे जे जे शक्ति २ ॥ ७० ॥ ११ ॥ इत विदु
मरे म कीछये ल, ओं गी नर म साध ॥ जे म डीपक तेस न वि
ना ल, जे म वाच को रे ॥ ७० ॥ १२ ॥ पात्र कुपात्रनो आं
रे ल, जे म वाचन विचार ॥ साध गी म सुख भागये ल, पा
न न जे म न ॥ ७० ॥ १३ ॥ अल म अरे जिनजी ल,
सुख अल म जे म न ॥ नुनि ते र वनमय जे म ल, अ सवि
पु व जे म ल रे ॥ ७० ॥ १४ ॥ १५ ॥

अथ श्री गोपलनी चन्द्रनी सङ्गाय.

॥० तदं नाना मयः अं देवी.

[illegible]

જન્મસ્વામીની અને સામાયિકના લાજની સજ્ઞાય. (૧૨૯)

૬૩ હવું તો જો આયોધી, સહી વૃજ હદારો ફરિયા ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥
જનક મુગા હું જમ સદ્ગુણે, જામંદળ છે જામં ॥ ૬૨૨૫ નંદન
શિર છે સ્વામી, લક્ષમણ કરી લલાટ ॥ ૧૦ ॥ ૬ ॥ હું ધણીયાની
પિયુ ગુણ શાંતી, માહરે દાથ છે જાની ॥ ૨૨૨ે અજયો વૃજ વધજે
ન થજું, કાં કુલે વાહે છે કાલી ॥ ૧૦ ॥ ૭ ॥ ઉદયરતન કહે બન્ધ
એ અજયો, શીંગા લેદનું નામ ॥ સતીયો માંતે શિરોમણિ સ્ત્રીયે,
નિત્ય નિત્ય હોતયો પ્રજામ ॥ ૧૦ ॥ ૮ ॥ મતિ. ॥

અથ શ્રી જંબૂસ્વામીની સજ્ઞાય.

સરસનિ સામિજી ચીનતું, સતગુરુ સાગું ૭ પાવ ॥ ગુણ રે
માયું જન્મસ્વામીના, હરખ ધરી મન માંવ ॥ ૧ ॥ ધન ધન ધન જ
જન્મસ્વામીને ॥ એ આંકણી ॥ આરિય છે વચ્ચે રાહિણું, મન ॥ આં
કાની ખાર ॥ પાવે અજવાણે ૭ વાણતું, કરવા ૭ ઉમ વિહાર ॥ ૧૦ ॥
૨ ॥ મંથાન પછી કરવી ગાયરી, દિનકર તથે રે નિલાક ॥ વેણુ ॥
જ સમ કોળિયા, લેકિમ વાળ્યા એ અવ ॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥ કોઠી ન
પાણું સોવનતણી, તમારે છે આઠે ૭ નાર ॥ સસારતણું મુખ મુપયાં
નહી, ભોગવો ભોગ ઉદાર ॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥ રમે સીતાને વિભોગરે, બ
છોગ કિયા રે સમામ ॥ છતી રે નારી વૃમે કાંઈ તલ્લે, કાંઈ તલ્લે ધન
ને ધામ ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥ પરણીને શુ ૭ પરિહરો, દાથ મંથાનો સં
જય ॥ પછી તે કર્યા સ્વામી ઓરતો, વિમ કીપો મિમ મુક્તિ ॥ ૧૦ ॥
૬ ॥ જન્મ કહે રે નારી મુણે, અમ મન સંવમ ભાવ ॥ સાચો સ
નેહ કરી લેખવો, તો સંવમ દયો અમ સાથ ॥ ૧૦ ॥ ૭ ॥ તેણે સ
મ પ્રભવો ૭ આવીયો, પાંચરી ચાર સંધાત ॥ તેણે પજુ જન્મસ્વામીરે
જુઝવ્યો, જુઝવ્યા માત ને તાત ॥ ૧૦ ॥ ૮ ॥ સાગુ સસરાને જુઝવ્યા,
જુઝવી આઠે નાર ॥ પાંચરી સત્તાવીશયું, લીધો ૭ સંવમ ભાર ॥
૧૦ ॥ ૯ ॥ મુર્ધનાસ્વામી પાસે આવીયા, વિચરે છે મનને ઉદ્ધાસ ॥
કર્મ અપાવી કેવળ પામીયા, પહોત્યા ॥ મુક્તિ પ્રાપ્ત ॥ ૧૦ ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રી સામાયિકના લાજની સજ્ઞાય.

૩૨ પડિમણું રે વાવયું, રાવ મડી મુજ પ્યાન ॥ લાલ રે ॥
૧૦ ॥ ૧ ॥ મીમુખ વીર હંમ ઉચ્ચરે, મેલિકરાય પ્રતે વાજ ॥ લાંબ

ગયો, નહી કાગળ સમાચાર રે, નહી કોઈ કોઈનો સંસાર રે, સ્વાસ્થ્ય
 થીયો પરિવાર રે, માતા મરુદેષી સાર રે, પહેાત્યાં મોક્ષ મોક્ષાર
 રે ॥ સં ॥ ૭ ॥ માતા પિતા મૃત બાંધવા, અધિકો રાગ વિચાર રે,
 નારી અશારી રે ચિત્તમાં, વંછે વિષય ગમાર રે, લુઓ સરિકંતા
 લે નાર રે, વિષ દોષો ભરતાર રે, નૃપ જિનધર્મ આધાર રે, સં
 બલન નેહ નિવાર રે ॥ સં ॥ ૮ ॥ હુસી હુસી રેતા રે તાળીયો,
 શાયા કુમુભની સાર રે ॥ તે નર અતે માટી થયાં, લોક ચલે ધર
 બાર રે ॥ ધડતા પાત્ર કુંભાર રે, એહવું જાણી અસાર રે ॥ છોડો
 વિષય વિકાર રે, ધન્ય તેહને અવતાર રે ॥ સં ॥ ૯ ॥ ધાપચ્યા
 મૃત શિષ વર્યા, વળી એહચીકુમાર રે, ધિક ધિક વિષયા રે છ
 વને, સર્ધ વૈરાગ્ય રસાગ રે, એહચી મોહ લંબગ રે, ધર રમે કેવળ
 બાળ રે, ધન્ય કરકંડુ ભૂપાગ રે ॥ સં ॥ ૧૦ ॥ મી મુભવિજય મુ
 ગુર લહી, ધર્મરથજી ધરો છેક રે, વીર વચન રસ રોસી, આમે
 અતુર વિવેક રે, ન ગમે તે નર ભેક રે, ધરતા ધર્મનો રેક રે, બપ
 જળ તરિયા અનેક રે ॥ સં ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી વાહુવલિની સગ્ગાય.

રાજતણા રે અતિ લોભિયા, ભરત બાહુબળિ જૂએ રે ॥ મૂઠીઉં
 પાટી રે મારવા, બાહુબળિ પ્રતિજૂએ રે ॥ વીરા મારા ગજ ધરી ઊત
 રે ॥ ગજ ચક્ર કેવળ ન હોય રે ॥ વીરાં ॥ ૧ ॥ ક્રપભરેય તિહાં
 મોક્ષે, બાહુબળિની પાસે રે ॥ બંધવ ગજ ધરી ઊતરે, બાહી
 મુંદરી એમ બાસે રે ॥ વીરાં ॥ ૨ ॥ લોચ કરીને ચારિત્ર લીધો, વ
 જિ આલ્યો અભિમાન રે ॥ લકુ બંધવ વાંદું નહી, કાઉસ્સગ રહ્યા
 મુભ ધ્યાન રે ॥ વીરાં ॥ ૩ ॥ વરસ દિવસ કાઉસ્સગ રહ્યા, શીત
 તાપથી સકાળા રે ॥ પંખીડે માળા ધાલીયા, વેલડીયે વીરાળા રે ॥ વી
 રાં ॥ ૪ ॥ સાધવોનાં વચન મુણી કરો, ચમક્યો ચિત્ત મઝાર રે ॥
 હવ ગય રથ સહુ પરિહર્યા, વળી આલ્યો અહંકાર રે ॥ વીરાં
 ॥ ૫ ॥ વૈરાગ્ય મન પાગીયું, મૂક્યો નિજ અભિમાન રે ॥ પગ ઉપા
 ડ્યો રે વાંદવા. ઉપનું કેવળજ્ઞાન રે ॥ વીરાં ॥ ૬ ॥ પહેાત્યા તે કે
 વળી પરવડા, બાહુબળિ મુનિરથ રે ॥ અજરામરે પડવો લહી.
 સમદમુંદર વંદે પાપ રે ॥ વીરાં ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રસન્નચંદ્રરાજર્પિની સજ્જાય.

પ્રજુષ્ટુ તુમાસ પાપ ॥ પ્રસન્નચંદ્ર પ્રજુષ્ટુ તુમાસ પાપ ॥ રાજ ઠાડી
 રેળીયામણું રે, બાણી અધિર સંસાર ॥ વૈરાગ્યે મન વાળીયું રે, લીધે
 સંયમ ભાર ॥ પ્રસન્ન ॥ ૧ ॥ સમશાને કાઠિસ્સર્ગ રહી રે, પંગે ઉપર
 પંખ થકાય ॥ બાહુ બે ડોંચા કંડી રે, સુરજ સામી દણી લગાય ॥ પ્રસ
 ન્ન ॥ ૨ ॥ દુર્મુખ દૂત વચન સુણી રે, કોપ થક્યો તતકાળ ॥ મનશું
 સંઆમ માંડીયો રે, છવ પડ્યો જંબળ ॥ પ્ર ॥ ૩ ॥ મેણિક પ્રશ્ન પૂઠ
 તિસે રે, સ્વામી એહની કુલ ગતિ થાય ॥ ભગવંત કહે હુમણાં મરેતો
 સાતમી નરકે ભય ॥ પ્ર ॥ ૪ ॥ ફાલ એક આંતરે પૂછીયું રે, સર્વાર્થ
 સિદ્ધ વિમાન ॥ વાણ દેવની કુંદલી રે, કપિ પામ્યો કેવળજ્ઞાન ॥
 પ્ર ॥ ૫ ॥ પ્રસન્નચંદ્ર કપિ મુગર્તે ગયા રે, શી મહાવીરના શિષ્ય ॥
 રૂપવિજય કહે ધન્ય ધન્ય, દીકા એ પ્રદા ॥ પ્ર ॥ ૬ ॥ છતિ. ॥

અથ શ્રી જરતચક્રવર્તિની સજ્જાય.

મનમેં હી વૈરાગી ભરતલ, મનમેં હી વૈરાગી ॥ સહસ બત્રીશ
 મુકુરબંધ રાજ, સેવા કરે વડભાગી ॥ ચૌરાઠ સહસ અંતેઉંડી ભકે,
 તો હિ ન હુવા અગુરાગી ॥ ભરતેધર, મનમેંહી વૈરાગી ॥ ૧ ॥ એ આં
 કંઢી ॥ લાખ ચૌરાશી તુરંમમ ભકે, ઇન્ન કોઠ હે પાગી ॥ લાખ ચૌ
 રાશી ગજ રથ સોહીયે, સુરતા ધર્મશું લાગી ॥ ભ ॥ ૨ ॥ ચાર કોઠ
 મજ્જ અજ્જ નિત સીઝે, લજ્જ દશલાખ મજ્જ લાગી ॥ તિન કોઠ ગ્રાહણ
 પર દૂઝે, એક કોઠ હજી સાગી ॥ ભ ॥ ૩ ॥ સહસ બત્રીશ દેશ વડ
 ભાગી, ભયે સરવકે ત્યાગી ॥ ઇન્ન કોઠ ગામકે અધિપતિ, તોહિ ન
 હુઆ સરાગી ॥ ભ ॥ ૪ ॥ નવનિધિ રતન ચોગડા બાજે, મન ચિંતા
 સબ ભાગી ॥ કનકકીર્તિ મુનિવર વદત હે, દેભ્યો મુખિમેં ભાગી ॥

અથ શ્રી આપસ્વજાવની સજ્જાય.

આપ સ્વભાવમાં રે, અબધુ સદા મનમેં રહેના ॥ જગત
 છવ હે કરમાધીના, અવરિજ કબુઅ ન લીના ॥ આ ॥ ૧ ॥ તુમ
 નહી કેરા કોઠ નહી તેરા, કયા કરે મેરા મેરા ॥ તેરા હે સો તેરો પા
 સે, અવર સબે અનેરા ॥ આ ॥ ૨ ॥ વધુ વિનાશી તું અવિનાશી,
 અબ હે ઇનડું વિસાસી ॥ વધુ સંગ જબ દૂર નિઝાસી, તબ તુમ
 શિવના વાસી ॥ આ ॥ ૩ ॥ રાગને રીસા દાય ખીસા, એ તુમ દુઃ

મહા હીસા ॥ જળ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા, તજ તુમ જગડા કસા ॥
આઠ ॥ ૪ ॥ પારકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગજન પાસા ॥ તે
કારનકું કરે અબ્યાસા, સહો સદા મુખ વાસા ॥ આઠ ॥ ૫ ॥ કળ
હીક કાલ કળહીક પાલ, કળહીક હુઆ અપખાલ ॥ કળહીક જ
મમે કીર્તિ ગાલ, સળ પુલગગડી ગાલ ॥ આઠ ॥ ૬ ॥ શુદ્ધ ઉપયોગને
સમતાધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી ॥ કર્મ કલંકકું દૂર નિવારી, છવ
વરે શિવ નારી ॥ આઠ ॥ ૭ ॥ છતિ. ॥

અથ શ્રી રહનેમીની સગ્જાય.

હાઉસમ થકી રે રહનેમી, રાજુક નિંદાળી ॥ ચિતકું અગિયું
તવ બોલે નાર રે ॥ દેવરિયા મુનિવર, ધ્યાનમાં રહેલે ॥ ધ્યાન થકી
હોય ભવનો પાર રે ॥ દેવઠ ॥ ૧ ॥ ઉત્તમ કુળના વાંદવ કુળ રે અ
લુધાળી, લીધો છે સંયમ ભાર રે ॥ દેવઠ ॥ ૨ ॥ રે સતી રે તું છે સંયમ
ધારી, ભયો કરવે મન દારિ રે ॥ દેવઠ ॥ ૩ ॥ વિવધર વિવ
ધંમી આપ ન લેવે, કરે પાવક પરિચાર રે ॥ દેવઠ ॥ ૪ ॥ તુજ રે બાંધવ
નેમલયે મુજનેરે વામી, વમ્યો ન ધરે તુમને આહાર રે ॥ દેવઠ ॥ ૫ ॥
ધ્યાઠ ॥ ૬ ॥ નારી અંતે રે જગમાં વિવની રે વેદી, નારી છે અવ
શુભનો ભંદાર રે ॥ દેવઠ ॥ ૭ ॥ નારી પ્રાટે રે મુનિવર એહ વિગતાં, તે
નવિ સહે ભવ પાર રે ॥ દેવઠ ॥ ૮ ॥ નારીતું ૨૫ દેખી મુ
નિને ન રહેવું, એ છે આગમમાં અધિકાર રે ॥ દેવઠ ॥ ૯ ॥ ના નિઃસંગી
તે તો મુનિવર કહીયે, ન કરે ફરીસંસાર રે ॥ દેવઠ ॥ ૧૦ ॥ ધ્યાઠ ॥ ૧૧ ॥ એ
રે સતીનાં મુનિવર વધજી મુજીને, પામ્યા ભવ પ્રતિબોધ રે ॥ દેવઠ ॥ ૧૨ ॥
નેમલ્ય બેઠીને ફરી સંયમ લીધો, કર્યો છે આતમ શોધ રે ॥ દેવઠ ॥ ૧૩ ॥
ધ્યાઠ ॥ ૧૪ ॥ ધન્ય રે સતી રે એલે મુનિ પ્રતિબોધ્યા, ધન્ય ધન્ય એ
અલગાર રે ॥ દેવઠ ॥ ૧૫ ॥ એ રે વસતા મુનિનાં વધજી મુજીને, ફરી ન
કરે સંસાર રે ॥ દેવઠ ॥ ૧૬ ॥ ધ્યાઠ ॥ ૧૭ ॥ છતિ. ॥

અથ શ્રી શીખામણની સગ્જાય.

મો ગુરુ ચરજ પસાઉયે, દિદિયું શીખામણ સાર ॥ મન સમ
ભવો રે આપણું, જિમ ખમ્યો ભવપાર ॥ ૧ ॥ કહે બાઈ ૨૬ ને શ
દરજ, આતમને દિતાર ॥ કહે ભવ પરબર મુખ વળાં, લદિયે
જય જયકાર ॥ કહે ૦ ॥ ૨ ॥ જાખ ચોરાશિ ચોનિ તું, ભમિ પામ્યો

નર-અવતાર ॥ રેવ-ગુરુ ધર્મ ન ઓળખ્યા, ન જાણ્યો મન નવકાર ॥
 કહે ॥ ૩ ॥ નવ મસવાડા ઉઠે પરચો, પાળી પોટો રે કીધ ॥ માય
 તાય સેવા કીધી નહી, ન્યાયે-મન નવિ દીધ ॥ કહે ॥ ૪ ॥ ચાડી
 કીધી રે ચાતરે, હંડાવ્યા ભણા લોક ॥ સાધુ સહુને સંતાપિયા, આજ
 અઢાવ્યા તે ક્રોધ ॥ કહે ॥ ૫ ॥ લોકે લાગ્યો રે પ્રાણીયો, ન ગણે
 રાતને દીસ ॥ હા હો કરતાં રે એકલો, જઈને હાથ ધરીશ ॥ કહે ॥
 ૬ ॥ કપડ છળભેદ તે કર્યાં, ભાંખ્યા પરના રે મર્મ ॥ સાતે વ્યસનને
 સેવિયાં, નવિ દીધો જિનધર્મ ॥ કહે ॥ ૭ ॥ ક્ષમા ન કીધી તે ખાંત
 શુ, હા ન કીધી રેખ ॥ પરવેદન તે જાણી નહી, તો શુ લીધો તે
 ભેખ ॥ કહે ॥ ૮ ॥ સંધ્યા રગ સમ આઉંખુ, જળ પરપોટો રે ભેખ ॥
 ઠાઠ અળી ઉપર ખિંદુઓ, અધિર સંસાર છે ભેખ ॥ કહે ॥ ૯ ॥
 અભક્ષ અનંતકાય વાવરયાં, પીધાં અજુગળ નીર ॥ રાત્રી ભોજન તે
 કર્યાં, કેમ પામીશ ભવ તીર ॥ કહે ॥ ૧૦ ॥ કાન શિયળ તપ ભા
 વના, ધર્મના ચાર પ્રકાર ॥ તે તે ભાવે ન આદરયા, રજગીરા અનતો
 સંસાર ॥ કહે ॥ ૧૧ ॥ પાંચે ઈંદ્રિ રે પાપિખી, દુર્ગતિ થાશે છે જોડ ॥
 તે તો મૂઠી રે માકળી, કિમ પામીશ શિવમેહ ॥ કહે ॥ ૧૨ ॥ કોપે
 પીંદીયો રે પ્રાણીયો, માન ન મૂકે રે કેડ ॥ માયા સાપખીને સંમહી,
 સ્ત્રોતને લીધો તે તેડ ॥ કહે ॥ ૧૩ ॥ પરરમણી રસ માહિયો, પર
 નિંદાનો રે ઠાળ ॥ પરદ્રવ્ય તે નવિ પરિહર્યુ, પરને કીધી રે ગાળ ॥
 કહે ॥ ૧૪ ॥ ધર્મની વેળા તુ આજશુ, પાપ વેળા ઉજમાળ ॥ સં
 મ્યુ ધન કોઈ ખાયશે, જિમ મધમાખી મહુઆળ ॥ કહે ॥ ૧૫ ॥
 મળી મેળી મૂકી ગયા, જે ઉપરાલ રે હાથ ॥ સચ્ચ દીજે રે પ્રુષ્ઠ
 નો, જે આવે તુજ સાથ ॥ કહે ॥ ૧૬ ॥ ગુરુ રેવ ગુરુ ઓળખી,
 કીજે સમકિત ગુરુ ॥ મિથ્યામતી દૂરે કરી, રાખી નિર્મળ જુદ ॥
 કહે ॥ ૧૭ ॥ માઠીદાસ સમવી તલે, આમહે કીધ સંન્યાસ ॥ શાંતિ
 વિજય ઉવચાવેના, રૂપવિજય ગુણ ગાય ॥ કહે ॥ ૧૮ ॥ કતિ. ॥

અથ શ્રી મેગરથરાજાની સજ્જાય.

દશમે ભવે શ્રી શાંતિ છ, મેપરથ છવડો રાય ॥ ૨૬ ॥ રાજા
 પાસદશાળામાં એકલા, પાસદ લીધો મન ભાવ ॥ ૨૭ ॥ રાજા ॥ ધન્ય
 ધન્ય મેપરથ રાયછ છવડયા ગુણ ખાણ ॥ ૨૮ ॥ રાજા ॥ ધન્ય ॥ ૨૯ ॥
 એ આંકળી ॥ ૩૦ ॥ પ્રસાનાપિય ઇડ છ, વખારયો મેપરથ રાય ॥ ૩૧ ॥

ધર્મે અજાણ્યો નવિ ચણે, આમુર દેવતા આપ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ રાજા
 સીંચાણા મુખે અવતરી, પડોયું પારેવું બોળા માંચ ॥ ૩૦ ॥ રાખ
 રાખ મુજ રાજવી, મુજને સીંચાણો આપ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ રાજા સીંચા
 ણો કહે રાજવા, એ છે માહરો આહાર ॥ ૩૦ ॥ મેધરથ કહેમુજ પં
 ખીવા, દિંસાથી નરક અવતાર ॥ ૩૦ ॥ પંખી ॥ ધન્ય ॥ ૪ ॥ શરણે
 આન્યું રે પારેવડું, નહી આપું નિરધાર ॥ ૩૦ ॥ માદો મંગાવી મુજને
 દીર્ઘ, તેહનો છું કર આહાર ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૫ ॥ માદો ખપ મુજએ
 હની. કાં વળી તાહરી દેહ ॥ ૩૦ ॥ રાખ ॥ ૬ ॥ અવધા મેધરથ વસી, સત્ય
 ન મેલે ધર્મો તેહ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૬ ॥ કાનો લેક પિંડ કાપીને, કી
 માંસ તું સીંચાણ ॥ ૩૦ ॥ ત્રાણુએ તોળાવી મુજને દીઝો, એ પારેવા
 પ્રમાણ ॥ ૩૦ ॥ રાખ ॥ ધન્ય ॥ ૭ ॥ ત્રાણુઆં મંગારી મેધરથ રાંચ
 છ. કાપી કાપી મુકે છે માંસ ॥ ૩૦ ॥ રાખ ॥ ૮ ॥ દેવમાયા પારણ સમી,
 નાવે એકજ અંશ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૮ ॥ ભાઈ સુત રાણી વસવસે,
 હાથ ઝાંચી કહે તેહ ॥ ૩૦ ॥ ધર્મ રાખ ॥ એક પારેવાને કારણે, શુ કાપી
 છે દેહ ॥ ૩૦ ॥ રાખ ॥ ધન્ય ॥ ૯ ॥ મદાજન લોક પારે સહુ, મ કરો એ
 વડી વાત ॥ ૩૦ ॥ મેધરથ કહે ધર્મ ફળ લક્ષાં, અવધા મુજ પાત ॥
 ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૦ ॥ ત્રાણુએ બેડા રાજવી, એ ભાવે તે આપ ॥ ૩૦ ॥
 પંખી ॥ ૧૧ ॥ અવધી પારેવો અધિક મળ્યો, ધન્ય પિતા તુજ માય ॥ ૩૦ ॥
 રાખ ॥ ધન્ય ॥ ૧૨ ॥ થડતે પરિણામે રાજવી, મુર પ્રગટ્યો તિહાં
 આપ ॥ ૩૦ ॥ રાખ ॥ અમારે બહુ વિધે કરી, લગી લગી લામે છે ધમ
 ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૩ ॥ હંદ્ર પ્રશંસા તાહરી કરી, તેહવો તું છે રાખ
 ॥ ૩૦ ॥ મેધરથ કાયા સાંછ કરી, મુર પહોત્યો નિજ ઠાંચ ॥ ૩૦ ॥
 ધન્ય ॥ ૧૪ ॥ સંવત્સર લીધો મેધરથ રાવણ, એક સાખ પૂરવતું આપ
 ॥ ૩૦ ॥ વીરા સ્થાનક વિધે સેવોયાં, તીર્થકર યાત્ર બંધાય ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥
 ૧૫ ॥ અમારમે ભવે શ્રી શાંતિજ પહોત્યા સર્વારથસિદ્ધ ॥ ૩૦ ॥ તે
 ત્રીસાગર આટિજુ, સુખ વિજયે મુર જાદ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૬ ॥
 એક પારેવાનો દયા થકી, બે પદવી પામ્યા નરેશ ॥ ૩૦ ॥ પાંચમા
 અકવંતિ ઉપન્ના, સોગમા શાંતિ વિજેશ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૭ ॥ સાખ વ
 ર્વ આચારાંતજ, પહોત્યા શિવપુર વાસ ॥ ૩૦ ॥ અવધા પરસાદથી,
 ફળે સહુ મનની આશ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૭ ॥ ૧૭ ॥ દયા થકી નવનિધિ
 હોવે, દયા તે મુજની આણ ॥ ૩૦ ॥ કોડ ભવાંતરની સગી, દયા
 માતા તે બજ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૮ ॥ ગજ ભવે શશીલા નાખીયા, અપ

કુમર ગુણ જાણી શરણા મેષિકરણ મુત મુખ સદ્યાં, પહોત્યા અનુતર
વિમાન ॥૩૦॥ ધન્યગારી ૧૬૫૫૫૫ જાણી જાણિ દયા પાળ્યો, છકાયની
મુખકાપ ॥૩૦॥ નવાનગરમાંહે ખંતશુ, કહી મેધરથ સુબંધા ॥૩૦॥
ધન્યગારીસંવત સત્તર સત્તાઘંએ, માસખમણ દિન જાણ ॥૩૦॥
જાણિ મોવદન પસાયથી, કહે રાયચંદ મુખ વાળ ॥૩૦॥ ધન્યગારી ૧૬૫૫૫૫

અથ શ્રી કામકંદર્પની સજ્જાય.

(કરેલકા ધડ રે રે. એ રેશી.)

કામવિકારે માનવી રે, કરે કુકર્મ અનેક ॥ કામ કરેવા કારણે,
વિરમે આપ વિવેક ॥ કામો નર વર્જ્યો રે, કામહ કેરા વિકારામાં
નર વર્જ્યો રે ॥૧॥ એ આંકણી ॥ કામ વસે જે પાછીવા રે, પા
મ્યા દુઃખ અપાર ॥ સંપદ થયો સંકાપતિ, અવસેહી રવઆપારા
કામી ॥૨॥ કામ થકી સીતા હરી રે, લાગ્યો રાવણસંક ॥ રા
શિર રામે ઉઠીયાં, કામતણા એ વંક ॥ કામીલાગા પદ્મોત્તર દ્રાપદી
હરી રે, પાંડવ પાંચની નાર ॥ કૃષ્ણ જાણે લેછ આવીયા, છૂટ્યો તે
રાય થઈ નાર ॥ કામી ॥ જા કામ વિકળ હુઈ કામિની રે, તે સરિ
કંતા નાર ॥ નિજ પતિને હાથે હર્યો, પહોત્યા તે સ્વર્ગ મચાર ॥
કામી ॥ પા ॥ બ્રહ્મહત્ત નિજ મુત ઊપરે રે, કીધો એકત્ર પ્રપચ ॥
ચૂકી ચૂકણી મારવા, કામહ કેરા એ સંચ ॥ કામી ॥ ૧૬૫૫૫૫૫૫
કામી કરી રે, પામ્યા દુઃખ અછેહ ॥ છજી આવતો સ પદીતજો, નામ
ધરાવે તેહ ॥ કામી ॥ જા પરભવ તો નરકે પથે રે, કામ થકી એ
છવ ॥ મુનિ જુવર કહે પ્રાણીયા વર્જ્ય કામ સદૈવ ॥ કામી ॥ ૧૬૫૫૫૫૫૫

અથ શ્રી જાવિજાવની સજ્જાય,

(રામ જંગાળી.)

કર્મે જાણીયુ નિશ્ચય રે લોચ, નહી હુએ બેર જોવીયુ કોય ॥
જાવિ ના મિટે ॥ ઉદમ હે સો જાવિકે હાથ, જાવિશું નહી કિસ
હીકો સાથ ॥ જાવિવારા જાવિ તુહે આપહી રાજન, ઉદમહે
રાજકો દિવાન ॥ જાવિ ॥ સાહેબકો તબહુએ રે મિસાપ, પહેલા પ્ર
ધાનને મળિયે આપ ॥ જાવિવારા ધર્મ કર્મે જોર સખ હુએ કામ,
નિશ્ચય પુરે મનકી હામ ॥ જાવિ ॥ હોણહાર જે હુએ અધિકાર
મતિ ઉપજે તેસી તેજી વાર ॥ જાવિ ॥ ૩૩ કરચે રામ સક્ષમજી વન

વાસ, સીતા વચને મતિ ગણ નાસ ॥ નિમુવયો કનકે વેદ પુરાણ, ધ્યાય
મારણ ભાવિ પ્રમાણ ॥ ભાવિ ૭ ॥ ત્રિકુટ બેઠ સંકાનો રે રાય, રા
વજના મુર સેવે પાપ ॥ ભાવિ ૮ ॥ ચોગી વેષ કરી અપહરિ સીત,
ચુદ્ધ કરતાં નવિ થઈ છુન ॥ ભાવિ ૯ ॥ પૃથ્વી પુત્ર રાંભાદિ કુમાર,
દુપાયન ઋષિ દુહ્યો અપાર ॥ ભાવિ ૧૦ ॥ દ્વારિકાનો તેણે દીધો રે
સોપ, ભાવિથી ન ગયો તસ દોષ ॥ ભાવિ ૧૧ ॥ આઝમે બારમે
વળી ચક્રીશ, હુણીયા જાણણ આજી રીશ ॥ ભાવિ ૧૨ ॥ શ્રદ્ધદત્તની
ગઈ રાય આંખ, તમતમાયે ગયો સત્ર રે સાખ ॥ ભાવિ ૧૩ ॥
કુંભ ધરે વશું નીર હરિચંદ, રાજ પાણ્યું ભાવી નથ નંદ ॥ ભાવિ ૧૪ ॥
વીરનલો હુઓ ગણાપદાર, તે સવિ ભાવીનો અધિકાર ॥ ભાવિ ૧૫ ॥
૮ ॥ કવનેસરની યદ્યંત આણ, આરીસાજીવને લક્ષ્ય કેવળનાણ ॥
ભાવિ ૧૬ ॥ તપ જપ રીધો નહી રે લગાર, ભાવિ થકી ગયા મીક્ષ મઝા
ર ॥ ભાવિ ૧૭ ॥ ૯ ॥ સ્ત્રીને વચને આર્દ્રકુમાર, દીક્ષા તણને રહ્યા ધરખા
ર ॥ ભાવિ ૧૮ ॥ વરસ દોષીશ લગે પાંચો રે નેહ, ચરમશરીરી ઉ
પણ તેહ ॥ ભાવિ ૧૯ ॥ ૧૦ ॥ દીક્ષા લેતાં મુર દીધે રીખ, અવસર
નહી તુલ ન દીધેજી દોખ ॥ ભાવિ ૨૦ ॥ બાર વરસ રહ્યો ગણિકા રે મેહ,
ભોગકર્મે દીધો નહી ઉછ ॥ ભાવિ ૨૧ ॥ ચંદ્રેશ સપ બાવન ગ
જીવાર, તે માંહે જાગમ લાંચી જીહાર ॥ ભાવિ ૨૨ ॥ જે રિખે તે પાંડેલા
મુગાત રે બાપ, પછી પાગાને કેવળ ધ્યાય ॥ ભાવિ ૨૩ ॥ એમ અ
નેક મંબંધ અપાર, સમજે સદુ કોઈ દુઝા મઝાર ॥ ભાવિ ૨૪ ॥ કોઈ
સયા જુદ કનકેશ, પણ ભાવિના ન કરે કોઈ લેણ ॥ ભાવિ ૨૫ ॥
ઉદમ ઉ ભાવિન આયત, ભાવિ કરે ઉત્તમની છુન ॥ ભાવિ ૨૬ ॥ અંજી
પરે બાંધ નુનિય ૨ અજનાન, રાજા ઉપરે કાંધો અધિકાર ॥ ભાવિ ૨૭ ॥

અથ શ્રી રાત્રિજોજનની સમજાવ.

અવનાગી વાગ વને છ. કુંડળપુન ઉદાર ॥ મેઠ પરોવન બ
ખીંચે છ. કન વ્યવમાય અ રાગ રે ॥ નાનવી રાત્રિજોજન વાર ॥ ૧ ॥
૧ ॥ બા ધરનાં રૂપડી છ રે પુત્ર - જલ્યા રે દોષ ॥ રાંસ કુમર બાહ
વડો છ રે. જા બાહ કેરાય હોય રે ॥ માનવી, રાત્રિજોજન વાર
૨ ॥ ૨ ॥ દોષ અ ૧ ૧ આગી બ્યા છ રે, જિન ન પડે સસાર રે ॥ માં ૩ ॥
અ આકર્ષી ॥ અગ ૧૬૧ રમગા બેઠીયા છ. સાગ શિરોમાજી સારે ॥
મર્મધોષ નામે નમા છ આવી આજંદ પુન રે ॥ માનવાં ૪ ॥ ૩ ॥

સારિ ભણે રાજનીતજ્ઞું છ, ભોજન છડે જોહુ ॥ તસ મુર નર સેવા
કરે છ, લાહે મુક્તિ નિઃસદેહ રે ॥ માનવીં ॥ ૪ ॥ સાંજે સંધી રાત્રે
જમે છ રે, તે ઉત્પટ્ટો રે દોષ ॥ દિવસે સંધી રાત્રે જમે છ રે, પાપ
તણો બહુ પાપ રે ॥ માનવીં ॥ ૫ ॥ રાત્રે સંધિ મુકિયું છ, દિવસે
તે કરે આહાર ॥ તે હવિત પ્રાપ્તે બાહિર છ રે, અતિ હવતણો
સંહાર રે ॥ માનવીં ॥ ૬ ॥ દિવસે સંધી દિવસે જમે છ, ધડીય તજો
દોષ દોષ ॥ પુત્રવત તે પૂછ્યે છ, જે નર એહવા હોય રે ॥ માન
વીં ॥ ૭ ॥ ઘેર આવ્યા માતા કને છ, ભોજન માને રે દીશ ॥ ચાર
ધડી છે પાછલી છ, પિતા કરે બહુ રીશ રે ॥ માનવીં ॥ ૮ ॥ માતા
બહીતી નવિ દીયે છ, મૌન કરે તે ત્યાંય ॥ સાંધજી કરતાં કીહડણ
છ, પાંચ ઇંચી પરે જાય રે ॥ માનવીં ॥ ૯ ॥ છઠે દિવસે સહોદરા
છ, મળિયા એકજી ચિત્ત ॥ રાત્રે જમે કે બાહિર રમે છ, નહીં અ
મ ધર એ રીત રે ॥ માનવીં ॥ ૧૦ ॥ હસ કમર તિહાં ખોલીયો છ,
પાણી કીધું રે જામ ॥ વિપદર ગરમે સૂકીયું છ, માંહે જમાણું તામ
રે ॥ માનવીં ॥ ૧૧ ॥ કેશવ કુમર વનમાં ગયો છ, તિહાં કીધો વિ
આમ ॥ યજ્ઞ દેવ તિહાં આપીયો છ, મહી નિહાળે તામ રે ॥ માન
વીં ॥ ૧૨ ॥ એહ પુરુષ મહેરો અછે છ, મત નવિ સાંખ્યાં રે જોહુ ॥
જાંજણું હું તેહનાં છ, માયા માંડી તેજુ રે ॥ માનવીં ॥ ૧૩ ॥ સરજ
રચિયો કારમે છ, માણસ રચ્યાં બહુ યોગ ॥ કેશવ કુમાર જગાવીયો
છ, ઉઠ જમે છે સહુ સોક રે ॥ માનવીં ॥ ૧૪ ॥ કેશવ મનમાં ચિંત
વે છ, હલય ન થયો પ્રભાત ॥ એ કાંઠક કોતુક અછે છ, અમે ન
જમશું રાત રે ॥ માનવીં ॥ ૧૫ ॥ વજ્ર પ્રદક્ષિણા રેકું કરી છ, સા
યો કેશવને પાય ॥ નાગ વચ્ચે તુકયો તુને છ, કાંઠક હરં પસાય રે ॥
માનવીં ॥ ૧૬ ॥ મુજ ભાણ્યે મત ભાંજીયું છ, વિપદર મહીયો
જોહુ ॥ હું માયું છું તુજ કને છ, જે હવાડો એજુ રે ॥ માનવીં
॥ ૧૭ ॥ યજ્ઞ દેવ તિહાં આપીયો છ, લેઈ માણસતું રૂપ ॥ વમન
કરીને છાંડીયો છ, ઠાંકી ઊઠયો ભૂપ રે ॥ માનવીં ॥ ૧૮ ॥ રાત્રિ
ભોજન પરિહરી છ, હુઓ સાકેતપુર રાજ ॥ સયમ લેઈ તપ કરી
છ, સાચ્યાં આતમ કાજ રે ॥ માનવીં ॥ ૧૯ ॥ ઈતિ. ॥

અથ

હાનવ

૧૨ સખળા ॥ ૩૬

અરથ ગરથ રાજ્ય દ્વારથા ॥ બાર વરસ લેગે વન દુઃખ દીકાં, તેને
 પજુ કર્મે ભમાકયો રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૭ ॥ મુદ્ધર્શનને રાગીયે રીધો,
 મુંજરાયે માગી લીખ ॥ તમસજુદા મુખ કોણિક બળિયો, માનો
 ન કોઈની શીખ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૮ ॥ ગજમુનિના શિર ઉપર રા
 મડી, સાગરદત બહુ રીસા ॥ મેતારજ વાધરે વિંટાળા, ફણ ન
 આણી રીસ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૯ ॥ પાંચસે સાધુ ધાણીમાં પીધ્યા,
 રેશ ન આપયો લગાર ॥ પૂરવ કર્મે ઢંઢણુઝવિને, યદ માસ ન મ
 હયો આહાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૦ ॥ બોદ પૂરવધર કર્મગણે વરા, પ
 કયા નિગોઢ મઝાર ॥ આર્દ્રકુમાર અને નરિયલે, ફરિ વાસો ધરમા
 ર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૧ ॥ કળાવતીના કરે છેઠાણા, સુભદ્રા પામી કલંક
 ॥ મહાબળ મુનિનું ગાત્ર પ્રભાચુ, કર્મતણા એ વંક રે ॥ પ્રાણી૦
 ॥ ૨૨ ॥ દ્રોપદી હેતે પદ્મનાભનું, ફેડયું ફણે ઠામ ॥ વીરને કાને ખી
 લા ઠોકાણા, પગે રાંધી ખીર તામ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૩ ॥ કર્મથી
 નાકા જાય પાતાળે, પેસે અગનિ મઝાર ॥ મેરુશિખર ઉપર ચઢ
 પજુ, કર્મ ન મૂકે લગાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૪ ॥ એવાં કર્મ છત્યાં
 નર નારી, તે પહોત્યાં શિવ ઠાય ॥ મલાતે ઊઠી નિત નિત વંદો,
 ભક્તિએ તેહના પાય રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૫ ॥ એમ અનેક ગર ખડ્યા
 કર્મે, ભક્ત ભસેરા જે સાજ ॥ જાપિ હરથ કર્મલેડીને કહે, નમો ન
 મો કર્મ મહારાજ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૬ ॥ પ્રતિ ॥

અથ શ્રી આત્મશિક્ષાની સજ્ઞાપ.

(કરેલકાં મહી રે રે. એ રશી.)

ભવિક જન ભજ લે રે, ભજ ભજ ભજ ભગવંત ॥ ભવિ૦ ॥
 તું તણ કે મોહ અજ્ઞાન ॥ ભવિ૦ ॥ તું તો દેવ મુખારે દાન ॥ ભ
 વિ૦ ॥ મુજ લે સદગુરુ વાણુ ॥ ભવિ૦ ॥ ૧ ॥ જો દિન રથત્રી જાત
 હે, સો તો ફિર નહીં આય ॥ મુરખ ચિત્ત ચિતે નહીં, અજ્ઞાનીજ
 ળકે ન્યાય ॥ ભવિ૦ ॥ ૨ ॥ તેં તો જનમ મરણે કરી, ફરેશ સળ
 સંસાર ॥ અમ તો માનવ ભવ પાવકે, સદ્ગુણ કરે અવતાર ॥ ભ
 વિ૦ ॥ ૩ ॥ તન ધન જોવન કારમું, કારમો સળ સંસાર ॥ કારમો
 સંગ વિચારકે, માનવ જનમ મ દ્વાર ॥ ભવિ૦ ॥ ૪ ॥ કળ દુ મુખી
 કળ દુ દુઃખી, કળ રાગ કળ રંક ॥ કળ ન મટે જગતમે, કર્મે લ
 ખેા જે અંક ॥ ભવિ૦ ॥ ૫ ॥ કોધ માન આયા તમે, વર્જો વિવધ

પ્રસંગ ॥ પાંચ દોરિય વસ કરે, છપા સગળ અનંગ ॥ ભવિ
 ૬૬ ॥ પુરુષ પુરુષ વિના કિયે, કહો કિહાં મુખ હોય ॥ વાયે બી
 ૬૭ ॥ બબૂલકે, અંબ કહાંસે હોય ॥ ભવિ ॥ ૭ ॥ એક માયાકે મા
 મયે, મગ રહે હિ જન ॥ દીપ કરેચો તો દિયે, માન વધન તું
 સન ॥ ભવિ ॥ ૮ ॥ મોહ વચે સગ છડી રે, મજે બહાડી આવ ॥
 હજી મગી શીખ ન કરી શકે, અબુમોદયા ડીક બાપ ॥ ભવિ
 ॥ ૯ ॥ કહા કરે જ્ઞાની ભણો, કહા કરે અજ્ઞાન ॥ મોહરાયકે રાજ
 મે, કેહતું ન રહું માન ॥ ભવિ ॥ ૧૦ ॥ સખદુ કરમમે જિન ક
 હો, મોહકર્મ દુખ દંદ ॥ દારયો ભરત હનન ભણી, દીનો મારજ
 સંદ ॥ ભવિ ॥ ૧૧ ॥ દીર્ઘરાય મુલકી મગી, દીનો મારજ સંચ ॥
 જાગરત ચકી ભણી, દેખો મોહ પ્રપંચ ॥ ભવિ ॥ ૧૨ ॥ કૃષ્ણ ક
 લેવર લઈ અમ્યે, રામ છમાસો વિદીન ॥ વનગિરિ કુંજન કુંજમે,
 એ એ મોહકી રીત ॥ ભવિ ॥ ૧૩ ॥ ગભવાસ માંહે રહો, લે તવ
 એસો નીમ ॥ માયા પિતા જળ છવતે, મન લેવાની સીમ ॥ ભવિ
 ॥ ૧૪ ॥ નમો નમોયા મોહકું, મોહ સખગ કર્મ રાય ॥ છિન માંહે મહા
 વીરકે, દીનો બેહને માય ॥ ભવિ ॥ ૧૫ ॥ મોહ કર્મ વત્સ તુમ તમે, એ
 મ હોયે અસરીર ॥ કંકુ વિધ બહુ પરે શીખવી, જાતમને મહાવીર
 ॥ ભવિ ॥ ૧૬ ॥ દીક્ષા લીધો ભાવમું, છાદી સખ ધરવાસ ॥ વરસ
 ચીવીશ ધરે રહો, સોઢિરિ આરંકુમાર ॥ ભવિ ॥ ૧૭ ॥ કુળીભદ્રકું
 દેખકે, મન કરેા મત દોય ॥ સિદ્ધગુહવાસી મુનિ, ચૂક્યો વેરયા બેષ
 ॥ ભવિ ॥ ૧૮ ॥ મુવ મરજ મનક સમે, સિલજબલ ગજુધાર ॥ કુઃ
 ખ ધરી નિજ ચિતમે, દુર્લભ મોહ વિહાર ॥ ભવિ ॥ ૧૯ ॥ વાત
 સકળ યા મોહકી, મુખે કહી નવિ બાપ ॥ પ્રસન્નચંદ્ર શુભ ખ્યાન
 મે, દેવદુંડુભિ મવાય ॥ ભવિ ॥ ૨૦ ॥ સદિ આંડી મન આદરમું,
 મન વૈરાગ સંભાગ ॥ સો મોહે વળી ભોગચો, વીર જમાડ જ
 માળિ ॥ ભવિ ॥ ૨૧ ॥ અમ તો માયામે પડયો, બાજત નહી છ
 માર ॥ પસતાવેચો પ્રાણિયો, વીછડવાની વાર ॥ ભવિ ॥ ૨૨ ॥ અ
 રિહંત કિહાં ચકવતિ કિહાં, બામે બગ અસમાન ॥ એસે બીધિ
 ર ના રહે, તું તો રહે જ્ઞાન ॥ ભવિ ॥ ૨૩ ॥ સ્વારથકે સખ દો સ
 ચો, સ્વારથકે સખ નેહ ॥ બે સ્વારથ પૂરે નહી, છિનમે રખાડે
 ઉદ ॥ ભવિ ॥ ૨૪ ॥ દેસા ચચળ પવન હે, તૈસો મનડી રાર ॥
 મુરકે વપલુ વિચારકે, લે રાખો એક દોર ॥ ભવિ ॥ ૨૫ ॥ પાંચે

॥ શાલ ૨ જી. ॥

(વિવાદજ્ઞાની રશી.)

નવો વેષ રચે તેણી વેશ, વિચરે આદીસર બેગા ॥ ૧ ॥ વજ્ર ધારી
 ૨ સ્નાન વિશેષ, પગ પાવડો ભગવે વેષે ॥ ૨ ॥ ધરે ત્રિશૂલ લાકડી
 મોઢાદી, શિર મૂળને ધરે ચોદી ॥ ૩ ॥ વગી છત્ર વિરોધન અગ્રે, ધૂધપી
 ગ્રન પરનો રંગે ॥ ૪ ॥ સોનાની જનોઈ રાખે, સદુને મુનિ મારમ
 ભાંખે ॥ સપોસરણે પૂઠે નરેશ, કોઈ જાએ હોસે જિનેશ ॥ ૫ ॥ જિ
 ન જ'પે ભરતને તામ, તુષ્ટ પુત્ર મરીચી નામ ॥ ૬ ॥ વીર નામે ધરે
 જિન ઉણા, આ ભરતે વામુદેવ પદેણા ॥ ૭ ॥ ચક્રવાનિવિરોધે ધા
 મે, મુલ્લી આઘ્યા ભરત ઉણાસે ॥ ૮ ॥ મરીચીને પ્રદક્ષિણા દતા, નર્મો
 પંદીને એમ કહેના ॥ ૯ ॥ તમે પુન્યાઈવંત ગવાયો, દરિયહી ભર
 મ જિન ધાર્યા ॥ નવિ વંદુ ત્રિશૂલિ વેષ, નમું ભાંખે વીર જિ
 નેશ ॥ ૧૦ ॥ એમ સ્વપના કરી ધરે ભરે, મરિચી મન દર્પે ન મા
 વે ॥ મહારે ત્રણ પદવોની છાપ, દાદા જિન ચક્રો આપ ॥ ૧૧ ॥ અ
 મે વામુદેવ પુર ચક્રમું, કુળ ઉત્તમ મહારું કહોમું ॥ નાથે કુળમદમું
 ભરાણે, નીચમેત્ર તિહાં જાણે ॥ ૧૨ ॥ એક દિન તનુ દેખે વ્યાપે,
 કોઈ સાધુ પાણી ન આપે ॥ ત્યારે વંદે ચક્રો એક, તવ મજિલો ૬
 પિત્ત અવિવેક ॥ ૧૩ ॥ દેશના મુલ્લી દીક્ષા પામે, કહે મરિચી લીધા
 પ્રભુ પામે ॥ રાજપુત્ર કહે તુમ પામે, લેમુ અગ્રે દીક્ષા ઉણામ
 ॥ ૧૪ ॥ તુમ દેશને ધરમનો બહેમ, મુલ્લી ચિતે મરિચી એમ ॥
 મુષ્ક થોજ મ-થો એ ચક્રો, મૂળ કહે કહે વેસો ॥ ૧૫ ॥ મરિ
 ચી કહે મન ઉભવમાં, લીએ દાક્ષા ભેવન વચમાં ॥ એલે વચને વ
 ારો સંસાર, એ ત્રીજે કહે અવગાર ॥ ૧૬ ॥ લાખ ધારાશી પુર
 વ આવ, પાળી પચમે સર્વ સપાવ ॥ દશ સાતર અવિન ત્યાંકો,
 મુખ વીર સદા મુખમાંકો ॥ ૧૭ ॥

॥ શાલ ૩ જી. ॥

(શ્યામાઈનો રશી.)

પાંચમ ભર કોઈએ સજિવેશ, કૌશિક નામે જાદુજ વેષ ॥
 અશીષાખ પુરવ અનુસરી, ત્રિશૂલધારે વેષે મરી ॥ ૧ ॥ કાગળ
 નુ ભમોયો સસાર, કુળપુત્રી કુળ અવગાર ॥ બદોતેર લાખ પુર
 વને આવ, વિષ ત્રિશૂલિ વેષ ધમાવ ॥ ૨ ॥ નાંખે મળ્ય નિશનિયે

થયો, આડમે ચૈત્ય સન્નિવેસે ગયો ॥ અમિત્યોત દ્વિજ ત્રિદંડીયો,
 પૂર્વ આયુ લાખ સાડે મૂઝા ॥ ૩ ॥ મધ્યસ્થિતિયે મુર સર્ગદશાન,
 દશમે મદિરપૂર દ્વિજ ઠાળ ॥ લાખ છાપન પુરવાપુરી, અમિત્યુતિ
 ત્રિદંડીક મરી ॥ ૪ ॥ ત્રીજે સરગ મેયાયુધરી, બારમે બાર ચેતાંબી
 પુરી ॥ પુરવ લાખ જુઝાગીશ આય, બારદ્વાજ ત્રિદંડીક યાય
 ॥ ૫ ॥ તેરમે ચૈથે સર્ગે રમી, કાળ ધણે સંસારે ભમી ॥ ચડામે ભ
 ય રાજગૃહી જાય, ચૈત્રીશ લાખ પુરવને આય ॥ ૬ ॥ યાવરે નિ
 પ્ર ત્રિદંડી થયો, પાંચમે સર્ગે મરીને ગયો ॥ સોળમે ભવ કોડ ય
 રસ સમાય, રાજકુમાર વિદ્યભૂતિ યાય ॥ ૭ ॥ સંભૂતિમુનિ પાસે અ
 ભગાર, દુહર તપ કરી વરસ વખર ॥ માસખમળ પારજી ધરી ૬
 યા, મથુરામાં ધાવરીએ ગયા ॥ ૮ ॥ ગાયે હંતયા મુનિ પડિયા ૯
 શા, વિશાખનંદી પિતરિયો દુશા ॥ ગૌરુમે મુનિ મર્ચે કરી, ગવજ
 ઉજાગી પન્ના ધરી ॥ ૯ ॥ તપ બગથી હોઝયો બગધબી, કરી નિ
 વાજું મુનિ અબુમબી ॥ મનરમે મદ્દાગુકે મુરો, મો મુજ વીર ॥
 તરે સા.મરા ॥ ૧૦ ॥

॥ દાલ ધ થી ॥

(નદી મથુનાકે તીર, ઉંડે કાવ પંખીયાં. એ રમી.)

અડારમે ભયે માન. મુખને નવિન સની ॥ યોગનપુરીયે પ્રજા
 પાને, રાત્રી મુ. ૧. ૧. ૧. ॥ તપ મુર નામે ત્રિપુષ્પ, વામુદેવ નીપન્થા
 ॥ ૧ ॥ પાપ ધર્મ : નો નાનની, નન્ક કોપન્થા ॥ ૨ ॥ વીશમે ભવ ધ
 ૫ નિદ, ચૈત્રી નન્ક નયા ॥ નિદાયા ચવી સંસારે, ભવ બદુ
 ગા થયા ॥ આસંગન નન્કનવ તદી, પુણ્યવશા વરયા ॥ ત્રેવીસમે
 રાજવંશના. મુગવ નવન્થ. ૧૨ નવ ધનંજય ધારજી, રાણીયે
 જનનિયા ॥ લાખ ચૈત્રાગો પુરવ આતુ અર્ધવા ॥ પ્રિયમિત્ર નામે
 અકવર્તી રીક્ષા તદી ॥ કોડી વરસ વારિવરશા પાળી તદી ॥ ૩ ॥
 મદ્દાગુકે ધર્મ દેવ, નજુ ભરને ચરી ॥ હનિકા નમરીયે જિનમથુ
 રાજવી ॥ બડા આય લે ન પવવાગ. વન્ક નિથિન ધરી ॥ નંદન
 નામે ૧૪. રીક્ષા અ.વન્ક ૬ ॥ અનોવાર લાખમે એમી, દુહર
 હરમે રમી ૭ દેવર રોન્કાગીગ. અર્ધક પજુ રિન રમી ૮ યોગ
 રથાનક નાનખમજુ. અરજકુવ માવવા ૭ નાવકર નામકને. નિદા
 નિદાવવા ૭ ૯ ॥ લાખ વરવ રીક્ષા. પર્વાવ ને પાગન ॥ ૭ ॥ વીશ
 મે ભર પ્રાણવ : ૧૬ દેવતા ॥ માનર વીમજું અર્ધિન, મુખમર સો

મહાવીર સ્વામીના સત્તાવીસાવનું પાંચકલ્પાણનું. (૧૬૫)

ગવે ॥ શ્રી મુક્ત વોરજીનેશ્વર, ભવ મુજીને હવે ॥ ૬ ॥

॥ દાલ ૫ મી. ॥

(ગજરામારુજી ચાલ્યા ચાહરી રે. એ રશી.)

નયર માહજુકંઠમાં વસે રે મહાન્સદિ કષભદત નામ ॥ દેવા
નંદા દિવ આવિકા રે, પેટ લીધો પ્રભુ વિસરામ રે ॥ પેટ લીધો પ્ર
ભુ વિસરામ ॥ ૧ ॥ બધારી દિવસને અંતરે, રે મુર દરિજગતેવી
આવ ॥ સિદ્ધારથ રાજા થરે રે, ત્રિરાસા કૂખે છડકાય રે ॥ ત્રિ
॥ ૨ ॥ નવ માસાંતરે જનમિયા રે, દેવ દેવીયે ઓઘવ દીધ ॥ પરણી
ધરોણા જોવને રે, નામે મહાવીર પ્રસિદ્ધ રે ॥ નાં ॥ ૩ ॥ સંસાર
લીલા જોગવી રે, ત્રીશ વર્ષે દીક્ષા લીધ ॥ બાર વરસે હુઆ કેવ
ળી રે, શિવ વહુનું તિલક શિર દીધ રે ॥ શિવ ॥ ૪ ॥ સખ ચતુ
વિધ થાપીયો રે, દેવાનંદા કષભદત પ્યાર ॥ સંવત્સરે શિવ પ્રાક
લ્યાં રે, ભગવતી સુત્રે અધિકાર રે ॥ ભગ ॥ ૫ ॥ ચોત્રિશ અતિ
રાય યોગતા રે, સાથે ચર્દઈ સદસ અજગાર ॥ છત્રીશ સદસ તે
સાધવી રે, બીજો દેવ દેવી પરિવાર રે ॥ બીજો ॥ ૬ ॥ ત્રીશ વર
સ પ્રભુ કેવળી રે, ગામ નગર તે પાપન દીધ ॥ બેઠોતેર વરસનું
આઉંખું રે, દીવાળીયે શિવપદ લીધ રે ॥ દીવાળ ॥ ૭ ॥ અગુરુ લકુ
અવગાહને રે. દીયો સાદીઅનંત નિવાસ ॥ માહરાય મણ મુજશું
રે નન મન મુખનો દોષ નાશ રે ॥ નન ॥ ૮ ॥ તુમ મુખ એક
પ્રદેશનું રે, નવિ માથે લાલારાશ ॥ તેા અમને મુખીયા કરો રે. અ
મે કરાયે તુમારી આરા રે ॥ અમે ॥ ૯ ॥ અખય ખડનો નાથનો
રે. મં દીઠો મુર ઉપદેશ ॥ લાલચ લાગી સાહેબા રે, નવિ બહુ
ખાતિનો લેશ રે ॥ નાંવ ॥ ૧૦ ॥ મેઢાલાનો જે આરાગે રે, તેથી પા
મીયે લાલ વિલાસ ॥ દ્રવ્ય આવ રાત્રુ હજી રે મુખ વીર સદા
મુખવાસ રે ॥ મુખ ॥ ૧૧ ॥ કજરા આંગળીશ એકે, વરસ છે
કે. પૂર્ણિમા આવજીવને ॥ મં મુન્દો લાવક. વિધિનાયક. વર્દમાન
જિતેશ્વરો ॥ સવેગ નંચ નંચંચં સંકે જલ. વેલ્લય સમગા થરો ॥ મુ
ખવેલ્લય પ. ૧૦૧ થરજી અવક. વાંચ વેલ્લય. વળ કરો ॥ ૧૨ ॥ દતિ. ॥

અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં પાંચકલ્પાણકનું
ચોટાણિયું.

(૧૬૬)

મહાવીર રવાબોનાં પાંચકલ્યાણકનુચિદાગિ:

સિધ્ધા જાળમને લો, પારે મુવિધિને અસંવલિ લો ॥
થયું લો, કુળ દરિયંશની ઉત્પત્તિ લો ॥ ચ૦ ૪ ૧
કરે હંદસો લો, પ્રભુ નીચ કુળે અવતાર લો ॥ તેલ
ઉ લો, હંમ ધિંતવે દુલ્લ મજાર લો ॥ ચ૦ ૪ ૧

॥ ટાલ ૨ જી ॥

(જાસો માસે રારદ પુનમની રાત લો, એ

ભવ મ્હોરા કહીએ પ્રભુના મતાવોશ લો, ૧
માંહે ત્રીએ ભવે રે લો ॥ તિહાં ભરત મહીસર ૫
લો, કુળનો મદ કરી નીચગાય બાંધુ તેલવે રે લો
માહજકુળમાં આધ્યા જિનવર દેવ લો, અતિ અભ
ધારી નહી રે લો ॥ લે જિનવર મહી આવે નીચ
આચાર ધર ઉત્તમ કુળે સહી રે લો ॥ ૨ ॥ એમ
દરિયગમેથી દેવ લો, કહે માહજકુટે જાળને એ ૬
૥ દેવાનંશની કુખે ચરમ વિષ્ણુ લો, દર્પ થરીને
સંહરો રે લો ॥ ૩ ॥ નવર ક્ષત્રિકુલ રાય સિદ્ધારથ
લા રાણી તેલની છે રૂપે ભાડી રે લો ॥ તસ કુ
પ્રભુને આજ લો, ત્રિશક્તિને લે ગર્ભ છે તે માહ
લેમ હંદે કહું તેમ કીધું તનમ્રજ તેજ લો, બ્યાસ
પ્રભુને સંહસ્યા રે લો ॥ માહજી મુપનાં જાણે
લીધે લો, ત્રિશક્તિ રેખા ચાંદ મુપન મનમાં ધર
મજ પૂવલ અને સિંદ્ધ કામી રૂલની માળ લો,
કુલ પદસરોવર રે લો ॥ સામરને દેવવિમાન ને
ચાંદમે મુપને રેખા આંક મનોહર રે લો ॥ ૪ ॥
રેખા દરખી ત્રિશક્તિ નાર લો, પરભાતે ઉડીને
રે લો ॥ તે સાંભળી કિસમાં રાય સિદ્ધારથ નેહ
ને તેડા પુંડે રૂજ લહે રે લો ॥ ૫ ॥ તુમ હોરો
મુખ લોમ લો, મુખી ત્રિશક્તિદેવી મુખે ગર્ભ પ
તર માતા લેને પ્રભુજી રહ્યા સહીત લો, તે વા
કિસમાં ધરે રે લો ॥ ૬ ॥ મેં કીધાં પાપ વધાર

દંબન ભસિન જગમાં જે લહું રે જો ॥ જુઓ દીકા વિજ પખ એ
 વગે ભગે મોહ જો, નજરે બાંધ્યા પ્રેમનું કારણ શું કહું રે જો
 ॥ ૧૦ ॥ પ્રજુ ગર્ભ થકી હવે અભિમહ લીધો એહ જો, માત પિતા
 છતાં સયમ લેશું નહી રે જો ॥ એમ કરૂણા આળી તુરત હડા
 બું આંગળે, માતાને મન ઉપ-ચો હરિ ધણો સહી રે જો ॥ ૧૧ ॥
 અદો આમ્ય અમારું જામું સહિયર આજ જો, ગર્ભ આમારો હા
 હ્યો સાદુ ચિંતા ગણ રે જો ॥ એમ મુખબર રહેતાં પૂર્ણ હુવા નવ
 માસ જો, તે ઉપર વળી સાડીસાત રથળી થઇ રે જો ॥ ૧૨ ॥ તવ
 ચેતનજી શુદ્ધિ તેરસા ઉતરા એગ જો, જનમ્યા મી જિન ધીર હુમ
 વધામજી રે જો ॥ સાદુ ધરજી વિકસી જગમાં થયો પ્રકાશ જો મુર
 નરપતિ બર વૃદ્ધિ કરે સોવનતજી રે જો ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ રૂ જી. ॥

(મહારી સહરિ સમાળી. એ રશી.)

જનમ સમય મી પીરનો ભજી, આવી છોપનડુમારી રે ॥ જ
 મણવન જિન છ ॥ જનમ મહોત્સવ કરી ગીત જ ગાયે, પ્રજુજને
 ભડે અસિદ્ધારી રે ॥ જગ ॥ ૧ ॥ તતક્ષણ ઇંદ્ર સિંહાસન હાલું, યોધ
 થંડા વજ્રકાંથી રે ॥ જગ ॥ અગિયા કોઠિ મુશમુર રેવા, મેરૂપરને આ
 વી રે ॥ જગ ॥ ૨ ॥ ઇંદ્રો પચ રૂપ પ્રજુજને, મુરમિરિ ઉપર ભાવે રે
 ॥ જગ ॥ જન તની દિવસનાં રાખે, પ્રજુને શીરસ નમાવે રે ॥ જગ
 ॥ ૩ ॥ એક કોઠી સાઠ લાખ કળશલા, નિમિત્ત નીરે ભરિયા રે ॥
 જગ ॥ ન્દાનો આગર એ કિમ સદમં, ઇંદ્રે સશય ધરિયા રે ॥ જગ
 ॥ ૪ ॥ અનુલભાગ જિન અવય ભડ, મેરૂ અનુડે અગેયો રે ॥ જગ
 ॥ પૂર્ણી હાલ કલોલ થઇ નવ, પરભાપર તિહાં કપેયો રે ॥ જગ
 ॥ ૫ ॥ જિનનું બગ રેખીને મુરપતિ, ભાગી રીને ખમાવે રે ॥ જગ
 ॥ ચાર વૃષભના રૂપ ધરીને, જિનવરને ન્દવનવે રે ॥ જગ ॥ ૬ ॥
 અનુત અનુડે યાપીને, માતા પામ મેયે રે ॥ જગ ॥ રેવ સદુ નંદી
 સર બને, આવયાં પાનડ રેયે ૨ ॥ જગ ॥ ૭ ॥ હવે પ્રભાને મિહારથ
 શબ્દ, અર્પિત થયા આગળ મહાવ રે ॥ જગ ॥ આગેયોયે નાથ ક
 રાવે, જમનનાં શબ્દ કહાવ રે ॥ જગ ॥ ૮ ॥ બારેદિ વિષમે મજાન
 મતેપી, નામ રીપુ વડેમાન કે ॥ જગ ॥ અનુકમે વધના આડવા
 મના, દુઆ થી ભવદાન રે ॥ જગ ॥ ૯ ॥ એક દિન પ્રજુજ રમવા
 આજ, તેવ તેવા મવાની કે ॥ જગ ॥ ૧૦ ॥ મુખે પરશંસા નિગૂળી,

આપ્યો મુર મિથ્યાતી રે ॥ ૯૦ ॥ ૧૦ ॥ પત્રગ રૂપે જાડે વળગ્યો,
પ્રજ્વળ્યે નાંખ્યો જાણી રે ॥ ૯૦ ॥ તાડ સમાન વળી રૂપ કીધું
મૂઠીએ નાંખ્યો ઉછાળી રે ॥ ૯૦ ॥ ૧૧ ॥ ચરણે નમીને ખમાવે તે
મુર, નામ ધરે મહાવીર રે ॥ ૯૦ ॥ જેહવા તુમને ઈંદ્રે વખાણ્યા, તે
હવા હો પ્રભુ ધીર રે ॥ ૯૦ ॥ ૧૨ ॥ માત પિતા નીશાળે બજવા,
મુકે બાળક બળી રે ॥ ૯૦ ॥ ઈંદ્ર આવી તિહાં પ્રદા જ પૂછે, પ્રભુ
કહે અર્થ વખાણી રે ॥ ૯૦ ॥ ૧૩ ॥ જોવન વધ બળી પ્રભુ પરણ્યા,
નારી જ્યોડા નામે રે ॥ ૯૦ ॥ અઘાવીયે વરપે પ્રભુના માત પિતા
સ્વર્ગ પામે રે ॥ ૯૦ ॥ ૧૪ ॥ બાઈતણે અતિ આમદ બળી, દાય
વરસ ધરવાસી રે ॥ ૯૦ ॥ તેહવે હોકાંતિક મુર બોલે, પ્રભુ કહે
ધર્મ પ્રકાશી રે ॥ ૯૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ દાલ ધ યી ॥

(ધારે માપે પચરંગી પાગ, સોનારો હામસો આરુહ. એ રશી.)

પ્રભુ આપી વરસીદાન, બધું રવિ ઊગતે ॥ જિનવરણ ॥ એક
કોડીને આઠજાખ, સોનેયા દિન પ્રતે ॥ જિં ॥ આગરાં વદિ રશી
મી, ઉત્તરા યોગે મન ધરો ॥ જિં ॥ બાઈની અનુમતિ માગીને
દીક્ષા વરી ॥ જિં ॥ ૧ ॥ તેહ દિવસ થકી પ્રભુ ચઢનાળી થયા ॥
જિં ॥ સાધિક એક વરસ તે ચોવરધારી રહ્યા ॥ જિં ॥ પછે
રીકુ બંબજીને બે વાર ખડોખડે કરી ॥ જિં ॥ પ્રભુ વિદાર કરે
એકાકી અભિમદ્ધ અત્ત થરી ॥ જિં ॥ ૨ ॥ સાડાબાર વર્ષમાં ધોર
પરિસદ્ધ બે સદ્યા ॥ જિં ॥ સુગપાળીને સંગમ દેવ ધોરાગાના ક
દ્યા ॥ જિં ॥ ચડકોશીને માવાળે ખીર રાંધી પગ ઉપરે ॥ જિં ॥
કાને ખીસા ખોરા તે દુષ્ટ સદ્ધ પ્રભુ ઉદરે ॥ જિં ॥ ૩ ॥ લેક અ
ડદના બાઈજા ચઢનાળા તારિયાં ॥ જિં ॥ પ્રભુ પર ઉપગારી મુખ
દુઃખ સમ ધારિયા ॥ જિં ॥ હમાસી બે ને નર ચોમાસી કહીએ
રે ॥ જિં ॥ અડીમાસ ત્રિમાસ દોઢમાસ એ બે બે સદીએ રે ॥
જિં ॥ ૪ ॥ ૫૮ કીધા બે બે માસ પ્રભુ સોદામજા ॥ જિં ॥ બાર
માસને પખ -હોંતેર તે સંજયામજા ॥ જિં ॥ હક બસે ઓગળત્રીરા
બાર અમ્મ વખાણીયે ॥ જિં ॥ બદાદિક પ્રતિમા દિન બે ચોદરા
બળીયે ॥ જિં ॥ ૫ ॥ માડાબાર વરપે ૧૫ કીધા વિઝૂ પાળીયે ॥
જિં ॥ ૬ ॥ પારજાં રજસે ઓગળપચાસ તે બળીએ દિજિં ॥ તર ક
ર્મ ખપાવી પ્યાન મુકજી મન પ્યાવના ॥ જિં ॥ વૈરાજી ગુદિદરા

રવો, ઉપનવો ચાથો રે માન લ ॥ ઉત્તર તપ થે આદરવો, પંડના
નિર્મળ પ્વાન લ ॥ થે મન ॥ ૩૩ ॥ ઉચ્ચવિહાર થે આદરવો, કેડ વાસ
રદો વનવાસ લ ॥ દેડવાસા વસિરે રદો, ન રદો એક દામે ચો
માસ લ ॥ થે મન ॥ ૪ ॥ પ્રભુ પહેલો ચોમાસો થે કિયો, અડી
ગામ મોઝારે લ ॥ દુલે વાલોજ ગામમે, પચ ચપા મુખકાર લ ॥
થે મન ॥ ૫ ॥ પચ પૂજ્યપા કરંધા, વિશાળા નગરીમાં તોન લ ॥
રાજકુદિમાં ચારે કરંધા, નાસદેપાડે લયલીન લ ॥ થે મન ॥ ૬ ॥
૭ ચોમાસાં મિથિલા કરંધા, ભાદરા નગરીમાં દોલ લ ॥ એક કરંધા
રે આલસિયા, સાવરિયે નગરી એક હોલ લ ॥ થે મન ॥ ૭ ॥
એક અનારજ દેશમાં, અપાપા નગરી એક બલ લ ॥ એક કરંધા
પાવાપુરિમે, જુલે પહેલ્યા નિરવાલ લ ॥ થે મન ॥ ૮ ॥ હસ્તિપાળ
રાજ હંમ વીનવે, હું ગુમ ચરણોરો દાસ લ ॥ એક શાળા મ્હારે
સુઝતી, આપ કરોને ચોમાસલ ॥ થે મન ॥ ૯ ॥ બાગીશ ચોમાસાં
ચોરેમાં, દાખાં દેશ નગરનાં નામ લ ॥ એક અનારજ દેશમાં,
એક ચોમાસુ વાંજ ગામ લ ॥ થે મન ॥ ૧૦ ॥ પ્રભુ ગામ નગર
પૂર વિચરિયા, ભવ્ય હવાંસો બાચ લ ॥ મારગ બનાયો મોક્ષનો,
કિયો ઉપગાર અધાગ લ ॥ થે મન ॥ ૧૧ ॥ સાગખાર વરસાં
લગે, ઉપર આપો રે માસ લ ॥ હંમરથ રદો પ્રભુ એકલું, પછી
કરંધો કેવળજ્ઞાન પ્રકાશ લ ॥ થે મન ॥ ૧૨ ॥ વર્ષ બવાગીશ
પાળિયો, સંવત સાહસ ધીર લ ॥ ગ્રીશ વરસ ધરમાં રદો, મોક્ષ
દાયકમહાવીર લ ॥ થે મન ॥ ૧૩ ॥ પાવાપુરિમાં પધારિયા, નર
નારી હુઆ ઉશ્વાસ લ ॥ જુલિ રાવચંદલ હંમ વીનવે, હું આપો
પ્રગટને પાસ લ ॥ થે મન ॥ ૧૪ ॥ સંવત આદરે ગુલુચાગીશ
મે. નાગોર ચોરે ચોમાસ લ ॥ પૂજ્ય હંમલલ પ્રસાદધી, એક
કરો અરદાસ લ ॥ થે મન ॥ ૧૫ ॥

॥ હાલ ૨ જી, ॥

શાસન નાથક વીર જિજ્ઞંસ, તોરથનાથ જાલે પૂનમ ચંદ ॥
રત્ન વામે બવારે ચોરાડ દેડ, સેવા કરે બવારી મુર નર વૃંદ ॥
અનકો ચોમાસો સ્વામિલ અકું કરો લ, થે પાવાપુરિમે પગ ॥
ચો મતિ ધરો લ ॥ અકું કરો, અકું કરો અકું કરો, લ, થે ચર
ચોમાસો સ્વામિલ અકું કરો લ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ હસ્તિપા
રાજ વિનવે કરજોડ, પૂજે પ્રભુલ મ્હારા મનરા દો કોડ ॥ રી

નમાય જીવો જોડી હાથ, કરુણાસાગર વાંજો કૃપાજનાથ ॥ ૧ ॥ અ
 જોડો ॥ ૨ ॥ રાયની રાણી વિનવે રાજસોડ, પુણ્ય જોગે માર્યો
 સેવાનો સંજોગ ॥ મનવચિત સદુ મળિયાંજી કાજ, થેં મયા કરી
 મુજ સામું જુઓ જિનરાજ ॥ ૩ ॥ અજોડો ॥ ૩ ॥ ધાવક ધાવિ
 ॥ કંઈ નર નાર, મળી મળી વિનતી કરે વારંવાર ॥ પાયા પૂરીમાં
 પધાર્યા વીનરાગ, પ્રગટી પુણ્યાધ મહારાં મહારાં જી ભાવ્ય ॥ ૪ ॥ અ
 જોડો ॥ ૪ ॥ વળિ હરિનપાળ રાજ વિનવે ભૂખાળ, પ્રમુજ થેં
 છા રીન રયાળ ॥ સૂઝતી એક મહારે મહોડી છ રાજ, હવે જાણી
 નયો છ વરયા જી કાજ ॥ ૫ ॥ અજોડો ॥ ૫ ॥ માની વિનતી પ્રમુ
 ર્યા ધ્યામાસ, પાવાપરિમાં દુઝા હરખ ઉઝાસ, ॥ માનમ મળુપર
 મુરાંજીને પામ, નિસિ રિન સાનનો કરે જી અધ્યાસ ॥ ૬ ॥ અજ
 ડો ॥ ૬ ॥ માત્ર અનેક રથા કરજોડ, સેવા કરે સદા હોડાજ હોડ
 ॥ ચોદદુનર ચેત્તા રનારી માળ, કીશા લીધી જોડી માયા જંજળ
 ॥ ૭ ॥ અજોડો ॥ ૭ ॥ વડી ચેત્તા વંદનખાળજી જાળ, હુર્ધ કુમારિ
 મહામનિ ચતુર મુખજ ॥ માતીની માળા છરીશ હમર, સપગીમે
 વડી માવનો અ રારકાર ॥ ૮ ॥ અજોડો ॥ ૮ ॥ ચાર્ધ સંધ સેવા
 નિત્ય કરે, પ્રમુજન રેખી રેખા અ ખીયાં કરે ॥ નવમગિને નવસ
 મહોજી માર, જ્યાનાં રોગ રોગ રૂન વાવ ॥ ૯ ॥ અજોડો ॥ ૯ ॥
 સવ નવગા ॥ ૧૦ ॥ નવ નવ રંગો, પુ વ વેન પ્રમુજની મેવા મળી
 ॥ નવિ નવવ રંજ રિનર અડી દાવ, ॥ કરુણામાર વાંજો કૃપા
 જનાથ ॥ ૧૧ ॥ અજોડો ॥ ૧૧ ॥ ચોદન નાના નવ રિયોજી ધ્યામાસ,
 પ્રમુજ રેખા નવ નવ વાવના વાવ ॥ ૧૨ ॥ નવ નવ માદિખ રેખામ,
 મહાર અર રેખા નવ નવ ॥ ૧૩ ॥ અજોડો ॥ ૧૩ ॥

॥ शिव ३ जी. ॥

[illegible]

જે ॥ ગૂરાં ૯૦ ॥૧૧ ॥ હું તો ચૌદપૂરવ ને ચૌનાણી, પણ મોહની
 કર્મે લપેટયો આણી ॥ ગૂરાં ૯૦ ॥૧૨ ॥ ઇશા ગૌતમસ્વામીયે ક્રિયા
 વિલપાત, એ મોહની કર્મની અચરિત વાત ॥ ગૂરાં ૯૦ ॥૧૩ ॥
 હવે મોહની કર્મ દૂરે રાખી, ગૌતમસ્વામીયે મુગતિ સંભાળી ॥ વિત
 રાગ રાગ દ્વેષનું બીત્યા ॥ ૧૪ ॥ એ આંકણી ॥ મોહરા ચિત્તમાં
 આઘ ગઘ ચિત્તા ॥ વિતરાગ ॥ ૧૫ ॥ તિષ્ઠિ વેળા નિર્મળ ધ્યાન
 જ ધ્યાયો, કેવળજ્ઞાન ગૌતમસ્વામીયે પાયો ॥ વિતરાગ ॥ ૧૬ ॥
 બાર વરસ રહ્યા કેવળજ્ઞાની, વાત બાનું કંઈ નવિ, રહી છાની ॥
 વિતરાગ ॥ ૧૭ ॥ ગૌતમે પણ ક્રિયા મુગતિમે વાસો, સંસારનો
 સર્થ દેખે તમાસો ॥ વિતરાગ ॥ ૧૮ ॥ બેઠો રાતે મુગતિ ગયા વર્ધમાન,
 ઈંદ્રપ્રતિને ઉપન્યું કેવળજ્ઞાન ॥ વિતરાગ ॥ ૧૯ ॥ તિજ દિનથી
 એ વાણ દીવાળી, મહેરો દિન એ મંગળમાળી ॥ વિતરાગ ॥ ૨૦ ॥
 રાત દીવાળીનો શિયળ થે પાળો, વળિ રાત્રિભોજન કરવો રાળો
 ॥ વિતરાગ ॥ ૨૧ ॥ અપિ રાપચ દ કહે સુણે હો મુશાની, દયા
 રૂપ દીવાળી થે લેખ્યો માની ॥ વિતરાગ ॥ ૨૨ ॥ કળશ ॥ શ્રી
 શાસન નાયક મુગતિ કાયક, દયામારગ અબ્જવાળિયો ॥ શ્રી ગૌત
 મસ્વામી મુગતિમામી, ક્રિયા ચિત્ત વલ્લભ ચૌકાળિયો ॥ ૨૩ ॥ સં
 વત અકારે મુશાળીશે, નાગાર ચૌમાસો નિર્મળ મને ॥ પૂજ્ય
 જેમલછ પ્રસાદે, સ પૂર્ણ ક્રિયા દીવાળી દિને ॥ ૨૪ ॥

અથ શ્રી દાન, ફીયલ, તપ અને જ્ઞાવનું પંચઢાલિયું.

(રોહા.)

પ્રથમ જિજ્ઞસુ પવ નમો પામી મુગુરુ પ્રસાદ ॥ દાન શિય
 જ તપ, જાવનો, આંતરણ બહુ સવાદ ॥ ૧ ॥ પોરજિજ્ઞસુ સમોસ
 ર્યા, રાજગૃહી ઉધાન ॥ સમવસરજુ દેવે રન્યું, બેઠા શ્રી વર્ધમાન
 ॥ ૨ ॥ બેઠા બારે પરપદા, મુજવા જિનવર વાણ ॥ દાન કહે
 પ્રજુ હું વડો, મુજને પ્રથમ વખાણ ॥ ૩ ॥ સાંભળવેત સહુ કો તુમે,
 કુજ છે મુજ સમાન ॥ અરિહંત દીક્ષા અવસરે, આપે પહિલું દાન
 ॥ ૪ ॥ પ્રથમ પહેર દાગારનું, લાયે સહુ કોઈ નામ ॥ દીધાની દેઉજ
 ચઢે, સાંત્રિ રંછિત કામ ॥ ૫ ॥ તીર્થકરને પારણે, કુજ કરશે મુજ
 હોડ ॥ વૃષ્ટિ દડે સાવનતળી, સાડી બારહ કોટ ॥ ૬ ॥ હું જગ
 સધાનું વરા કરે, મુજ મહેરો ડ વાન ॥ કુજ કુજ દાન થકી તર્યા,
 તે મુજને અવદાન.

॥ દાન ? લી. ॥

(લલનાની દેશી.)

ધનસારથવાદ સાધુને, ધીકું મૂનનું દાન ॥ લલના ॥ તીર્થકર
મેં દીધું, તિલે મુજને અભિમાન ॥ લલના ॥ દાન કહે જગદુ
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મુજ સંરિખું નહીં કોય ॥ લલના ॥
સમૃદ્ધિ મુજ સંપદા, દાને દોલેલ લેંધ ॥ લલ ॥ ૧૦ ॥ ૨ ॥ મુ
ન્યમે આધાપતિ, પડિલાવ્યો અલગાર ॥ લલ ॥ કુમર મુખાદુ
લણું, તે તો મુજ ઉપમાર ॥ લલ ॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥ પાંચરો મુ
પાસકું, રેતો વોદુરી અલુ ॥ લલ ॥ ભરત થયેં અંકવલિ લેંડો
પલ મુજ દુગ બલ ॥ લલ ॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥ માસખમળને પા
પડિલાવ્યો અધિરાષ ॥ લલ ॥ સાગિભદ્ર મુંખ ભોગેવે, કોન
મુપસાવ ॥ લલ ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥ આપ્યા અડનાં બાકળા, ઉ
પાત્ર વિશેષ ॥ લલ ॥ મૂગદેવ રાજા થયો, દાનનજાં દુગ દે
લલ ॥ ૧૦ ॥ ૬ ॥ પ્રથમ ચિલેશ્વર પારલે, ઓ મેવાંસકુમાર ॥
શીવરી રસ વોદુરવિયો, પાગ્યો અરનો પાર ॥ લલ ॥ ૧૦ ॥ ૭ ॥
અંદનનાગા બાગુળા, પડિલાવ્યા મહાવીર ॥ લલ ॥ પચ દિવ્ય
ધયા. મુંદર રૂપ શરીર ॥ લલ ॥ ૧૦ ॥ ૮ ॥ પૂરવ ભવ પારેવકું, મ
રાખું રૂર ॥ લલ ॥ તીર્થકર અંકવલિપલે, પ્રગલ્યો પુણ્ય પ
લલ ॥ ૧૦ ॥ ૯ ॥ મજબલે શશલો રાખિયો, કૂટુબા દીધી સાર ॥
મેલિને ઘેર ભવનરથ, અંગજ ત્રેપકુમાર ॥ લલ ॥ ૧૦ ॥ ૧૦ ॥
અનેક મેં ઉદરયા, કહેતાં નાવે પાર ॥ લલ ॥ સમયમુંદર પ્ર
રલ મુજ પહેલો અધિકાર ॥ લલ ॥ ૧૦ ॥ ૧૧ ॥

(દોહા.)

શિવજી કહે મુજ દાનનું, કિરયો કરે અલકાર ॥ આડખર
દે પહેર અચકુ બ્યવહાર ॥ ૧ ॥ અંતરાય પચિ તાહરે,
કરમ સસાર ॥ જિનવર કર નીચા કરે, વુજને પડ્યો પિકાર
મર્વ મ કર ૩ દાનનું, મુજ પડે સદુ કોય ॥ આકર આલે આ
તો મું રાજા લોય ॥ ૩ ॥ જિનમદિર સોનાખડું, નવું નિપાવે કે
મેવન કોઈ દાન દે, શિવજી સમું નહિ કોય ॥ ૪ ॥ શિવજી સંકર
લો, શિવજી મુજસ સોભાય ॥ શિવજી મુર સપ્તિષ્ઠ કરે, શિ
વજી વેરાય ॥ ૫ ॥ શિવજી સર્પ ન આજડે. શિવજી શીવજી
શિવજી અરિ કરે કેસરી, જાજ જાએ સાવિ ભાર ॥ ૬ ॥

મરણના બલ થકી, મેં છાડાવ્યા અનેક ॥ નામ કહું હવે તેણનાં
સાંભળએ મુવિવેક ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(પાસ જિજ્ઞાસુ હારીએ એ દેશી.)

શિયળ કહે જગ હું પડું, મુજ વાત સુણે અતિ મીઠી રે ॥
લાસ્ય લાયે છોકરે, મેં દાનતજી વાત લીધી રે ॥ શિં ॥ ૧ ॥ કળહ
કારણ જગ ભણીયે, વળી વિરતિ નહીં પણ કાંઈ રે ॥ તે નારદ મેં
સીંચ્યો, મુજ જુઓ એ આંધકાંઈ રે ॥ શિંગારા બાંહે પહેર્યા
બિરખા, રાંખ રાખએ દૂધજી દીધાં રે ॥ કાપ્યા હાથ કળાવતી, તે
મેં નવપણે કીધા રે ॥ શિં ॥ ૩ ॥ રાવજી ધર સીતા રહી, તે
રામથંદ્ર ધર આણી રે ॥ સીતાનું કસંક ઉતારીયું, મેં પાવક કીધો
પાણી રે ॥ શિં ॥ ૪ ॥ ચપા બાર ઉઘાડિયાં, વળી ચારણીયે કાઢ્યું
નીરો રે ॥ સતીય મુબદ્દા જરા થયો, મેં તસ કીધી બીરો રે ॥ શિં
॥ ૫ ॥ રાખ મારજી માંડીયો, રાણી અભવાયે દૂધજી દાખ્યો રે ॥ શૂણિ
સિંહાસન મેં કીધો, મેં રોક મુદરોન રાખ્યો રે ॥ શિં ॥ ૬ ॥ શી
ળસલાહ મંત્રીસરે, આવતો અરિહંત થયો રે ॥ તિહાં પણ સાંભ
ળ્યું મેં કરી, વળી ધરમ કારજ આરંભ્યો રે ॥ શિં ॥ ૭ ॥ પહેરજી
થીર પ્રગટ કિયાં, મેં અડોત્તર ચો વારો રે ॥ પાંડવ નારી દ્રૌપદી,
મેં રાખી મામ ઉકારો રે ॥ શિં ॥ ૮ ॥ બ્રાહ્મી ચંદનબાળિકા, વળી
શીળવતી દમયંતી રે ॥ થેડાની સાતે સુતા રાજિમતી મુંદરી કુંતી
રે ॥ શિં ॥ ૯ ॥ કલ્યાદિક મેં ઉદર્યા, નર નારીના વૃદ્ધો રે ॥
સમપમુંદર પ્રજા વીરજી, પહેલો મુજ આજુંદો રે ॥ શિં ॥ ૧૦ ॥

(દોહા)

તપ બોલ્યું ત્રહકી કરી, દાનને તું અવહોત ॥ પણ મુજ આગળ
તું ગિયું, સાંભળ રે તું શીજ ॥ ૧ ॥ સરસાં બોજન તેં તજ્યાં, ન
ગમેં મીઠા નાદ ॥ કેહતજી શેલા તજી, તુજમાં કિયો સવાદ ॥ ૨ ॥
નારી થકી ડરતો રહે, કાચર કિરણ વખાણ ॥ કૂડ કપટ બહુ કેળ
વી, જિમ નિમ રાખે પ્રાણ ॥ ૩ ॥ કો વિરલો તુજ આદરે, છંડી
સહુ સસાર ॥ આપ એક તું ભાંજતાં, બીજાં ભાંજે ચાર ॥ ૪ ॥
કરમ નિકાચિત ત્રાડવા, ભાંજું બલ બલ ભામ ॥ અરિહંત મુજ
ને આદરે, પરસ ઇમાસી સીમ ॥ ૫ ॥ રૂચક નદીસર ઊપરે,
મુજ જીવે મુનિ ગય ॥ ચંત્ય જીહારે સાચતાં, આનંદ અંગ ન

દાન, શીવજી, તપ અને સાધનું પન્નદાનિયું. (૧૫૭)

માથ ॥ ૬ ॥ મ્હોરોં જોવજી સાધનાં, લખુ કૃષ્ણ આકાર ॥ હૃદય ગય
રથ પાપકતજોં. રૂપ કરે અલગાર ॥ ૭ ॥ મુજ કરે કુરસે ઉપસમે,
કુદાલિના દોગ ॥ સન્ધિ અર્જુનવશ કીપમે, ઉત્તમ તપ મંજેમ
॥ ૮ ॥ જે મેં તાર્યા તે કહું, મુજબે મન ઉગ્રાસ ॥ ચમત્કાર ચિ
ત્ત પામશે, રમેા મુજ સાબારા ॥ ૯ ॥

॥ દાલ ૩ જી. ॥

(નવદસની રશી.)

દમદારી અતિ પાપીયો, હત્યા કીધી ચાર હો ॥ મુંદર ॥ તે
પજી તિજી ભવ ઉદરયો, મુકયો મુજિ મચાર હો ॥ મુંદર, તપ સં
રિખો જગ કો નહી ॥ ૧ ॥ એ આંકજી ॥ તપ કરે કમનું સૂઝ હો
॥ મુંદર ॥ તપ કરવો અનિ દોહિયો, તપમાં નહી કો દૂડ હો ॥ મુંદ
ર ॥ તપ ॥ ૨ ॥ સાત માણસ નિત ખારતો, કરતો પાપ અપાર
હો ॥ મુંદર ॥ અર્જુનમાળી મેં ઉદરયો, છેવાં કમ કોર હો ॥ મુંદર
॥ તપ ॥ ૩ ॥ નરિવેળને મેં કિયો, શ્રીવલ્લભ વમુદેવ હો ॥ મુંદર ॥
બહોતેર સહસ અતેકરી, મુખ ભોગવે નિત્યમેવ હો ॥ મુંદર ॥ તપ ॥
॥ ૪ ॥ રૂપ કુરૂપ કાવો બલો, દરિદ્રેશી ચંગાજ હો ॥ મુંદર ॥ મુરનર
કોડી સેવા કરે, તસ મેં કીધી ચાક્ર હો ॥ મુંદર ॥ તપ ॥ ૫ ॥ વિ
ષ્ણુકૃપા સન્ધિ કીધું, સાખ જોવજી રૂપ હો ॥ મુંદર ॥ મીસંધ દેર
કારજો, એ મુજ રાજિ અનૂપ હો ॥ મુંદર ॥ તપ ॥ ૬ ॥ અણપદ
ગાતમ ચક્રા, વાંધા જિન ચીપીશ હો ॥ મુંદર ॥ તપસ પજી
પ્રતિજ્ઞા, તિજી મુજ અધિક જગીશ હો ॥ મુંદર ॥ તપ ॥ ૭ ॥
ધોડ સહસ અલગારમાં, મી બલો અલગાર હો ॥ મુંદર ॥ વીર જિ
જીંડ વખાણીયો, એ પજી મુજ અધિકાર હો ॥ મુંદર ॥ તપ ॥ ૮ ॥
મુજ નરેકર આગજો, દુકરકાર કહેહ હો ॥ મુંદર ॥ ૯ ॥ નેમિ પ્ર
સાસીયો, મુજ મદિમા સપિ તેદ હો ॥ મુંદર ॥ તપ ॥ ૧૦ ॥ નરિવેળ
વોહરજી ગયો, મજિકાયે કીધી દાંસિ હો ॥ મુંદર ॥ વૃષ્ટિ કરી સો
વન તજી, મેં તસ પૂરી આશ હો ॥ મુંદર ॥ તપ ॥ ૧૧ ॥ એમ
બગમદ પ્રમુખ બહુ, તાર્યા તપસી છવ હો ॥ મુંદર ॥ સમય મું
દર પ્રશુ વીરજી પહેલો મુજ પ્રતાપ હો ॥ મુંદર ॥ તપ ॥ ૧૨ ॥
॥ રોહા ॥

ભાવ કહે તપ છં કિયો, છેવો કરે કપાલ ॥ પૂર્વકોડિ જે તપ
તપ. કાજમાં ખેર થાય ॥ ૧ ॥ અષ્ટ આચારજ પ્રતે, ને બગાવો

સવિ દેશ ॥ અશુભ નિવાહું તું કરે, કામા નહીં લવશેશ ॥ રસ દ્વિયા
 યન કાપિ દુહવ્યા, શાંખ પ્રધુમ્નને સાહિ ॥ તે તપ કોષ કરી તિ
 હાં, દીધો દ્વારિકા દાહ ॥ ૩ ॥ દાન શિવળ તપ સાંભળો, મ' કરે
 જૂઠું ગુમાન ॥ લોક સહુ કો સાખ દે, ધર્મે ભાવ પ્રધાન ॥ ૪ ॥ આ
 પ નપુંસક છો ત્રણે, છે વ્યાકરણ તે સાખ ॥ કામ સરે નહિ કોષ
 તું, ભાવ ભણે મુજ પાખ ॥ ૫ ॥ રસ વિષુ કનક ન નીપજે, જળ
 વિષુ તરવર વૃદ્ધિ ॥ રસવતી રસ નહીં લવજુ વિષુ, તિમ મુજ
 વિષુ નહિ સિદ્ધિ ॥ ૬ ॥ મંત્ર જંત્ર મણિ ઔષધિ, દેવ ધર્મે ગુરુ
 સેવ ॥ ભાવ વિના તે સવિ વૃથા, ભાવ દુજે નિતમેવ ॥ ૭ ॥ દાન
 શિવળ તપ જે પુમે, નિજ નિજ કલાં વૃતાત ॥ તિહાં જો ભાવ
 ન હોત તો, કોષ સિદ્ધિ નવિ હુંત ॥ ૮ ॥ ભાવ કહે મેં એકલે, તા
 ર્યા બહુ નર નાર ॥ સાવધાન થઈ સાંભળો, નામ કહું નિર્વાર ॥ ૯ ॥

॥ ઠાલ ધ યી. ॥

(કપૂર હોય અતિ ઉજળો રે. એ કેશી)

કાનન માંહે કાઉસેઆ રહ્યો રે, પ્રસન્નચંદ્ર સ્થપિરાય ॥ તે એ
 કીધો કેવળી રે, તતક્ષણ કર્મ અપાય ॥ સોભાગી મુદર, ભાવ પડો
 સંસાર ॥ ૧ ॥ એ આંકળી. ॥ એ તો બીજો મુજ પરિવાર ॥ સોભા
 દાનદિક વિષુ એકલો રે, પહોચાડ ભવ પાર ॥ સોભા ૨ ॥ વંશ ઊપર
 ચઢી ખેલતો રે, એસાપુત્ર અપાર ॥ કેવળજ્ઞાની મેં કીધો રે, ॥
 તિબોધો પરિવાર ॥ સોભા ૩ ॥ ૩ ॥ બુખ તપા ખમે અતિ ધણી રે,
 કરતો દૂર આહાર ॥ કેવળ મહિમા મુર કરે રે, દૂરગદૂ અભુગાર ॥
 સોભા ૪ ॥ ૪ ॥ ભાભથી લોભ વાવે વણે રે, આપયો મન વૈરાગ ॥
 કપસિ થયો મુનિ કેવળી રે, તે એ મુજને સોભામ ॥ સોભા ૫ ॥ અં
 ભિકાસુત ગમ્મનો ધણી રે, ક્ષીણ જ ધાબળિ જળ ॥ કીધો અંતગડ
 કેવળી રે, ગંગા જળ ગુણખાણ ॥ સોભા ૬ ॥ ૬ ॥ પત્તરસે તાપસ
 ભણી રે, દીધો ગોતમે દીખ ॥ તતક્ષણ કીધો કેવળી રે, જો મુજ
 માની રીખ ॥ સોભા ૭ ॥ ૭ ॥ પાતક પાપીયે પીડીયા રે, અધક સુ
 રિતા શિખ ॥ જનમ મરણથી ઊડવ્યા રે, આપે મુજ આશીષા ॥ સોભા
 ૮ ॥ ૮ ॥ ચંદ્રને ચાલતાં રે, દીધો દડ પ્રહાર ॥ નવદીક્ષિત થયો
 કેવળી રે, તે ગુરુ પણ તિબિવાર ॥ સોભા ૯ ॥ ૯ ॥ ધનરથકારક સા
 ધુને રે, પડિલાવ્યો ઉશ્ચાસ ॥ મૃગલો ભાવના ભાવતો રે, પહોચો
 સ્વર્ગ આવાસ ॥ સોભા ૧૦ ॥ ૧૦ ॥ નિજ અપરાધ ખમાવતી રે, મુક્ય

આર પ્રકારે છે, ભવિષ્ય સાંભળો ॥૧॥ એ આંત્રી ॥ ધર્મ મુખ
 મુખકારો છે ॥ ધર્મ ॥ ધર્મ થઈ બન ગયજે, ધર્મથી મુખ લેાય
 ॥ ધર્મ થઈ આસ્તિ રહે છે, ધર્મ સચે નહી કાલ છે ॥ ધર્મ ॥
 દુર્મતિ પડતાં પ્રાણીયા છે, રાખે મી જિનધર્મ ॥ કુટુંબ સદુ કે ॥
 રમૂ છે, મન જસે ॥ ભવિ ભર્મ છે ॥ ધર્મ ॥ આ છપ્પ જિંદે મુખીયા
 હુઆ છે, વળી લોકે છે જેહ ॥ તે જિનવરના ધર્મથી છે, મન કોઈ
 કરે ॥ સદેહ છે ॥ ધર્મ ॥ મોગસે ને જાસડે રામ છે, સાંગા નેર
 ખઠાર ॥ પશ્ચાન્ન મુખસાડે છે, એહ અરથે અધિકાર છે ॥ ધર્મ ॥
 ॥૫॥ મોહઅસ્વામી પરપરા છે, ખરતર ગમ્ય કુળધર્મ ॥ મુગધર્મ
 ન જમ પરમદો છે, મી જિનવ્યસ્થારક છે ॥ ધર્મ ॥ ૬ ॥ તાસ
 શિષ્ય આનિ હીપનો છે, વનવંત જરાવંત ॥ આશ્વારજ ચકતી ક
 જા છે, જિનમિદ્ધમરિ મદત છે ॥ ધર્મ ॥ ૭ ॥ પ્રથમ શિષ્ય મી
 પૂજવના છે, સકળજક તમ શિષ્ય ॥ મધ્યાનુદર વાચક બહુ છે, સંધ
 સકા મુજમીયા છે ॥ ધર્મ ॥ ૮ ॥ ૯ ॥ શિષ્ય તપ વ્યાપનો છે, રાસ ર
 થયે ॥ સવાર બળના ગુણ ॥ આવમુરે, સદિ સમુદ્ધિમુદ્ધમુપસારો ॥

अथ श्री पांचममवापनं शटहालिपुं.

4. 4. 4

[illegible]

॥ शाय 'वं' ॥

[illegible]

તિરિચે નર મુર ગતિ હવ લંપાંગરે જાય ॥ ચેતને ચેનો રે, કર્મ
સખા નહી કોઈ ॥ ૧ ॥ એ આંખી ॥ કર્મે રામ વરવા વનવાસે,
સીતા પામી આજ ॥ કર્મે લંકાપતિ રાવણનું રાજ થયું વિસરાજ
॥ ચે ॥ ૨ ॥ કર્મે કીડી કર્મે કુંજર, કર્મે નર ગુણવંત ॥ કર્મે રોમ
ચોગ દુઃખ પીડિત, જનમ જાય વિલપંત ॥ ચે ॥ ૩ ॥ કર્મે વરસ
લગે સ્વભેદર, હિંક ન પામી અજ ॥ કર્મે વીરને જૂઓ ગ્રાવાળે,
ખીસા રાખ્યા કત્ર ॥ ચે ॥ ૪ ॥ કર્મે એક મુખપાળે બેસે, સેવક
એવે પાપ ॥ એક હથ ગથ રથ ચક્રા ચતુર નર, એક આગળ ઉ
જાય ॥ ચે ॥ ૫ ॥ ઉદમ માની અંતરજી પરે, જગ હીંડે હાહુ
તો ॥ કર્મભળી તે લહે સકળ રૂઝ, મુખભર સેજે સુતો ॥ ચે ॥
૬ ॥ ઉંડર એકે કીપો ઉદમ, કરંડીયો કરકોસે ॥ માંહે મજા દિ
વસનો ભૂખ્યો, નાગ રઘો દુઃખ ડાસે ॥ ચે ॥ ૭ ॥ વિવર કરી
મુપક તસ મુખમાં, દિયે આપણા રેદ ॥ આમ લહી વન નાગ પ
ધાર્યા. કર્મ મમ જુઓ એહ ॥ ચે ॥ ૮ ॥

(રોહા.)

ઉદમ અતિ આનંદથી બાસે બાસ વિચાર ॥ મુજ સહાયથી
મુનિવરો, પામે ભવનો પાર ॥ ૧ ॥ તિજુ કારજુ મહારે વસે સકળ
જનન વ્યવહાર ॥ ગર્વ કરે નાહિકા થકા, ચારે હિ અવિચાર ॥ ૨ ॥

॥ દાલ ૫ મી. ॥

હને ઉદમચાહી ભણે એ, એ ચારે અસમર્થ તો ॥ સકળ પદા
નથ સાચવા એ. એ- ઉદમ સમર્થ તો ॥ ૧ ॥ ઉદમ કરતાં માનવી એ,
ન નાવે સાચે કાજ તો ॥ રામે રમજાયર તરી એ, લોકુ લકા રાજ
ત પ્રમ કરમ નિયત તે અનુસરે એ. જેહમાં રાજા ન લેાય તો
૧. ઉંચે વાચ મુખ પ ખીયાં એ. પિઉ પેસતા એવ તો ॥ ૩ ॥ વિજુ
ઉદમ હિમ નાંડળે એ. તિજમાંહેથી તેલ તો ॥ ઉદમથી ઉંચી
વહે એ. જુએ. એડોદિય વેલ તો ॥ ૪ ॥ ઉદમ કરતાં એક સમે એ,
જેહ નાંવે સાચ કાજ તો ॥ તે દુરિ ઉદમથી દુરે એ, જે નાંવે
અન વાજ તો ॥ ૫ ॥ ઉદમ કરી આસ્થા વિના એ નાંવે રૂઝાએ
અજ તો ॥ આવી ન પડે કોગિયો એ, મુખમાં પ્રકોપે જતત તો ॥ ૬ ॥
૭- પુત્ર ઉદમ પિતા એ, ઉદમે કીયાં ન- તો ॥ ઉદમથી દુરે રહે
અ. દુઆ કરનો મમ તો ॥ ૮ ॥ હા હામહારી હત્યા કરી એ, કીયાં પાપ
અન ન- ॥ ઉદમથી વડ માસમાં એ આપ થવા અરિદાન ન- ॥

અથ શ્રી એલાચી કુમારનું ઇલાલિયું.

(રોડા.)

માત મયા કરો સરસતી, આપો અવિચળ વાણિ ॥ નિજ ગુરુ
ચરણ નમું સદા, આજુદં હિત ચિત આણિ ॥ રાજ દાન શિયળ તપ
બાવના, ધર્મના ચાર પ્રકાર ॥ તે માંહી શિર એકરો, ભાવ વડો
સંસાર દર ॥ ચારે છત્ર તરલા અંદે, ભાવ થકી કહું નેહ ॥ એલા
ચી મુજ માવતાં, પામીએ ચિવમેહ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

(કિસકે ચેલે કિસકે પુન. એ રશી.)

જંબુદીપના ભરતમાં જન્મ, એલાવર્દનપુર સોલે વખાણું ॥ જ
પિ સાંભળો ॥ એ આંડણી ॥ વસે વ્યવહારી અજ્યાસી તામ, તસ
ધર ભારણ કારણી નામ ॥ જાગ જાગ તપ મુત એલાચી મુજવંત,
ભણી ગણી જોવન કલસંત ॥ જાગ ॥ એક દિન આબ્યા યજુપુર માંહ,
નાટકીયા ધરી હરષ ઉચાહ ॥ જાગ ॥ ૨ ॥ નારક માંડ્યો રાસ વા
જંત, લોક મન્યા જોવાને ખંત ॥ જાગ ॥ કંજ અવસર એલાચી
માર, નારક જોવા આબ્યા ઉદાર ॥ જાગ ॥ નારકજોતું નારક પેખ,
એલાચી ઉપન્યો રાગ વિશેષ ॥ જાગ ॥ નારકીયાની પુત્રી અનૂપ, ૩
૫ રલા જાણે રેવ સરૂપ ॥ જાગ ॥ જાગ હિંદાણી સમ એ આકાર, કે
અપસરા ઉર્ધસી નાર ॥ જાગ ॥ રૂપ સપદા ચતુરાં રેખ, એલાકુમા
ર સસચાણો વિશેષ ॥ જાગ ॥ પદા જો મુજ હોવે એ ધર નાર, સદ
જ હુવે તો એ અવનાર ॥ જાગ ॥ નારકજોશુ લોભાણાં નેજ, વિષા
ણો વગી સાંભળી વેજ ॥ જાગ ॥ ૬ ॥ તુપતી ન પામે રેખી રૂપ,
ફરિ ફરિ જોવે અગ અનૂપ ॥ જાગ ॥ સ્નેહ અજાણો છોડોડો પિકાર,
નપિ મૂકાએ તેહ સમાર ॥ જાગ ॥ નારક જોડ વગીયા સદુ તેહ,
શિમ તિમ મિત્ર તેહો આબ્યા નિજ ચેહ ॥ જાગ ॥ આગળ દુમળો જા
ધર માંહ, તૂટે ખારસે સુને તે ત્યાંહ ॥ જાગ ॥ ૮ ॥ ભોજન વેળા
તાન તેવાર, જાડં ઉઠાડ્યા એલાકુમાર ॥ જાગ ॥ મું ॥ પુત્ર કિમ ધ
રો દિલગીર, લબજ મૂકી કહે તાતને ધોર ॥ જાગ ॥ ૯ ॥ પરજાવો
પુત્રી નરની ઉચાહ, તો અત પાણી લેકે ધરમાંહ ॥ જાગ ॥ અપ
રિત કિમ કરો પુત્રજ વાન, પરજાતું દિતમ કુળીની સાત ॥ જાગ
॥ ૧૦ ॥ પલ નાપિ કદં તું એવી અનીત, કુળ મરજાદા ન મડું રીત

(१५५)

જૈનસંન્યાયમાળા ભાગ ૧ ભો.

॥ ૭૦ ॥ ફરી નવિ જોડ્યો એસાકુમાર, છના તેડયા નારકિયા
તિવાર ॥ ૭૦ ॥ ૧૧ ॥ પુત્રી પરજાવો તમે મુજ એહ, તો ધન આપું
અસ ૫૫ અછેહ ॥ ૭૦ ॥ કહે નાયક મુજો સૌં મુજબ, પુત્રી ન સા
ડ્યો વેચયા આખ ॥ ૭૦ ॥ ૧૨ ॥ એ અમ પુત્રી અક્ષય નિધાન,
પરતીમાં પામીએ એહથી માન ॥ ૭૦ ॥ જો પરજાવું તુમને આજ,
તો અમ કુળમાં લાગે છે લાજ ॥ ૭૦ ॥ ૧૩ ॥ મુજ પુત્રી વિરસે તુમ
સંગે, એહવી વાત ન કીએ મનરંગ ॥ ૭૦ ॥ સાહસિક કાયર ન મગે
મેજ, જાત કુખાત કિમ થાયે જોગ ॥ ૭૦ ॥ ૧૪ ॥ સાહસિક કહી
એ અમથી જાત, તમે પણિક છે ગારજ નિવાજ ॥ ૭૦ ॥ અમે અ
મારી નાતમાં એહ, પરજાવગુ પુત્રી ગુણમેહ ॥ ૭૦ ॥ ૧૫ ॥ કુળ
કીતે નર આસે જેહ, તો જન જસ જાહુ પામે તેહ ॥ ૭૦ ॥ નાર
કિયાની મુજી એહવી વાળ, ફરી જોડ્યો એસાકુમાર મુજબ ॥ ૭૦
॥ ૧૬ ॥ કોઈ મકારે તુમ પુત્રી એહ, પરજાવો મુજને અધિક સનેહ
॥ ૭૦ ॥ પહેલી કાલ એ રમ રસાજી, માસમુનિ કહે થઈ ઉજમાગી

વળિ કુમરી લેઈ સાથ ॥ બેનાતટ નગરે જઈ રે, રીઝવી કરો તુમે
હાથ રે ॥ પ્રાણી ૦ ॥ ૬ ॥ દાન રૂઠું લેઈને તમે રે, આવલો વહેણા આં
હિ ॥ જમણ જમાડી નાતને રે, પરણાવું પુત્રી ઉચ્છાદી રે ॥ પ્રા
ણી ૦ ॥ ૭ ॥ સધળો સાથ લેઈ કરી રે, બેનાતટપુર થાટ ॥ રાખને
જઈ મળ્યો રે, એસાકુમાર ગદધાટ રે ॥ પ્રાણી ૦ ॥ ૮ ॥ નરપતિ નાય
કને કહે રે, ભલે આખ્યા તુમે આંહિ ॥ નામ મુખ્યો હતો તુમ ત
લો રે, કાંઈક મહીયણ આંહિ રે ॥ પ્રાણી ૦ ॥ ૯ ॥ નાટક કરો હવે એ
હવે રે, નવિ દીડા કોઈ વાર ॥ મન રીઝવયો બે માહર રે, તે
આપું દ્રવ્ય અપાર રે ॥ પ્રાણી ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇમ સાંભળી એસાચીએ રે,
નાટક કરવા કાજ ॥ શુદ્ધ કરાવી જમિકા રે ॥ ઠરી વળી સધળો
સાજ રે ॥ પ્રાણી ૦ ॥ ૧૧ ॥ લુગતે નાટક બેવા ભણી રે, અંતેઉર
પરિવાર ॥ નગર લોક સંદુ આવીયા રે, વળિ બહુ નરને નાર રે
॥ પ્રાણી ૦ ॥ ૧૨ ॥ અંબર તળ પહોચે ઇંચો રે, વચ્ચે આરોધ્યો વંશ
॥ ચિહ્નું દિશિ બાંધ્યાં દોરડાં રે, ખસે નહી એક અંશ રે ॥ પ્રાણી ૦
॥ ૧૩ ॥ વંશ ઊપર એક પાટીયું રે, માંડયું તેજી વાર ॥ ઊપર ખી
લો રાખીને રે, તે ઊપર પગ સાર રે ॥ પ્રાણી ૦ ॥ ૧૪ ॥ ખડગ ધર્યો
જમણી દિશા રે, પાવડી પહેરી પાપ ॥ ડાબી કોરે ઢાલ જ મહી
રે, કોરે ચાલ્યો જાય રે ॥ પ્રાણી ૦ ॥ ૧૫ ॥ અંગૂઠા વચ્ચે ધરી પાવડી
રે, વંશ મથાળે આપ્યો તેહ ॥ બીજી ઢાળે રમતો થકો રે, માસ
મુનિ કહે એહ રે ॥ પ્રાણી ૦ ॥ ૧૬ ॥

(કોહલ)

દોર થકી અવળે મુખે, ઉલટી મુલટી ખાય ॥ પુંગીયે દૂરી રા
ખીને, કુમરી ફરતો જાય ॥ ૧ ॥ રાત્ર ઊપર સિર રાખીને, ઉંચે મ
સ્તક કરાય ॥ કદાર બાંધી પગ તળે, અણીયે ચાલ્યો જાય ॥ ૨ ॥
નાટકણી રંજા જિંદી, ઘેંટાણી અગુહાર ॥ વંશ તળે ઊભી રહી,
કરો સોળે રાજગાર ॥ ૩ ॥ વાર વખતે ઢાલડી, ગાદા તે ગારી ગાય
॥ વંશ પાછળ ફરતી થકી, મનમાં પ્રીતમ ધ્યાય ॥ ૪ ॥

॥ દાલ રે જી ॥

(હવે ન જાઉં મહી વેચવા રે લો. એ રશી.)

હવે નાટકણી મન ચિંતવે રે લો, પ્રભુ પૂરવ્યો એહની આરા
॥ મહારા વહાણા છ હો ॥ મહેલ સૂકવા મુજ કારણે રે લો, તે વંશ
ચડ્યો આકારા ॥ મહારા વહાણા છ હો, દુ ગુજ ઊપર વારણે રે -

લો ॥ ૧૧ ॥ એ આંકળી ॥ માત પિતા છાડી કરી રે લો, છાડી આ
 વધે સહુ સાથે ॥ મહાં ॥ કેતો દાન જે બહુ પરે રે લો, તે માગે
 લાંગો કરી હાથ ॥ મહાં ॥ ૨ ॥ બહુ મત્તાં વચ્ચે જે પહેરતો રે
 લો, કાચ પહેરીને નાચે તેહ ॥ મહાં ॥ નરિનવિ રસવંતી છામતો રે
 લો, માગે છે ધરોધર એહ ॥ મહાં ॥ ૩ ॥ જો નાટક કરી ઊત
 રણ રે લો, એસાથી મુખરેહ ॥ મહાં ॥ તો મુજ પિતા પરભાવશે રે લો,
 આજો અધિક સનેહ ॥ મહાં ॥ ૪ ॥ હવે મહીપતિ મન ચિંતવે
 રે લો, નાટકીને નિહાળ ॥ મહાં ॥ એ વિધિયે હાથે ધડી રે લો,
 ન ગમે બીજી કો બાળ ॥ મહાં ॥ ૫ ॥ અહો એહની લાવ
 વ્યવતા રે લો, અહો અહો એહની ગાલ ॥ મહાં ॥ જો વરય આવે
 માહરે રે લો, તો બીજી મડાં લાગ ॥ મહાં ॥ ૬ ॥ એ પામે
 એકે ધડી રે લો, બાથ છે તે જમવાર ॥ મહાં ॥ રૂઠાંથીનો પૂગ
 કરે રે લો, એ મજાવો કિરતાર ॥ મહાં ॥ ૭ ॥ જો નાટકીયો
 વંશથી રે લો, પડી મરે નિરધાર ॥ મહાં ॥ તો પટરાણી એહને રે
 લો, હું કરે પ્રાણ આધાર ॥ મહાં ॥ ૮ ॥ એહવે તે એસાથી
 આ રે લો, રમતો હસતો ચડી દોર ॥ મહાં ॥ ઊતરી આવી જૂપા
 જને રે લો, પ્રજાપો અતુર ચકોર ॥ મહાં ॥ ૯ ॥ સૌક સહુ
 રાજા વિના રે લો, પામ્યા કૌતુક પ્રેમ ॥ મહાં ॥ એ નાટક એવી
 કળા રે લો, કિહાં સીંચ્યા હૃદય કેમ ॥ મહાં ॥ ૧૦ ॥ તવ નૃપ
 કહે નાયક મુખે રે લો, ગુન છા અતુર મુખજી ॥ મહાં ॥ નાટક મે
 નિરખ્યો નહીં રે લો, રાજ કાજના પ્યાન ॥ મહાં ॥ ૧૧ ॥
 તવ નાટક દરને કરે રે લો, હવે રેડો ગુમ દાન ॥ મહાં ॥ બીજી
 વાર વંચે વચ્ચે રે લો, કરવા નાટક તાન ॥ મહાં ॥ ૧૨ ॥ ધાન
 કળા ખેડી ખજા રે લો, વિષયે વ્યાખ્યા કરે કામ ॥ મહાં ॥ તિમ
 બીજી વાર તે ઉતરી રે લો, કરે નૃપને પ્રજામ ॥ મહાં ॥ ૧૩ ॥
 મહીપતી મનમાં ચિંતવે રે લો, હજી ન થયો મુજ કામ ॥
 મહાં ॥ ૧૪ ॥ સૌમ કુશળે કેમ આવયા રે લો, એકે ન પડોનો દામ ॥
 મહાં ॥ ૧૫ ॥ એ નાટકી માહરે રે લો, આવે છે કેળે પ્રકાર
 ॥ મહાં ॥ કાળે બીજી કદી ભાવજી રે લો, માત્રમુનિ મુખકાર
 ॥ મહાં ॥ ૧૬ ॥

(રોડા.)

નાટક ને કીધા જુએ, મેં નવિ કીધો સગાર ॥ તે માટે ફરીને ૬

રો, લોકો હવે ઈલિવાર ॥ ૧ ॥ લોક સહુ મન દુઃખ ધરે, વિષય
વિસદો રાય ॥ નાટકજી લેવા ભણી, કરવા માંડ્યો ઉપાય ॥ ૨ ॥
કામાતુર નર જે થયો, ન ગણે કાજ અકાજ ॥ તિમં એ મુંદરી
દેખીને, મન ચળિયો મહારાજ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ધ યી. ॥

(ન્હાનો નાહડો રે. એ રશી.)

ટાળું નાટકીયાતણું રે, ગાયે કરતો સોર ॥ અચરિજ સાંભળો
રે ॥ ઢિંગ ઢિંગ વાજે ઢોલડો રે, ઢમ ઢમ કરીને ભેર ॥ અં ॥ ૧ ॥
કુમ કુમ કરી થેડો ઢિએ રે, ઊંચા તે અસમાન ॥ અં ॥ કરી
ખ્યાલ ગાવે ભણા રે, કરી ન સાંભળ્યા કાન ॥ અં ॥ ૨ ॥ વળી
ભણા ભણા મુખ ઉચ્ચરે રે, નાટકજી વારોવાર ॥ અં ॥ નાટકીયા
શિર થેહરો રે, તે મુજ આજ આધાર ॥ અં ॥ ૩ ॥ તુમે મુજ છ
વન આતમા રે, ખારા વાલમ છો ગ્રેમ ॥ અં ॥ સાહસ ધીર તુમે
સાહિબા રે, શું હારી બેઠા છો એમ ॥ અં ॥ ૪ ॥ ફરી નાટક
દેખાડીને રે, રીઝવો રાય ઉછાસ ॥ અં ॥ કાન આપે લો ભૂપતી
રે, તો સવિ પહોંચે આશ ॥ અં ॥ ૫ ॥ એલાચી મન ઉમઠો રે,
હરમ ધરીને અપાર ॥ અં ॥ નાટક કરવા કારણે રે, વંશ ચડ્યો
ત્રીલ વાર ॥ અં ॥ ૬ ॥ રમી કરી તિમં ઊતર્યો રે, આવી નમ્યો
નૃપ પાય ॥ અં ॥ નાટક મેં નવિ નિરખીયો રે, નાટક હિત ચિત્ત
લાય ॥ અં ॥ ૭ ॥ રાજીએ નૃપ વાણી મુખી રે, કોપ ચડ્યો તત
કાળ ॥ અં ॥ નાટકજીશું મોહીયો રે, ધિક ધિક એ ભૂપાળ ॥ અં
॥ ૮ ॥ ઢાલ ધમધા વાજતે રે, ચડીયો ચોધી વાર ॥ અં ॥ અ
નેક કળા ખેડી કરી રે, ઊતરીયો તેજોવાર ॥ અં ॥ ૯ ॥ રાય ઉ
તર ઇમ આપીયો રે, દેખું હવે નૃત્ય ફેર ॥ અં ॥ લોભ વશે જે
એ થયો રે, મોહ મદન લીયો ઘેર ॥ અં ॥ ૧૦ ॥ નાટકજી વળતું
કહે રે, અનોપમ નાટક રીત ॥ અં ॥ દેખાડી હવે ભૂપને રે, રી
ઝવો એહતું ચિત્ત ॥ અં ॥ ૧૧ ॥ એલાકુમર ચડીયો ભણો રે, પાં
ચમી વાર નિરાગાધ ॥ અં ॥ વરા મથાળે જઈ રહેા રે, તવ ઠી
ઠો એક સાધ ॥ અં ॥ ૧૨ ॥ એ નગરી માંહિ આવતો રે, ગાય
રીએ અલગાર ॥ અં ॥ માલમુનિ કહે અતિ ભણી રે, ચોધી કા
ળ ઉદાર ॥ અં ॥ ૧૩ ॥

જ રે ॥ એ ॥ ૬ ॥ મોહતણે બેરે કરી, નાટક દૂરી દૂરી કીધ રે ॥
પાંચમી ઢાળ સોદામણી, મુનિ માણે કહી મુખસિદ્ધ રે ॥ એ ॥ ૭ ॥
॥ દોહા ॥

કાયા માયા કારમી, કારમો સહુ પરિવાર ॥ કૂડી રચના મેં
કરી, ધિગ ધિગ વિષય વિકાર ॥ ૧ ॥ સંસારે ભમતાં થકાં, બાંધ્યાં
બહુળાં કંપ ॥ તે છોડી હવે પ્યાવશું, સાચો મો જિનધર્મ ॥ ૨ ॥
અનિત્ય ભાવના ભાવતો, પામ્યો કેવળનાજી ॥ વંશ ઉપર સિંધા
સજે થઈ બેઠો મુખ બજી ॥ ૩ ॥

॥ દાલ દ ઈ ॥

(હરખોડની સજાવની રસી.)

હવે નરપતિ મન ચિંતવે જ રે, મેં ધ્યાયો માર્ગે રેં ધ્યાન ॥
ધન્ય એલાચીકુમારને ॥ રે, પામ્યા પરમ નિધાન ॥ મુગુલ નર,
ભાવ વડો સંસાર ॥ ૧ ॥ નાટકજીના ધ્યાનથી જ રે, મેં બાંધ્યાં બ
હુળાં રે પાપ ॥ કૂડા બ્યાપાર મેં ચિંતવ્યા જ રે, તે કિમ તરશું
આપ ॥ મુ ॥ ભા ॥ ૨ ॥ મેં કૃષ્ણચેરયાએ કરી જ રે, રૌદ્ર ધ્યા
ન ધર્યો એમ ॥ નરકતણાં દળ મેળવ્યાં જ રે, હા હા છૂદીશ
હવે કેમ ॥ મુ ॥ ભા ॥ ૩ ॥ અપકિરતી મેં નવિ ગણી જ રે,
કુળની હોપી મેં લાજ ॥ કામરાગ રનેહ બાંધીયો જ રે, કિમ પા
મીશ ભવ પાર ॥ મુ ॥ ભા ॥ ૪ ॥ નરકની ખાજી નારી અછે
જ રે, નરકની દીપી છે સાર ॥ કૂડ કપટની કોથળી જ રે, મળ મૂ
ત્રની સંકાર ॥ મુ ॥ ભા ॥ ૫ ॥ મુ' મોહો તિજી ઉપરે જ રે,
ધિક ધિક વિષય વિકાર ॥ એમ ચિંતવતાં રાચને જ રે, ઉપન્યુ' કે
વળ સાર ॥ મુ ॥ ભા ॥ ૬ ॥ પદસાજી હવે ચિંતવે જ રે, ભુઓ
રાજની વાત ॥ મુજ સરિખી રાજી મરે જ રે, તો પજી વિષયને
ધ્યાત ॥ મુ ॥ ભા ॥ ૭ ॥ નાટકજી નીચ જાતની જ રે, રાજાએ
કીધો મોહ ॥ વિષય વિકારના ધ્યાનથી જ રે, ભય છે બે ભવ
ખોહ ॥ મુ ॥ ભા ॥ ૮ ॥ વાંક નહીં એ રાચનો જ રે, મોહો વિ
રંબ્યા નર વૃંદ ॥ નારીએ નર હેતરયા જ રે, મોહો માયાનો ફંદ
॥ મુ ॥ ભા ॥ ૯ ॥ મૂરખ જન મહાર' ગણે જ રે, તદાર' નથી જગ
કોય ॥ કેહનો રાજા કેહની રાજીયો જ રે, કો કેહનું નવિ હોય
॥ મુ ॥ ભા ॥ ૧૦ ॥ ધિક વિષય ધિક મોહની જ રે, ધિક સંસાર
અસાર ॥ છાંડ્યો તે મુખીયા થયા જ રે, ધન્ય ધન્ય તસ અવતા

(૧૭૨)

જેનસંક્રાંતિમાળા ભાગ ૧ લો.

૨ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૨ ॥ હવે સંવત્ર આવે ભલો ॥ ૨, તો કા
 રજ હોય સિદ્ધ ॥ ઇમ ધ્યાતાં તિહાં ઉપન્યું ॥ ૩, કેવળજ્ઞાન પ્ર
 સિદ્ધ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૨ ॥ હવે નાટકજી ચિંતવે ॥ ૪, ધિગ ધિ
 ગ વિષય વિકાર ॥ મુજ કારણ માય તાયને ॥ ૫, તન્યાં એવે
 સંસાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૩ ॥ ધિગ મુજ કાયા કારખી ॥ ૬, જેણે
 મોહો ભૂખાળ ॥ અનરથકારી એ મણો ॥ ૭, ધિગ રૂપ મોહની
 જાળ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૪ ॥ તે ધન્ય માનવ ભવ લહી ॥ ૮, જે કરે
 જન્મ પ્રમાણ ॥ મૂકી મમતા મોહને ॥ ૯, સંવત્ર કીયે ગુણખાણ
 ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૫ ॥ મુજ રૂપે મોહો હતા ॥ ૧૦, એકાચી વળી
 રાય ॥ એ પાતક કેમ છૂટયું ॥ ૧૧, એમ ઉભી પસતાય ॥ સુ૦ ॥
 ભા૦ ॥ ૧૬ ॥ નિજ આતમને નિહતી ॥ ૧૨, ધ્યાતી ધર્મનું ધ્યાન ॥
 નાટકજીને ઉપન્યું ॥ ૧૩, ઉત્તમ કેવળજ્ઞાન ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૭ ॥
 શાસનદેવી આપીને ॥ ૧૪, વેષ આપ્યો તેણી વાર ॥ કેવળ મહો
 ત્સવ સુર કરે ॥ ૧૫, આપીને તેણી વાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૮ ॥
 કર્મ અપાવી મુખે ગયા ॥ ૧૬, ઉત્તમ જીવ એ ચાર ॥ ઇમ જાણી
 ભાવ આકરો ॥ ૧૭, તો પામે ભવ પાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૯ ॥
 સંવત્ર અકાર પચાવને ॥ ૧૮, જેઠ માસે મુખકાર ॥ પદાણે કરી
 ગાધયો ॥ ૧૯, રહી ચોમાસો અંજાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૨૦ ॥ મીપૂજ્ય
 મી ખૂબચંદ ॥ ૨૦, તસ શાસન મુખદાય ॥ પૂજ્ય નાથાજી પસા
 થયી ॥ ૨૧, માલ મુનિ ગુણ ગાય ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી વારજાવનાની ઢાલો.

(રોહા.)

પાસ જિનેસર પય નમી, સહમુરુને આધાર ॥ ભવિષ્યજ્ઞ જન
 ને હિત ભણી, ભણ્યું ભાવના બાર ॥ ૧ ॥ ^૧ પ્રથમ અનિત્ય ^૨ અ
 રારણપણું, એહ ^૩ સંસાર વિચાર ॥ ^૪ એકલપણું ^૫ અન્યાય તિમ,
^૬ અશુચિ ^૭ આશય સંસાર ॥ ૨ ॥ ^૮ સવર ^૯ નિર્જર ભાવના,
^{૧૦} લોકસંક્રમ ^{૧૧} મુખોધી ॥ દુહાહ ભાવન ^{૧૨} જિનધરમ, એણીપરે,
 કર જીવ સોધિ ॥ ૩ ॥ રસકૃપી રસ વેધીયો, લોહ થકી હોય હેમ ॥
 જીવ ઇષ ભાવન મુદ્ધ હુએ, પરમ રૂપલહે તેમજાણાય વિનાશનાદિ
 ૧ કા, જાણે અલૂણું પાના ॥ ભાવ રસાંગ મળ્યા થકી, ત્રુટે કરમનિદાન ॥ ૫ ॥

॥ કાલ ૧ લી. ॥

(ભાવનાની દશી.)

પહેલી ભાવના એકીપરે ભાવોએ છ, અનિત્યપણું સંસાર ॥
 ઘસ અબી ઉપર વળનિંદુઓ છ, દેંદ્રધનુષ અનુદાર ॥ સદૃશ
 સંવેગી મુંદર આતમા છ ॥ ૧ ॥ એ આંકબી. ॥ ધર જિનપર્મશું
 રંગ ॥ સંચગ ચપળાની પરે ચિંતવે છ, કૃત્રિમ સવિ હું સંગ ॥ સ૦
 ॥ ૨ ॥ દેંદ્રભગ મુહૂર્તો મુલ અમુલ્ય છ, કૃપા તોષને રોષ ॥ તિમ
 જમ ભૂલો અધિર પદારથે છ, રથો કીચે મન સાધ ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥
 કાર ત્રેહ પામરના નેહ બધું છ, એ જોવન રંગ રોળ ॥ ધન સંપદ
 પજુ કીસે કારમી છ, જેહવા જળ ક્ષોણ ॥ સ૦ ॥ ૪ ॥ મુજ સરિ
 એ માગી બીખડી છ, રામ રથો વનવાસ ॥ એલે સંસારે એ મુખ
 સંપદા છ, જિમ સંધ્યા રાગ વિલાસ ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥ મુંદર એ તનુ
 શોભા કારમી છ, વિભસતાં નહિ વાર ॥ દેવનજે વચને પ્રતિજ્ઞ
 ઝીયો છ, થકી સંનતકુમાર ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥ સુરજ રાહુ મહજે સમ
 છયો છ, થી કીર્તિપર રાધ ॥ કંઈક પ્રતિજ્ઞાંકો દેખીને છ, વૃ
 પલ જરાકુળ કાષ ॥ સ૦ ॥ ૭ ॥ કિદાં લેવે પૂઆ ધવળદ્વરા રહે છ,
 જળ પરપોટો જોષ ॥ આડેખું અધિર તેમ મનુષ્યનું છ, મર્વ મ કસો
 કોષ ॥ સ૦ ॥ ૮ ॥ અનુસિતગ મુરવર જિનવર નિરવા છ, થકી
 હરિ જળ જોડી ॥ ॥ રથો એલે જુગ કોષ ધિર થઈ છ, મુર નર
 ભૂપતિ કોડી ॥ સ૦ ॥ ૯ ॥

(રાહલ)

પગ પગ કીચે આડેખું, અંજળી જળ બધું એહ ॥ ચત્રને
 સાધે સબજો, લેઈ રાકે તો લેહ ॥ ૧ ॥ લે અચિંત્ય મલશું મહી, સમય
 સોંચાણે આર કારણ નહીં જિનવજીવિજ, તેણે હવે અસરજ ભાવકર ॥

॥ કાલ ૨ લી. ॥

(રામ સામેતી, રામ જાણે હરિ કીચે. એ દશી.)

બીજી અસરજ ભાવના, ભાવો દૃષ્ય મઝર રે ॥ પરમ વિના
 પરભવ જતાં, પાપે ન લહીરા પાર રે ॥ બાઈશ નરક દુવાર રે, તિહાં
 વૃષ કપજ આધાર રે ॥ લાલ મુરખા રે ધાણીઆ ॥ ૧ ॥ એ આંક
 બી ॥ મૂને શોહ જંજાન રે, બિધ્યામનિ સવિ દાગ રે, માયા આ
 ત પપાગ રે ॥ લા ॥ ૨ ॥ માન પિયા મુન કાચિની, ભાઈ ભગિ

ઈ બહિન નારી તાતપક્ષે જાણે રે, માત પિતા દોઝે પુત્ર ॥ તેહિજ
નારી વેરીને વળી વાલહો રે, એહ સસારહ સુત્ર ॥ ચેઝાડા ભવન
બાનુ જિન બાંખ્યાં ચરિત્ર મુખી ધણું રે, સમજ્યા ચતુર ગુબણ ॥
કર્મ વિવરવશ મૂડી મોહવિદંબનારે, મળ્યામુગતિબિજુબાજાચેઝાડા
(દોહા.)

ઈમ ભવ ભવ લે દુઃખ સદાં, તે જાણે જગનાથ ॥ ભવભંજન
ભાવકંદરજ, ન મળ્યો અવિદહ સાથ ॥ ૧ ॥ તિજ કારણુ લખ એકસો, છા
ડી રાગ મગપાસ ॥ સવિ સસારી લવચું, ધર ચિત્ત ભાવ હિંસારા ॥

॥ ટાલ ૪ થી. ॥

(રાગ ગાંધી. પૂન ન દીજે હો સાધુ વિસાસડો. એ દેશી.)

ચોથી બાવના ભવિષ્ય મન ધરો, ચેતન તું એકાદી રે ॥ આ
લ્યો તિમ જાકરા પરભાવ વળી, ઇહાં મૂડી સવિ બાકી રે ॥ મ મ ક
ર મમતા રે, સમતા આરો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ આણો ચિત્ત વિ
વેકો રે ॥ સ્વારથીયા સન્જન સદુષે મળ્યાં, મુખ દુઃખ સદુષે એ
હો રે ॥ મ મ ૦ ॥ ૨ ॥ ચિત્ત વહેચણુ આપી સદુષે મળે, વિપ
તિ સમય ભય નાસી રે ॥ ફવ બળતો દેખી દરા વિશે પુણે, જેમ
પંખી તરવાસી રે ॥ મ મન્દ્રાટા પદખંડ નવનિધિ ચોદરચણ મણી,
ચોસક સહસ્ત્ર મુનારી રે ॥ ઉદડે છાડી ચલ્યા તેમ એકસા, હારણે
જેમ જુઆરો રે ॥ મ મ ૦ ॥ ૩ ॥ ત્રિજીવન કંઈક બિરહ ધરાવતા, ક
રતા ગર્વ ગુમાનો રે ॥ ગાગા વિણ નાગા તે સદુ ચલ્યા, રાવણ સ
દિખા રાખનો રે ॥ મ મ ૦ ॥ ૪ ॥ માત રહે ધર ત્રી વિમામિતા,
પ્રેતવના લગે હોડો રે ॥ ચલ લગે કાયા રે આખર એકસો, પ્રાણી
ચણે પરસોડો રે ॥ મ મ ૦ ॥ ૫ ॥ નિત્ય કળહો બહુ મળે દેખીયો,
બહુ પણ ખરખર થાવ રે ॥ વસવાની પરે વિહરીશ એકસો, ઇમ
બૂઝ્યો નમિરાય રે ॥ મ મ ૦ ॥ ૭ ॥

(દોહા.)

ભવ સાયર બહુ જળધિ દુઃખ, જન્મ મરણ તરંગ ॥ મમતા તંતુ
તિણે મદ્દો ચેતન ચતુર માતંગ ॥ ૧ ॥ ચાલે લો છાંચુ ભણી, તો
ભગ ભગવત મહુ તાં દૂર કરે પરબંધે, જિમજળધી જળકંત ॥ ૧ ॥

॥ ટાલ ૫ થી ॥

(કપૂર હોયે અતિ ઊજળો રે. એ દેશી.)

દનભળી, ગોળા ગાન વ્યક્તિય ॥૧॥ મોહરાય મારી કરી, ઊંચા થઈ
અવસોય ॥ ત્રિશુવન મંદપ માંડળી, જિમ પરમાનંદ હોય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૧૦ મી. ॥

(રાગ ગોરી, જંબૂદ્વીપ મઝાર. એ રેશી.)

દશમી સોક રવરૂપ રે, ભાવન ભાવીયે, નિમુળી ગુરુ ઉપદેશ
ધી એ ॥ ૧ ॥ ઊર્ધ્વ પુરૂષ આકાર રે, પગ પહોળા કરી, કર દોય
કદી રાખીયે એ ॥ ૨ ॥ એલે આકારે સોક રે, પુદ્ગળ પૂરીઓ, તિ
મ કાજળની કૂપલી એ ॥ ૩ ॥ ધર્મ અધર્મ આકાર રે, દેશ પ્રદેશ
એ, જીવ અનતે પૂરીઓ એ ॥ ૪ ॥ સાત રાજ દશગ્રી રે, ઊર્ધ્વ
તિરિય મળી, અધોસોક સાત સાધિક એ ॥ ૫ ॥ ચાંદરાજ ત્રસના
હી રે, ત્રસ જીવાલય, એક રત્નુ દીર્ઘ વિસ્તર એ ॥ ૬ ॥ ઊર્ધ્વ
ગુરાલય સાર રે, નિરય જીવન નીચે, નાલી નર તિરિ દો ગુરા એ
॥ ૭ ॥ દ્વીપ સમુદ્ર અસંખ્ય રે, પ્રભુ મુખ સાંભળી, રાયમુખિરિય
સમજીએ એ ॥ ૮ ॥ લાંબી પહોળી પળવાળ રે, લખલેયજી લહી,
સિદ્ધશિલા શિર ઊજળી એ ॥ ૯ ॥ ઊંચા ધનુ સય તીન રે, તેત્રી
શ સાધિકે, સિદ્ધ યોજનને છેદડે એ ॥ ૧૦ ॥ અજર અમર નિક
લંક રે, નાજ દંસજમય, તે જોવા મન ગહગહે એ ॥ ૧૧ ॥

(રાહા.)

વાર અનંતી કરસીઓ, ઝાલી વાટક ન્યાય ॥ નાજી વિના નવિ
સાંભરે, સોક જમજી લાડવાય ॥૧॥ રતનત્રય ત્રિહું જીવનમે, દુહીદ જાણી
દયાળ ॥ બોધિરયજી કાળે ચતુર, આગમ ખાજી સંભાળ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૧૧ મી. ॥

(રાગ ખંભાતી.)

દશ દયાંત દાહિલો, લાખ્યો મલુઅ જમારો રે ॥ દુહીદો ઊ
ખર દેલજયુ રે, આરજ ધર અવતારો રે ॥ મોરા જીવન રે ॥ બોધિ
ભાવન ધમ્મારમી રે, ભાવો દૃઢ્ય મઝારો રે ॥ મોઠ ॥ ૧ ॥ એ આં
કળી ॥ ઉત્તમ કુળ તિહાં દાહિલો, સહગુરુ ધર્મ સંયોગો રે ॥ પાંચે
ધંદ્રિય પરવડાં, દુહીદો દેહ નિરોગો રે ॥ મોઠ ॥ ૨ ॥ સાંભળવું સિ
દ્ધાંતવું રે, દાહિલું તસ ચિત્ત ધરવું રે ॥ સુધી સદહજા ધરી, દુહર
અંગે કરવું રે ॥ મોઠ ॥ ૩ ॥ સામગ્રી સમજી લહી રે, મુદ મુધા મ મ
હારો રે ॥ ચિંતામણિ દેવે દીયો, હારવો જેમ જમારો રે ॥ મોઠ ॥ ૪ ॥

સોદ કીડકને કારણે, કુળ યાન જળધિમાં ફોડે રે ॥ ગુણ કારણ કોણ ન
 વસખો, હાર હોયાનો ત્રોડે રે ॥ ભો ૭ ॥ ૫ ॥ બોધિરયણ ઉચેખીને,
 કોણ વિવચાર્યે દોડે રે ॥ કંકર મળિ સમોવડ કરે, ગજ વેચે ખર
 દોડે રે ॥ ભો ૮ ॥ ૬ ॥ ગીત મુખી નટણી કને રે, દુનુક ચિત્ત વિચા
 ર્યુ રે ॥ કુમરાદિક પળ સમજવા રે, બોધિરયણ સંભાર્યુ રે ॥ ભો ૯ ॥ ૭ ॥
 (રોડા.)

ખરિહર હરિહર કેવ સવિ, સેવ સદા અરિહંત ॥ રોપ સહિત મુર
 ગળધરા, મુવિહિત સાધુમહંત ॥ ૧ ॥ કુમતિ કદામહ મુક તું, મુત આ
 રિય વિચાર ॥ જાવજળ તારણ પોત સમ, ધર્મહિયામાં ધાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૨૧ મી. ॥

(ધ્યેન જ્ઞાન અશ્વુઆગિયે, ઐ. ૨૨ી.)

ધન ધન ધર્મ જગ હિનકર, લાંબિયો બસો જિનરેવ રે ॥ ઈહ
 પરબ મુખદાયકો, છવડા જનમ લેને સેવ રે ॥ ૧ ॥ ભાવના સ
 રસ મુરવેલડી, રોપ તું દૃષ્ય આગમ રે ॥ મુરત તર લલિય બહુ
 પસરશે, સફળ ફળશે અભિમાન રે ॥ ભો ૨ ॥ ૨ ॥ બેત્રમુદ્ધિકરીય ક
 રૂણ રેલે, કાકિ મિથ્યાદિક સાસ રે ॥ મુખમિ ત્રિહુ ગાપી રૂં કરે,
 નીક તું મુમનિની વાગ રે ॥ ભો ૩ ॥ ૩ ॥ સંચિત મુગુર વચનામૃતે,
 કુમતિ કપેર તણ સંગ રે ॥ કોધ માનદિક સુકરા, વાનરો વાર અ
 નંગ રે ॥ ભો ૪ ॥ ૪ ॥ સેવના એહને કેવળી, પત્રરસય તીન અજ
 ગાર રે ॥ ગૌતમ શિષ્ય શિવપુર ગયા, ભાવનાં કેવ મુર સાર રે ॥
 ભો ૫ ॥ ૫ ॥ શુક પરિવ્રાજક સિદ્ધસો, આનુંનમાળી શિવ વામ રે ॥
 રાય પદરશી દુતો પાપીઆ, કાપીઆ તાસ દુઃખ પાસ રે ॥ ભો
 ૬ ॥ ૬ ॥ દુષ્ક સમય દુષ્પરાદ લેને, અવિચળ શામન એદ રે ॥ ભા
 વર્યુ અવિચળ છે બચે, તેદ મુજ મતિ મુજ એદ રે ॥ ભો ૭ ॥ ૭ ॥
 (રોડા.)

તપમજ્જ પતિ વિજયદેવ મુર, વિજયસિંહ મુનિરાવ ॥ શુદ્ધ
 ધર્મદાયક સદા, પ્રભુમો એદના પાવ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ૨૨ મી. ॥

(રાગ ધન્યામી.)

તુમે ભાવો રે, ભવિ કળિ પરે ભાવના ભાવો ॥ તન મન વચ
 જ ધર્મ લેવ લાવો ॥ જિમ મુખ મપદ પાવો રે ॥ ભો ૧ ॥ ૧ ॥ લેવ

માત પિતાએ આપિયું, નામ બહુ ઇચ્છારે ॥ ૫૨ ॥ ધાવે કરી ઊ
 ઇર્યો, બહુ કળા બહુ પ્રકારે ॥ પુણ્ય ॥ ૪ ॥ બીજે જીવ વળી
 ઊપન્યો, કેમકે નગરી મઠારે ॥ કમળાવતી રૂપે રૂપડી, શીળાદિક
 ગુણ ધારે ॥ પુણ્ય ॥ ૫ ॥ જોવન વય દાવ પામિયાં, પૂરવ કર્મ વિ
 કારે ॥ માત પિતાએ પરણાવિયાં, મુખ ભોગવે સંસારે ॥ પુણ્ય ॥
 ૬ ॥ પુરોહિત હુતો રાયનો, નારી હુતી ગુણ ખાણે ॥ તસ ઉદરે
 આવી ઊપન્યો, ત્રીજે પુણ્ય પ્રમાણે ॥ પુણ્ય ॥ ૭ ॥ પૂરે માસે
 જનમીયો, બૃગુ દીધો વળી નામ ॥ બહી ગહી પદિત થયો, જો
 વન વય પામ્યો તામ ॥ પુણ્ય ॥ ૮ ॥ ચોથો જીવ પુત્રીપણે, આ
 ઠાણે કુળે અવતારે ॥ જસાપાળી નામે બહી, ને બૃગુ પુરોહિત
 થઈ નારે ॥ પુણ્ય ॥ ૯ ॥ હવે ઇચ્છારે રાગ થયો, રાગ્ય પાળે તુ
 ખકારે ॥ પુરોહિત પદ બૃગુને દીધો, જગ જસ તેહનો વિસ્તાર ॥
 પુણ્ય ॥ ૧૦ ॥ ઇચ્છારે કમળાવતી, બૃગુને જસાપાળી નારે ॥ સુ
 ખ ભોગવે સંસારનાં, ચારે જીવ ઉદારે ॥ પુણ્ય ॥ ૧૧ ॥ સોના રૂપા
 આદે કરી, ધનનો કાંઈ નહીં પાર ॥ પણ પુરોહિતને પુત્રજ નહીં,
 દુઃખ ધરે સ્ત્રી બરતાર ॥ પુણ્ય ॥ ૧૨ ॥ દિશા સતી વિષ બધવા,
 ધર સંતુ વિષ પુત્ર ॥ તે કારણ બહુ વિષ ધણા, ઉપાય કરે અલગ
 રે ॥ પુણ્ય ॥ ૧૩ ॥ સંખ્યે હવે જેહ જીવથી, તે મેળવિયા જગમાં
 હે ॥ પહેલી કાળ કહી બહી, માસમુનિ ઉત્સાહે ॥ પુણ્ય ॥ ૧૪ ॥

(રોહા.)

મુખ ભોગવતાં સ્વર્ગનાં, તખ તે દોડું દેવ ॥ અવન ચિન્હ બહી
 કરી, અવધિ જોઈ તતખેવ ॥ ૧ ॥ અમે ઉપજશું બિહુ જગ્યા, પુરોહિ
 ત મુત સુખકાર ॥ નિમિત્ત રૂપ લેઈ આવિયા, તિજ નગરીને બહાર
 ॥ ૨ ॥ નિમિત્ત ભાંખે બહુ જન પ્રતે, જશ વાધો પુરમાંહ ॥ તે સાં
 બળી પ્રશ્ન પૂછવા, આવ્યા પુરોહિત સ્ત્રી ત્યાંહ ॥ ૩ ॥ પુરોહિતકહે
 રે નિમિત્તિઆ, જો મુજ પુત્રજ હોય ॥ તમે કહો તે હું કરે, તવ બો
 દવા નિમિત્તક દાય ॥ ૪ ॥ પુત્ર હોયે દાય તુમ સહી, પણ લેશે સંયમ
 ભાર ॥ નાકારો કર્યો નહીં, તેણે માન્યું વચન તેવાર ॥ ૫ ॥ કો
 સાંકેદને દેવતા, ગયા પોતાને કામ ॥ કાળ માસે દેવથી અવી, ઉપ
 ન્યા યુગલપણે તામ ॥ ૬ ॥

॥ ઠાલ ૨ જી ॥

(દાન કહે જગ હું વડો. એ કેશી.)

માત પિતા તપ હરખિયા, જનમ્યા પૂરે માસ હો ॥ ભવિ જન ॥
મહા મહોચ્છવે નામ થાપિયું, કેવલદ્ર જયોભદ્ર તાસ હો ॥ ભવિ જ
ન, એક ચિત્તે કરી સાંભળો ॥ ૧ ॥ એ આંકળી. ॥ અનુક્રમે તે ગ્રહો
રા થયા, ભવ્યા સાત્ર વિચાર હો ॥ ભ૦ ॥ માત પિતા મન ચિંત
વે, હવે કેમ રાખશું કુમાર હો ॥ ભ૦ ॥ રા જાણપુરી વાસી નથી,
વસિયા તિજહિજ કામ હો ॥ ભ૦ ॥ સાધુ બહીકે નગરી તણ, વળિ
પુત્ર તેડી કહે આમ હો ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ મોકળા કેશને મુહપતિ, મે
લાં વસ્ત્રને મેલાં ગાત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ હાથમાં ઝોળી રાખે વળી, માંહે
ફાંસી પાળી કાત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ મુખ મીઠા ધીઠા મળા, વસ્ત્ર વીં
રીને રાખે રાત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ હળવે જોધ પગલાં ભરે, પણ છે તેહ
કુપાત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ રંગ રંગીલાં પાતરાં, હાથ અમૂલક લોટ હો ॥
ભ૦ ॥ નામ ધરાવે સાધુ છ, દિયામાં રાખે ચોટ હો ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥
દીન દીન કયામળા, પણ માયાના પાસ હો ॥ ભ૦ ॥ દિસંતા અતિ
દુખળા, મ કરશે તેહનો વિદ્યાસ હો ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥ તે દેખી તુમે ના
સંભળો, આવળ્યો આપણે મેહ હો ॥ ભ૦ ॥ નહી કાં તુમને મારશે,
કાપશે કાન નાક તેહ હો ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥ ઇત્યાદિક બધે કરી, ભોળવ્યા તે
કોય બાળ હો ॥ ભ૦ ॥ જેમ પશુ પંખી રીખવ્યા, રીખે તેહજ ચા
હો ॥ ભ૦ ॥ ચરમશરીરી છવડા, મોહતણે વશ હોય હો ॥
ભ૦ ॥ તરજ તારજ સાધુ નાવને, ફાંસીયા કહ્યા તે સોય હો ॥ ભ૦
॥ ૧૦ ॥ ધિક ધિક મોહ વિદંબના, જેહની અવળી નીતિ હો ॥ ભ૦ ॥
માત પિતાયે જિમ ભોળવ્યા, કુમર ચાસે તેહ રીત હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૧ ॥
નગર જોવાને નીકળ્યા, તપ દીઠા અણગાર હો ॥ ભ૦ ॥ બહીકે નાસી
તર ચક્યા, પેખે સયળ વિચાર હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ મુનિ પજ તરત
જો આવીને, સાચવે સાધુની રીત હો ॥ ભ૦ ॥ તે દેખી પેરાગિયા, ત
પ મન આવી પ્રીત હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ અહો એ છવ જયજા કરે,
તે કેમ કરે પરધાત હો ॥ ભ૦ ॥ અમને પિતાયે ભોળવ્યા, મોહતણે
અવડાત હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ ઉહાપોહ કરતાં ચકાં, જાતિસમરજી લાધ
હો ॥ ભ૦ ॥ પૂરવ ભવ દેખી કરી, ઉતરી વાંઘા સાધ હો ॥ ભ૦
॥ ૧૫ ॥ સદગ થયા દિન આજને, ભવ્યા મહા મુનિરાય હો ॥ ભ૦ ॥
બાળ કાળે અહવા, માલમુનિ નમે પાય હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૬ ॥

(ડાહ્યા.)

જાતિસમરજી ડાપવ્યો. જાપ્યો સરવ વિચાર ॥ તપ સંયમ પા

જ્યાં હતાં, તે રીકાં તેજી વાર ॥ ૧ ॥ કામ લોગથી લીમગ્યા, સંસારિક મુખ જોહ ॥ શિવગુણ અભિલાષી થયા, ઉપની મદ્દા એહ ॥ ૨ ॥ વૈરાગે મન વાળિયું, જાણ્યો અધિર સંસાર ॥ પરભર જાતાં જીવને, એક મિત્ર ધર્મ આધાર ॥ ૩ ॥ માતપિતા એ કેહતાં, કેહનાં ધન પરિવાર ॥ સ્વારથનાં સહુ કેા સગાં, નાવે જીવની સાર ॥ ૪ ॥ પર આવી કહે માતને, અનુમતિ યેા શ્રીકાર ॥ ધર્મરતન પામ્યા અમે સેશુ સંયમ સાર ॥ ૫ ॥ કુમરનજાં વયજાં મુજી, માત તાત તેમજી વાર ॥ મોહતજે વરા જે પડ્યા, તે મુજજો અધિકાર ॥ ૬ ॥ માથ કહે મુજો નાનકા, એમ કેમ બોલો વાલુ ॥ અમ મન આશા ॥ ધણી, તુમે કાચ જીવન પ્રાણ ॥ ૭ ॥ પુરોહિત આમજી કુમજો, ધણું ધણ દિસાગીર ॥ ઉત્તર પ્રત્યુત્તર ધણા, નયજે ઝરતે નીર ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ર જી. ॥

(આઠે લાલની રસી.)

મુજો વચ્ચ માહરી વાત, વેડ વાળી સાક્ષાત ॥ આઠે લાલ ॥ અ પુત્રીવાને સ્વર્ગ છે નહીં જી ॥ ૧ ॥ વેડ બળી કુળ સત, દોમ જગન કરી પુત્ર ॥ આગા વિષ જમાવો તમે વેચગુ ॥ ૨ ॥ પરબી વિલસો બોગ, મળિયો સર્વ સયોગ ॥ આઠ ॥ પુત્ર થયાં સયમ મહેા જી ॥ ૩ ॥ મુખ વિલસો દિ નાર, લાગી વિવધ વિકાર ॥ આઠ ॥ પર ભાર સોંપી પૂત્રને જી ॥ ૪ ॥ વળતા કોનું કુમાર, તાતને કહે મુવિચાર ॥ આગા મિથ્યા વાળીએ કોઇ નવિ તર્યો જી ॥ ૫ ॥ બને વેડ અપાર, ન કરે ક રણી સગાર ॥ આગા વેડ ન તારે કોઈ જીવને જી ॥ ૬ ॥ કરે બહુ જીવ સંહાર, તે જાય તરક મટાર જી ॥ આગા દિસાએ ધર્મ જાંબે સદી જી ॥ ૭ ॥ તેડને મુઠે બુદ્ધિ આજી, કોઈ જમાડે અમજી ॥ આઠ ॥ માડી ગતિ પામે સદી ॥ ૮ ॥ દુઃખ આવે જેણી વાર, લાગે ન કોઈ સગાર ॥ આગા સગાં સજીવો દગમગ જુએ જી ॥ ૯ ॥ દોમ જગન વગિ જોડ, નવિ તારે જીવને તેડ ॥ આગા કયામે આતમદોમ વસ છે જી ॥ ૧૦ ॥ એ કેદ અનિવ સંસાર, ભોમ અશુચિ જાંડાર ॥ આઠ ॥ કિપાકુળની છે કાપમા જી ॥ ૧૧ ॥ કનુમાવનાં છે મુખ, તે પામે અદુગાં દુખ ॥ આગા જાંતમ અનર્થની ખાનુ છે જી ॥ ૧૨ ॥ કાચા માથા પરિવાર, મુખ નામન સંસાર ॥ આઠ ॥ રમન જાજીયર સમ અંજે જી ॥ ૧૩ ॥ વચ્ચ વિચારો સ્વેચ, જીવ સદીર એક દોષ ॥ આઠ ॥ પરભર કુળ કોણ બોમવે જી ॥ ૧૪ ॥ અમળિયાં અમિ જેમ, જીવ કાયામાંદે તેમ ॥ આગા

રેદ વિચરે જીવ વિજીસે સહીજ ॥ ૧૫ ॥ વળાદિ સહિત જે હોય, પુ
ત્રગણ વિજીસે સોય ॥ આઠ ॥ જીવ અરૂપી વળાદિક નહીજ ॥ ૧૬ ॥ હો
મ યશાદિક વાત, તો કિમ કરયા અવદાત ॥ આઠ ॥ જીવ કાયા તે
જીવો અછેજ ॥ ૧૭ ॥ જન્મ અમે જુતા અમજ, તમ માની તમ આજ
॥ આઠ ॥ વાત ખોદી ન સમાવડુંજ ॥ ૧૮ ॥ જન્મ મરણ જરા રોગ,
દુઃખતણા ॥ સંયોગ ॥ આઠ ॥ રતન પામ્યું જુદાવાસમાંજ ॥ ૧૯ ॥ રાત દિ
વસ જે જાય, તે તો લેખે ન ધાય ॥ આઠ ॥ ધર્મ વિદુણા જાણે સ
હીજ ॥ ૨૦ ॥ એહ સંસાર અસાર, લોગ અશુચિ ભંડાર ॥ આઠ ॥
ધા માયા સપિ દારીજીજ ॥ ૨૧ ॥ નર મુખ બિંદુ સમાન, દેવ મુખ ઉ
દધિ પિછાન ॥ આઠ ॥ અદ્ય મુખે કેળું દારીજીજ ॥ ૨૨ ॥ અમે જાણ્યાં
સર્વ અસાર, લેશું સંયમ ભાર ॥ આઠ ॥ અનુમતિ દીધો માતતાજ
જી ॥ ૨૩ ॥ શાશ્વતાં મુખનો ચાહ, દવે મન એ ન મુદાય ॥ આઠ ॥
જન્મ મરણ થકી ઊભાજીજ ॥ ૨૪ ॥ તે મારે મૂકું સંસાર, ઠાળ ત્રી
જી મુખકાર ॥ આઠ ॥ ખાસ મુનિ કહે જાવજીજ ॥ ૨૫ ॥

(દાહા.)

સાચી વાત તેં મુન કહી, સમજ્યો ધર્મ વિચાર ॥ જીવ કાયા
જૂડાં સહી, પણ મુજ વિનતી અવધાર ॥ ૨૬ ॥ દુમજાં આપજી બેહુ
જજા, એકઠા વસિય સંસાર ॥ પછી સંયમ લેશુ સહી, કરશું ઉમ
વિહાર ॥ ૨ ॥ મિત્રાજી હોવે મરણજી, જન્મ આવે ફરો જાય ॥ અ
ખર પડે જે મરણની, તો મુજથી રહેવાય ॥ ૩ ॥ અમર છાપ લિ
ખી નાવિયા, તો કેમ રહુ સંસાર ॥ સાચા ધર્મ પામ્યા પછી, ન
કહું કોલ લગાર ॥ ૪ ॥ પુત્ર વયજી એહવાં મુખી, પુરોહિત પામ્યો
વૈરાગ ॥ નારી પ્રત્યે આવી કહે, તે મુજબે વડલાગ ॥ ૫ ॥

॥ દાલ ધ થી. ॥

(જીવ સોદની સમજાયની દેશી.)

પુરોહિત કહે નારી મુખી જી રે, પુત્ર પામ્યા રે વૈરાગ ॥ દીક્ષા
લેશે તે સહી જી રે, કરશે સંસારનો ન્યાન ॥ નારી જી રે, સાંભળો
મહારી વાત ॥ ૧ ॥ એ આંકજી ॥ પુત્ર વિના જીવન નહી જી રે, ર
હેતું આપજીને સસાર ॥ યોગ વેળા છે આપજી જી રે, તજીએ મોહ
વિકાર ॥ નારી જી ॥ ૨ ॥ તરુ શાખે શાખે કરી જી રે, શાખ વિજી
કુંઠ અસાર ॥ ૫ ખો શાખે પાખે કરી જી રે. ૫ ખ વિજી દુ ખ અપા
ર ॥ નારી જી ॥ ૩ ॥ તહાજ વેપારી થને કરી જી રે. થન નજી શી

ય વિચાર ॥ રાજ શોભે સેને કરી છ રે, સેન વિષ્ણુ ન શોભે લિ
 ગાર ॥ નારી છ ॥ ૪ ॥ તિમ પુત્ર વિષ્ણુ હું સોણું નહી છ રે, અમે
 લેશું સંયમ ભાર ॥ તવ નારી કહે સાંભળો છ રે, પ્રીતમ પ્રાણ આ
 ધાર ॥ પ્રીતમ છ, સાંભળો ॥ ૫ ॥ પુત્ર જય તો જય દીધો છ રે,
 આપણ રહેશું ધરવાસ ॥ જોગવાઈ સરવે ધણી છ રે, વિલસાંએ લી
 લ વિલાસ ॥ પ્રીતમ છ ॥ ૬ ॥ સંસાર મુખ રૂડાં મન્યાં છ રે, લો
 ગવિયે આપણે ભોગ ॥ ભુક્તભોગી થયા પછે છ રે, લેશું સંયમનો
 યોગ ॥ પ્રીતમ છ ॥ ૭ ॥ ભોગ બહુળા મેં ભોગવ્યા છ રે, લાધ્યા
 અનંતીવાર ॥ તમિ ન પામ્યો એ જીવડો છ રે, અમે લેશું સંયમ ભા
 ર ॥ નારી છ ॥ ૮ ॥ આર્યદેશ ઉત્તમ કુળે છ રે, પામ્યા નર અવતા
 ર ॥ તપ સંયમ પાળ્યા વિના છ રે, કેમ પામિયે ભવ પાર ॥ ના
 રી છ ॥ ૯ ॥ આપણે તો મુખ ભોગવ્યાં છ રે, ધન્ય એહનો અવ
 તાર ॥ હજીય લગણ નહાના બાહુડા છ રે, લીધે છે સંયમ ભાર ॥
 નારી છ ॥ ૧૦ ॥ તો કેમ રહેવું માહરે છ રે, ધણ અવસર સંસાર ॥
 શોધી કાળ સોદામણી છ રે, માલમુનિ હિતકાર ॥ નારી છ રે ॥ ૧૧ ॥

(દોહા.)

કર્મ જરી મુખ દુઃખ સહ્યાં, તે પણ કહ્યાં ન જાય ॥ કે જાણે નિ
 જ આતમા, કે જાણે જિનરાય ॥ ૧ ॥ સ પદા સહુ જીવે લહી, ન લહો
 ધર્મ પ્રસંગ ॥ તે યોગવાઈ મળી હવે, નવિમુક મુત સંગ ॥ ૨ ॥ નિ
 જ નિજ સહુ સ્વારથ જૂએ, પર ન જુએ પરમાર્થ ॥ પરભવ જાતાં
 જીવને, કેમ રાખ્યા ન સમર્થ ॥ ૩ ॥ પુત્ર વિના સંસારમાં, કેમ રહે
 મ્રી મુગ્ધ ॥ જસા પત્ની વળતું કહે, સાંભળો જીવન પ્રાણ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ૫ મી. ॥

(હરિયાં મન લાગ્યો. એ દેશો.)

સંયમ મારગ દોહિલો, દોહિલો સાધુ આચાર રે ॥ પ્રીતમ સાં
 ભળો ॥ જૂના હંસની પરે સંસારચો, ગૂંચો દૃશ્ય મતાર રે ॥ પ્રીત
 ॥ ૧ ॥ રોહિત મત્સ્યતણી પરે, પુત્ર છેદી મોહવળ રે ॥ નારી છ સાં
 ભળો ॥ દીક્ષા લે દાય બાહુડા, તો હું લેશું સંયમ પિરાળ રે ॥ ના
 રી ॥ ૨ ॥ સેવક કહે રાણી મુળો, નથી કોપ્યો મહારાજ રે ॥ ના
 રી ॥ ૩ ॥ પુરોહિત દીક્ષા લીએ અછે, તે ધન લાવેછે આજ રે ॥ પ્રીત
 ॥ ૪ ॥ તવ રાણી પૂછે વજી, તસ નારી અને પુત્ર દાય રે ॥ તે પણ
 ચારિત્ર આદરે. રાણી વિમાસે સોય રે ॥ પ્રીત ॥ ૫ ॥ મિત્રાઈ હતી

માહરે, પણ નવિ દાખ્યા તેણ રે ॥ કોઈ કેહનું જગમાં નહિ, કુડું સગ
પણ સેણ રે ॥ ૩૧૦ ॥ ૫ ॥ અનિત્યપણું એમ ધ્યાવતાં, રાણીને ઊપ
ન્યું જ્ઞાન રે ॥ વૈરાગ્યે મન વાળિયું, તપ સમજવે રાજાન રે ॥ ૩૧૧ ॥

॥ ઢાલ દ ઠી. ॥

(વીરો સાંભર્યો. એ દેશી.)

કહે રાણી કમળાવતી રે, મુજો રાજા કચુકાર ॥ ધન પરિવાર ત
જ કરી રે, પુરોહિત લીએ સંધ્યમ બાર રે ॥ કહે કમળાવતી ॥ ૧ ॥
કમળા કહે નરપતિ મુજો રે, પુષ્ટું પ્રતિજ્ઞ એક ॥ ઉત્તર દેએ તેહનો
રે, આણી મનગું વિવેક રે ॥ કહે ॥ ૨ ॥ વખ્યા આહારને કોણ ઇ
ચ્છે રે, દાખ્યા મુજને રે તેહ ॥ પ્રશંસા ન હોએ તેહની રે, રાય કહે
કાગ ચાન બેહ રે ॥ કહે ॥ ૩ ॥ એ ધન મુપલ્લ રચબનો રે, પુરોહિ
ત કરે પરિહાર ॥ તુમે પૃથ્વીપતિ રાણ્યા રે, કેમ લેશી વખ્યા આહા
ર રે ॥ ૪ ॥ ૪ ॥ સર્વ જગ હોવે તુમ ધરે રે, એ સર્વ ધન તુમ હોય ॥
વપતિ ન પામે તોહિ જીવડો રે, ગાણ શરણ નવિ કોય રે ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
પરભવ આસે તુમ તણે રે. તો લીધો પુરોહિત વિત્ત ॥ તે તો રાણી
ધન હહાં રહે રે, તો કેમ કંગે અનિત્ય રે ॥ ૬ ॥ ૬ ॥ એક દિન મ
રણ છે સહા રે. છાંડી સંવે રે સાથ ॥ પરભવ જાતાં જીવને રે, એક
ધરમ સખાથો સાથ રે ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ વિલંબ ન કરો ધરમનો રે,
કાણ કાણ ખુદે રે આથ ॥ ધર્મ વિદુર્ણા જે ધરી રે, તે તો નિમ્બજ
જાય રે ॥ ૮ ॥ ૮ ॥ દશ દુષ્ટાંતે કોહિયો રે, સાધ્યો નર અવગાર ॥
પામીને કેમ દુરિયે રે. જેદુથી મુક્તિ દાવે રે ॥ ૯ ॥ ૯ ॥ કામ
ભોગ મં ભોગવ્યા રે. સાધ્યા વાર અનિત્ય ॥ તુમે ન પામ્યો જીવ
ડો રે, ચેતો ખાદુ ગુણવંત રે ॥ ૧૦ ॥ ૧૦ ॥ આમિય સહિત જેમ
પાંખણી રે. પીડા સહિ રે અપાર ॥ તે હુ નરપતિ કેમ રાદુ રે. જન
મુખા અધિન સસાર ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ કવ જગત જીવે જીતે રે, બી
જા હુ પત હોય ॥ જાણે ન હોએ અમારો રે. પણ અગશે અતે સો
ય રે ॥ ૧૨ ॥ ૧૨ ॥ એમ જન જગત રે જીતે રે. રાયમો નવિ ખુદે
રે જીવ ॥ મનજી તો એક દિન આવશે રે. જન મગનશે ધનાદિ
સદૈવ રે ॥ ૧૩ ॥ ૧૩ ॥ જેમ પ ખો વિજન પ વા રે, દેએ દુઃખ અ
પાર ॥ તેમ ન વા અવનમાં પડી રે. નાવ પાનુ રવિ સનાર રે ॥
૧૪ ॥ ૧૪ ॥ કમળાવતીને નવજીવે રે, બજા રાય કચુકાર ॥ ૧૫ ॥
ગજ ન્ત્રી પંડિતો રે. જન સોવન રચન ભાર રે ॥ ૧૬ ॥

પુરોહિત પુત્ર કલત્રશુ" રે, રાય રાણી તેહીવાર ॥ મુગુર મુખે પ્રત ઉ
 વ્યસ્તાં રે, લેવ સંવમ કરે વિહાર રે ॥ ૧૮ ॥ ૧૬ ॥ તપ જપ સંયમ
 પાળીને રે, ઉપન્યુ કેવળજ્ઞાન ॥ કર્મ ખપાવી મુગતે મયા રે, છએ
 છવ મુગુજ નિધાન રે, ॥ ભવિષ્ય સાંભળો ॥ ૧૭ ॥ ૧૭ ॥ ઉત્તરાધ્યયન
 એ સત્તર્ક રે, ચઉદમે છે વિસ્તાર ॥ તેહ ચક્રી મેં વર્ણવ્યો રે, પટ ઢાળે ॥
 રી સાર રે ॥ ૧૮ ॥ ૧૮ ॥ સંવત અકાર પચાવને રે, જ્યેષ્ઠ વદી ત્રીજ
 ગુરવાર ॥ આંજર સોહેર સોહામહુ" રે, લોંકાગચ્છ મુખકાર રે ॥ ૧૯ ॥
 ૧૯ ॥ ગચ્છપતિ શ્રી ખૂબચંદ જ રે, તસ શાસન મુખકાય ॥ પૂજ્ય
 નાથાજી પસાયધી રે, માસમુનિ મુજ ગાય રે ॥ ૨૦ ॥ ૨૦ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી રીયલની નવવાડો.

(રોહા.)

શ્રી સરસતી સમઈ સદા, પલજી તસુ મુપસાય ॥ મુવચન આ
 પો શારદા, મહેર કરી મુજ માય ॥ ૧ ॥ વાણી વીર જિજ્ઞાંસી,
 સાંભળી શાન્દ્ર મચાર ॥ વાડ રીયલની નવ કહું, મુજને સહુ નર
 નાર ॥ ૨ ॥ સીંચા અંબ અંગ રીયલને, સમતા રસ બરી નીર ॥
 સાચવજે યતને કરી, ધરી હડતા મન ધોર ॥ ૩ ॥ જગપએ યતને
 કરી, નવ વારો ધરી નેહ ॥ ઉત્તમ કૃગ રીયલ અંબતજી, વાડ વિ
 ગને મુજો તેહ ॥ ૪ ॥ પ્રથમ શ્રી સમ ન કીજયે, બીજે ન કરવી
 યાત ॥ બીજે આસન શ્રીતજે, બેસત્રુ બે ધડી જાત ॥ ૫ ॥ ચોથે રૂપ
 ન નિરખત્રુ, ન કરે નારીશુ તેહ ॥ પાંચમે ભીંત્યંતર ત્રિપા, મુનિ ન
 રહે તસ ગેહ ॥ ૬ ॥ છંદ મુખ સંસારનાં, વળિ વિસરયાં હોય જે
 હ ॥ સિદ્ધારથ મુત ઇમ કહે, મુનિ ન સંભારે તેહ ॥ ૭ ॥ સાતમે
 સરસ આદારની, સાસય ન કરે લગાર ॥ આઠમી વાડમાં ઇમ કહું,
 અધિક ન કરવો આદાર ॥ ૮ ॥ નવમે વિસેયન નવિ કરે, ન કરે
 વળી શભગાર ॥ ત્રિકરજુ શુદ્ધ આરાધતાં, પામે ભવનો પાર. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ? લી. ॥

(કપૂર હોય અતિ હિજો રે. એ રશી)

વાડ પહેલી જિનવર કહી જી, સિદ્ધારથ મુત ચંદ ॥ વીર જિ
 જ્ઞાંદ એમ ઉચ્ચરે જી ॥ ત્રિશક્તિદેવોનો નંદ ॥ સાધુ જી, ન કરો નારીનો
 સંગ ॥ ૧ ॥ સમ ચક્રી પ્રવજાંગ ॥ સાધુ જી, ન કરો ॥ એ આંકળી ॥
 શ્રી પશુવાસો વસે જી, પંડમ પજુ જિદાં વાસ ॥ નિદાં વસતાં જ

ઘસારીને છ, શોધનનો હોય નાશ ॥ સાધુ છ ॥ ૨ ॥ અમિ આ
ગજ દાર રહે છ, ઉડે ઓચિતો જેહ ॥ એમ મુનિ માનની આ
ગજે છ, ધિર નહી શોધથી નેહ ॥ સાધુ ॥ ૩ ॥ મંજરી મુખ
આગજે છ, હિંદરની શી આશ ॥ તેમ મુનિમુખ આગજે છ, પડે
તે મનને પાસ ॥ સાધુ ॥ ૪ ॥ પાપદ બીહે પાંજરે છ, દૂરથી
રખી મંજર ॥ તેમ મુનિ બીહે માનની થકી છ, દુર્ગતિની ડાતાર
॥ સાધુ ॥ ૫ ॥ મુંદરી શિર જળ બેઠું છ, જળથી રાખે જેમ
॥ માનની મુખ મુનિ પેખતાં છ, ચિત નવિ ચાગવે તેમ ॥ સાધુ
॥ ૬ ॥ વંશ ઉપર જેમ ખેલતાં છ, ગોપવી રાખે મત્ર ॥ તેમ મુનિ
મનને ગોપવે છ, રાખવા શિયળ રત્ન ॥ સાધુ ॥ ૭ ॥ ભાવે ન
હી સાત ભાતની છ, મુખથી સંગ બસસ ॥ તેમ મુનિ માનની
સંગથી છ, નિગમે શોધની મીઠાશ ॥ સાધુ ॥ ૮ ॥ મનમું બીહે
બુંદ પડું છ, પાનર ચઢીયો વન ॥ તેમ મુનિ ગામમાં ગાયરી છ,
ત્રિકરણ રાખી મન ॥ સાધુ ॥ ૯ ॥

૧૭૧-૬મ વાઙ પોરેલી વોં જિનવન. કહી મન દિત ઠારજે
॥ વાઙ વિષમું જેહ પાળે જાહે તેહને વારજે ॥ ૧ ॥

॥ દાન ૭ જી ॥

વોં વખાણી નાણી ચેલજા છ. એ દેશી.)

વાઙ બાહ કહી વોરછ છ. માળંગા સદુ નર નાન ॥ શોધ
મન મુદ મને પાગજે છ. જેમ પાંચ બવ પાર ॥ વાત ન હીં
ચલિત તજા છ ॥ ૧ ॥ ન બાકજા. ॥ વાતથી ઉંપાત ડોપજે છ,
રાતથી વિરતતા વાત ॥ જાણે નેઃ નાદ ખરા પડે છ, પવનથી
જેમ તરપાત ॥ વાત ॥ ૨ ॥ ૭૦ થી દેખા દાંધા નજી છ, હીં
ખુતના ૨ ખદારા ॥ મન વગે તેમ મુનિવરણ છ સામેગી વચન
વિસાત ॥ વાત ॥ ૩ ॥ હડકા દાંડે ન રજારજે છ. નવન મુ
જારવ જેમ ૭ તમ મુનિમુ વિન ગરજે છ. વાપે ગિદા વિષમું
ખેમ ॥ વાત ॥ ૪ ॥ કાંચે હબે ૪ વાત કંઈ છ. સ્વર ને સારના
જેહ ॥ વચન જેમ કાંચાતજા છ અજા પડે બાધિક સનેહ ॥
વાત ॥ ૫ ॥ મડ-સ્વ-વાદા ન-વડા છ. પાંચે ને પાસમા
જેમ ૧. વચન વચન કાંચાતજા છ પડે ને પાસમા જેમ ॥ વાત ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ૬ ઠી. ॥

(ઇંદર આંખા આંખલી રે. એ દશી.)

વાડ છૂટી કહે વીરજ રે, છાંડી સકળ સંસાર ॥ પંચ મહામત્ર
પાળવાં રે, ભાવધી સંયમ ભાર ॥ સાધુ છ ॥ મુખ ન સંભારીયે ગેહ ॥
પંચ આચારને પાળીયે રે, ઢાળીયે વિષયશું નેહ ॥ સાધુ છ ॥ મુખ
ન સંભારીયે ગેહ ॥ ૧ ॥ એ આંકલી ॥ અમિ ભાર્યા ઉપરે રે પૂ
જો પરજળે ગેહ ॥ વિષય અમિ વ્યાપે ધણી રે, ઢાંચે એળી પરે રેહ ॥
સાધુ છ ॥ મુખ ૦ ॥ ૨ ॥ અધિરતિ પળે બે આપળે રે, ધર મુખ ભો
ગવ્યાં ગેહ ॥ તે વળી મન લોધા પછી રે, મુનિ ન સંભારે તેહ ॥
સાધુ છ ॥ મુખ ૦ ॥ ૩ ॥ શકાએ વિષ સ કમ્બો રે, વરસે વિષધર
જેમ ॥ વિષય હેર વ્યાપી રશું રે, અગે પ્રગમે એમ ॥ સાધુ છ ॥
મુખ ૦ ॥ ૪ ॥ વરે વસ્તુ સાંભરે રે, ઉપજે હર્ય અપાર ॥ તેમ ન
રુણી મુખ સાંભરે રે, વાધે વિષય વિકાર ॥ માનુ છ ॥ મુખ ૦
॥ ૫ ॥ મહામત્ર પાંચમાં મોટકો રે, સકળ વરમ માંડે નાર ॥ એ
મન એકને ભાંજતાં રે, બીજાં ભાગે ચાર ॥ સાધુ ॥ મુખ ૦
॥ ૬ ॥ વિલસાં મુખ વનિગાનજાં રે, મુનિ ન વિચાર મત્ર ॥ રાત
કળગે એક કારણે રે, પરિહર્યાં પાંચ રાત્ર ॥ સાધુ છ ॥ મુખ ૦
॥ ૭ ॥ મનિધર મુકે કાચળી રે, દુરો ન રહે એમ ॥ મુનિ પળે મ
નધા તેજી પરે રે, વળીવ ન વહે પ્રેમ ॥ સાધુ છ ॥ મુખ ૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૭ મી. ॥

(અરણિક મુનિવર ચાલ્યા માયગી. એ રંગી.)

સાતમી ઢાળ રે શીખામળ મુલ્યા, વીર પ્રજુનાં વાનુ છ ॥
શીવજી મુરતરે રે મુખે માયવા. પાસેએ બી જિન આનુ છ ॥ આ
દાર સરમ અનુગાર ન કીલએ ॥ ૧ ॥ એ આંકળા ॥ સાતમી ન કરે
સંગાર છ ॥ આદાર સરમ અનુગાર કરતાં થકાં, વાધે વિષય વિકા
ર છ ॥ આદાર ૦ ॥ ૨ ॥ વિનય ને થાકું રે સાવરતું કષ્ટ, મારક ન
વહે મત્ર છ ॥ તેમ નેચના આદાર ને પરિહરે, રાખનુ શીવજી રે
તમ છ ॥ આદાર ૦ ॥ ૩ ॥ સરમ આદારે રે શીવજી સવમ ધણી,
પે રેદનો વાનુ છ, વિષય અમિ રે તેજે વાધે ધણી, નવિ રોડે ધ
નુ પ્યાન ॥ આદાર ૦ ॥ ૪ ॥ આદાર સાતમી રે રજાયર છવડા,
બીન પડે જેમ અગ ૦ ॥ તેમ સંયમાને રે આદાર સાતમ વર્યાં,

॥ ઢાલ ૬ ઠી. ॥

(ધર્મ આંગા આંગતી રે. એ રશી.)

વાઃ છૂડી કહે વીરજી રે, ઠાડી સકળ સંસાર ॥ પંચ મહાત્મન
પાત્રવાં રે, ભારથી સંવમ ભાર ॥ સાધુ છ ॥ મુખ ન સંભારીયે નેહ ॥
પંચ આચારને પાળીયે રે, રાગીયે વિવચનું નેહ ॥ સાધુ છ ॥ મુખ
ન સંભારીયે નેહ ॥ ૧ ॥ એ આંકળી ॥ અમિ ભાર્યા ઉપરે રે પૂ
જો ॥ પરજો નેહ ॥ વિવચ અમિ વ્યર્થ થયો રે, દાસે એમી પડે નેહ ॥
સાધુ છ ॥ મુખ ૭ ॥ ૨ ॥ અવિરતિ પળે જે આપણે રે, ધર મુખ ભો
ગ્યાં નેહ ॥ તે વળી મન લોધા પછી રે, મુનિ ન સંભારે તેહ ॥
સાધુ છ ॥ મુખ ૭ ॥ ૩ ॥ રાકાએ વિષ સંક્રમ્યો રે, વરસે વિષધર
જેમ ॥ વિવચ જેર વ્યાપી રજું રે, અગે પ્રગટે એમ ॥ સાધુ છ ॥
મુખ ૭ ॥ ૪ ॥ વર્ષે વસ્તુ સાંભરે રે, ઉપજે હરય અપાર ॥ તેમ ન
રહી મુખ સાંભરે રે, વાધે વિવચ વિકાર ॥ સાધુ છ ॥ મુખ ૭
॥ ૫ ॥ મહાત્મન પાંચમાં મોઢકો રે, સકળ ધરમ માંડે સાર ॥ એ
મન એકને ભાંજતાં રે, બીજાં ભાગે ચાર ॥ સાધુ ॥ ॥ મુખ ૭
॥ ૬ ॥ વિવચાં મુખ વનિતાતણાં રે, મુનિ ન વિચારે મત્ર ॥ રાંન
કંબળ એક કારણે રે, પરિહર્યાં પાંચ રતન ॥ સાધુ છ ॥ મુખ ૭
॥ ૭ ॥ મહિધર મુકે કાંચળી રે, ફરી ન હજી જેમ ॥ મુનિ પળ મ
નથી તેમી પડે રે, વળીય ન વહિ પ્રેમ ॥ સાધુ છ ॥ મુખ ૭ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૭ મી. ॥

(અમુલિક મુનિવર શાસ્ત્રા ગ્રામરી. એ રશી.)

સાનમી દાગે રે શીખામજ મુલ્યા, વીર પ્રજુની વાળ છ ॥
શીવજી મુસ્તર રે મૂધેઃ માચવો, પાસએ શ્રી જિન આજુ છ ॥ આ
દાર સરમ અણગાર ન કીજીએ ॥ ૧ ॥ એ આંકળી. ॥ સાતમ ॥ ૬ રે
સમાર છ ॥ આદાર સરમ અણગાર કરનાં ધર્મ, વાધે વિવચ વિકાર
ર છ ॥ આદાર ૭ ॥ ૨ ॥ વિવચ ને ધોડું રે વાવરતું કધું, પ્રાક ન
વહિ મત્ર છ ॥ તેમ તેમના આદાર તે પરિહરો, રાખજી શીવજીર
તત્ર છ ॥ આદાર ૭ ॥ ૩ ॥ મરમ આદારે રે શીવજી સવમ ધબ્બી,
વાધે રેહતો વાન છ, વિવચ અમિ રે તેણે વાધે ધબ્બો, નવિરહે ધ
મનું પ્યાન છ ॥ આદાર ૭ ॥ ૪ ॥ આદાર સાતમથી રે જગતર યવન,
મોન પડે જેમ અગ છ ॥ તેમ સંવમોને રે આદાર સાતમ ધર્યાં,

મુનિ પડે મીઠની બાજી છ ॥ આદાર ૦ ॥ ૬ ॥ આદાર લાલચથી
 રે આપારો પડ્યો, રેખી મરિશપાન છ ॥ મુનિ મનગળિયો રે
 વળીયો વચન ગુરુ, પામ્યો રેવજમાન છ ॥ આદાર ૦ ॥ ૬ ॥ રા
 ત્રિપાત લેમ મૂનના ચોગથી, અધિક કરે ઉડાળા છ ॥ પાંચે ઉદ્વિધ
 અતિ સરસે પોષતાં, ચારિત્રમાં કરે આગા છ ॥ આદાર ૦ ॥ ૭ ॥

॥ દાલ ૮ મી. ॥

આરમી વાટે કહ્યું થીર છ હો રાજ, મુલો સાધુ અબુગાર રે
 ॥ વૈરાગી સુધા સાધુ છ ॥ શીવજ સંવમનો જો ખપ કરો હો રા
 જ, અધિક મ કરશે આદાર રે ॥ વૈરાગી ૦ ॥ ૧ ॥ આદાર અધિક
 કરતાં થકાં હો રાજ, આજસ આલે અંગ રે ॥ વૈરાગી ૦ ॥ ગોંધ પબુ
 આવે અતિ ધણી હો રાજ, મુપનામાં શીવજનો લાગ રે ॥ વૈ
 ૮૨ ॥ અધિક આદાર કરે મુનિ હો રાજ, લોધ મદપંતો રહ રે ॥
 વૈરાગી ૦ ॥ વિષય અમિ બ્યાપે ધણી હો રાજ, નવિ રહે શીવજમુ
 નેહ રે ॥ વૈ ૦ ॥ ૩ ॥ દોરો દારુ બરતાં થકાં હો રાજ, બગડે લેમ
 બંદુક રે ॥ વૈ ૦ ॥ તેમ અતિ આદાર કર્યા થકી હો રાજ, ચારિ
 ત્રમાં પડે ચૂક રે ॥ વૈ ૦ ॥ ૪ ॥ બમલું લૂલુ પડ્યા થકી હો રાજ,
 ન ગમે બોજન મજ રે ॥ વૈ ૦ ॥ તેમ અતિ આદાર કર્યા થકી હો
 રાજ, વિભુસે શીવજ રતન રે ॥ વૈ ૦ ॥ ૫ ॥ દારે તોડી ખેડ ખી
 ચકી હો રાજ, ઓરીએ નવમાં તેર રે ॥ વૈ ૦ ॥ તેમ અતિ આદાર
 કર્યાં મુનિ હો રાજ, બગડે મન નહીં રેર રે ॥ વૈ ૦ ॥ ૬ ॥

॥ દાલ ૯ મી. ॥

(ધન્ય ધન્ય શાગિભદ્ર મુનિવર છ. એ રેશી.)

થીરે વાર કહ્યું નવમી વાડમાં જો, મુનિવર ધરજો તેખી પરે મજ
 જો ॥ શરીર રાજુગાર સાધુ નવિ કીટયે જો, રાચો જો રાખજુ શી
 વજ રતન જો ॥ શરીર ચોલા સાધુ નવિ કીટયે જો ॥ ૧ ॥ એ આં
 કળી. ॥ સ્નાન વિલેપન વળી રાજુગારને જો, ન કરે નિત શીવજ
 ત નર નાર જો ॥ શીવજ ન રહે નિત્ય ચોલા કરે જો, કહો કેમ ક
 રવું કહ્યું અબુગાર જો ॥ રા ૦ ॥ ૨ ॥ જમર મચાવો રે કમગમાંડે રહ્યા
 જો, લુબ્ધાલો લેતાં પરિમલ વાસજો ॥ તેજ રૂંચેડ કુમુમની વાગ
 થી જો, સાધુ શીવજમાં એમ વિનાશ જો ॥ રા ૦ ॥ ૩ ॥ સ્નાન વિલે
 પન વળી રાજુગારજો જો, કરતી કેરયા મનવિવધ વિચાર જો ॥ નેમ

(୧୫୫)

જૈનસંજ્ઞાયામાળા ભાગ ૧ લે.

શરીર શબ્દગાર કરતાં થકાં જો, ન રહે શીયળથી નેહુ નિરધાર જો
 ॥ ૧૦ ॥ ૬૬ ॥ ઉજવળ બગ જળમાં ઊણો રહ્યો જો, ધરતો કપડે એ
 કણ પગ ધ્યાન જો ॥ એમ અંગ ઊપર ઉજવળ પહેરતાં જો, સાધુ છ
 શીયળમાં તેમ વિજ્ઞાન જો ॥ ૧૦ ॥ ૬૭ ॥ ઉજવળ હુસ મન માનસરો
 વરે જો, આહાર એહને મુજાડુંજ દૂધ જો ॥ એમ અંગ ઉજવળ અ
 શ્વગારતું જો, સંયમી શીયળ પાળે મન સુદ્ધ જો ॥ ૧૦ ॥ ૬૮ ॥ ધોડને
 ધરણી ઉપરે ધર્યો જો, બેહુ હાર્યો રતન કુંવાર જો ॥ તેમ શીયળ
 વ્રતને હારશે જો, કરતાં કાંઈ શરીરતણા શબ્દગાર જો ॥ ૧૦ ॥ ૬૯ ॥

(2014)

વાડ કહી નવ મીલનનાં, વિનરી વિવિધ વિચાર ॥ એળી
વિવિધુ' જે આકરે, તે પામે ભવપાર ॥ ૧ ॥

॥ कलश, ॥

[illegible]

શરીર શબ્દગાર કરતાં થકાં જો, ન રહે શીયળથી નેહ નિરધાર જો
 ॥ ૧૦ ॥ ૧૦૫ ॥ ઉત્તરજી ભગ જળમાં ઊભો રહ્યો જો, ધરતો કપડે જો
 કણ પગ ધ્યાન જો ॥ એમ અંગ ઊપર ઉત્તરજી પહેરતાં જો, સાધુ છ
 શીયળમાં તેમ વિજ્ઞાન જો ॥ ૧૦ ॥ ૧૦૬ ॥ ઉત્તરજી હંસ મન માનસરો
 વરે જો, આહાર એહને મુકાદૂજી રૂઢ જો ॥ એમ અંગ ઉત્તરજી અ
 જીગારનું જો, સંયમી શીયળ પાળે મન શુદ્ધ જો ॥ ૧૦ ॥ ૧૦૭ ॥ ધોધને
 ધરણી ઉપરે ધર્યો જો, જેહ હાર્યો રતન કુંવાર જો ॥ તેમ શીયળ
 મતને હારશો જો, કરતાં કાંઈ શરીરતલો શબ્દગાર જો ॥ ૧૦ ॥ ૧૦૮ ॥

(દોહા.)

બાહ કહી નવ શીયળની, વિવરી ત્રિવિધ વિચાર ॥ એણી
 વિમિશું જો આદરે, તે પામે ભરપાર ॥ ૧ ॥

॥ કલકા. ॥

ધન્ય ધન્ય શીયળ સંતાડામણું ॥ એ આંકણી. ॥ ઉત્તરાધ્યયનને
 સોળમે, ધીર પ્રભુજીની વાણી છ ॥ વળી શીયળતણા ગુણ વર્ણવું, સુ
 જીને તે સહુ પ્રાણી છ ॥ ધન્ય ધન્ય ॥ ૧ ॥ શીયળ સાચે મને પા
 ળતાં, નવિ ખેસે કાંઈ નાણું છ ॥ જનમાં જસ વાધે ધણો, તેહને
 જનમ સદૂજી વખાણું છ ॥ ધન્ય ॥ ૨ ॥ શીયળધો સીતાને મુલો,
 અમિ ધયો તિહાં પાણી છ ॥ પૂંપટ્ટિદેવે કરી, ત્રણ લોકે સતીય
 વખાણી છ ॥ ધન્ય ॥ ૩ ॥ પદસાજી પાંચ પુરુષની, શીયળ ધર્મે મન
 ધીર છ ॥ નગન તે નવિ હુઈ દ્રોપદી, કૌરવે કાઠપાં ચીર છ ॥
 ધન્ય ॥ ૪ ॥ કાપ્યા હાથ કળાવતી, રોપ ધરી રાખરાયે છ ॥ સૂરજ
 ની સામે ધયા, નવપક્ષવ શીયળ પસાયે છ ॥ ધન્ય ॥ ૫ ॥ શેઠ મુ
 ર્દીનને મુખ્યો, રાજી સિંધાસણ હોય છ ॥ સાખ પૂરે સહુ મુરન
 રા, મહિમા ને શીયળનો સાય છ ॥ ધન્ય ॥ ૬ ॥ શીયળતણા ગુણ
 એહવા, સાંભળી સહુ નર નાર છ ॥ શીયળ પાળે સાચે મને, ધ
 ન્ય ધન્ય તસ અવતાર છ ॥ ધન્ય ॥ ૭ ॥ સાત વરસનો મુત ધયો,
 ન સુવાડે નિજ માત છ ॥ સાડા છ વર્ષની મુતા, તે ન સુવાડે નિ
 જ માત છ ॥ ધન્ય ॥ ૮ ॥ નવજાખ પ્રાણીની કહી, હાણ નારી સંગે
 હોય છ ॥ અસંખ્યાત સ્ત્રી સંગઠે, હાણ સમુર્ધિમ જોય છ ॥ ધન્ય ॥
 ૧૦ ॥ ધાત કહી ધણી જીવની, વિપવથી જીઆ વિચારી ॥ પાળે શી
 યળ ધરી પ્રીતશું, સાંભળે સહુ નર નારી છ ॥ ધન્ય ॥ ૧૦ ॥ એકલી
 નારી આગળે, જાતું નહા નરને જાણી છ ॥ આજી આવે અણ

मु० कर्म० ॥१॥ रथ जेडी रेडा कहे ल, जेसो जात्र धरु भांड ॥
 गोवर तुजने मोडले ल, राध धरो जहु याह ॥ मु० कर्म० ॥ ५ ॥
 मणीयल भाडा केहवा ल, रथाम वृषल पणी केम ॥ पुत्र रहे नही
 राधने ल, कीषा करल जेम ॥ मु० कर्म० ॥ ६ ॥ रथ जेसारी शनभां
 ल, यात्री उजः पाह ॥ सुके वने रथ छोडीषा ल, राजी पाभो
 ह्याह ॥ मु० कर्म० ॥ ७ ॥ पीवर भारज जे नही ल, चंडाणी केहे तामपराध
 मुजने मोडली ल, कर आपजने काम ॥ मु० कर्म० ॥ ८ ॥ जमले पाते
 उडीयो ल, जाभो चंडाणिये लीध ॥ जेरभा सहित जेहु कर मही ल,
 आजी राधने दीध ॥ मु० कर्म० ॥ ९ ॥ नारी ज्ञात नाम निरभतां
 ल, भूछालो ततकाण ॥ रीतग पाधे सज्ज करयो ल, देवे तप
 महीपाण ॥ मु० कर्म० ॥ १० ॥ किसी कुभनि मुज छीपनी ल, कीषा
 सज्ज अन्याय ॥ जे लुपुं केल कामनुं ल, राध रमजी न मुदाय
 मु० ॥ कर्म० ॥ ११ ॥ यथरथापी चंडने ल, जगवाने तिहुं लय ॥ लो
 ६ भणी वारे धरुं ल, पयन न जाने राध ॥ मु० कर्म० ॥ १२ ॥

॥ दास र जी. ॥

(चामाएनो कुअर लाःजे. जे देशी.)

ःशावतीने जे थयो, ते मुज्जे प्रतिहार ॥ जवि प्राणी ॥ कर
 छेदन वेदन धी, मुत जनभयो तेजि वार ॥ जवि प्राणी ॥ १ ॥ री
 यगनो भदिभा जल्लीये. शीधजे सपति थाव ॥ ज० ॥ जे आं
 जी० ॥ विपन विषम इरे हजे, सुर नर प्रज्जे पाव ॥ ज० ॥ री०
 ॥ २ ॥ पुत्र प्रत्ये कहे पदमिजी, शुं इहं तादरी सार ॥ ज० ॥ भादरी
 कृजे अपनरयो, व निर्भाय कुमार ॥ ज० ॥ री० ॥ ३ ॥ अशुचिपकुं
 केम दाणगुं, पाणगुं जे केम जाण ॥ ज० ॥ री० ॥ ४ ॥ देवे वणी, वन
 भंडारयो ततकाण ॥ ज० ॥ री० ॥ ५ ॥ शिवजे सजी नही वही, पा
 जी व्यापुं नलक ॥ ज० ॥ जजे के जग लेधं जयधे, पय्ये जेडी
 निर्भाक ॥ ज० ॥ री० ॥ ६ ॥ आंदो देह विदुं दिशे, नही वही दे
 व धार ॥ ज० ॥ जजे जजे जजे नीची करी, जगभांहे तेजी वार ॥
 ज० ॥ री० ॥ ७ ॥ नवपणुव नरली धरुं, जेरभा सेंगी जजे ॥ ज० ॥
 जील पलु निमहिज भड, पाभो पणम उतसाह ॥ ज० ॥ री० ॥ ८ ॥
 अचरिष देभी आविषो, तापस जेक तेजी वार ॥ ज० ॥ जगनो
 भित्र जल्लो करी, जेसावे सुविचार ॥ ज० ॥ री० ॥ ९ ॥ दे पुत्री !
 तापस कहे, जेकली जल्लो भजार ॥ ज० ॥ केम आवी मुजने कहे, तप

(૧૬૬) . વૈનસગગાયમાળા બાગ ૧ લો.

ન૦ ૥ શી૦ ૥ ૧ ૥ શંકાતી બહુ સોડયધી, લેઈ ગોપની ગોઠજ હેઠ
 હો ॥ ન૦ ૥ એકાંતે ઉકેલતાં, રાય બેરખા દીઠા દૃષ્ટ હો ॥ ન૦ ૥
 શી ૥ ૩૩ નંગ જડયાં માંહે નિમંત્રાં, અધારે કરે ઉગવાસ હો ॥
 ન૦ ૥ નામાંકિત બિહું આતના, પહેરીને પામી ઉદ્ધાસ હો ॥ ન૦ ૥
 શી૦ ૥ ૮૫ ખાર હિડોળે હીંચતાં, બેરખા ઝંખુકે જોમ વીજ હો ॥
 ન૦ ૥ દાસી લીલાવતીતબી, રખી ધરે દિલમાં ખીજ હો ॥ ન૦ ૥
 શી૦ ૥ ૮૬ કહો બાધ એ કેલે દીયાં, આભૂષણ કાચ અમૃત્ય હો ॥
 ન૦ ૥ મુજને જે ધણે વાસહો, તેલે દીધા બહુ મૂલ હો ॥ ન૦ ૥
 શી૦ ૥ ૮૭ દાસી લીલાવતી બળી, ભાંખ્યો તે સપળો ભેદ હો ॥
 ન૦ ૥ સાંભળી કોધાતુર યજ, ઉપન્યા ચિત્તમાં બહુ ખેદ હો ॥ ન૦ ૥
 શી૦ ૥ ૮૮ રાણી પ્રતે મહોપનિ કરે, કેલે દહબ્યાં તુમને આજ
 દો ॥ ન૦ ૥ બહુ મૂલ તમે બેરખા, કેમ દીધા કળાવતી કાજ દો
 ॥ ન૦ ૥ શી૦ ૥ ૮૯ મેં ન થડાવ્યા બેરખા, તસ ખબર નહી મુજ
 કાંચ દો ॥ ન૦ ૥ પૂછી નિરનિ કરો તુમે, મુખી લીલાવતી તિહાં
 જાય દો ॥ ન૦ ૥ શી૦ ૥ ૯૦ રાધ છાનો ડોલો રહ્યો, તવ પુછ
 લીલાવતી તેહ દો ॥ ન૦ ૥ સાચું કહો બાધ કળાવતી, કેલે દીધા
 બેરખા એહ દો ॥ ન૦ ૥ શી૦ ૥ ૯૧ હું ધણી બેહુને વાસહી,
 તેલે માકલ્યા મુજને એહ દો ॥ ન૦ ૥ રાત દિવસ મુજ સાંભરે,
 પણ બાધ ન કહ્યો તેહ દો ॥ ન૦ ૥ શી૦ ૥ ૯૨ રાજ કોધાતુર
 થયો, મુખી કળાવતીનાં વચન હો ॥ ન૦ ૥ પ્રીતિ પૂરવસા પુરવ
 શું, મૂલ્યા એ તેલે પ્રચ્છન હો ॥ ન૦ ૥ શી૦ ૥ ૯૩ કોડ દિધો
 લીલાવતી બળી, રાય બેરખા સેતી બાંધ હો ॥ ન૦ ૥ ઉઠાવી
 તુજને દીડાં, મુખી પામી પરમ ઉત્સાહ દો ॥ ન૦ ૥ શી૦ ૥ ૯૪

॥ ઢાલ ૨ જી ॥

(મુજ મુજ રે ગાનમ, સમય મ કરીસ પ્રમાદ, એ દેશી.)

રાધ દુકમ એડવો કર્યો છ, અંઝાગને તેણી વાર ॥ કળાવતી
 કરે કાપિને છ, આખી યો એજીવાર ॥ મુજ મુજ રે પ્રાણી, કર્મિતજાં
 રૂગ એડ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ જન્માંનર છવે કિયાં છ, આયે ઉદ
 ય સદી તેહ ॥ મુજ મુજ રે પ્રાણી ॥ કર્મિત ૩૨૩ સાંભળી અંત્યજ
 યરહર્યો છ, અંઝાગીને કહે તેહ ॥ રાધ દુકમ રૂડો નહીં છ, મરીયે
 નમરી એડ ॥ મુજ ૮ ॥ કર્મિત ૩૩૩ યાપિણી કહે હું શું બોલે છ, એ
 ॥ માદરું કામ ॥ સિર નામો કિઓ રહી છ, રાયે ખડમ દીયો તામ

મુઠ કર્મો ॥૧૧૧ રથ બેડી રંગ કહે છે, બેસો બાઈ મજા માંડ ॥
 પીયર તુજને મોકલે છે, રાધ ધરી બહુ ચાહ ॥મુઠ કર્મો ॥ ૫ ॥
 ગળીયલ માધા કેહવા છે, રથામ વૃષભ વળી કેમ ॥ પુત્ર રહે નહી
 રાધને છે, કીધો કારણ એમ ॥મુઠ કર્મો ॥૧૧૨ રથ બેસારી રાનમાં
 છે, ચાલી ઉજડ વાહ ॥ મુકે વને રથ ઠોડીયો છે, રાજી પામી
 દયા ॥મુઠ કર્મો ॥૧૧૩ પીયર મારમ એ નહી છે, ચંડાળી કહે તામરારાધે
 મુજને મોકલી છે, કર કાપજને કામ ॥મુઠ કર્મો ॥૧૧૪ જમભો પોતે
 ઉડીયો છે, કામો ચંડાળિયે લીધ ॥ બેરખા સદિત બેદુ કર મહી છે,
 આખી રાધને દીધ ॥ મુઠ કર્મો ॥૧૧૫ નારી જાત નામ નિરખતાં
 છે, મૂંઝાણો તતકાગ ॥ સીતળ વાયે સજ્જ કર્યો છે, રોવે તવ
 મહીપાળ ॥ મુઠ કર્મો ॥૧૧૬ કિસી કુમનિ મુજ ઊપની છે, કીધો
 મળગ અન્યાય ॥ એ છુપું કોણ કામનું છે, રાજ રમણી ન મુદાપ ॥
 મુઠ કર્મો ॥૧૧૭ ચથરથાવી ચંદને છે, બગવાને તિહાં ભવ ॥ લો
 ક મગી વારે ધકું છે, વચન ન માને રાધ ॥ મુઠ કર્મો ॥૧૧૮

॥ દાલ રૂ જી. ॥

(વામાજનો કુચર લાઠેલો. એ દશી.)

કળાવનોને જે થયો, તે મુજએ પ્રતિકાર ॥ બાવિ પ્રાણી ॥ કર
 ઉદન વેદન થકી, મુત જનમ્યો તેજિ વાર ॥ બાવિ પ્રાણી ॥૧૧ શી
 યગનો મદિમા બજીયે, શીયજી સપતિ થાય ॥ બ૦ ॥ એ આંક
 બી૦ ॥ વિપન વિષમ દૂરે દગે, મુર નર પ્રભુમે પાય ॥ બ૦ ॥ શી૦
 ૧૧૨ પુત્ર પ્રાપ્તે કહે પદમિજી, શું કર તાહરી સાર ॥ બ૦ ॥ માહરી
 કુએ અવનર્યો, તુ નિર્ભાગ્ય કુમાર ॥ બ૦ ॥ શી૦ ૧૧૩ અશુચિપણું
 કેમ હાજગું, પાગમું એ કેમ બાગ ॥ બ૦ ॥ શી૦ ૧૧૪ રોચ કરે રોવે વગી, વન
 મહેાર્યો તતકાગ ॥ બ૦ ॥ શી૦ ॥ દા સિયજી સુગી નરી વહી, પા
 બો આંધું નહક ॥ બ૦ ॥ બલે કે જગ લેઈ બાવસે, વચ્ચે બેડી
 નિર્ભોક ॥ બ૦ ॥ શી૦ ૧૧૫ આંદો દેઠ ચિદું દિયે, નરી વહી રા
 ધ ધાર ॥ બાવિ ॥ બોજે બાંદ નીચી કરી, જગમાંદે તેજી વાર ॥
 બ૦ ॥ શી૦ ૧૧૬ નવપણુવ નવડી થઈ, બેરખા ભંગો બાંદ ॥ બ૦ ॥
 બીજી પજ નિમાદિજ થઈ, પામી પદમ ઉત્સાહ ॥ બ૦ ॥ શી૦ ૧૧૭
 અચરિય દેખી આવિયો, તાપસ એક તેજી વાર ॥ બ૦ ॥ જનકને
 મિત્ર બબી કરી, બોલાવે મુરિચાર ॥ બ૦ ॥ શી૦ ૧૧૮ રે પુત્રી !
 તાપસ કહે, એકડી અટવી મજાર ॥ બ૦ ॥ કેમ આવી મુજને કહે, તવ

ભાંખેા સપજો વિચાર ॥ ભૌ ॥ શી૦ ॥ ૯ ॥ કોપેા તાપસ એમ
કહે, રાજને કરું ઉત્પાત ॥ ભૌ ॥ કળાવતી તવ વીનવે, કોપ મ
કરેા મુજ તાત ॥ ભૌ ॥ શી૦ ॥ રવ્વ તાપસે તિહાં વિધા બજે,
અવલ રવેા આવાસ ॥ ભૌ ॥ કળાવતી મુતશુ તિહાં, અરોનિશ
રહે ઉગ્રાસ ॥ ભૌ ॥ શી૦ ॥ ૧૧ ॥ કડિવાર તેલે અવમરે, દેખી એહ
વિચાર ॥ ભૌ ॥ દોડ્યા દેવા વધામળી, રાજને તેજી વાર ॥ ભૌ
॥ શી૦ ॥ ૧૨ ॥ મંત્રી અરજ કરે તિસે, મુજો રાજન સુકુમાળ ભૌ
॥ અવધિ હીયે એક માસની, ખતર કરું તતકાળ ॥ ભૌ ॥ શી૦
તાડા એમ કહી શોધ કરજ અલે, એહવે આઠવા કડિવાર ॥ ભૌ ॥
રાજીની વિગત કહી સવે, હરખેા ચિત્ત મઝાર ॥ ભૌ ॥ શી૦
૧૧૬ ॥ સુકું વન સવિ મોરિયું, સૂકી નદી વલે પૂર ॥ ભૌ ॥ રાજીયે
મુન તિહાં જનમિયો, કર ઊઝા મસનૂર ॥ ભૌ ॥ શી૦ ॥ ૧૫ ॥
રાજને જઈ વીનવેા, પાખેા હરખ વિશાળ ॥ ભૌ ॥ રાજીને તેડ
વા મોકલેા, મંત્રીને તતકાળ ॥ ભૌ ॥ શી૦ ॥ ૧૬ ॥ રાય રાજી મન
રંગમું, આઠવાં નગર મઝાર ॥ ભૌ ॥ ઉઘવ રંગ વધામળાં, હુયો
તે જય જયકાર ॥ ભૌ ॥ શા૦ ॥ ૧૭ ॥

॥ ઠાલ ધ થી. ॥

(આદર છવ ક્ષમા મુજ આદર. એ દેશો.)

એક દિન રાય રાજી મન રમે, વનમાં ખેલજ અયે છ ॥ તવ
તિહાં સાધુ ધર્મ પુરવર, તેડનેા દરરાજ પાવે છ ॥ ૧ ॥ અવિયજ ધર્મ
કરેા મન શુદ્ધ, ધર્મે સંપત્તિ થાય છ ॥ એ આંકળી. ॥ ધર્મે મ
નવહિન સવિ હોવે, ધર્મે પાપ પલાય છ ॥ ભૌ ॥ ૧ ॥ પય પ્રજમી
સાધુને પૂઝે, ભવવંત મુજને ભાંખેા છ ॥ ગળી કર છેવા કિજ કા
રજ, તેડનેા ઉતર કામિ છ ॥ ભૌ ॥ ૨ ॥ સાધુ જ્ઞાની એનાપરે
ખોલે, મદ્દવિરોહમાં રહેતાં છ ॥ માદેડપુરી નવરી નૃપ વિરમ,
સીલાવની વિરસતાં છ ॥ ભૌ ॥ ૩ ॥ પૃથ્વી પ્રમત્રી રૂપ ઝનોવમ,
મુષોચના મુજ ખાજી છ ॥ વિધાવત વિદેશી સુટા, વડનો અમૂન
વાજી છ ॥ મગ્ગપક મુષોચના મોવન પિંજરમાં, સુટા પાલી ગખે
છ ॥ માદર વડા નવસા માવે, મનોદર મેરા ચાખે છ ॥ ભૌ ॥ ૪ ॥
મનમાં ફીર વિમાસે એહવું, પિંજર બધેન રહેવા છ ॥ અરણ્ય
રાહ કર્ણી અરોનિશ, ધરવશ મુખ ન લહેવો છ ॥ ભૌ ॥ ૫ ॥
એક દિન પિંજર આર ઉઘડિયો, પાપર તવ નોકળીયો છ ॥ વન

માં તરુ શાખાએ બેડો, મનવચ્ચિત સુધિ કૃતિયો ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥
 મુસોચના મુદાને વિરહે, તતક્ષણ સ્મૃતિત થાવે ॥ ૭૨ ॥ રાજા પાસ
 નખાવી મુડો, બચાવીને લાવે ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ રીસાણી મુડામું
 કુમરી, પાંખો બેડું તસ હેડે ॥ ૭૫ ॥ મુડો પલ્લ તનુ મોહ તણે, બૂ
 ખ તથા બહુ વેડે ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ મુલ પરિણામે મુડો ચવિરે,
 મુરસોકે મુર થાવે ॥ ૭૮ ॥ કુમરી તસ વિરહે તનુ તણે, રવાંમંના
 પડ પાવે ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ મુરસોકે મુર મુખ વિલસીને, ઇહાં
 કલે રાજા ડુવો ॥ ૮૨ ॥ દેવી પલ્લ તે ત્યાંથી ચવીને, કુહ કળાવતી
 જૂઓ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ પૂરવ વૈર ઇહાં તુજ પ્રગટ્યો તિજ કાર
 ભૂ કર ઉધા ॥ ૮૫ ॥ જન્માંતર કીધાં જે હરે, નવિ હરે પિજ વેધાં
 ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ રાજા રાણી મુજોને તતક્ષણ, અતિસમરણ જ્ઞાને
 ॥ ૮૮ ॥ પૂરવ ભવ સંપૂરણ પેખે, તદતિ કરીને માને ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥
 કરમજી મતિ વિરહ અણી, ધરાને મન બીનો ॥ ૯૧ ॥ રાજા રાણી
 નિર્મળ બાવે, સંવમ મારગ લીનો ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ તપ બળ થા
 ન મુકળ આરાધી, ભવબંધન સંવિહોડ્યાં ॥ ૯૪ ॥ રાજા રાણી કેવળ
 પામી, શિવદમણી મુખ બોલ્યાં ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥

કળાસ હંમ દુરિન ખંડળ શીયળ મંડળ, આરાધી શિવપદ લલો
 ॥ સંવત અકાર પાંત્રીશ આવળ, મુકલ પંચમી દિન હલો ॥ ૯૭ ॥
 કપિ મી કરમશી તસ, શિખ્ય રમે ઉચ્ચરે ॥ બુજનગર બાવે રહી
 ચામામુ, માનસિંહ જ્ય જ્યવરે ॥ ૯૮ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી જાંઝરિયામુનિનું ચોદાલિયું.

॥ દાલ ૧ લી. ॥

(મુખ બહેની પિયુડો પરશેશી. એ દેશી.)

સરસતી વરણે શીશ નખાવી, પ્રજામી સદગુરુ પાયા દે ॥ ઝાંઝ
 રિયા કપિના મુખ ગાતાં, હિલક અગ સથાયા દે ॥ અવિ જન વં
 દો મુનિ ઝાંઝરીયા ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સંસાર સમુદ્ર જે તરીયોરે
 ॥ શીયળ સપ્તાહ પહેરી મન મુદે, શિવળ રથલે કરી બરિયો દે
 ॥ ૨ ॥ ૩ ॥ ૪ ॥ પદ્મજીપુરે મહારવજ રાજા, મદનસેના તસ મુજો દે
 ॥ મુન મદનપ્રદ બાડો કીર્તિ બસ કહેવાણી દે ॥ ૫ ॥ ૬ ॥ ૭ ॥
 પ્રીશ નારો મુદામગ પરણે, ભવજીવન રસ લીનો દે ॥ ૮ ॥ ૯ ॥

હોત્સવે ઉઘાને પહોત્યો, મુનિ દેખી મન લીનો રે ॥ ૭૦ ॥ ૪ ॥
 ચરણકમળ પ્રજ્વળી સાધુના, વિનય કરીને બેઠો રે ॥ દશના પર્મની
 રે સાધુજી, વેરાને મન પડો રે ॥ ૭૦ ॥ ૫ ॥ માત પિતાની અનુમતિ
 માગી, સંસાર મુખ સવિ છંદી રે ॥ સંયમ આરગ મુખે લીધો, મિ
 થ્યામતિ સવિ છંદી રે ॥ ૭૦ ॥ ૬ ॥ એકલડો વમુખ તજ પિયરે, તપ
 તેજે કરી છપે રે ॥ જોવન વય જોગીસર જાગિયો, કર્મ કટકને છપે
 રે ॥ ૭૦ ॥ ૭ ॥ શીષણ સજ્જાહ પહેરી જેલે સજ્જાગી, સુમતિ મુખ
 તિ ચિત્ત ધરતો રે ॥ આપ તરે ને ધરને તારે, દરિસજે દુર્ગતિ હરતો
 રે ॥ ૭૦ ॥ ૮ ॥ ઝંખાવતી નગરી મુનિ પહોત્યો, ઉમ્મિદહાર કરતો
 રે ॥ મધ્યાને શાયરો સંચરતો, નગરીમાં મુનિ જમતો રે ॥ ૭૦ ॥ ૯ ॥

॥ દાલ ૨ જી. ॥

(આપા આમ પધારો પુત્રવ, અમ ધર વોદરજ વેળા, એ દશી.)

એલું અવસર તરૂણી તાતરૂણી, ગારડી ગાળે બેડી ॥ નિજ પતિ
 ચાલ્યો છે પરદેશ, વિવચ સમુદ્રમાં પડી વિરૂદ્ધ મન ચકાઈ રાજ,
 જેલે તેલે છતી ન જાવે ॥ ૧ ॥ એ આંકળી. ॥ શોળ મુંગાર સજ્જા
 મુંદરી, જરજોવન મજમાતી ॥ ચપગ નયન ચિહ્નું રિશિ દેરવની,
 વિવધારસ રંગ રાતી ॥ વિગ ॥ ૨ ॥ ચાચરે ચાવરે ચિહ્નું રિશિ જોતાં,
 આવતો જલિ રીડો ॥ મસપતો ને માદનગારો, મનશું જાગ્યો મી
 ઠો ॥ વિગ ॥ ૩ ॥ રાજકુમર કોઈક છે રૂંટ, રૂંપે અનોપમ રીશી ॥ જો
 વન વય મસપતો જોગીસર, તે રખી ચિત્ત હીસે ॥ વિગ ॥ ૪ ॥ તપ
 રાસી ખાસી તેડાવી, લાવો એવને બોલાવી ॥ રોડાળીનાં વચળ મુ
 જીને, રાસી તેડજ આવી ॥ વિગ ॥ ૫ ॥ એલું ધરે આવેને માગુ છ,
 વોદરજ કાળે વેળા ॥ બોળે જાવે મુનિવર આવે, શું જાતે મન મેલ.
 ॥ વિગ ॥ ૬ ॥ ધાગ જરી મોઢક મીઠાક, મુનિવરને કહે વોદરો ॥ મેલાં
 કપડાં ઊતારીને, આજા વાપા પદેરો ॥ વિગ ॥ ૭ ॥ આ મંદિર મા
 ગિયાં મેડાલાં, મુંદર સેજ જિજાડ ॥ અનુર નારી મુજ સાથે મુનિવ
 ર, મુખ વિલસો લય લાડ ॥ વિગ ॥ ૮ ॥ વિરદ આપિયે કરો ડું
 રાહી, પરમ મુધારસ સોંધી ॥ મુદારાં વચળ મુજિને મુનિવર, વાન
 આપી મન ખીચી ॥ વિગ ॥ ૯ ॥ વિવચ વચળ મુખો વનિતનાં, સમતા
 રસમાં બોલે ॥ અંદનથી પળ શીનજ વાલી, મુનિ અંતરથી બોલે ॥
 વિગ ॥ ૧૦ ॥ તું જાગક રીસે છે બોગી, બોલતાં નવિ લાગે ॥ ઉતમ
 મુજમાં જેહ રીપન્યા. તેવને એ નવિ જાળે ॥ વિગ ॥ ૧૧ ॥ એ આ

માર નહીં અમ કુળમાં, કુળ દુષ્ણ કેમ હીએ ॥ નિજ કુળ આચારે
આસીએ, તો જગમાં જસ લીએ ॥ વિં ॥ ૧૨ ॥ વાન અઉ જગમાં
બે મહારી, જારી ને એક ચારી ॥ એલે જન અપજસ બહુ પામે,
પરબવ દુઃખ અપોરી ॥ વિં ॥ ૧૩ ॥ શિષ્ય જિંતામણી સરિખું
છંડી, વિષયા રસ કોલ રીએ ॥ વર્ષાકાળે મદિર પામી, ડીપાડો કો
ખે લીએ ॥ વિં ॥ ૧૪ ॥ મન વચન કાચારે કરીને, ત્રા લીધું નવિ
ખંડ ॥ કુખ તણી પડે અવિચળ પાણું, અમે ધરવાસ ન મડ ॥ ૧૫ ॥

॥ હાલ ૬ જી. ॥

(વિંછોવાની દેશી.)

હાં રે લાલ શોખ સાધુની અવગુણી, બલે વહી મડ ધાનાળ રે
લાલ ॥ કામવરી થઇ આંધળી, કરે સાધુ તણી તે આળ રે લાલ ॥
મુનિ પાપે ઝાંઝર રજીરલે ॥ ૧ ॥ એ આંકળી ॥ આવી પેકુ સાધુને
પાપ રે લાલ ॥ વેલ તણી પડે મુંદરી, વગમે સાધુને બાંહ રે લાલ ॥
મું ॥ ૨ ॥ હાં રે લાલ જોર કરી જોરાવરે, નિકળ્યો તિહાંધી મુનિરાય
રે ॥ લાલ ॥ તવ પેઠાર પૂડે મુખ્યો, ધાએ એલે કીધો અન્યાય રે લા
લ ॥ મું ॥ ૩ ॥ હાં રે લાલ તિહાંધી મુનિવર આસીયો, પાપે ઝાંઝ
રનો અમકાર રે લાલ ॥ લોક બહુ નિંદા કરે, માઠો છે એ અબુગાર રે
લાલ ॥ મું ॥ ૪ ॥ હાં રે લાલ ચાબારે બેઠો રાજવી, નાદરે જોવે અ
વશન રે લાલ ॥ કીધો દેશવટો નારોને, મુનિ જસ તણી થઇ વાત
રે લાલ ॥ મું ॥ ૫ ॥ હાં રે લાલ તિહાંધી મુનિવર આસીયા, આબ્યા
કચેનપુર ગામ રે લાલ ॥ રામ રાણી બે પ્રેમમું, બેઠા ચોખે આરા
મ રે લાલ ॥ મું ॥ ૬ ॥ હાં રે લાલ રાણી મુનિવર દેખીને, આંસ
ડે વૂડી ધાર રે લાલ ॥ રામ દેખી મન કોપિયો, સહી એહનો
પુરવ બાર રે લાલ ॥ મું ॥ ૭ ॥ હાં રે લાલ રામ ગયો રથવાડીયે,
તોડ્યો ઋષિને ત્યાંહિ રે લાલ ॥ ખાડ ખજો ડાંડી પહો, બેસા
કંચા ઋષિને માંહિ રે લાલ ॥ મું ॥ ૮ ॥

॥ હાલ ૭ થી. ॥

(રવ તણી ઋદ્ધિ જોગવી આવ્યો. એ દેશા.)

અલસલ આમલ કરે મુનિતિહાંકલે, સમગ સાવરમાં ઝીલે ॥
ચોરાસી છવાયોની ખમાવે, પાપ કર્મને પીલેરે ॥ મુનિવર તું મારે
મન વસિયો ॥ ૧ ॥ એ આંકળી ॥ ઉડ્ય આવ્યાં નિજ કર્મ આલો

ધ, પ્યાન જિતેધર પ્યાવે ॥ ખડગ હજાંતાં કેવળ પાખી, અવિચળ
 કામે જાવે રે ॥ મુગ ॥ ૨ ॥ શરીર સાધુનું અસિયે હળવાખી, હાહાકાર
 ત્યાં પડિયો ॥ ઝાંધો વગ્ર લોહીએ રંગાળાં, અતિ અન્યાય રાયે ક
 રીયો રે ॥ મુગ ॥ ૩ ॥ સમળિ ઝાંધો લેડ ઊડતી, રાણી આગળ પ
 ડિયો ॥ બંધેય કેરો ઝાંધો રેખીને, દુરવક્રમજ થરહરીયો રે ॥ મુગ
 ॥ ૪ ॥ અતિ અન્યાય જાળીને રાણી, અજસજ પાતે લીધો ॥ પર
 મારથ જાણ્યો રાજાએ, હા હા એ શું મેં કીધો રે ॥ મુગ ॥ ૫ ॥
 અપિહત્યાનું પાતક સાધુનું, તે કેમ છૂટ્યું જાવે ॥ આંસુડાં નાંખતો
 રાજા, મુનિ કળેવર ખમાવે રે ॥ મુગ ॥ ૬ ॥ ગડ ગડ રવરે રોવતો
 રાજા, મુનિવર આગળ બેઠો ॥ જાન મેકીને ખમાવે રે બુપતિ, સ
 મતા સાવરમાં પેઠો રે ॥ મુગ ॥ ૭ ॥ ફરી ફરી ઉડીને પાપેજ લાગે,
 આંસુડે પાપ પખાળે ॥ બુપતિ ઉમ સાવના લાવતો, કેમ પડગ
 માંચ લાગે રે ॥ મુગ ॥ ૮ ॥ કેવળજ્ઞાન લઘું રાજાએ, બવો બવ વેર
 ખમાવે ॥ ઝાંઝરિયા અપિના ગુજ માતાં, પાપ કરમને સમાવે રે ॥
 મુગ ॥ ૯ ॥ સંવત સતર છાંયન કેરા, આપાક શુદ્ધ બીજ સોલે ॥
 મોમવારે રાજઝાવ એ કીધી, સાંભળતાં મન માહે રે ॥ મુગ ॥ ૧૦ ॥
 થી પુનમગચ્છ ગુરુ વિરાજે, મદિમા પ્રભુ મુરિંદા ॥ લાવરતન ગુ
 રિખ્ય એમ પજાવે, સાંભળાએ સદુ વૃંદા રે ॥ મુગ ॥ ૧૧ ॥

અથ શ્રી જરત વાહુવલનો સલોકો.

પ્રથમ પ્રભુ માત્ર ગ્રંથાણી, તૂડી આપે જે અવિરત વાણી ॥
 ભરત આનુભવ ભાગ મજેડે, કહીશું સલોકો મનને કોડે ॥ ૧ ॥ ના
 લી રાજાને કળે નવીના, પ્રથમ તીર્થકર સવજ ઉપવેશ ॥ સો પુત્ર
 તેજના સમરથ જાડું, ભરત આનુભવ ભાગ પખાળું ॥ ૨ ॥ આપું
 રાજાએ ચક્ર ઉપનું, મન તે દર્શનનું ભરત બુપનું ॥ ચક્ર પુલને
 કરી ચક્રાં, રાધા રેન જંગલમાં જડું ॥ ૩ ॥ રેના લડને સમજ
 રીવાજે, વિવિધ જાનિદાં રણતર વાજે ॥ ચક્ર અનુલ ભગ આકારો
 દાસે, ભરત નૈવ્યગુ પૂડે તે આસે ૪ ॥ ૪ ॥ પરવ આદિને ઉતર અતિ,
 આજ મનાસી ચક્રી જગવને ॥ સાધ્યા વદ જંદ કમળા અપાર, ૫
 રસ તે વાંજ્યાં સાડ દહર ॥ ૫ ॥ મના સિંહુને સાધી અરિતા, પછી
 મણેજના રેરા તે છલ્યા ॥ મેના લેડને ભરત અધામ્યા, સાધી ૫૮
 ૫૮ અપોધ્યાવે આખ્યા ॥ ૬ ॥ નવનોના કોડ સામા તે આવે, ધા

પરવરીયા, નેજા પંપરંગી દસકોડ પરિયા ॥ ૨૩ ॥ પૂરા પાંચ લાખ
 રીંચી ધરનાર, મહીપતિ મુગરાળા બત્રીશ હજાર ॥ ૨૪ ॥ તુરંગમાં
 કોડ આદર, સાથે બ્યાપારી સંખ્ય ન પાર ॥ ૨૫ ॥ સવા કોડ તે
 સાથે પરધાન ॥ મોઢાદી નાળિયુ તેરલાખ માન ॥ સાથે રસોઢા
 સદસ બત્રીશ, લશકર લકને બરત ચકીશ ॥ ૨૬ ॥ લશકર લકને
 મકાતિ ચકીયો, સાહુઓ આવીને બાહુબળ આડિયો ॥ તેના કદ
 કને પાર ન જાણું, ધમ રૂપી તે ચોદા વખાણું ॥ ૨૭ ॥ નીશાણે
 માય રૂપ પરવરાયો, સૈન્ય લેઈને સાહુઓ લીનરિયો ॥ કહે બાહુબળ
 બરતને જાજ, તાહરી નો મુદ્દિ શા આરે મર્ગ ॥ ૨૮ ॥ રાગા લાગુ
 અમ ન કીજો, જુદા પામાને હેલ ન દીજો ॥ બને દહાડે તું જોને
 વિમાસી, પર ધાનાનો ન લેવું સહવાસી ॥ ૨૯ ॥ અંગ વિના તે
 કાંગ ન વાજો, ભાડુને રાખી બીડ ન બાંજો ॥ ઘેર નવશે મુન પી
 વારે, મુખ ન લહીયે બૂન દિવારે ॥ ૩૦ ॥ તેં તો અવગણ્યા બાઈ
 અકાણું, ધનિ ધવા છે જાજ તેઆણું ॥ તાતે લોભીયો તુજનેવિચારી,
 તેજુ તે લીધું મધમ બાગી ॥ ૩૧ ॥ ત્યારે પાપે તે નાસીને છાયા,
 ધણ અપહનું રીધું તેં જાજ ॥ કનુક ન્દારાં કહેતાં હું લાગુ, મુજ
 પડે તું પદખંડ નામુ ॥ ૩૨ ॥ તુજને જીતે નજરે જો ફેરી, પાર ન
 લાગે નાખતા વિની ॥ ૩૩ ॥ ૧૦ કામળા હાથ, ૧૦૦ મોરિયું
 અડાળી નાથ ॥ ૩૪ ॥ બે નાહો અદવા છાત્રમ છાત્રા, થાદે ચિત્તધા
 બસ ન બાગી ॥ ૩૫ ॥ માકે તા પરિત દાંડ, સાજ રાખું મું અધર
 માક ॥ ૩૬ ॥ ૮૦૦ આનગીયે મરને તોમુ, ન્દારાં કરકે સર્પ સમુદ
 મા આમુ ॥ ૩૭ ॥ ૧૦૦૦ જાજ વિનાની, વાન વગી કનુ આગર
 બાની ॥ ૩૮ ॥ નાન ૮૦૦૦ નાન રાજ, સંઠા પડનો તુ ધર્યો
 મે પ્રીને ॥ ૩૯ ॥ અરજ આજીવ ૮૦૦૦૦ તુજને, પવને જિમ ફેરે ફેરી
 ૧૦૦૦૦ ॥ ૪૦ ॥ વગી ફેર્યો પાવક વનને, જિમ નગરાજને જી
 વદ જર્મન ॥ આગરજાને ૩૩૩૩૩ સમાન, નરે તે કરેને પછી વિચારી
 ॥ ૪૧ ॥ બરત આજીવે નામુ હું બાજું, દરે કેદની સાજ ન
 નામુ ॥ આગરજાનાં રમત નાહો, દર આગો છે બાકરી કાફી ॥ ૪૨ ॥
 બમ ૩૬૦૦૦ જાજ ૮૦૦૦૦, ૧૦૦૦૦ લકને સાહુઓ ને ધસીયો ॥ ૪૩ ॥
 ૮૫૦૦૦ જાજ ૧૦૦૦૦ જાજ, બાહુબળ વિદા આલી કરવાળી ॥ ૪૪ ॥
 આવા હયાવાન સહવા ને આનંદ પ્રથમ તુ કારે બરત બેલાવ્યો ॥
 ૪૫ ॥ ૬૦૦૦ મુખ નોવાદા, આજુ દીધે મુક બે કોડા ॥ ૪૬ ॥

સ્તિ માંહિ, જાણે આરોગ્યો ખોસો જગમાંહિ ॥ ૫૫ ॥ મુરને ઉઠ્યો તે
આપ સંભાળી, ભરતને રીસે માર્યો ૬૬ ઉલાળી ॥ ધાલ્યો ધરતી
માં કંઠ પ્રમાણ, કાચરે કપિ ને પડ્યુ જંગાણ ॥ ૫૬ ॥ ચક્રોતું મૈન્ય
થયું તે ઝાંખું, ભરત વિમાસે બામ્બ છે વાંકું ॥ બાહુબળ કટકે વર્જિત
વાળે, વીતરોડા થઇ મુલત પીરાળે ॥ ૫૭ ॥ અડ્યો ભરત તે ધરા
ધધોળી, કોપે તે રથા ચક્રને તોળી ॥ ભરતે ચક્રને આગના આપી,
બાહુબળ માથું તુ લાવ્યે કાપી ॥ ૫૮ ॥ બાહુબળ મનમાં એમ
વિમાસે, ધીમ બોલોને પછો વિમાસે ॥ કુખે કાં આપ્યો ભરત એ
પાપી, ન્યાયની રીત તો નાંખી ઊઠાપી ॥ ૫૯ ॥ મૂડી તોળીને ર
થો તે જોહવે, જગદ્ગજ ચક્ર પછુ આપ્યું તેહવે ॥ વેગે વળિયું તે
વાંદીને પાપ, ગોત્રમે ચક્ર ન આસે ક્યાંય ॥ ૬૦ ॥ ચક્રયું કલક ચિતે
ક્રમ ચક્રી, મુજથી નહાનો પછુ મહોટો એ ચક્રી ॥ ભરત રથો હવે
હાથ ખંખેરી એહની મુઠીની નન અનેરી ॥ ૬૧ ॥ ફીનહીલો તે
ભરતને જાણી, બાહુબળ બોલે ને એહવાં ચાણી ॥ ભરત ન માફ
ભાઈ સહુલો, માનવ માથું ને કોઈ મ ધુલો ॥ ૬૨ ॥ મુઠીનો મન
મા આંખી આસોચ, મસ્તકે સ. કોપી તે સોચ ॥ બાહુબળ ધધો તે
સાધુ વેરાગી, મુર નર પૂજે પાપ ને લાગી ॥ ૬૩ ॥ કેવડું દુભી વાછ
આઠાસો, કુલની વૃદ્ધિ થઈ ચિહ્નુ પામે ॥ મનથી મહેસી વિપથ વિ
કાર, ધન ધન જ પે મુર નર નાર ॥ ૬૪ ॥ કર્મ ખપાવી કેવળ પામું,
લકુ બાહને રીશ ન નામું ॥ કાઉસ્સગ કરી કર્મ નિકડું, પછી
જાહે જિનવર પડુ ॥ ૬૫ ॥ એમ ધાની મનમાં કાઉસ્સગો રહે, વ
ધાકાળે તે કર્મને દહે ॥ કુજર ચક્રી કેવળ કેમ લાહિયે, બહેનને વ
ચને બુઝ્યો ને હવે ॥ ૬૬ ॥ પગ ઉપાડ્યો કેવળ પામ્યુ, જાહે જિ
નવરને મસ્તક નામ્યુ ॥ બાહ નવાલું એકડા મળિયા ॥ મનના ॥
તેરથ સધળા તે ફળિયા ॥ ૬૭ ॥ એક વર્ષ લગે કાઉસ્સગ રથો,
વાચા પાળીને મુગતે તે ગયા ॥ ઉદયરતન કહે વચન વિલાસ,
બાહુબળ નામે લીલ વિલાસ ॥ ૬૮ ॥ કવિ. ॥

અથ શ્રી દશ શ્રાવકની સજ્જાય.

(સાહિબા ખેતોડા હમારો. એ દેશી.)

સયળ ઉપાસકમાં શિરદાર, સુતર ઉપાસક મન્યાવચારા ॥ નામ
અત્યંત મુજલાનગ પ્યારા. નિખુ થુજમુ દશ સમકિત ધારા ॥ સાહિબા

રે, વાળી અલિ બસી ॥ ૬ ॥ સાધુ આચારી રે, અમે બ્રહ્મચારી ॥
 ઝાઝરી ભમીયે રે, રેવાણીપથ ॥ ૧૦ ॥ મુજ ધર આવો રે, બિદ્યા
 પાવો ॥ ૭ ॥ કહો આંખી રે, જાણા ગુરુતણી ॥ ૧૧ ॥ નિજ ધર લા
 વે રે, રિસ મુખ પાવે ॥ મીઠવીનિરખી રે, હરખી અતિ ધણી ॥ ૧૨ ॥
 આસન છાડી રે, બે કરભેડી ॥ વાંદી પડિલાલીરે, ગુરુ બોલાવીયા ॥ ૧૩ ॥

॥ ઠાલ ૨ જી ॥

(આવી રે પનોતી જરાસંપને. એ રશી.)

તવ કહે કુમર જાતમલખી, કિહાં વસો છે તુમે સ્વામ રે ॥
 જાનમ કહે પુર પરિસરે, જિહાં અમ ગુરુ મુજધામ રે ॥ વીર જિન
 ધર ત્રિભુવન ધણી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કુમર કહે હું પજ પ્રજ
 છને, વાંદિયું આજ તુમ સાથ રે ॥ જિમ મુખ નિમ કરો ગુરુ
 કહે, આવે તે જિહાં જગનાથ રે ॥ વીર ॥ ૨ ॥ રવનય કરી કુમર
 બેસે નિહાં, રોપતો પ્રભુતણા પાવ રે ॥ ધર્મદેશના જિનવર રિયે, શાં
 ભળી હરખિન થાય રે ॥ વીર ॥ ૩ ॥ કુમર કહે માન પિતા ભણી,
 પુછી લેશું સંવમ ભાર રે ॥ પ્રજ કહે જિમ મુખ નિમ કરો, મ કરો
 પ્રતિમથ લગાર રે ॥ વીર ॥ ૪ ॥ કુમર ધર આવી કહે માનજી, તા
 તજ કરી કૃપા સાર રે ॥ અનુમતિ દીછયે મુજ ભણી, લેઈશ હું શં
 વમ ભાર રે ॥ વીર ॥ ૫ ॥ માન કહે પૂત્ર તું બાળ છે, શું સમજે
 યન પાન રે ॥ કુમર કહે જંહુ જાણું આજું, તે નવિ જાણું હું માન રે
 ॥ વીર ॥ ૬ ॥ જંહુ વળી હ ન જાણું આજું, બાણું જું માનજી તેદ રે ॥
 હમ મુખી માન પિતા બણે, કહે કિમ બાળક એહ રે ॥ વીરગાગા ॥

॥ ઠાલ ૩ જી. ॥

(ધનના લેખી વાળીયા. એ રશી.)

કુમર કહે જાણું મંદી, બાવે છવ મરેવો રે ॥ નવિ જાણું કિજ
 કાગે, કિજ કામે વળિ કેવો ૩ ॥ માન મુલેા મુજ વાળી ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ નવિ જાણું કિજ કંઈથી, છવ બામે મંસામે રે ॥ પજ
 જાણું નિજ કંઈથી, છવ બામે મંસામે રે ॥ માન ॥ ૨ ॥ નિજ કારણ
 સંવમ ભણી, અનુમતિ મુજને દીજે રે ॥ આનમ કારજ માવતાં, મ
 જને રિતંત્રન કોજે રે ॥ માન ॥ ૩ ॥ રિવિંચ વચને કરી બોળવો,
 પજ નિજ ભાવ ન છોડે રે ॥ માન પિતા તવ વેગમું, આચરવ કરવા
 મરે રે ॥ માન ॥ ૪ ॥ કુમર અનુમતિ આદરી, પ્રજ પામે જડ દીકા

રે ॥ ગુણરસજ્ઞાદિક તપ કર્યા, અંગ અંગીયારે શીખ્યા રે ॥ માનવ
 ॥ ૫ ॥ સિદ્ધ થયા વિપુલાચળે, અમૃતો મુનિરાયા રે ॥ અમૃત અં
 ગથી ઉદરી, લેરી મુનિ ગુણ ગાયા રે ॥ માનવ ॥ ૬ ॥ એહવા શ્રી
 મુનિરાયનો, અમૃત ધર્મ ઉદારો રે ॥ શિષ્ય ક્રમા કલ્યાણની, વંદના
 પારંપારો રે ॥ માનવ ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રી મેઘકુમારની સજ્જાય.

(સુમિત્ર નમર સોદામણું છ. એ દેશી)

ધીર જિજ્ઞેસ સમોસર્યા છ, વરે મેઘકુમાર ॥ વાળી મુખી વે
 રાગિયોછ, એહ સંસાર અસાર ॥ હો માડી, અનુભતિ યો મારી મા
 ય ॥ ૧ ॥ એ આંકળી ॥ વચ્ચ તુને કિજે ભોળવ્યા છ, મેલિક તાત
 નરેસ ॥ કિમ ઊજો કિમ દુમ્મો છ, કિજે કિયો એ ઉપદેશ ॥ રે જાયા
 સંયમ વિપમ અપાર ॥ ૨ ॥ આદિ નિગ્રહે હું રૂપો છ, ત્યાં સદ્યાં
 દુઃખ અનત ॥ સાસ ઉસાસ બહુ પુરિયો છ, હજુજા ન પાગ્યો
 અંત ॥ હો માડી અં ॥ ૩ ॥ હમણાં તુ વચ્ચ નાનડોછ, જોવનબર
 રે કુમાર ॥ આઠ રમણી પરજાપીયો છ, ભોગવો ભોગ સંસાર ॥ રે
 જાયા સં ॥ ૪ ॥ જનમ મરણ નરકજ તણાં છ, તે દુઃખ સદ્યાં ન
 વિ જાય ॥ ધીર જિજ્ઞેસ વખાણીયાં છ, તે મેં મુખીયાં આજ ॥ હો
 માડી અં ॥ ૫ ॥ વચ્ચ કાચલીએ જમવો છ, અરસ નિરસ હોય
 આહાર ॥ જુ પાળો નિત્ય હીંડવો છ, તુ છે અતિ સુકુમાળ ॥ રે જા
 યા સં ॥ ૬ ॥ શિવકુમાર કિમ પરિહરી છ, ભોગથી પાંચરી નાર ॥
 શાળિકદ્વ જંબૂ તણ છ, સુતા નહી સંસાર ॥ હો માડી અં ॥ ૭ ॥
 શીયાળે શીત લાગયો છ, ઉનાળે લૂઅર ઝાળ ॥ વરસાળે મેસાં
 કપડાં છ, આગે તું સુકુમાળ ॥ રે જાયા સં ॥ ૮ ॥ મુખાહુ પ્રમુખ
 દશ હુવા છ, પાંચરી પાંચરી નાર ॥ રાજ કદિ રમણી તણ છ,
 સુતા નહી સંસાર ॥ હો માડી અં ॥ ૯ ॥ જોવન વય દીક્ષા વરી
 છ, આર્યકુમાર મુગ્ધ ॥ નકિપેણ આગે નડ્યો છ, વિપવ વચૂતા
 જણ ॥ રે જાયા સં ॥ ૧૦ ॥ ભમતો જવ સંસારમાં છ, ધરમ દો
 દિસો હો માય ॥ જરા આવે ઈદ્રિય ખસે છ, તવ કિમ કરીને થા
 ય ॥ હો માડી અં ॥ ૧૧ ॥ મૃગનયણી ધર ધરહડે છ, નવજે નીર
 પ્રવાહ ॥ ભરજોવનમાં ઊર નહી છ, મુકી નિપટ નિરાશ ॥ રે
 જાયા સં ॥ ૧૨ ॥ સ્વારથ સગ જગ વાલહો છ, સગો નહી કિ

રે, પાણી અતિ બહી ॥ ૬ ॥ સાધુ આચારી રે, અમે બ્રહ્મચારી ॥
ગામરી બમીયે રે, દેવાલ્કયપા ॥ ૧૦ ॥ મુજ ધર આવો રે, બિદ્યા
પાવો ॥ ધ્રમ કહો આંગુળી રે, ઝાલા ગુરુતણી ॥ ૧૨ ॥ નિજ ધર લા
વે રે, વિલ મુખ પાવે ॥ ઓદેવીનિરખી રે, હરખી અતિ ધણી ॥ ૧૨ ॥
આસન છાડી રે, બે કરજોડી ॥ વાંદી પડિલાબીરે, ગુરુ બોલાવીયા ॥ ૧૩ ॥

॥ ઠાલ ૨ જી ॥

(આવી રે પનોતી જરાસખને. એ દેશી.)

તપ કહે કુમર ગૌતમબહી, કિહાં વસો છો તુમે દવામ રે ॥
ગૌતમ કહે પુર પરિસરે, જિહાં અમ ગુરુ ગુણવામ રે ॥ વીર જિન
ધર ત્રિભુવન ધણી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કુમર કહે હું પણ પ્રજ્ઞ
છને, વાંદિશું આજ તુમ સાથ રે ॥ જિમ મુખ તિમ કરો ગુરુ
કહે, આવે તે જિહાં જમનાથ રે ॥ વીર ૦ ॥ ૨ ॥ વિનય કરી કુમર
બેસે તિહાં, સેવતો પ્રભુતણા પાવ રે ॥ ધર્મદેશના જિનવર દિયે, સાં
બળી હરખિત થાય રે ॥ વીર ૦ ॥ ૩ ॥ કુમર કહે માત પિતા બહી,
પૂછી લેશું સંયમ ભાર રે ॥ પ્રભુ કહે જિમ મુખ તિમ કરો, મ કરો
પ્રતિબધ લગાર રે ॥ વીર ૦ ॥ ૪ ॥ કુમર ધર આવી કહે માતલ, તા
તલ કરી કૃપા સાર રે ॥ અનુમતિ દીછયે મુજ બહી, લેઇશ હું સં
યમ ભાર રે ॥ વીર ૦ ॥ ૫ ॥ માત કહે પુત્ર તું બાળ છે, શું સમજે
મત વાત રે ॥ કુમર કહે જેહ બલું બલું, તે નવિ બલું હું માત રે
॥ વીર ૦ ॥ ૬ ॥ જેહ પળી હ ન બલું અણું, બલું છું માતલ તેહ રે ॥
ધ્રમ મુળી માત પિતા બલે, કહે કિમ બાળક એહ રે ॥ વીર ૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઠાલ ૩ જી. ॥

(ધનના લોભી વાળીયા. એ દેશી,)

કુમર કહે બલું સહી, બયે છવ મરેયો રે ॥ નવિ બલું કિજ
કાળમે, કિજ કામે પળિ કેયો રે ॥ માત મુલો મુજ પાતડી ॥ ૧ ॥ એ
આંકણી ॥ નવિ બલું કિજ કર્મથી, છવ બમે સંસારો રે ॥ પણ
બલું નિજ કર્મથી, છવ બમે સંસારો રે ॥ માત ૦ ॥ ૨ ॥ તિબ કારણ
સંયમ બહી, અનુમતિ મુજને દીજે રે ॥ આતમ કારણ સાધતાં, મુ
જને વિલંબ ન દીજે રે ॥ માત ૦ ॥ ૩ ॥ વિવિધ વચને કરી ભોળવ્યો,
પણ નિજ ભાવ ન છડે રે ॥ માત પિતા તવ વેગશું, આચ્છવ કરવા
મડે રે ॥ માત ૦ ॥ ૪ ॥ કુમર અપ્રમુત આદરી, પ્રભુ પાસે જઈ દીક્ષા

૭ ॥ અપભ્રંશ કરે નારને, આપા એક કુંવારો રે ॥ ધન આવે ધર
 આપણે, આપણ મુખીયા સારો રે ॥ કર્મ ૭ ॥ ૮ ॥ નારો કરે વેરે ક
 રે, આપા અમર કુમારો રે ॥ મુદારે મન અનુભાવનો, આંખ થકી
 કરે અગમો રે ॥ કર્મ ૭ ॥ ૯ ॥ પાત જાણી રાખને, રાજા મનમાં
 રખો રે ॥ એ માથે તે આપીને, લાવો બાળ કુંવારો રે ॥ કર્મ ૭
 ૧૦ ॥ એવક પાછા આવીયા, ધન આપેા મનમાંનો રે ॥ અમર
 કરે મિત્રી માનણ, મુને મનિ આપીએ રે ॥ કર્મ ૭ ૧૧ ॥ મતા કરે
 તુને મું કરે, મહારે આવે તું મુખો રે ॥ કામ કાજ કરે નહી, ખા
 પાને જોઈએ મારો રે ॥ કર્મ ૭ ૧૨ ॥ આંખે આંસુ નાંખતો, બોલે
 બાળકુંવારો રે ॥ સાંભળો મિત્ર તાનણ, તુમે મુજને રાખો રે ॥
 કર્મ ૭ ૧૩ ॥ તાન કરે દુઃ મું કરે, મુજને તો તું પ્યારો રે ॥ માતા
 વેધે નાહરી, માહરો નહી સારો રે ॥ કર્મ ૭ ૧૪ ॥ કાંઠો પજ પા
 રે દતો, કાઠી મુજને રાખો રે ॥ કાઠી કરે દુઃ મું જાણે, માહરો
 તું મું લાગે રે ॥ કર્મ ૭ ૧૫ ॥ બાળક રોતો સાંભળી, માસી ભૂઆ
 તે આવે રે ॥ બહેન પજ તિહાં બડી દતી, કિલ્લિ મુજને રાખો
 રે ॥ કર્મ ૭ ૧૬ ॥ જોળ્યો ધન અનરથ કરે, ધન પડાવે પાટો રે ॥
 ધારી કરે ધન લોભીયો, મરીને દુર્ગતિ જાયે રે ॥ કર્મ ૭ ૧૭ ॥ હાથ
 પકડીને લેઈ ચલ્યા, કુમર રોવજુ લાખો રે ॥ મુજને રાજા હોમરી,
 હમ બાળક બહુ મરે રે ॥ કર્મ ૭ ૧૮ ॥ બાળકને તવ લેઈ ચલ્યા,
 આપા બરબાનરો રે ॥ લોઃ સદુ હાહા કરે, વેચ્યો બાળ ચંડાળો
 રે ॥ કર્મ ૭ ૧૯ ॥ લોક તિહાં બહુજા મળ્યા, જોવે બાળ કુંવારો રે ॥
 બાળ કહે મુજ રાખિ દયા, થાશુ કાસ તુમારો રે ॥ કર્મ ૭ ૨૦ ॥
 રોક કહે રાખું સહી, ધન આપી મુહ માગ્યો રે ॥ રાપે મંગાળ્યો
 હોમવા, તે નો નહી રખાયે રે ॥ કર્મ ૭ ૨૧ ॥ બાળકને તે લેઈ ગવા,
 રાજાની પાસે રે ॥ બાળ પજ બેઠા દુતા, વેદશાસ્ત્રના જાણો રે ॥
 કર્મ ૭ ૨૨ ॥ બાળને રાજા કહે, રોજો બાળ કુંવારો રે ॥ બાળકનો
 રો રખવો, કામ કરો મહારાજો રે ॥ કર્મ ૭ ૨૩ ॥ બાળ કહે કરને
 હને, સાંભળો ધી મહારાજા રે ॥ પ્રજના પીપર તુમે, મુજને કિમ
 હોમીએ રે ॥ કર્મ ૭ ૨૪ ॥ રાજા કહે મૂલે લીયો, માહરો નહી અ
 ન્યાયો રે ॥ માત પિતાયે તુને વેચીયો, હોમવા આગ્યો આજો રે ॥
 કર્મ ૭ ૨૫ ॥ ગંગાકે નવરાવોને, ગળે ધાડી રૂસની માગા રે ॥ કે
 મર ચંદન ચરચોને, આગળ જાણે તવ વેરો રે ॥ કર્મ ૭ ૨૬ ॥ અમર.

સકોણ કોણ ॥ વિષયમુખ વિષ સારિખાં છ. કિંમ લોગતું એ બો
ગ ॥ હો માડી અગ ॥ ૧૩ ॥ હુંસતુલાની સેજડી છ, રૂપ રમણી
રસ ભોગ ॥ એહ મુવાળી સેજડી છ, કિમ આદરયો ભોગ ॥ રે
અયા સંત ॥ ૧૪ ॥ ખમો ખમો કિરપા કરો છ, યો મુજને આદેશ ॥
યો અનુમતિ જિમ લોડિં મુખી છ, વીર ચરણ લેડિં દીખ ॥ હો
માડી અગ ॥ ૧૫ ॥ તન કાલ્યો લોચણ ઝરે છ, દુઃખ નદી સહેળો
રે જાવ ॥ ધામો મુખો વચ્છ જિમ કરો છ, અનુમતિ દીધી માય ॥
કુમર છ, મયમ મુખ અપાર ॥ ૧૬ ॥ મનિ માલુક મોતી તજ્યાં
છ, તોડ્યાં નવસર દાર ॥ મુખડીખી આડે ભલું છ, તુમ વિજ
કિંમો મિજનાર ॥ હો જ્વામી. મયમ મુખ અપાર ॥ ૧૭ ॥ કુમર
ભાનુ મુખ પામયા છ. યાદ એ મના ॥ નેહ તુમારો જાણુ છ,
તે સિવા મયમ આન ॥ રિવાનો. અગ ॥ ૧૮ ॥ રથે રશ્મિકા સાધુ
મજ રવ છ કુમર વાળો છ માય ॥ આતુકગય મહોચ્છવ કરે છ,
ય નવ ર. જનગય ॥ હો જ્વામી મ ॥ ૧૯ ॥ તપ તનુ શોધી
રહો છ. નયા અનુભવ રમાય ॥ મહારત્નમા માંજરી છ, પડ
મઘો રવગીતજ ॥ ર. નવ મો નવ રે ॥ ૨૦ ॥ રમ રંગત મહા ધરો
રે સાલ ॥ તવગત ॥ ૨૧ ॥ ત. જાણુ છ. જક પામે ભવ
૧૨ ॥ ર. નવ મો ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥

અથ શ્રી ઇસરકુમાર્ની મન્ત્રાવ.

૧ ॥ ૨ ॥ ૩ ॥ ૪ ॥ ૫ ॥ ૬ ॥ ૭ ॥ ૮ ॥ ૯ ॥ ૧૦ ॥ ૧૧ ॥ ૧૨ ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

કુમર મન ચિંતવે, મુજ શીખવીયો સાધુ રે ॥ નવકાર મંત્ર છે મો
 ટકો, સંકટ સાધુ રક્ષી બને રે ॥ ૬૦ ॥ ૨૭ ॥ નવપદ ધ્યાન ધરતાં
 થકાં, દેવ સિંધાસણ કંથો રે ॥ આલી આબો ઉતાવળો, જિહ્વા છે
 બાળ કુંવારો રે ॥ ૬૦ ॥ ૨૮ ॥ અગ્નિ આળકી કરી, કીધો સિંધાસણ
 ચળો રે ॥ અમર કુમરને બેસારીને, દેવ કરે મુજમારો રે ॥ ૬૦
 ॥ ૨૯ ॥ રામને ઊંધો નાંખીયો, મુખે છૂટ્યાં લોહી રે ॥ આઠજ સ
 હુ લાંબા પડ્યા, બલે સૂકાં કાઠે રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૦ ॥ રાજસભા અ
 ચરિજ થઇ, એ બાળક કોઈ મ્હોટો રે ॥ પગ પૂછજે એહના, તો
 એ મૂવા ઊડે રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૧ ॥ બાળકે છાંટો નાંખીયો, ઊંચો એ
 બ્રિજ રાજ રે ॥ અચરિજ હીઠો મોટકો, એ મું હુવો કાળે રે ॥ ૬૦
 ॥ ૩૨ ॥ આઠજ પડિયા દખિને, લોક કહે પાપ બૂઝો રે ॥ બાળ
 હુત્યા કરતાં થકાં, તેહનાં ફળ છે એહો રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૩ ॥ આઠજ
 સહુ ભેળા થયા, દેએ એમ તમાસો રે ॥ દનક સિંધાસણ ઊપરે,
 બેઠો અમર કુમારો રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૪ ॥ રાજ સહુ પરિચારશું, ઊંચો
 તે તતકાળો રે ॥ કરબોડી કહે કુમરને, એ રાજ્ય ઋદ્ધિ સહુ તહી
 રી રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૫ ॥ અમર કહે મુજો રાજવી, રાજશું નહી મુજ
 માળે રે ॥ સંયમ લેશું સાધનો, સાંભળો શ્રી મહારાજે રે ॥
 ૬૦ ॥ ૩૬ ॥ રાય લોક સહુ ઇંમ કહે, ધન ધન બાળ કુંવારો રે ॥
 મરણ પજુ સાજા હુવા, લાજ્યા તે મનમાંહો રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૭ ॥ જય
 યકાર હુવો ખજો, ધરમ તજે પરસારો રે ॥ અમર કુમર મન
 સોચતો, જાતિસમરજુ જ્ઞાનો રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૮ ॥ અમર કુમર સંયમ
 રીયો, કરે પંચમુદિ લેયો રે ॥ બાહિર જઇ મસાજમે, ઠાઉસગ
 હી શુભ ધ્યાને રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૯ ॥ (હવે) માત પિતા બાહિર જાય
 ન, ધન ધરતી માંહી માલ્યો રે ॥ કોઇક ધન વેહેલી લીયો, બળે
 વેચાહ મંડાણો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૦ ॥ એટલે દોડ્યો આવીયો, કોઇક
 રાજ કુંવારો રે ॥ માત પિતાને ઇંમ કહે, આ અમર કુમરની વા
 રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૧ ॥ માત પિતા વિજ્યાં થયાં, છુડા થયો એ કા
 રે ॥ ધન રાજ લેશે સહુ, કાંઇક કરીએ ઉપાયો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૨ ॥
 થતાતુર ઘઇ અતિ મજી, રાતે નિંદ ન આવે રે ॥ પૂરવ વેર સંભા
 તી, પાપણી ઉડી તિજવારો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૩ ॥ રાત્ર હાથ લેઇ કરી,
 આવી બાળક પાસે રે ॥ પાળીયે કરીને પાપણી, માર્યો બાળ
 વારો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૪ ॥ શુકળધ્યાન સાધુ ધર્યો, શુભ મન આણી

અપાર ઈનકી માયા ॥ એ અત્યુચ્ચ જગી કે, પાર નહીં કોઈ પાવે
 ॥ મ૦ ॥ ૩ ॥ એ હિંદુ લાવી, નજમાયની પાસ પોડાવે ॥ જન દરસ
 ન દેખી, વ્રણ્ય ભુવન ગુણ પાવે ॥ એ દેવ દેવી, મિલકર દરસ
 નકું આવે ॥ એ ધન્ય ધડો, ધન્ય ભાગ્ય ભક્ષા દિન પાવે ॥ એમ
 છપ્પનકુમારિ, મિલકર મંગળ ગાવે ॥ મ૦ ॥ ૪ ॥ મુદાન યાચકને
 રાય સિધારથે દિધો ॥ કચ્ચન પોડા, ગજરાજ ઉલટ મન કિધો ॥
 એ રાય સિધારથ, બહુવિધી જ્ઞાતી જમાવે ॥ સકળ ક્રિયાં પકવાન,
 કસર નહીં પાવે ॥ એમ રાય તણા દિન, મુખે મુખે તે જાવે ॥
 મ૦ ॥ ૫ ॥ પ્રભુએ માત પીતાને, રતિ દુઃખ નહીં દિધો ॥ એમ મા
 તપીતાએ, આયુષ્પૂરણ કિધો ॥ પછી રાજ ઋદ્ધિ, છટકાર્થ જન સંજમ
 લિધો ॥ હુવા ચર્મતિર્થકર, કારજ ઉત્તમ કિધો ॥ કરી તપ સંયમ
 ને, કર્મની ખાખ ઉડવે ॥ મ૦ ॥ ૬ ॥ પ્રભુસંયમ લઈને, બહુ વિ
 ધી તપ નિપજાવે ॥ ખટમાસી પારણો, ચંદન હાથે પાવે ॥ સતી
 ક્ષોણ મંગારે, ઘઈ મુરનર ગુણગાવે ॥ વળી ચંદનખાળા, કર્મની કોડ
 ખપાવે ॥ સતી છત્રીસ હજાર, સતીમાં બડા પદ પાવે ॥ મ૦ ॥ ૭ ॥
 લઈ કેવળ જનજી, ખારે અંગ કુરમાવે ॥ જેની વાંજી મીઠી, ખી
 ર મુણિ દુઃખ જાવે ॥ જહાં ખારે કકારની, પ્રપદા મુજવા આવે
 ॥ એવી વાંજી સુધારસ, મુણિ જન શિશ નમાવે ॥ કેઇ વ્રત કરે,
 ઉપવાસ વૈરાગ્ય મન લાવે ॥ મ૦ ॥ ૮ ॥ ગૌતમ ગણધરજી, હુવા
 પ્રભુજના ચેલા ॥ જેણે તુર્ન લિધો છે, સયમ સધળા પહેલાં ॥ સહુ
 મળી ચુ'માળોસે, સાથે સયમ લિધો ॥ સખ એક દીનમે, દીક્ષાકો
 કારજ કીધો ॥ પછી ચોદ હજાર, ચેલા પ્રભુજ કને થાવે ॥ મ૦
 ॥ ૯ ॥ કળી આર્ય અનારજ, દેશ ગયા જનરાયા ॥ અનંત કરી
 ઉપકાર, પાવા પુરી આયા ॥ તખ ભવીજીવ મુજીને, મનમે અતી
 હરખાયા ॥ કાર્તિક અમાસે, શિવપુર માંહી સિધાયા ॥ અખ જ
 ગત જવતો, સિધજીકું શિશ નમાવે ॥ મ૦ ॥ ૧૦ ॥ સવત ઓગણિ
 સે, સાલ જત્રીસ એ ગાઇ ॥ એ માગસર મુદ પુન્યમ, મેરે મન
 ભાઇ ॥ એક ચિતસે, વીર જનજીકી લાવણી ગાવે ॥ તિતકા ધરમે,
 દિન દિન પુરી સંપત્તી પાવે ॥ જનજીકા નામસે, પાપ કર્મ ખપ
 જાવે ॥ મ૦ ॥ ૧૧ ॥ ચરણેકા ચાકર, અર્જ કરે હો સ્વામી ॥ ન
 દરામકું પ્રભુજી તારો અંતરજામી ॥ અખ મહેર કરી, મોય ભવ
 સાગરથી તારો ॥ એ જન્મ જરાને, અરજ તણાં દુઃખ વારો ॥ મુ
 ખ રામ ચરણકો દાસ સદા એમ ગાવે ॥ મ૦ ॥ ૧૨ ॥

॥ સમાપ્તમ્. ॥

